

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

A REVERSE HAREM, AGE GAP NOVEL

seraph

seven rue

Telif Hakkı © 2020 Seven Rue
tarafından. Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü izinsiz olarak çoğaltılamaz, taranamaz veya herhangi bir basılı ya da elektronik formda dağıtılamaz. Lütfen yazarın haklarını ihlal ederek telif hakkıyla korunan materyallerin korsanlığına katılmayın veya teşvik etmeyin. Bu yazarın sıkı çalışmasına saygı gösterdiğiniz için teşekkür ederiz.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır ve yerlerle, olaylarla, ticari kuruluşlarla veya gerçek kişilerle - yaşayan veya ölü - herhangi bir benzerlik tamamen tesadüfidir.

Dedication

Şimdi arkadaş dediklerime.
Sonsuz desteğiniz için teşekkür ederim.
Kim olduğunu biliyorsun.

Önsöz

Echo

Saatlerdir yalınayak yürüyorum. Hatta günlerce.

Yorulmuştum.

Acıktım.

Ve zihnim yavaş yavaş kapanıyordu.

Bir yatağa ihtiyacım vardı.

Uyku ve yemek.

Ancak Tongass Ulusal Ormanı'nın ortasında bir tür medeniyet bulmak zordu.

Kaçmak zorundaydım.

Bu benim seçimim değildi.

Bunu bana üvey babam yaptırdı ve onunla kalmakla günlerce ormanda yürümek arasında bir seçim yapmak zorunda kalsaydım, yine de bunu seçerdim.

Ama bir dahaki sefere yanıma daha fazla yiyecek alacak kadar akıllı olurdum.

Geceleri beni sıcak tutacak daha fazla kıyafet ve sonsuz kilometrelere direnen bir çift bot.

Yine de ayrılmadan Önce bir kontrol listesi oluşturacak zaman yoktu.

Yanımda bir harita getirmek aklımın ucundan bile geçmedi, ama sonra, yol işaretleri olmayan bir ormanda yürürken harita okumak kolay değildi.

Sadece yakında bir yola rastlayacağımı umuyordum.

Geç oluyordu ve güneş ışığı artık ağaçların arasından kırılmıyordu.

Hava tamamen kararana kadar sadece bir saatim vardı ama neyse ki görmeme yardımcı olması için el fenerimi getirmiştım.

Bak.

Bu benim gayet iyi yapabildiğim bir şey.

İşitme, doğumdan sonra benden alınmayan bir başka duyuydu.

İnsanlara işitmemin gayet iyi olduğunu ama neden konuşamadığımı açıklamak benim için her zaman zor olmuştu.

Doğumdan sonra ağladığımda hiçbir şey duyulmuyordu.

Doktorlar kısa süre sonra ses tellerimin bir yumru nedeniyle ses üretemediğini öğrendi.

Çabucak hallettiler ve o yumruyu kesip attılar, beni bir daha konuşamayacak şekilde bıraktılar.

Konuşmak zaten yapmak isteyeceğim bir şey değildi.

Yardım ığlıklarım onun sert ve büyük elleri tarafından susturuldu ve kemerini vücudumun mümkün olan her yerine vurmak için kullandığında, kimse kemerin tenime vurmasından başka bir şey duymazdı.

İşkence.

Ben de hayatımın büyük bir kısmında bunu yaşadım.

Ama bunu düşünmek beni sadece zayıflattı ve vahşi doğada hayatta kalmak için güçlü kalmam gerekiyordu.

şimdilik iyiydim ama bir sığınak bulmam gerekiyordu.

Bir saat daha geçti ve ben daha da yorulmaya başladım.

Neden Juneau'dan kalkan bir sonraki uçağa binmemiştim ki?

Yeniden başlayabileceğim bir yere mi

uayım? Yeni bir hayata

başlayabileceğim.

Kemerinin bana son vuruşundan sonra bacaklarımda hâlâ morluklar vardı ve neyse ki ondan aldığım tek şey morluklardı.

Benden geri alamayacağım bir şey almadı ama unutamayacağım bir acıya neden oldu.

Çıplak ayaklarımın altında çakıllar hissettim ve feneri aşağı doğru tuttum, sonunda bir yürüyüş parkuruna geldiğimi fark ettiğimde gözlerimi a t t m .

Kalp atışlarım hızlandı ve içimdeki heyecan arttı.

Bu beni bir ana yola çıkaracaktı ve ana yolda arabalar geçecekti.

Ayaklarımın altındaki kk çakıl taşları canımı yaksa da adımlarım hızlandı.

El fenerimi ileriye doğru tutarak kk patikanın önümde nasıl kıvrıldığını gördüm.

Etrafımda hiçbir şey duymuyordum, sadece ağaçların arasından esen rzgr vardı.

Ama sonra birdenbire yolun kenarında bir kulübe belirdi.

Koşmaya başladım.

Günlerdir ilk kez içimde bir mutluluk yeşermeye başladı ve n kapıya ulaştığımda kapıyı yumruklamaya başladım.

ığlık atmaya çalışsaydım beni duymazlardı.

ığlık atma düşüncesi bile boğazımı acıtıyordu.

Yumruklarımı tahtaya vurmaya devam ettim ama birinin dikkatini çekmeye alıştığa umudumu kaybediyordum.

İçeride kimse yoktu.

İçeride ışık olmadığı için bunu fark etmeliydim. Belki de çoktan uyumuşlardır.

Kapıyı birkaç kez daha çaldım, sonra vazgeçtim ve iç çektim.

Benim durumumda iç çekmek, burnumdan yüksek sesle hava üfleme anlamına geliyordu. Etrafıma bakındım ve gidemeyeceğime karar verdim.

Uyuyacak bir yer bulduktan sonra değil ve bu kulübede ihtiyacım olan her şeyin olduğundan emindim.

Muhtemelen yemek olmazdı ama en azından bir yatak olurdu. Ya da bir kanepe.

Ve eğer bunlar da yoksa, en azından başımın üzerinde bir çatı ve etrafımdaki vahşi hayvanlardan beni koruyan duvarlar olurdu.

Yalnız olduğumdan emin olmak için kulübenin yan tarafına doğru yürüdüm ve pencereden karanlık oturma odasına baktıktan sonra yumruğumu kaldırıp cama vurmaya hazırlandım.

Aptalca bir fikir, Echo, diye düşündüm.

İşaret dili bilen biri çıkarsa diye ellerime ihtiyacım vardı.

Küçüklüğümde beri bu şekilde iletişim kurdum.

Annem bana öğretti ve sonra okulda, diğer çocuklarla ve yetişkinlerle iletişim kurmama yardımcı olmak için sadece benim için özel bir öğretmenim vardı.

Üvey babam imza atmayı bilmiyordu ve bu da beni ya da düşüncelerimi önemsemediği gerçeğine ekleniyordu.

Benim yerime karar verdi ve yapabileceğim hiçbir şey yoktu. Notlar yazmaya çalıştım ama onları görmezden geldi.

Onları görür görmez, hiç okumadan çöpe attı.

Camı kırabileceğim bir taş aramak için arkamı döndüm ve yeterince büyük bir taş gördüm.

Onu aldım ve geri çekildim, sonra da cama doğru fırlattım.

Çıkardığı ses herhangi bir hayvanı korkutup kaçırarak kadar yüksekti ve içeride kimsenin olmadığından emin olduktan sonra çerçevedeki cam parçalarını topladım, sonra da içeri tırmandım.

İçeri girince el fenerimle etrafa bakındım.

Oturma odasında duruyordum ve duvarlar ile yerdeki hayvan kürkleri bana bir avcı kulübesinde olduğumu söylüyordu.

Yılın bu zamanında avcılar sık sık etrafta olurdu, bu yüzden belki etrafta biraz yiyecek vardı.

Belki yakında geri döner.

Üç yatak odası ve banyonun tamamını gezdikten sonra mutfığa geçtim ve dolapları açmaya başladım.

Altı kişilik bir aileye yetecek kadar tabak ve bardak vardı ve şansırma dolaplarda birkaç konserve kutusu da vardı.

Fasulye ve ravioli.

Bununla yaşayabilirim.

Açlığım bastırdı ve bu noktada kimsenin gelmesini umursamıyordum, bu yüzden iki kutuyu da açtım ve ısıtmak için küçük bir tencereye boşalttım.

Soba da çalışıyordu.

Yılda birkaç hafta burada yaşayan birileri mutlaka vardı ama şimdilik sıra bendeydi.

Fasulye ve mantı ısınırken, kanepeden kalın yün battaniyeyi aldım ve rüzgârın burayı daha da soğutmaması için kırık pencerenin üzerine yerleştirdim.

Pencerenin üstündeki perde tutucunun üzerine astım ve şansırma kırıdığım şeyi yeterince örttü.

Akşam yemeği o kadar iyi değildi ama en azından karnım doydu.

Buzdolabında üç kutu biranın yanında turşu bile buldum.

Bira bana göre değildi, o yüzden musluktan su içtim.

Bu kulübenin sahibi gecenin bu saatinde gelmezdi ama gelme ihtimaline karşı sabah erkenden kalkmam gerekiyordu.

Yemek yediğim tencereyi temizledikten sonra, yatak odasının kapılarının ardına kadar açık olduğu küçük koridora doğru yürüdüm.

Hangisini seçerdim?

Üçünün de içine baktım, sonra ortadakini seçtim.

Diğerlerinden daha rahat görünüyordu ve muhtemelen en çok kullanılan yatak odasıydı.

Üzerimde ve sırt çantamın içinde kirli kıyafetler vardı ama yine de Şanslısın.

Yatağın yanındaki küçük çekmecedeki kazaklar vardı ve ben uyumak için bir tane seçtim.

Soyunduktan sonra banyoya baktım ve Önce bir duş alsam mı diye düşündüm.

Yatağa temiz girmek iyi hissettirirdi, ama sonra bir yabancının duşunu kullanmak garip geldi.

Gerçi... ben de bir yabancının kulübesindeydim, o zaman neden temizlenmekten çekiniyordum?

Duşı girdim ve ellerimle vücudumdaki tüm kiri ovaladım, ardından erkek şampuanı gibi kokan şampuanı kullandım ve her tarafıma sürdüm.

Su çok hızlı akmyordu, belki bir ses çıkar ve hemen dışarı çıkmam gerekir diye.

Birkaç dakika sonra siyah havluya sarındım ve yeni kazağımı giymeden önce kurulandım.

Cildimi çizdi ama en azından sıcaktı.

Uykum hafıftı, bu yüzden ev sahibinin içeri girme ihtimaline karşı kapıyı biraz açık bıraktım, sonra yatağa atladım ve yorganı vücudumun üzerine çektim.

Tavana bakarak derin bir nefes aldım.

Şimdilik güvendeydim.

Ve kafama tüfek dayanmadığı sürece sorun olmazdı.

Sonuçta avcılar hayvanları vurdular, barınağa ihtiyacı olan genç kızları değil. Öyle değil mi?

Birinci Bölüm

Echo

Günler geçti ve ben hala o kulübedeydim.

Buraya kimse gelmedi ve bu kulübenin sadece kış aylarında mı kullanıldığını merak etmeye başladım.

Mayıs ayının ortasıydı ve yakında ya burada bir süre daha kalmaya ya da ormanda yürümeye devam edip belki başka bir kulübe bulmaya karar vermem gerekecekti.

Bazılarının kiralık olduğunu biliyordum.

Yaz tatillerini dağlarda geçirmeyi seven aileler için.

Ama o kabinlerin birbirinden ne kadar uzakta olduğunu kim bilebilir?

Ve daha fazla günümü ayakkabısız dolaşarak geçirme fikrine de pek sıcak bakmıyordum.

Kulübenin etrafında hiç yoktu ve her günümü çekmecelerde bulduğum büyük kazaklardan birini giyerek geçiriyordum.

Giysilerimi duşta yıkamayla başardım, ancak deterjan kullanmadığım için hiçbir şey gibi kokmuyorlardı.

En azından temizlerdi.

Dolaptaki konserve her geçen gün azalıyordu ve ben de sabahları yarım konserve, akşamları da diğer yarısını yemeye başladım.

Böylece burada birkaç gün daha kalabilirim.

Onları kolayca sırt çantama koyabilir, küçük tencereyi yanıma alabilir ve acıktığımda ateş yakabilirdim ama şimdilik içeride kalmak daha iyi bir fikir gibi geliyordu.

Juneau'daki evimde kalmak gibiydi.

Saatlerce oturur, beni hiç ilgilendirmeyen bir konu hakkında kitap okur ve akşam yemeği yapabilmek için üvey babamın eve gelmesini beklerdim.

Bir telefonum bile vardı ve her zaman müzik dinler ve bazen kimse beni yakalamadan evin içinde dans ederdim.

Telefonumu yanımda getirdim ama ormanın bu kadar derinlerinde telefon çekmediği için pek yardımcı olmadı.

Son birkaç gün içinde kullandığım tek şey oyun oynamaktı üzerinde.

Sadece üç tane indirildi ve ikisi sıkıcıydı.

Yapacak başka şeyler bulmak zorundaydım.

Kulübenin dışında hareket eden hayvanlar vardı ve bir keresinde dışarıda küçük basamaklarda oturup birinin gelmesini beklerken bir tavşan, ardından birkaç sincap gördüm.

Bir gece, yüksek bir sesle uyandım, kulübenin kenarından gelen bir tırmalama sesiyle.

Ayağa kalkıp el fenerimi pencereden içeri tuttuğumda, arka pençeleri üzerinde duran bir ayı görünce sıçradım.

Beni incitmek için yapabileceği hiçbir şey yoktu, bu yüzden ormana geri dönene kadar bekledim, sonra yatağa geri kaydım.

Elbette yalnızdım ama bu evde oturup bağırıp çağırmaktan ve karşılık veremeden dayak yemekten daha iyiydi.

Karşılık vermek sadece yumruklarla işe yarayabilirdi, ama kendime değer vermeyen bir adama vurmaya kendimi alamadım.

Ona vurmayı düşünürken bile kendimi kötü hissediyordum, oysa yumruklarım onun iri bedenine pek bir şey yapamazdı.

Annem gittiğinden beri kendini bıraktı ve tüm öfkesini benden çıkardı.

Tabii ki, yeni bir adamla kaçması ve bana bakması için onu terk etmesi benim hatamdı.

Annemin gidişini kişisel olarak algılamadım.

Aslında bir çıkış yolu bulduğum için mutluydum ama belki beni de yanında götürebilirdi.

Kızgınlığımı belli etmedim, onun yerine kaybolana ya da unutana kadar içimde tuttum.

Bir şeylere kızmak durumuma yardımcı olmuyordu ve şimdi bir çıkış yolu bulduğuma göre, içimde kalan tek şey umuttu.

Sonunda birinin beni bulup bir yere götüreceğini umuyordum. Güvenli.

*

Willem

Lanet kulübemizde biri var.

Bu ilk kez olmuyordu ama durup dururken onları şaşırtmanın sonu hiç iyi olmamıştı.

Her zaman silahları hazırda ve sanki buranın sahibiymiş gibi bize doğrultuyorlardı.

Çoğu zaman kaybolan rastgele yürüyüşçülerin kulübemizi bulduğunu ve yolculuklarına devam edecek gücü bulana kadar burada kamp yapmaya karar verdiklerini zor yoldan öğrendik.

Çoğu zaman bizim yiyeceklerimizi, duşlarımızı ve giysilerimizi kullandılar.

Bu yüzden buraya her geldiğimizde, muhtemelen yiyeceklerimizi tüketen ve eşyalarımızı kullanan birileri olduğunu bilerek her şeyi istifliyorduk.

Bu kez misafirimiz hâlâ içerideydi, muhtemelen uyuyordu ve lanet yün örtülerimizin sıcaklığının tadını çıkarıyordu.

En son biri yatağında uyuduğunda, üzerlerine sinen lanet olası vücut kokusu yüzünden çarşafı ve örtüleri değiştirmek zorunda kaldım.

Umarım bu sefer, istenmeyen misafir diğer yatak odalarından birinde uyumuştur.

Belki Nordin's.

Ya da

Summit'in.

Her iki durumda da, avlanmaya hazır olabilmemiz için her kimse onu yollamamız gerekiyordu.

"Bu sefer nasıl yapmak istiyorsun, kardeşim?" Nordin sordu.

Ortanca çocuktu ve otuz beş yaşında bile yaptığı her şey yanına kâr kalıyordu.

Ailelerimiz artık etrafta olmasa da, üçümüz arasında kimsenin bulaşmak istemediği kişi oydu.

Biz değil.

Başka bir adam değil.

Nordin tam bir baş belasıydı.

Fazla konuşmazdı ama konuştuğunda da büyük ihtimalle size hakaret etmek üzereydi.

Öte yandan Summit, otuz üç yaşında, üçümüz arasında en sakin olanımızdı.

Zekiydi ve avukat ya da doktor olmak için üniversiteye gitmek yerine, Nordin ve benimle birlikte dağlara çıkıp hayvan avlamaya ve onları kasabadaki kasaplara ve diğer perakendecilere satmaya karar verdi.

İşimiz, av sezonu boyunca çoğunlukla aylar olmak üzere vahşi hayvanları öldürmekten ibaretti.

İznimiz vardı.

Daha derine inmeye gerek yok.

Bu bizim işimizdi ve kimin bununla ilgili bir sorunu varsa, siktirip gidebilirdi.

Kapalı.

Summit, "Belki de onları canavarın halletmesine izin vermeliyiz," diye önerdi,

Yanımdaki Newfoundland köpeğim Kodiak'a başımı sallayarak.

"Kimseyi korkutmasını istemiyorum. Sadece kapıyı çalacağım.

Burada olduğumuzu bilsinler, sonra yollarına devam edebilirler."

Kulübeye doğru yürüdüm ve bu sefer içeride her kim varsa karşı koymayacağını umarak iç çektim.

Kapıyı çaldım, kardeşlerim ve köpeğim arkamda duruyordu. Birkaç saniye sonra kapıyı tekrar çaldım.

Ama yine de kimse kapıya gelmiyordu.

"Dinle dostum. Burada kibar davranıyoruz. Ya dışarı çık ya da biz içeri girelim, ama ikinci seçeneği istediğini sanmıyorum."

Kapıyı tekrar çaldım ve sonunda içeriden bir ses geldi.

Dönüp Nordin ve Summit'e baktım, ikisi de kollarını göğüslerinin üzerinde kavuşturmuş, kaşlarını kaldırmış öylece duruyorlardı.

Başımı sallayarak, kapıyı bir kez daha çalmak için geri döndüm.

Daha fazla.

"Daha fazla beklemeyeceğim. Kapıyı aç!" Emrettim.

Kapının içeriden açılması birkaç saniye sürdü ve Geri çekildim, içerideki her kimse ona biraz daha alan açtım.

Nordin tüfeğini kapıya doğrultmuştu bile, ama elimi kaldırarak tüfeği bırakmasını söyledim.

Silaha gerek yoktu. En azından şimdilik.

Kapı hafifçe aralandı ve kamaramızda kimin vakit geçirdiğini öğrenmeyi beklerken vücudum gerildi.

Ama o uzun saçları ve kan çanağına dönmüş gözleri gördüğüm anda, davetsiz misafiri yoluna göndermek istemedim.

İkinci Bölüm

Echo

Kalbim göğsümde çarpıyordu.

O derin sesi duyduğumda yataktan fırladım ve kot pantolonumu giydim, ardından yatağı toplamak ve banyonun dağınık görünmediğinden emin olmak için acele ettim.

Kapıyı çalıp durdu ve kendisinden ve diğer adamlardan bahsetti. Yalnız değildi, bu beni daha da gerdi.

Kapıyı hafifçe aralamıştım ve karşımda kimin durduğunu gördüğümde nefesim kesildi.

Üç adam da bana yukarıdan aşağıya bakıyordu ve benim için bu uzun boylu, kaslı adamları kabul etmek çok zordu.

Öndekinin yüzünün yarısını kaplayan bir sakalı vardı ve kafasındaki saçlar erkek topuzu şeklinde geriye doğru çekilebilecek kadar uzundu.

Solundaki kızgın görünüyordu.

Sinirli.

Henüz bir şey söylememiş olmama rağmen işim bitti.

Zaten böyle bir şey olmayacaktı ama pek de mutlu görünmüyordu.

Üç kişiden sonuncusu da pek rahatsız olmuşa benzemiyordu.

Sanki beni gördüğüne sevinmiş gibi ağzının kenarı bile kıvrıldı.

Orada durdum, yalınayak, konuşmalarını bekledim.

Bana en yakın olan kaşlarını kaldırdı, sonra nihayet konuşmak için dudaklarını oynattı.

"Kulübemizde iyi vakit geçirdiniz mi?" diye sordu, biraz ciddi ama biraz da eğlenen bir tonla.

Kızgın değil

miydi?

Yavaşça

başımı salladım.

"Bana nasıl girdiğini anlatmak ister misin?"

Sesi alçak ve hırıltılıydı ve bu sesle ilgili bir şey içimde sıcak ve rahat bir his uyandırdı.

Boğazımdaki yumruyu yuttum, sonra pencereyi işaret ettim. kırıldı.

Üçü de işaret ettiğim yöne baktı ama gerçekten göremedi. Aslında işaret ettiğim şey.

"Bizimle konuşacak mısın, tatlım?"

Tatlılık.

Bu doğru gelmedi.

Ağzımı açtım, ağzımdan bir şey çıkmayacağını biliyordum.

o.

Ne yapacağımı bilemeden tekrar kapattım.

Bu adamların hiçbirisi imza atmayı bilmiyordu ve ben de etrafıma bakındım.

yazacak bir şey arıyorum.

Yanıma bir kalem almalıyım.

Tanrım, eğer insanlarla karşılaşsam onlarla nasıl iletişim kuracağımı düşünüyordum?

"Sanırım bizi anlamıyor," diye mırıldandı huysuz olan.

"Bizi gayet iyi anlıyor. Sadece benim hoşuma gitmek için biraz fazla utangaç. Sonunda, kamaramıza giren de o oldu."

Benimle alay ediyordu.

Dudaklarımı ince bir çizgi halinde bastırdım ve bir adım geri çekildim, eşyalarımı alıp gitmenin yapılacak en iyi şey olacağını düşündüm.

Ama adamın başka planları vardı.

"Uh-uh, sen burada kal. Konuş. Sakin kalma konusunda pek iyi değilim, bu yüzden bana adını söyleyen iyi olur yoksa bunu zor yoldan yapmak zorunda kalacağız."

Bununla ne kastettiğini bilmiyorum ama bu sözlerle beni korkuttuğu kesin.

Ayrıca yanında oturan kocaman bir köpek vardı ve bana saldırmasını istemedim.

Köpekleri
sevmezdim.

Onlardan korkardım.

Dört yaşındayken bir tanesi tarafından ısırıldığımdan beri onlardan uzak durmaya çalıştım. Ağzımı tekrar açtım.

"Onu çok korkutuyorsun," dedi sağındaki.

Biraz daha genç görünüyordu ama üçünün de otuzlu yaşlarda olduğunu tahmin ettim.

"Adın ne, tatlı kız? Yürüyüşte mi kayboldun?" Şimdi, bu daha iyi bir sohbet başlangıcı gibi geldi.

Ama yine de ona adımı söyleyemedim ve sorusuna cevap vermek için başımı salladım.

"Pekâlâ. Bize nereli olduğunuzu söyleyebilir misiniz?"

Nedense daha sakın olan sesi beni imzalamaya teşvik etti, ben de cevap vermek için ellerimi kaldırdım.

Ben Juneau'lyum.

Üçü de bana kaşlarını çattı, sonra diğer ikisi en genç olana baktı
Bir.

"İmza atabiliyor lan. Konuş onunla," dedi önümdeki.

"Bekle," dedi diğeri sert bir kahkaha atarak. "Eğer dilsizse, nasıl duyabiliyor mu?"

İşte oradaydı.

Bana her zaman sorulan bir soru. "Ben Zirve'yim."

Başımı ona çevirdim, artık işaretleri okuyabildiğini biliyordum. Bu beni biraz rahatlattı.

"Bunlar benim kardeşlerim, Willem ve Nordin."

Her birini işaret ederek bana tanıttıktan sonra yavaşça başımı salladım ve sağır olmadığım ile ilgili yorum yapan Nordin'e baktım.

Gayet iyi duyabiliyorum, diye imzaladım, tekrar Summit'e bakarak.

Doğduğumdan beri dilsiz olduğumu açıkladım.

"Doğduğundan beri dilsiz olduğunu ama gayet iyi duyabildiğini söylüyor," dedi Summit, Nordin'e ters ters bakarak. "O yüzden ağzından çıkanı kulağın duysun."

Summit'in dikkatini tekrar çektikten sonra açıklamaya devam ettim kendim.

Kalacak güvenli bir yere ihtiyacım vardı ve günlerce yürüdükten sonra kulübenizi buldum. Yemeğini yediğim için özür dilerim ama açtım. Lütfen bana kızma.

Summit beni dikkatle izledi, sonra başını salladı ve ellerini kaldırdı.

Merak etmeyin, diye imzaladıktan sonra kardeşlerine döndü.

"Kalacak bir yere ihtiyacı var, günlerdir yürüyor ve burada kulübemizde barınak buldu. Sanırım biz kasabaya dönene kadar onu bir süre daha burada tutabiliriz."

Nordin nefesinin altında bir şeyler mırıldandı ve Willem dirseğiyle onun kolunu dürttü. "Sessiz ol," diye tısladı, sonra dönüp bana baktı.

"Adın ne senin?"

Summit'e tekrar baktım, sonra imzamı attım.

Echo.

Summit'in ağzı tekrar gülümseme şeklinde kıvrıldı. "Adı Echo."

"Kahretsin. Bu çok ironik," diye güldü Nordin. "Ailesi gerçekten şakacı olmalı."

"Sessiz olun!" Willem homurdandı ve kardeşine karanlık bir bakış attı.

Nordin'in sözlerini duymazdan geldim ve onun yerine Zirve'ye baktım.

Sizi daha fazla rahatsız etmek istemiyorum. Bir sonraki kasabanın nerede olduğunu söylerseniz, oraya kendim gidebilirim.

Summit kaşlarını kaldırdı ve başını salladı. "Böyle bir şey olmayacak. Medeniyetten kilometrelerce uzaktayız ve bence yeterince yürüdünüz."

Willem çıplak ayaklarıma baktı ve iç geçirdi. "İki ay daha şehre dönmeyeceğiz. Burada bizimle kalmak istiyorsan kurallarımıza uymalı ve aptalca bir şey yapmamalısın."

Bana kalmamı mı teklif ediyordu? Bu çok hoştu.

Ama neden şimdi şüphelerim vardı?

Burada kalmak güvenliydi.

Tekrar Summit'e baktım ve o da bana başıyla onay verdi.

"Burada bizimle kalsan iyi olur. Sana iyi davranacağız, söz veriyorum," diyerek gülümsedi.

"Bunu göreceğiz," diye mırıldandığını duydum Nordin'in, sonra kabine girmek için yaklaştı.

Yeterince yaklaşınca kulağıma fısıldamak için eğildi. "Ellerini eşyalarımından uzak tutsan iyi olur."

Kaşlarımı çatarak ellerime baktım ve yakında benden uzaklaşacağını umdum.

"K e s şunu, Nordin. Tanrım, o daha bir çocuk," dedi Willem, beni dikkatle izleyerek.

"Kaç yaşındasın Echo?" diye sordu sonra.

On sekiz.

Willem, yaşımlı söylemesini bekleyerek Summit'e baktı. "On sekiz yaşında."

Sonra yumuşak bir gülümsemeyle bana döndü. "Açıklaman gereken çok şey var, tatlım."

İkisi de bana yaklaştı ve içeri girebilmeleri için bir adım attım.

bir

kenar Köpek bana doğru yürüdü ve ben de hemen Summit'in elini tuttum.

a.

ay1ya benzeyen dev yaratıktan saklanmak için süveter.

"Köpeklerden korkuyor musun? Korkma. Kodiak naziktir. Sarılmayı sever," diye açıkladı Summit ama ben yine de ondan uzaklaşmaya çalıştım.

"Kodiak, buraya gel!" Willem seslendi ve neyse ki sahibinin sözünü dinledi.

Rahatlamış bir şekilde Zirve'yi tekrar bıraktım ve dikkatini çekmek için omzuna dokundum.

Bana baktığında ellerimi kaldırdım.

Sizlerden birinin yatağında uyudum. Eşyalarımı alıp kanepede uyuyacağım. Fazla eşyam yok ve banyodaki havluyu da kullandım.

Son birkaç gündür uyuduğum yatak odasını işaret ettim ve Summit bana cevap veremeden Willem konuştu.

"Ne dedi?" diye sordu Zirve'ye bakarak.

Sırıttı. "Görünüşe göre senin yatağın en rahat olanı. İçinde uyudu ve düşünuzu kullandı. Şimdi de kanepede uyumayı teklif etti."

Nordin oturma odasına geri döndü ve alnında derin bir kırışıklıkla iç çekti.

"Yerde köpeğin yanında uyuyor olmalıydı."

"Tanrı aşkına, Nordin. Söyleyecek güzel bir şeyin yoksa o lanet çeneni kapalı tut," dedi Summit, sesi öfkeliydi.

Onu kızdıracak ne yaptığımdan emin değildim ama ona bakmamayı aklıma not etmiştim.

Willem bana doğru birkaç adım atarak, "Benim yatağında uyudun," dedi.

Gözleri vücudumda bir aşağı bir yukarı dolaştı, sonra bir süre dudaklarımda kaldı ve sonunda benimkilerle buluştu.

"O dudakları asla kıpırdatamayacak olman çok yazık," dedi, sesi alçaktı. Kılımı bile kıpırdatmadım, konuşmaya devam etmesini bekledim.

"Benim yatağında uyumak hoşuna gitti mi?" diye sordu. Yavaşça başımı salladım.

"O zaman sizi içinde uyumaya devam etmeye davet etsem hayır demeyeceğinizden eminim, değil mi?"

O zaman nereye kaçacak- Oh, Tanrım.

Hayır, bunu yapamam.

Başımı salladım, sonra kanepeyi işaret ettim.

Göğsünden kısık bir kıkırdama çıktı ve eli kulağımın arkasındaki saçlarımı okşamak için yukarı kalktı.

Kalmama izin vermelerini gerçekten takdir ettim, çünkü kalacak bir kasaba bulursam ne yapacağıma dair bir planım yoktu, ama bir yabancıyla aynı yatakta uyumak listemde yoktu.

"Sana dokunmayacağım, tatlım. Açıkçası ben kadınlarımı sesli severim ve senin o tatlı ağzından ses çıkmasının imkanı olmadığına göre, seni becermekten vazgeçiyorum."

Sesini alçalttı ve yorumundan rahatsız olmam gerekirken dürüst davranmasından memnun oldum.

Summit'in, "Şimdi de Nordin gibi hıyarlık ediyorsun," dediğini duydum ama hemen başımı salladım ve ona döndüm.

Benim için fark etmez. Bana dokunmayacağına söz verdiği sürece.

Summit bana şüpheli bir bakışla baktı.

Bundan emin misin? Sen her zaman benim yatağında uyuyabilirsin, ben de kanepeyi alırım, diye imzaladı.

"Woah, adamım. Konuş. Hepimiz seni duyabiliyoruz," diye tısladı Willem.

"O benim yatağımı alabilir, ben de lanet olası kanepeyi. Belli ki seninle yatmaktan rahatsız oluyor."

Willem'in eli başımı çevirip tekrar gözlerine bakmam için beni teşvik etti.

"Ona gerçekten bir seçenek sunmuyordum. Kendi yatağı olmayacak ve eğer kanepede uyumak isterse, uyurken Kodiak'ın salyalarının üzerine akmasıyla uğraşmak zorunda kalacak."

Başını yana eğdi ve sırttı. "Seçim senin, tatlım. Ama şimdi seçin."

Boğazıma takılan yumruyu yuttum ve iri, koyu kahverengi krkl köpeğe şöyle bir baktıktan sonra cevap verdim.

Senin yatağında uyuyacağım.

Willem kardeşine baktı ve Summit içini çekti.

"Seninle yatağında uyuyacağını söyledi. Ama lanet sözünü tut ve ona dokunma."

Willem'in sırtışı büyüdü ve başparmağıyla alt dudağımı okşadı. "İyi seçim, Echo."

Bundan pek emin değildim ama Kodiak'tan kaçmak için onun girmesine izin verilmeyen bir odaya girmem gerekiyordu.

Aptal köpek, diye düşündüm.

Üçüncü Bölüm

Echo

Onlar şehre dönene kadar orada kalmama izin vermeleri çok hoştu. Pek çok kişi bir davetsiz misafirin girdiği evde yaşamasına izin vermez ama bu adamlar bunu hiç umursamıyor gibiydi.

Willem'in benimle nasıl konuştuğunu ve Nordin'in kalmama açıkça karşı çıktığını görünce bu konuda biraz gergindim.

Benim hayranım değildi ama bununla başa çıkabilirdim. Onu görmezden gelirdim.

Üç adam da eşyalarını yerleştirmeye başladı ve Summit market poşetlerini mutfaktaki masanın üzerine koyarken ben de ona yardım etmek için yanına gittim.

Bazı şeyler için faydalıydım ve öylece durup izlemek pek de hoş bir misafirlik sayılmazdı.

"Yardım etmek ister misin, tatlım?" Summit çantalardan birine uzanırken sordu.

Başımı salladım.

İmza atmayı nerede öğrendin?

"Lisede seçmeli bir ders seçmem gerekiyordu. O zamanlar ilgimi çeken tek şey işaret diliydi ve ilk birkaç kelimemi öğrendikten sonra devam ettim," diye açıkladı omuz silkerek.

Ve şimdi kardeşlerimin arkasından, onlar ne söylediğimi bilmeden biriyle konuşabilirim, diye sırtarak imzaladı.

Ona gülümsedim ve ne demek istediğini çok iyi anladığımı için başımı salladım.

İnsanların arkasından konuşmaktan hoşlandığımdan değil, ama evde annem ve ben üvey babam onun hakkında ne söylediğimizi bilmeden iletişim kurabiliyorduk.

Bu onu kızdırdı ve her seferinde daha da sinirlendirdi.

"Kes şu saçmalığı, Summit. Bu kulübede konuşuruz. Eğer söyleyecek bir şeyin varsa, o lanet olası ağzını aç ve kelimeleri oluştur."

Nordin buzdolabına doğru yürüdü ve bana ters bir bakış fırlattı, sonra yüzünde uyarıcı bir ifadeyle Zirve'ye baktı.

"Onunla konuşuyorsun, kelimelerini kullanıyorsun. Seni gayet iyi duyabilir. Burada kalmasına izin verdiğimiz için yeterince iyiyiz. Lanet kurallarımıza saygı göstermeli."

Summit ona, "Pislik gibi davranıyorsun," dedi. "O zarar vermiyor. Barınağa ihtiyacı var ve biz de ona bunu sağlıyoruz. Neler yaşadığını kim bilebilir? Ve eminim senin saçmalıklarına ihtiyacı yoktur."

Nordin sert bir kahkaha attı, sonra başını salladı. "Muhtemelen evden kaçmıştır. O bir ergen. Muhtemelen erkek arkadaşından ayrılmış ya da annesiyle kavga etmiş, sinirlenmiş ve *onlara bir ders vermek* için kaçmıştır."

Sözleri göğsüme battı ve ona bakmamak için elimden geleni yaptım. Kısmen haklıydı.

Kaçtım ama bir erkek arkadaşım ya da annem yüzünden değil.

"Bu kadar yeter." Willem mutfığa girdi ve tam arkamda durarak iri elini omzuma koydu.

"Bize neden burada olduğunu açıklayacak ve siz de onu dinleyeceksiniz. O iyi değil ve onun durumunu daha da kötüleştirmenize gerek yok."

Willem'in kişiliğini belirlemek zordu.

Başlangıçta iyiydi, sonra kendine güvenen bir adam oldu, yatağında uyumamı söyledi ve şimdi beni dangalak kardeşinden koruyor.

Kesinlikle ona alışmak zorundaydım.

"Yiyecekleri kaldırın. Yirmi dakika içinde hepinizi oturma odasında istiyorum."

Willem omzumu sıktı ve Nordin'e bir kez daha ters ters baktıktan sonra odadan çıktı.

Ben de dudaklarımı ince bir çizgi halinde bastırarak ona baktım.

İçini çekti ve elini kalın, dalgalı saçlarında gezdirdikten sonra odadan çıktı.

"İşte," dedi Summit, bana iki kutu fasulye uzatarak. "Bunların nereye ait olduğunu biliyorsun." Yumuşak bir şekilde gülümsedi ve ben de dolaba koymak üzere iki konserveyi de aldım.

Sıradakileri almadan önce dikkatini çekmek için Summit'in omzuna dokundum.

Yanlış bir şey mi yaptım?

Gülümsedi ve bana başını salladı, sonra imzalamak için ellerini kaldırdı.

Nordin sık kafalının teki. Onu görmezden gel.

Yavaşça başımı salladım.

Belki de etrafta olmama alışmak için biraz zamana ihtiyacı vardı.

Tüm yiyecekleri yerleştirdikten sonra Summit ile oturma odasına doğru yürüdüm ve kanepeye oturmak üzereyken Kodiak koşarak bize geldi.

Summit'in kolunu iki elimle sıkıca kavradım ve kendimi onun arkasına itip saklanmaya çalıştım.

Kodiak'ı tekrar dört patisinin üzerine kaldırmaya çalışırken, "Eğil oğlum," dedi. Neden bu kadar büyük bir tane almak zorundaydılar ki?

Sadece bir Chihuahua sahibi olamazlar mıydı?

Küçük bir şey.

Köpek tekrar Zirve'nin üzerine atlamaya çalışınca kaşlarımı çattım ve neyse ki Willem ortaya çıkıp onu geri çekti.

"Eğil Kodiak," diye buyurdu.

Rahat bir nefes aldım.

"O sadece sevilme istiyor. Köpeklerden korkmanın sebebi ne?" Kanepeye oturduğumuzda Summit sordu.

Küçükken ısırıldım, diye açıkladım, bir daha yanıma gelmeyeceğinden emin olmak için gözlerimi Kodiak'tan ayırmadan.

"Anlıyorum. Kodiak nazik bir devdir. Tek yapmak istediği yüzünüzü yalamak ve size sarılmak."

"Isırıldı mı?" Willem sordu, ben de dönüp ona baktım ve başımı salladım.

"Köpekler kendilerini tehdit altında hissettiklerinde ya da korktuklarında ısırırlar. Ya da lanet sahipleri onlara iyi davranmadığında. Kodiak iyi bir köpektir. Onu birkaç yıl önce tilki ve kurtları korkutup kaçırın diye almıştım... Meğer diğer tüm hayvanlardan, özellikle de tavşanlardan korkarmış."

Ona inandığımdan emin değildim.

Bu kadar büyük, güçlü bir köpek iyi olamaz. Olamaz.

Willem sırtarak, "Er ya da geç onu sevmeni sağlayacağım," dedi ama ben hemen başımlı salladım.

"Hadi şu işi bitirelim."

Nordin koltuğa doğru yürüdü ve yüzü sinirli bir şekilde oturdu.

Willem başını yana eğip bana bakarak, "Pekâlâ," dedi. doğrudan gözlerinin içine.

"Neden kaçtın?"

Benim bir kaçak olduğumu varsaymaları, benim yapabileceğim bir şey değildi.

İnkar.

Onlara ilk geldiklerinde yürüyüş yaparken kaybolduğumu söylemiştim ama

durumun böyle olmadığı açıktı.

Summit'e baktım, söyleyeceklerimi dinlemeye hazırđı.

Üvey babam yüzünden evden kaçtım. Annem yıllar önce terk etti ve o zamandan beri bana her gün vurmaya başladı, Zirve kardeşlerine söylediklerimi anlatırken ben de imzaladım.

Ormana doğru kaçmanın akıllıca bir fikir olmadığını biliyordum ama er ya da geç beni bir sonraki kasabaya götürecek bir ana yol bulacağımı düşündüm. Ama ormanın derinliklerine doğru yürüdüm ve artık çıkış yolunu bulamıyordum.

"Ne zamandır orada yalnızsın?" Willem sordu.

Birkaç gün. Yanımda yiyecek bir şeyler vardı ve suyumun hepsini bir kerede içmemeye dikkat ettim. Bir noktada ayakkabılarımdan kurtuldum. Artık pek yardımcı olmuyordu.

Cümlesini bitirdikten sonra Zirve, nefesinin altında kulağa lanet gibi gelen bir şeyler mırıldandı.

"Kendine zarar verdin mi? Dışarıda tonlarca ayı tuzağı olduğunu biliyorsun.

Orada."

Başımı salladım. *Biliyorum. Ama yaralanmadım. Çoğu gece üşüyordum ve kulübenizi gördüğümde, birileri gelene kadar dışarıda bekleyemeyeceğimi anladım. Beni kovmadığınız ve burada kalmama izin verdiğiniz için gerçekten minnettarım.*

Willem sakallı çenesini ovuşturarak beni dikkatle inceledi.

"Sanırım eve dönmek istemiyorsunuz, değil mi? Burada birkaç ay kalacağız ve sonrasında memleketimize geri döneceğiz," diye açıkladı.

Henüz bir planım yok ama eve dönmek istemiyorum. Belki senin kasabanda ya da varsa bir sonraki kasabada bir iş bulabilirim. Sadece... ondan uzak durmam gerek.

"Trajik," diye mırıldandı Nordin ve bu kez ona bir el ateş eden Parla bendim.
ma.

Pislik, diye imzaladım ve Summit kıkırdadı.

"Ne dedi şimdi?" Nordin sordu ama Summit cevap vermedi.
ona cevap ver,

"Bence burada bizimle kalması iyi olur. Böylece biz ava gidebiliriz, o da burada kalıp kulübeye göz kulak olabilir," diye önerdi Summit.

Hemen başımı salladım ve Willem'e baktım.

Yemek yaparım. Temiz. Ne yapmamı istersen.

"Neden?" diye sordu, kaşlarını kaldırarak.

Teşekkür etmek için. Hiçbir şey yapmadan oturmanın hiçbirimize faydası olmaz. Bırakın size yardım edeyim. Sunacak başka bir şeyim yok.

Summit benim adıma konuşurken Willem gözlerini benden ayırmadı ve bir süre sonra başını salladı.

"Pekâlâ. Senin için ne yapabileceğimize bakacağız."

Ayağa kalktı ve raflarında çoğunlukla hiçbir şey olmayan duvar ünitesine doğru yürüdü, sonra bir çekmeceyi açtı ve siyah bir keçeli kalem çıkardı.

Sonra raflardaki resim çerçevelerinden birine uzandı ve içindeki fotoğrafı çevirerek arka planın tamamen beyaz olmasını sağladı.

Sonra her iki şeyi de almam için bana uzattı ve ben de niyetinin ne olduğunu hemen anladım.

"Yazmak için kullan. Summit her zaman yanında olamıyor ve iletişim kurmamız gerekiyor. Kalem kalıcı değil, bu yüzden cümlelerinizi bir havluyla kolayca silebilirsiniz."

Gülümsedim.

Willem ile yeni iletişim yöntemimi kullanarak cama bir şeyler yazdım.

Teşekkür ederim.

Başını salladı, sonra Summit ve Nordin'e baktı.

"Yarın avlanmaya başlayacağız. Git tavşan tuzaklarını kur, hazır olsunlar. Ben Echo ile akşam yemeğine başlayacağım."

Her iki adam da başlarını sallayarak yerlerinden kalktılar ve ayrılmadan Önce Summit elini saçlarının üzerinde gezdirdi.

"Sonra görüşürüz," dedi ve ben de ona gülümsedim. Şimdilik güvendiğim tek kişi Zirve'ydi.

Willem de fena değildi ama patronluk taslayan tarafını benim hoşuma gitmeyecek kadar fazla gösterdi.

Ve Nordin... Nordin hakkında konuşmayalım.

Dördüncü Bölüm

Willem

Belki de onun burada olması o kadar da kötü bir fikir değildi. Kulübede bize yardım edecek birini kullanabiliriz.

Bu kadar küçük bir alanda üç erkeğin yaşaması hiçbir zaman iyi sonuçlanmadı ve ne zaman kasabaya dönmek için ayrılmaya hazır olsak, kimin neyi temizlemesi gerektiği konusunda kavga etmeye başladık.

Şimdi, Echo'nun kulübeyi temizlemesini istediğimi söylemiyordum, ama kızların genellikle organizasyon ve benzeri şeyler üzerinde daha fazla kontrole sahip olduklarını biliyordum, bu yüzden kimin neyi temizlemesi gerektiği konusunda kavga etmeden burayı temizlememiz için iyi bir yardımcı olabilirdi.

Ayrıca her yemeği onun pişirmesini de istemiyordum. Yemek yapmayı biliyordum ve kardeşlerim de biliyordu.

Sorun şu ki, Summit dondurucu yemekleri hazırlamakta iyiydi ve Nordin genellikle masaya reçel ve ekmek koyardı.

Yemekleri için çok az çaba harcadı.

Buzdolabından biftekleri çıkarıp tezgâhın üzerine koydum ve Echo'ya bakarak masayı işaret ettim.

"Masayı hazırla, sonra da gel sebzeleri kesmeme yardım et."

Başını salladı ve hiç tereddüt etmeden istediğimi yaptı.

Zavallı kız çok şey yaşadı ve benim bir pislik olmam

Güz

el.

Ama genelde ailedeki iyi adam ben değildim.

Çoğu zaman her şeye ve herkese sinirleniyordum. Nordin daha kötüydü ve Echo'nun ondan hoşlanmadığını söyleyebilirdim.

İyi geçinmek zorunda değillerdi, ama herhangi bir şey başlatmalarını istemedim.

Gereksiz kavgalar.

Neyse ki Summit etrafındaydı ve onu anlayabiliyordu.

Üçümüz arasında en çok sevilen hep o olmuştu ama onun varlığını Nordin'in ya da benim varlığıma tercih edenleri de suçlamıyordum.

Küçük bir kasabada büyüdük ve üçümüz de okula başladıktan sonra diğer tüm çocuklar yolumuzdan çekildi.

Kasabayı biz yönetmiyorduk ama lanet olası oyun alanında öyle görünüyordu.

Bizden zarar gören hiç kimse olmadı.

Biz daha çok...ses çıkarırdık.

Babamız bize çevremizdeki insanlara saygı duymayı öğretti ve annemiz bize başkalarının ihtiyacı olduğunda nazik ve yardımsever olmayı öğretti.

Ancak yıllar geçtikçe ve ebeveynlerimiz öldükçe, öfke kolay kolay kurtulamadığımız bir şey oldu.

Nordin ve ben en çok onların geçişiyle ilgili sorun yaşadık ve Summit, en genç olmasına rağmen, bir şekilde kontrolü kaybetmemize izin vermemeyi başardı.

Koluma hafifçe vurulunca dönüp Echo'ya baktım, kocaman ela gözleriyle bana bakıyordu.

Onunki gibi gözleri daha önce de görmüştüm ama bu kadar duygu yüklü değildi.

Onlar.

"Bir şey mi lazım?" "Bir şeye ihtiyacın var mı?" diye sordum.
okumam için kuru silme tahtası görevi gören bir resim
çerçevesi.

Havuçtan başka sebzeniz var mı?

El yazısı bir kızdan beklenecek türden değildi ve yazdıklarını net bir şekilde okuyabilmeme rağmen biraz dağınıktı. Titrekti.

"Ah, evet. Şurada patatesimiz var," dedim ve arkasındaki dolabı

işaret ettim.

Dönüp baktı, sonra başını salladı.

"Neden, havuç sevmiyor musun?" Tezgahın üzerindeki havuç poşetine bakarken burnunu kıvırdığını görünce sordum.

Tahtaya hızlıca bir şeyler yazdı, sonra da çevirdi
Tekrar.

Alerjik.

Dudaklarımı büzdüm. "Anlaşıldı," dedim ve baharatlamaya devam etmek için bifteğime döndüm.

"Bilmem gereken başka bir şey var mı? Köpeklerden korkuyorsun ve havuca alerjin var. Başka ne var?" Tekrar tahtaya uzanırken ona bakarak sordum.

Birkaç saniye sonra bana ne yazdığını göstermek için çevirdi ve verdiği cevaba kıkırdamaktan kendimi alamadım.

Dilsizim.

Kızın harika bir mizahı vardı ve ben bunu sevdim.

"Sanırım bu konuda anlaştık," diye sııttım ve o da ilk kez bana gülümsedi.

Onun da bana güvenmesini
istedim. Sadece Summit'e
değil.

Ama belki de önce öfke kontrolü üzerinde
çalışmalıydım. Biraz daha kibar olmalıyım.

Başkalarının beni kızdırması kolaydı ama Echo bunu hak etmiyordu.
Echo.

Kendi ismini asla duymayacak olsa da bu ismi sevdim. Nordin
haklıydı.

Ona bu ismin verilmesi ironikti, bu da ailesinin bunu bilerek mi
yaptığını merak etmeme neden oldu.

"Echo sadece bir takma ad değil,
değil mi?" Başını iki yana salladı.

"Bu konuda konuşmak istemiyor musun?" Duygularını incitmemeye
ya da onu üzmemeye dikkat ederek sordum.

Başını tekrar salladı.

"Yeterince adil. Sıra sende. Bana bir şey sor" dedim, beni ve kardeşlerimi tanımasını istiyordum.

Summit ve benim yanımda zaten rahat görünüyordu ama yine de bu kulübede zararlı bir şey olmayacağını bilmesini istedim.

Tahtasının kaldırışını izledim ve bir süre sonra tahtayı çevirip bana baktı.

Siz kaç yaşındasınız?

Sırıttım.

İlk başta tahmin etmesini istedim ama egomu incitmesine hazır değildim.

Saçımdaki beyaz çizgi sayesinde gerçekte olduğumdan biraz daha yaşlı görüldüğümü biliyordum.

Otuz yaşından beri var ve ilk başlarda buna şanslı serim diyordum.

Hayatta çok fazla şansım olmadığı ortaya çıktı, bu yüzden şimdi kafamda sadece basit bir beyaz saç yaması var.

"Ben otuz yedi yaşındayım. Nordin otuz beş, Summit ise otuz üç yaşında. Senden biraz daha yaşlıyız, değil mi?" Gülümsedim ve Echo elini kaldırdı, parmağıyla başparmağı neredeyse birbirine değiyordu ve sağ gözü benimle aynı fikirde olduğunu göstermek için kısılmıştı.

Kıkırdadım. "Gençsin ama beyninde şimdiden çok şey olduğunu söyleyebilirim."

Gururla başını salladı, sonra yeni bir şeyler yazmak için mutfak havlusuyla tahtayı sildi.

Nerede yaşıyorsun?

Cevabımın onu şaşırtacağını bilerek sırıttım.

"Homer. Buradan arabayla neredeyse yirmi dört saat uzaklıkta. Hâlâ bizimle gelmek istediğinden ve biz gidince memleketine dönmek istemediğinden emin misin?"

Başını hızla salladı, gözleri eve dönme fikrinden ne kadar nefret ettiğini anlatıyordu.

"Tamam, ama Homer'dan çok şey bekleme. Bir daire almak için birikmiş paran var mı?"

Gülümseyerek başını salladı ama cevap verirken kendine güveni yoktu.

"Emin misin?"

O cevap veremeden ön kapı açıldı ve Kodiak kardeşlerimin bacakları arasına sıkışarak bize doğru koşmaya başladı.

Hızla Echo'nun önüne geçtim, o da zaten ondan uzaklaşıyordu.

"Yavaşla, evlat. Ona kalp krizi geçirteceksin.

Otur," diye emrettim, oturmasını bekledim, bir ödül için yalvarıyordu.

Bifteklerden kestiğim yağlara uzandım ve onları Kodiak'a verdim.

"Köpeğe alışması lazım," diye tısladı Nordin.

Aynı fikirdeydim ama şimdi değil.

Yemek yememiz gerekiyordu ve Echo'nun aç olduğunu söyleyebilirim.

Her gün fasulye ve mantı yemek sağlıklı olamazdı ve bugün geldiğimizde artık konserve kalmamıştı.

Nordin'e, "Kodiak'ı odama götür de yemeğini yesin," dedim.

Buzdolabını açıp yarım çiğ tavuk çıkardım, sonra tabağa koyup kardeşime verdim.

Kodiak sadece çiğ et yedi.

Onun boyundaki bir köpek için çiğ yemek en iyisiydi ve ihtiyacı olan tüm besini çiğ yemekten alıyordu.

Köpek mamasında bu kadar saçmalık olduğunu kim bilebilirdi? En iyi arkadaşıma böyle bir bok vermeyeceğim.

Nordin Kodiak'la birlikte ayrıldıktan sonra Summit'e baktım ve Echo'ya bir şeyler imzalarken kaşlarımı kaldırdım.

"Konuş," dedim ama başını salladı ve Echo'ya göz kırptı. O da utangaç bir şekilde yere bakarak gülümsedi.

"Tanrım," diye mırıldandım, ikisinin de imza atmama kuralıma uymayacağını biliyordum.

Neden onun tek, yani iki iletişim yolundan birini elinden almaya çalışıyordum ki?

Ocağa döndüm ve biftekleri tavaya yerleştirdim, sonra Echo'nun küçük parçalara ayırdığı sebzelere baktım.

"Havuçları yemek zorunda değilsin ama hepsini birlikte pişirmemin bir sakıncası var mı?"

Başını salladı ve işi bittikten sonra onları aldım ve kapağını kapatıp buharda pişirmek için başka bir tencereye koydum.

"Birdenbire iyi anlaşmaya mı başladınız?" Summit kapı çerçevesine yaslanarak sordu.

"Görünüşe göre Echo ile aramızda bir bağ var," dedim onunla alay ederek.

Ondan hoşlandığı belliydi ama ikimiz de biriyle çıkacak tipte adamlar değildik.

Sikiştik.

Anlamsızca

Homer'daki kızlar, bizim için bacaklarını açmaya niyetli değillerse flört etmemeleri gerektiğini biliyorlardı.

Erkek kardeşler olarak, sırayla aynı anda birden fazla kadınla yattığımız zamanlar olurdu.

Ama son zamanlarda bir tanesi yeterliydi.

"Peki, seni sevmesi için ona ne rüşvet verdin?" Summit sordu ve ben de ona gözlerimi devirdim,

"Otur ve sessiz ol. Yemek neredeyse hazır."

Echo tekrar omzuma dokundu ve yavaş yavaş onun bana dokunmasından hoşlanmaya başladım.

"Evet?" Dönüp ona bakarak sordum.

Tahtada "*İşemem lazım*" yazıyordu ve ben de kendimi tutamadım.

Gülü

msem "Bunu bana söylemene gerek yok, tatlım. Nerede olduğunu biliyorsun."

Tahtayı yere bıraktı ve hızla mutfaktan çıktı.

Odadan çıkışını izledim ve cızırdayan yemeğe dönmeden önce Et, Summit'in kalkık kaşları dikkatimi çekti. "Ne?"

"Ona bakıyorsun," dedi.

"Ne olmuş yani? Sen kendi işine bak." Tanrım.

Ben bir erkeğim ve Echo da güzel bir kız.

Bakıyor olmam onu istediğim anlamına gelmiyor.

Henüz değil.

Beşinci Bölüm

Echo

Üç yatak odasına giden küçük koridora ulaştığım anda Nordin Willem'in odasından çıktı ve o zaman onun banyosunu kullanamayacağımı anladım.

Nordin'le göz göze gelmemeye çalıştım ama bana yaklaşıp arkamdaki duvara yaslanmamı sağladığında, karanlık gözlerine baktım.

Gözleri benimkilere takılmıştı ve bir anda gerildim. "Sana yardımcı olabilir miyim hayatım?"

Sesi alçak, boğuk ve biraz da korkutucuydu.

Üzerimdeki etkisini biliyordu ve bunu beni rahatsız etmek için kullandı.

Ağzımı açtım, sonra burnumdan derin bir nefes üflemeden önce sertçe yutkundum.

Üzerimde yükseliyordu.

Üçü arasında en uzun boylu ve en kaslı olan Nordin'di ama kardeşleri hemen arkasından geliyordu.

"Ben de konuşmayı pek sevmem... ama ihtiyacın olan bir şey varsa bana söylemelisin."

Benimle resmen dalga geçiyordu.

Sesim olmadığı için çocukların benimle dalga geçmesine alışkındım ama onların yorumlarını bir kenara ittim ve hiçbirini umursamadan hayatıma devam ettim.

Ama Nordin... Engelimle ilgili şaka yapma tarzı beni rahatsız etti.

Arkasındaki kapıya baktım, kapıyı işaret ettim, sonra göğsüne baktım.

El kol hareketleriyle iletişim kurmaya çalışıyordum ama tek yaptığı gözlerimin içine bakmaktı.

Kaşlarımın arasını çatıldı ve bir kez daha dikkatini elime çekmeye çalıştım.

Bir kez daha arkasındaki kapıyı, sonra da göğsünü işaret ederek sonunda cevap vermesini umdum.

Ama

yapmadı.

Anla işte.

Boğazımdan duyulamayan bir ses kaçmaya çalıştı ve gözlerimi devirdim

ona.

Parmağımın ucuyla göğsüne bastırdım, bir tür tepki almayı umuyordum.

Nordin bir kaşını kaldırdı, sonra bileğimi tutmak için uzandı ve onu geri itti.

"Bana karşı alınganlık yapmana gerek yok, sevgilim."

Yüzündeki o sırıtışı tokatlamak istedim ama bundan daha fazla gururum vardı. Şiddet bana göre değildi.

"Bana buranın benim odam olup olmadığını soruyorsun," diye işaret etti ve ben de yavaşça başımı salladım.

"Değil. Ama benimkine girmende bir sakınca görmüyorum."

Sesi karanlıktı ve daha yakına eğildiğinde eli boğazımı avuçlamak için yukarı çıktı.

Yavaşça ama kararlı.

Tutuşunu sıkılaştırmayacağından emin olmak için başımı arkaya yatırdım ama başparmağı boynumda gezinirken rahatladım.

"Sesini bir daha duyamayacak olmam gerçekten utanç verici, ama nedense... Seni böyle seviyorum. Sessiz, yumuşak... huzurlu."

Gözleri gözlerimden dudaklarıma kaydı ve Willem'in daha önce yaptığı gibi başparmağı alt dudağımı okşayana kadar orada kaldı.

Boğazımda oluşan yumruyu yuttum ve nedense etrafımızdaki her şey kayboldu.

Bir erkeğe bu kadar yaklaştım ve dudakları çenemde gezinirken gözlerimi sıkıca kapattım.

Korkmamıştım, sadece biraz gergindim. Niyeti neydi?

Kulak mememi ısırıldığını hissettiğimde nefesim kesildi ve diğer eli belimi sıkıca kavrayarak beni sert vücuduna doğru itti.

"Bana alışacaksın, sevgilim. Söz veriyorum," diye fısıldadı. Kulağım.

Sonra, sanki hiçbir şey olmamış gibi, geri çekildi ve yürüdü gitti. başka bir şey söylemeden.

Nefesimi tutuyordum ve sıkıştığım yerden kurtulduktan sonra hızla Summit'in yatak odasına girdim.

O da neydi?

Kafamı boşaltmak için banyoda biraz zaman geçirdim ve mutfağa ulaştıktan sonra Summit'in yanına oturdum.

Yemekler çoktan masaya gelmişti ve yüzüm kızarmasın diye tam önüme oturan Nordin'i görmezden geldim.

"Şu yemeği bitirelim de yatmaya gidelim. Yorgunum ve yarın sabah erkenden dışarı çıkmamız gerekiyor."

Dikkatini çekmek için Summit'in omzuna dokundum ve bana yumuşak bir gülümsemeyle baktı.

"Ne oldu?"

Yarın yalnız mı olacağım?

"Ah, şey. Kodiak sana eşlik edecek," dedi. Hemen başımı salladım ve Willem'e baktım.

Neden seninle gelmiyor?

"Willem'in daha önce söylediği gibi; Kodiak vahşi hayvanlardan korkuyor. Onu yanımıza almanın bir faydası olmaz."

"Ayrıca, arkadaşlığı sever. Seni onunla tanıştıracam. İyi bir köpek olduğunu göreceksiniz," diye ekledi Willem.

Hala bundan şüpheliyim.

Akşam yemeği çok lezzetliydi ve Willem'in bundan sonra her akşam yemek pişirmesini umuyordum.

Çok fazla yiyecek getirmişlerdi ve bunların çoğu buzdolabının yanındaki büyük dondurucuda saklanıyordu.

Kesinlikle birkaç hafta için yeterliydi ve Willem'in ihtiyacımız olması durumunda yemek için biraz geyik vurmaktan

b a h s e t t i ğ i n i duydum.

Yemeğini bitirdikten sonra Nordin sandalyesinden kalkarak bulaşıkları lavaboya yerleştirdi.

Onları temizlemesini izledim, sonra kurutma rafına koydu ve kardeşlerine bakmak için döndü.

"Yarın görüşürüz. İyi geceler," dedi ve mutfaktan çıkmadan önce bana bir kez baktı.

"Ben de yatmaya gidiyorum. Sabah görüşürüz." Summit de Nordin gibi yaptı, tabağını yıkadı ve kuruması için bir kenara koydu.

"Kibar ol," diye Willem'i uyardı ve bana doğru bir gülümsemeyle mutfağı terk etti.

"Pekâlâ. Yorgun musun?" Willem sordu, ben de başımı salladım.

"Git yatmak için hazırlan. Ben temizlerim" dedi ve yataktan kalktı.

Masa

. Kıpırdamadan oturdum, yatak odasına gitmek istemiyordum. Hızlıca yazmak için kalemi ve tahtayı elime aldım. Hareket etmediğim için bana baktı ve ben de tahtamı kaldırarak "Ah,

Onu. doğru. Burada bekle. Onu Summit'in odasına götüreceğim."

Yatak odasına doğru yürümeyi izledim, sonra kapıyı açtı ve Kodiak'ı Summit'in odasına götürmek için dışarı çıkardı.

Kodiak isteyerek gitti ve çiğ tavuğun bulunduğu tabağı aldıktan sonra Willem mutfağa geri geldi.

"Yatak odası artık tamamen senin," dedi.

Ona gülümseyerek teşekkür ettim ve yatmaya hazırlanmak için hızla yatak odasına doğru yürüdüm.

Ormanın ortasında üç yabancı adama güvenme duygusu benim için hâlâ yeniydi.

Onlara güvenmemi sağlayan şey neydi?

Her neyse, bana zarar verecek bir şey yapmayacaklarını biliyordum. Nordin'den o kadar emin değildim.

Ama onun yanında yalnız olmadığım sürece, bana yapabileceği hiçbir şey yoktu.

Dişlerimi fırçaladıktan ve saçlarımı gevşek bir at kuyruğu yaptıktan sonra pantolonumu çıkardım ve üzerimde kazağımla yorganın altına girdim.

Geceleri soğuk oluyordu ama belki yanımda başka bir insan olsaydı bu gece donmazdım.

Altıncı Bölüm

Willem

Yatağımda uyumasına izin vermenin, vahşi doğada tavşan vurmaktan daha zor bir iş olduğu ortaya çıktı.

Yanına yattığımda karanlık ve sessizdi ve onunla konuşacak olsam bana cevap vermesinin imkânı yoktu.

Eliyle işaret ederek, başını sallayarak ya da başını sallayarak bile.

Ama çok rahatsız olmuş gibi görünmüyordu, sırtı bana dönük bir şekilde yanımda yatıyordu.

Kollarımı başımın arkasında kavuşturdum ve karanlığa baktım. Nefes alışını duyabiliyordum.

Yumuş

akça.

Sessizc

e.

Onu burada tutmak doğru muydu?

Yirmi dört saat daha Homer'a gidip onu bırakmak ve yolculuğuna devam etmesine izin vermek daha kolay olmaz mıydı?

Ya da belki de onu kendi memleketine götürmek daha iyi bir fikir olabilirdi, üvey babası muhtemelen onu arıyordu.

Kaşlarımı çatarak başımı onun yattığı tarafa çevirdim. "Echo," dedim ve yanıma kaymasını sağladım.

Arkasını döndüğünü görebiliyordum ve ben de yatak odası zifiri karanlık olmasına rağmen onunla yüzleşmek için döndüm.

"Size bazı sorular sormak istiyorum ve bana cevap vermenizi istiyorum. Evet.

ya da

hayır." Elini uzatıp göğsüme koydum. "Evet için bir kez, hayır için iki kez dokun, tamam mı?"

Dokun.

Güzel.

İşe yaradı.

"Üvey babanın seni aradığını düşünmüyor musun?" Sordum, denedim

Gözlerimi karanlığa alıştırmak için.

Er ya da geç, onun bir taslağını oluşturabilirim.

Bu sefer iki dokunuş.

"Bundan emin misin?" İki

dokunuş daha.

İçimi çektim.

"Senden kurtulmaya çalışmıyorum, biliyorsun değil mi? Eğer buranın senin için daha güvenli bir yer olduğunu düşünüyorsan, seni göndermeyeceğim."

Dudaklarımı ince bir çizgi halinde bastırdım, bir sonraki sorudan emin değildim.

Polisler onu aramaya başlarsa, gazeteler ve kanallar kayıp olduğuna dair anonslar yaparsa, bu bizim için iyi olmaz.

O hala bir genç ve biz üç yetişkin adamız. İnsanlar onu kaçırdığımızı falan düşünebilir.

"Yap sen İstiyorum konuşmak hakkındane o yaptı için Sen?" I diye sordum, *konusma* kelimesini kullandığım için hemen kendime lanet ettim.

İki
musluk.

Doğru.

Onun küçük sırrı.

"Peki ya annen? Nerede olduğunu biliyor musun?" İki dokunuş.

Tekrar.

Dudaklarımı büzdüm ve iç çektim.

"O gece başına gelen herhangi bir şey hakkında konuşmak ister misin?"

geçmi

ş?" Bunun geldiğini
görebiliyordum. Tap, tap.

"Yeterince adil."

Tekrar sırt üstü döndüm ama eli göğsümde kaldı.

Bir an için parmakları hareket etmedi ve belki de yalnız olmadığına dair bir tür güvenceye ihtiyacı vardı.

Ama sonra parmaklarından biri hareket etmeye başladı ve tenime iki harf çizdi.

G N.

İyi geceler.

Gülümsedim, elimi onun elinin üzerine koydum ve sıkıca sıktım. "İyi geceler, tatlım."

İçgüdüsel bir şeydi, onu koruma dürtüsü hissediyordum.

Ben bir baba değildim ve muhtemelen hiçbir zaman da olamayacaktım ama Echo'nun ona bakacak birine ihtiyacı vardı.

Onun yanında uyumak beni iyi hissettirdi ve elini bütün gece

göğsümde tutacak kadar bana güvendiğini bilmek onu güvende tutma
ihtiyacımı güçlendirdi.

Onun burada olması o kadar da
kötü değildi. Ona bir şeyler
öğretebilirdim.

Nasıl avlanılır?

Vahşi doğada çilek nasıl bulunur.

Echo zekiydi ve her ne kadar liseyi bitirdiğinden ya da hala
okuduğundan bahsetmemiş olsa da, çok bilgili olduğunu biliyordum.

Güneş ışığı pencereden yüzüne vuruyordu ama gözleri hâlâ
Kapalı.

Onu uyandırmak istemedim ama Kodiak'ın başka planları vardı.

Her zaman yaptığı gibi kapımı tırmalamaya başladı.

dışarı Çıkma ve yemek yeme zamanı.

Beklediğim gibi, Echo'nun gözleri panik içinde yırtılarak açıldı.

"Sorun yok. Yatak odasının dışında," diye güvence verdim ona, sesim
titreyerek. Kapıya doğru baktı, sonra rahatladı ve başını salladı.

"Seni uyandırdığı için üzgünüm. Ben onu dışarı çıkarayım, sen de
biraz daha

Uyu."

Echo buna hazır değildi.

Bana başını sallayıp doğrulduktan sonra tahtasına uzandı.

komodinin üzerine kalemle bir şeyler yazdı.

Size kahvalt1 hazırlamak istiyorum. Teşekkür etmek için.

Bir kaşımı kaldırdım ve gözlerinin içine baktım.

"Bize yeterince teşekkür ettiniz zaten. Ayrıca, kahvaltı eden tek kişi
Nordin."

Kaşlarını çattı ve tekrar yazmak için tahtayı sildi.

Kahvalt1 Önemlidir. Size krep yapayım. Krep karışımın1 gördüm.

Bir süre kelimeleri inceledim ve sonunda pes ettim.

O haklıydı.

Bütün sabah avlandıktan sonra ne kadar acıktığımızı biliyorduk, o
yüzden belki de kahvaltı o kadar da kötü bir fikir değildi.

"Tamam."

Bana gülümsedi ve yataktan kalktı, ancak kapıya ulaştığında
hareketsiz durdu ve bana bakmak için döndü.

Ne demek istediğini çok iyi anladığım için kıkırdadım.
Yataktan kalkıp ona doğru yürüdüm, sonra kapıyı açtığımda
Kodiak tarafından karşılandım.
"Hadi seni dışarı çıkaralım. Hadi oğlum."

Echo

Sanki Kodiak onunla hiçbir şey yapmak istemediğimi anlamış gibiydi.

Willem'le birlikte içeri döndüğünde, yemeğini beklemek için
doğruca yatak odasına gitti.

İyi bir çocuk, diye düşündüm. Ama hala senden hoşlanmıyorum.

"Krepler nasıl gidiyor?" Willem buzdolabından tavuğun diğer
yarısını çıkarırken sordu.

Ona bir başparmak işareti yaptım.

Summit ve Nordin henüz yatak odalarından çıkmamışlardı ama saat
daha erkendi.

Neredeyse sabah sekiz.

Tavadaki her bir krebi çevirdim ve Willem geri döndüğünde
omzumun üzerinden bakmak için arkadan bir elini belime koydu.

"Dürüst olmalıyım... Mutfakta durup bize kahvaltı hazırlamana
alışabilirim."

Bir kaşımı kaldırdım ve ona ters ters bakmak için başımı çevirdim
ama neyse ki sırtıyordu.

"Sadece seninle dalga geçiyorum. Sana bizim olmayacağını
söylemiştim.
hizmetçi."

Ve bu sözlerle birlikte, bir otel için gerekli olan her şeyi almak üzere
arkasını döndü.

dolaplardan ve buzdolabından güzel bir kahvaltı.

Willem değişmiş bir adam gibi görünüyordu.

Benimle ilk konuştuğunda sinirli ve kızgındı.

Ama bunun nedeni muhtemelen kulübelerine zorla giren bir kız
bulmuş olmasıydı.

Anlaşılabilir.

Willem arada bir sert tarafını göstermesi gereken iyi bir adam ama
bu beni çok rahatsız etmedi.

"Günaydın," dedi derin, hırıltılı bir ses ve Nordin'in boxer külotuyla
orada durduğunu görmek için döndüm.

Vay canına. Kahretsin.

Nordin yırtık pırtıktı ve vücudunun üst kısmını kaplayan dövmeler görmeyi beklediğim bir şey değildi.

Kasları mükemmel bir şekilde oyulmuştu ve geniş omuzları kazak giydiği zamanlardan bile daha korkutucuydu.

Gözlerimi ondan ayırmaya çalıştım ama bir şey beni engelledi. Baktığımı fark edince yüzünde kendini beğenmiş bir sırıtma belirdi.

"G u r u r u m o k ş a n d ı , " diye alay edince hızla arkamı döndüm.

Tanrım, daha açık olabilir miydin?

"Siz ne zamandan beri yemek yiyorsunuz?" Nordin'in sorduğunu duydum.

"Bugünden beri," diye yanıtladı Willem, daha fazla cevap vermeyerek.

Kreplerim bittiğinde, Summit nihayet mutfağa girdi ve parlak bir gülümsemeyle bana baktı.

"Günaydın, tatlım. İyi uyudun mu?" diye sordu yanına yaklaşırken.

Ben

Bir elini kalçama koydu ve başımın üstünü öptü. Nedense bu beni son derece iyi hissettirdi.

Başımı salladım, imzalamak için ellerimi kaldırdım.

Şaşırtıcı derecede iyi.

Willem sana dokunmadı mı?

Başımı salladım, usulca gülümsedim.

"Güzel. Ve şimdi kahvaltı bile hazırladın. Kahretsin, sanırım seni sonsuza kadar bizimle tutmalıyız," diye kıkırdadı.

Krep tabağını masanın ortasına yerleştirdim, sonra yemeğe başladık.

Sabahlarını planlarken onları dinledim ve orada oturduğumuz süre uzadıkça onların yanında daha da rahat ettim.

Özellikle Nordin.

Sonuçta onlarla çok zaman geçirecektim, bu yüzden onlara alışmak iyi bir başlangıç oldu.

Yedinci Bölüm

Zirve

"İşim bitti. Ben geri dönüyorum. Echo'ya öğlen gibi döneceğimize söz vermiştik ama saat neredeyse altı oldu."

Onun için endişelendim.

Kardeşlerimin ya da en azından birinin onu pek önemsemediğini biliyordum ama ben önemsiyordum.

Kulübemizi bulduğu için şanslıydı, yoksa ormanın derinliklerinde neyle karşılaşabileceğini kim bilebilirdi?

"Biz gelmeden önce birkaç gündür tek başınaymış. Durumu iyi," dedi Willem.

Bugün şansımız pek yaver gitmedi.

Sadece birkaç tilki yolumuzu kesti ama onları vuramadık.

Sadece ayılar, geyikler ve tavşanlar.

"Geri dönüyorum," diye tekrarladım. "Akşam yemeğine başlayacağım, yakında dönerim," dedim onlara.

Tüfeğimi arkama ittim ve koyu yeşil beremi tekrar takmadan önce bir elimi saçlarımda gezdirdim.

Av kıyafetlerimiz belli ki çalılıklarda ve ağaçların arkasında kamufle olmak için tasarlanmıştı ama ne kadar iyi gizlenirsek gizlenelim vahşi hayvanları bulmak zordu.

Ama her hayvandan en az bir tane alarak kasabaya dönerdik.

Ayıları ganimet olarak saklamak için değil, daha çok nüfuslarının kontrolden çıkmamasını sağlamak için avlardık.

Ayrıca sadece erkek ayıları vurmamıza izin veriliyordu. Yavrular ve dişiler yalnız bırakılmak zorundaydı.

Öte yandan tavşan ve geyikleri satmak için vururduk ve kürkleri çoğunlukla dünyanın dört bir yanındaki okullar ya da müzeler için kullanılırdı.

İşimiz herkese göre değildi ve kesinlikle yaptığımız işe karşı olan insanlar vardı, ancak ailemiz yıllardır buradaydı ve işlerine devam edecektik.

Aksi takdirde bunu yapan başka kimse olmazdı.

Kulübeye geri döndüm.

Çok uzakta değildik ama yine de kulübeye geri döndüğümüzden emin olmak için ağaçları işaretlememiz gerekiyordu.

Yaklařtıķça n basamaklarda birinin durduğunu seçebiliyordum ve başımı salladığımda Echo'nun kollarını göğsünde kavuşturmuş bir şekilde orada durduğunu görerek i geçirdim.

Endişeli görünüyordu.

"Hepimiz iyiyiz," diye seslendim ve yeterince yaklaştığımda imzaladım.

Saati unuttuk. Burada ne yapıyorsunuz?

Burnundan sertçe nefes verdi. *Bekliyordum. Bir şey olmasından korkuyordum.*

Sırıtmaktan kendimi alamadım.

Elimi uzatıp başının yan tarafını tuttum ve sonra onu kucakladım.

Kendi isteğiyle geldi ve kollarını belime doladı, başını göğsüme yasladı.

"Bizim için endişelenmene gerek yok. Dönüş yolumuzu biliyoruz ve bize zarar verebilecek hiçbir şey yok."

Bizimle geçirdiği ikinci gün de olsa, beni bu kadar nemsemesini çok sevdim.

"İçeri girip yemek pişirmeye başlayalım. Diğerleri yakında dönecek."

Echo başıyla onayladı ve içeri girebilmem için kenara çekildi; kapıyı itip açtığımda Kodiak koşarak bana doğru geldi.

"Willem seni yatak odasına kilitlemedi mi?" Cevap beklemeden sordum çünkü o bir köpekti.

Ve sonra aklıma geldi.

Dönüp hâlâ dışarıda duran ve Kodiak'ı dikkatle izleyen Echo'ya baktım.

Sırıtarak yakasına yapıştım ve başımı yana eğdim. "Dışarıda dikilmenin sebebi o, öyle mi?"

Burnunu buruşturdu ve bir an için başka tarafa baktı, sonra açıklamak için ellerini kaldırdı.

Buzdolabından su alıyordum ve aniden yatak odasından ıktı.

Benden bir kahkaha kaçtı ama Echo bana öyle bir bakış fırlattı ki ona uzun süre baksam beni öldürebilirdi.

"Willem gerçekten kilitlemeyi unutmuş olmalı. Kodiak akıllı bir köpektir. Kapılar onun için bir engel teşkil etmez. Seni korkuttu mu?" Cevabı zaten bildiğim için sordum.

Başını salladı.

Onun da Kodiak'a alışmasının zamanı gelmişti, yoksa burada Kodiak'la yalnız kalmaktan hiç hoşlanmayacaktı.

"Bana güveniyorsun, değil mi?" Gözlerimi onunkilerden ayırmadan sordum. Tekrar başını salladı.

"Tamam. O zaman Kodiak'ın hayatında hiç kimseyi ısırmadığını söylersem bana güven. Kendini kötü hissetmeni istemem ama onu bu şekilde görmezden geldiğin için üzgün olduğuna eminim."

Echo bana bir kaşını kaldırdı, sonra emin olmayan bir ifadeyle Kodiak'a baktı.

Kaşlarını çat.

Ya üzerime atlarsa?

"Yapmayacak. Ben onu tutarım. Sadece yaklaşın ve koklaması için elinizi uzatın."

Beni şaşırtarak bir adım daha yaklaştı ve elini uzattı.

Ama Kodiak burnunu ona doğru yaklaştırdığı anda geri çekildi.

Tekrar.

"Merak etme, sadece senin hakkında bilgi almaya çalışıyor," diye güvence verdim.

ve emin adımlarla tekrar yaklaşarak elini koklamasına izin verdi. Gözlerini Kodiak'tan ayırmıyordu, gerekirse geri adım atmaya hazırdı.

"Gördün mü? Senin arkadaşın olmak istiyor," dedim ona.

Yavaşça ve biraz titrek bir el ile başını okşadı ve Kodiak tatlı bir çocuktı, hareketsiz durdu ve dokunuşunun tadını çıkararak mutlu bir şekilde nefes aldı.

Sırıttım.

"Willem seninle gurur duyacak," dedim ve Echo başını kaldırıp bana gülümsedi.

Bir köpeği okşuyorum!

Gözlerindeki mutluluk ve rahatlama gözden kaçmıyordu ve her şeyin ötesinde, Kodiak'a daha yakın eğilerek iki eliyle onu

sevdi.

Yine de yüzünü yalamaması için biraz mesafeli durdu. "Sanırım korktuğunu biliyor. Sadece insanlara yakın olmayı seviyor. Onunla acele etmeyin, ama eminim bir gün iyi dost olacaksınız." Echo buna yanıt vermedi. Onun yerine geri çekildi ve mutfağı işaret etti.

Yemekte yardımcı olabilir miyim?

"Elbette. Pizza yapmayı

düşünüyordum." Kaşlarını kaldırdı.

Dondurulmuş türden mi?

Kıkırdadım ve başımı salladım. "Hayır, el yapımı. İster inanın ister inanmayın, pizza yapmayı biliyorum. Willem ne derse desin."

Dondurucudaki yemekleri fırına koymayı sevdiğinizi söylediydi, diye

imzaladı. "Doğru, bu sözleri unutmanı ve kendi gözlerinle görmeni

istiyorum.

sıfırdan yemek pişirebildiğim gözlerim. Pizzam en iyisidir."

Bana sırtıttı ve omuz silkti. *Göreceğiz bakalım.*

Mutfağa gidip ellerini yıkadı ve bu arada ben de daha rahat kıyafetlerimi giyip tüfeğimi kaldırdım.

Mutfağa doğru yürüdüğümde Kodiak kapının önünde yatıyor, Echo'ya endişelenmesine gerek olmadığını gösteriyordu.

Ona alışması için hâlâ biraz daha zamana ihtiyacı olduğunu biliyordu. "Aferin oğlum," diye fısıldadım onun üzerinden geçip içeri girmeden önce.

Mutfak.

"Hazır mısın?" diye sordum.

Başını salladı ve başının üstündeki raftaki una uzandı, ben de gereken diğer malzemeleri aldım.

Göz ucuyla bana el salladığını gördüm ve neyi imzalamak istediğini görmek için döndüm.

Kız arkadaşın ya da karın var mı?

Sorusu beklenmedik bir şekilde geldi.

Dudaklarımı büzerek başımlı

salladım.

"Hiçbirimizin yok. Biz ilişki kuracak tipler değiliz," diye açıkladım. Dudakları bir an için aralandı, sonra dudaklarını birbirine bastırdı.

Neden olmasın?

"      bir evimiz olsun istemiyoruz. Çoğu zaman buradayız ve şehirde olduğumuzda da..."

Onunla kaba bir dil kullanmanın onu çok rahatsız edeceğinden emin değildim, ama sonra, Nordin onun etrafındaydı ve Willem de temiz tutma yolundan çıkmadı.

Sikeyim.

"Evet."

Sırıttım, sonra omuz silktim.

"Biz erkeğiz. Eğlenmeyi severiz ve açık olan ve bize iyi vakit ge irtebilecek kızlardan hoşlanırsınız."

Biz pislik değildik.

Nordin'den pek emin değilim ama saygılı olmaya çalıştım.

Her zaman eğlenmeye hazır olduğunu bildiğim birkaç kadın vardı ve onlar da benim bir ilişkiye hazır olmadığımı biliyorlardı.

Anladım, imzaladı ve unu açmak için arkasını döndü.

Sanırım bu konu hakkında konuşmamız bitmişti.

Echo oldukça masum görünse de, bunun tüm gerçek olmadığını söyleyebilirdim.

Güzel ve zekiydi ve daha önce bir erkek arkadaşı olduğundan yüzde yüz emindim.

Ya da en azından daha önce erkeklerle deney yapmıştı. Ama bu beni ilgilendirmezdi.

Echo'nun seks hayatını düşünmek yerine hamura odaklandım ve kendi hamurunu yaparken onu yakından izledim.

Onunla ilgili beni rahatsız eden hiçbir şey yoktu ama burada olmasıyla ilgili değiştirebileceğim bir şey vardı.

Willem'in yatağında uyuyor.

Çünkü, açıkçası, bu kaçağı sevmeye başlamıştım.

Sekizinci Bölüm

Echo

Akşam yemeğinde avcılık hakkında konuşulurdu ve bugün şanslarının pek yaver gitmediğini öğrendim.

Adamların konuşmalarını dinlemek biraz ilginçti, ancak öldürecekleri potansiyel hayvanları duymak beni tedirgin etti.

Et yemekten hoşlanıyordum ve işlerinin sadece eğlence olmadığını biliyordum ama onları öldürmek... Bunu yapabileceğimi hiç sanmıyordum.

Tüm tabaklarımız temizlendikten sonra, Nordin ve Willem sigara içmek ve Kodiak'ı dışarı çıkarmak için dışarı çıkarken ben Summit'e bulaşıkları yıkamasında yardım ettim.

Onları ilk kez ellerinde sigara ile gördüm ve nedense sigara içtiklerini düşünmedim.

Sigara içiyor musun?

Summit ellerimin hareketini izledikten sonra hızla başını salladı. "Neyse ki birkaç yıl önce atlattım. Ciğerlerim mahvolmuştu ve beş dakikada bir durmadan koşuya bile çıkamıyordum," diye itiraf etti.

Kaıyor musun?

"Ve zaman zaman Nordin ile çalışıyorum. Ama biz buradayken değil."

Ya Willem?

"Bir süre önce çalışmayı bıraktı. Ama nedense hâlâ dünyanın en güçlü orospu çocuğu gibi görünüyor. Neden tüm bunları bilmek istiyorsun, tatlım?"

Dirseğiyle yan tarafımı dürttü ve sırttı. "Bu sabah Nordin'e baktığını fark etmediğimi sanma. Bundan biraz fazla zevk aldı. Kendine olan güvenini daha fazla artırman gerektiğinden emin değilim."

Kaşlarımı çattım ve başka tarafa baktım.

"Sadece seninle dalga geçiyorum. Ama yerinde olsam ona göz koymazdım. O hoşlanılacak yanlış kardeş."

Ondan hoşlanmıyorum, diye itiraz ettim.

"Sen ne dersen de. Sadece onun cazibesine kapılma."

Cazibe mi?

Nordin'in hiç cazibesi yoktu.

Pisliğin tekiydi.

Kaba.

Kibirli.

Yine de... ilgi çekici.

Ön kapı açıldı ve Willem içeri girdi, Kodiak hemen arkasındaydı ve Nordin kapıyı kapattı.

"Ben yatmaya gidiyorum. Geç oldu ve ıslanmak istemiyorsak yarın erkenden yola çıkmalıyız."

Daha önce yarın öğleden sonra ve gece geç saatlere kadar yağmur yağacağını ve yağmur yağdığında avlanamayacaklarını söylemişti.

Bana baktı ve başıyla yatak odasını işaret etti.

"Geliyor musun, tatlım?"

Summit'e baktım ve o da bana hızlıca başını salladı.

"Hepimiz yatağa gidiyoruz. İyi uykular," dedi başımın üstünü öpmeden önce sessizce.

Gülümsedim, tezgahı tahtayı ve kalemi aldım, sonra da Willem'in peşinden Nordin'i görmeden yatak odasına gittim.

Yatak odasının kapısı kapanmadan Önce Kodiak başı eğik ama gözleri bana bakarak bize doğru ilerledi.

Aman Tanrım.

O köpek gözleriyle bana gerçekten rüşvet mi vermeye çalışıyordu?

Ondan bir sızlanma bile kaçtı ve garip bir şekilde, pes etmem için gereken tek şey buydu.

O Willem'in köpeğiydi ve ben onu itiyordum çünkü Korkuyorum.

Bu adil değildi ve artık onun için hazır olmadığımı bildiğinden üstüme atlarsa, bizimle aynı odada uyumasına izin verebilirim.

Willem bana "Yerde uyuyacak, merak etme," diye güvence verdi ve Kodiak'ı içeri almak için kenara çekildim.

Kapıyı kapattıktan sonra ikimiz de yatağa girdik ve yorganın altına girdik.

"Biz dışarıdayken bütün gün ne yaptın?" Willem sordu ama ışıklar yanmadan cevap vermemin mümkün olmadığını hemen fark etti.

"Kahretsin, doğru. Özür dilerim. Boş ver."

Elimi tuttu ve tekrar göğsüne koydu ama bu sefer üzerinde tişört yoktu.

Üşümemiş miydi?

Yanımda o varken ve üzerimde kazak varken bile geceleri üşüyordum. "Bugün biz olmadan iyi bir gün geçirdin mi?"

Göğsüne bir kez dokundum ama bu gerçeğin tamamı değildi ve iki kez dokunursam nedenini ona açıklayamazdım.

"Güzel. Yarın, Nordin ve ben kendi başımıza avlanmaya gideceğiz ve Summit de seni yanına alıp biraz böğürtlen toplayacak. Çok uzağa gitmeyeceksiniz ve artık Kodiak'la iyi anlaştığınıza göre onu da yanınızda götürebilirsiniz. Biraz daha temiz havaya ihtiyacı var. Senin için de uygun mu?"

Çilek mi

topluyorsun?

Bunu

yapabilirim.

Göğsüne bir kez dokundum ve Willem bileğimi usulca sıktı.

"Güzel. Şimdi uyu. Bugün çok yorucuydu."

Gözlerimi kapattım ve dün geceki gibi elimi göğsüne koydum. Bana bir çeşit güven veriyordu.

Kulübede tek başıma geçirdiğim tüm o geceler sinir bozucuydu.

Dışarıda vahşi hayvanların olduğunu bilmek bir şeydi.

Ama beni asıl etkileyen şey karanlıktı.

Bundan nefret ediyordum ve şimdi yanımda beni koruyacak güçlü, iri bir adam olduğunu bilmek beni rahatlatıyordu.

Willem'in nefesi yaklaşık yarım saat sonra s a k i n l e ş t i ama ben uyuyamadım.

Bütün gün dışarıda ayıların gelmesini beklemediğim için yorgun değildim.

Yol.

Bunun yerine bütün gün kanepede oturdum ve zaman geçirmek için

Zam

tahtaya resim çizdim. Ta ki Kodiak yatak odasından çıkana kadar.

an.

bir ya da iki saat boyunca dışarıda.

En azından dışarısı çok soğuk değildi.

Bir yarım saat daha geçti ve gözlerim açılmaya devam etti.
Bir şey beni rahatsız ediyordu ve birinin öksürdüğüünü
duyduğumda kendimi dirseklerimin üzerine iterek kapıya baktım.

Alt yarıktan ışık parlıyordu.

Ya Summit ya da Nordin hâlâ uyanık olmalıydı ve zaten
uyuyamadığım için dışarıdaki her kimse ona eşlik etmeye karar verdim.

Elimi Willem'in göğsünden dikkatlice çektim ve yataktan kayarak
çıktıktan sonra sessizce kapıya doğru yürüdüm.

Kapıyı biraz aralayınca Kodiak'ın yerde yattığını ve gözlerini bana
diktğini görebiliyordum.

Orada kal, diye düşündüm ve hızla odadan çıktım.

Rahatsızlığıma rağmen Nordin koltuğun üzerinde, kolunu arkaya
doğru açmış ve sol ayağını sehpanın üzerine koymuş bir şekilde
oturuyordu.

Sadece önündeki duvar ünitesine bakıyordu.

"Bana eşlik etmek için mi buradasın sevgilim?"

Sözleri beni şaşırttı ve bir an öylece durdum, arkamı dönüp yatağa
geri mi dönsem yoksa gerçekten gidip onunla mı otursam diye düşündüm.

Başını çevirip kaşlarını kaldırarak bana baktı.

"Ee?" diye sordu, birden kendimi baskı altında hissetmeme neden
oldu.

Boğazımda oluşan yumruyu yuttum, sonra gidip onunla oturmaya
karar verdim.

Kanepeye doğru yürüdüm ve sanki bir canavarmış gibi ondan
olabildiğince uzağa oturdum.

Ya da zehirli.

Beni dikkatle inceliyordu ve ben ne olduğunu anlamadan elini
kalçama koydu ve beni kendine çekti.

"Benim yanımda utanmana gerek yok. Kötü bir adam olmadığımı
biliyorsun, değil mi?"

Kolunu tekrar kanepenin arkasına koydu ve ben hâlâ ne yaptığını
anlamaya çalışırken ağzımı açtım.

"Konuşamadığını biliyorum ama bana cevap vermek için o güzel
kafanı oynatabilirsin," dedi, sesi hışırtılı ve sıcaktı.

Başımı salladım, doğrudan gözlerinin içine baktım.

Neden hiçbir erkek bana bu kadar yaklaşmamış gibi
davranıyordum?

Daha

Önce? Erkeklerden payıma düşeni
aldım. Tamam, lisedeki

Ç
o
c
u
k
l
a
r
.

Hepsi on sekiz yaşımdan küçüktü ve beni o kadar sinirlendirdiler ki mesafemi korumam gerekti.

Yine de, küçük bir çocuk gibi davranmayan bir adam vardı ve o adam Will'di.

Sert ve kendinden emindi ve bazen bunun sadece liseyi bitirmek için bir rol olup olmadığını merak ediyordum.

Ama ben hiç anlamadım.

İlk randevumuzda bile.

Pek konuşmuyorduk ama öpüştük ve seks yaptık.

Sonra bu bir alışkanlık haline geldi ve ne zaman üvey babamdan uzaklaşmak istesem, Will beni almak ve inmek için beni kullanmak için hemen oradaydı.

Dürüst olmak gerekirse, onu ben de kullandım.

Ama Nordin bambaşka bir hikayeydi.

Sertti ve dalga geçmezdi.

İstediklerini elde etmeye alışkın olduğunu söyleyebilirim ve ben onun oynayabileceği parlak yeni oyuncağıydım.

Ve dürüst olmak gerekirse... umursamadım. Hem de hiç.

Yine de Nordin beni geriordu ve bu gerginliği kötü yönden iyi yöne çevirmem gerekiyordu.

Gözleri yüzümde dolaşmaya devam etti, sonra gözleri yüzümde durdu.

Dudaklar.

Eli, en son yaptığı gibi boynumun yan tarafını avuçlamak için yukarı çıktı.

Ama bu sefer parmaklarını saçlarımdan arasına soktu ve sıkıca kavrayarak başımı yana yatırdı.

"Kardeşlerime ne yaptığın hakkında hiçbir fikrim yok ama seni tanıdığım bir gün içinde bu kadar yumuşamaları hoşuma gitmiyor."

Yüzü artık bana yakındı ama geri çekilmiyordum. "Normalde hoşlandıkları bir kadın gördüklerinde onu yatağa atarlar. ve onu beceriyorlar. Onunla konuşmuyorlar. Ama sen..."

Durdu ve bakışlarını tekrar dudaklarıma çevirdi.

"Onlar üzerinde bambaşka bir etkiniz var. Ve onların yanında bu kadar rahatken, benim yanımda bu kadar rahat olmandan hoşlandığımdan emin değilim. Seni korkutuyor muyum, sevgilim?"

Başımı hiç o anki kadar hızlı sallamamıştım.

Nordin beni korkutmadı.

"O zaman ben odaya girer girmez başka tarafa bakmanıza neden olan şey nedir?"

Bir cevap alamayacağını biliyordu ama buna ihtiyacı yok gibiydi.

Bir.

Dudakları kulağımın hemen altındaki yumuşak noktaya bastırdı ve ben

Olan bitenin tadını çıkarmak için gözlerimi kapattım.

Nordin'in neden böyle davrandığını düşündüğümde aklıma gelen tek şey kıskanç olduğuydu.

Belki kardeşleriyle iyi geçinmemden hoşlanmıyordu ama Summit ve Willem bu kadar... karmaşık değillerdi.

Ağzı tenimi nazikçe emmeden önce dilinin boynumda gezindiğini hissettim.

Çürütmüyordu, sadece iyi hissettiriyordu.

Ona içimde bundan zevk alan bir şeyler olduğunu göstermek için bir elimi üst koluna, diğerini de sert göğsüne koydum.

Gömlek giyiyordu ama kot pantolon giymiyordu.

Gerçi kasıklarına bakmamıştım ama bu sabah sadece boxer külotuyla nasıl görüldüğünü hatırladım.

Yakışıklıydı.

Üçü de yakışıklıydı.

Ağzımdan çıkan keskin bir nefesten ibaret olan bir iç çekiş kaçtı.

Eli saçlarımı daha sıkı kavradı ve başımı bir yana yatırdıktan sonra bana doğru eğildi ve diğer elini belime koyarak beni kendine doğru çekti.

Hassas tenimi öpmeye ve emmeye devam etti ve zaman geçtikçe devam etmesini daha çok istedim.

Durmasını istemediğimi göstermek için umutsuzca adını söylemek ya da inlemek isteyerek kolunu sıkıca kavradım.

Dudakları köprücük kemiğime doğru ilerledi, sonra çene çizgimi öpmek için tekrar yukarı çıktı.

Göğsünden bir hırıltı çıktı, sonra gözlerimin içine bakmak için arkasına yaslanmadan önce tenime karşı bir şeyler mırıldandı.

Onunkinde bir fırtına vardı, içlerinde dönen ve birbirlerine karışan duygularla.

Gözleri delicesine anlamlıydı ve işte o zaman Nordin'in pek çok şeyden emin olmadığını anladım.

Oynadığı rol o değildi, ama lanet olsun... öyle oynadı ki

İyi.

Yol boyunca bir şey onu incitmiş olmalı.

"Yatağına dön melisin sevgilim," diye fısıldadı, gözlerini benimkilerden ayırmadan.

Başımı salladım.

Buna karşı koymama gerek yoktu, bu yüzden ellerimi kolundan ve göğsünden çekerek yavaşça ondan uzaklaştım.

Parmaklarının saçlarımda çözüldüğünü hissettim ve tekrar ayağa kalktığımda ellerimi imzalamak için kaldırdım.

İyi geceler, Nordin.

Bir an için, anlamadığı için imza atmama iyi tepki vermeyeceğinden korktum, ama dudaklarında beliren yumuşak gülümseme bana aldırmadığını söyledi.

Ve beni şaşırtacak şekilde, ne dediğimi bile anladı.

"İyi geceler Echo," dedi, sesi hâlâ boğuk ve karanlıktı.

Yatak odasına geri döndüğümde kalbim göğsümde hızla atıyordu ve yatağı girip yorganın altına girdiğimde Willem yanıma taşındı.

Neyse ki onu uyandırmadım ve kalp atışlarımı sakinleştirmek için birkaç kez derin nefes aldım.

Nordin gibi bir adamın içinde her zaman bir şeyler saklanırdı. İtiraf edebileceğinden daha derin bir şey.

Ama araştırmak iyi bir fikir değildi.

Yapabileceğim en iyi şey onun bana gelmesine izin vermektir. Yani, her ne hakkında konuşmak istiyorsa.

Gözlerimi kapattım ve Willem'e yaklaştım, zihnimi rahatlatmak için elimi tekrar göğsüne koydum.

Artık bu kulübede yalnız değildim ve içimde beni değiştirecek bir şeyin yakında gerçekleşeceğine dair bir his vardı.

Dokuzuncu Bölüm

Echo

Ertesi sabah telaşlıydı.

Ben mutfakta durup hepimiz için kahvaltı hazırlarken, Nordin ve Willem sadece bir fincan kahve alıp dışarı çıktılar ve Summit ile beni mutfakta tek başımıza asla yiyemeyeceğimiz bir sürü krep ile bıraktılar.

"Willem yağmurun erken geleceğini söyledi. Bu yüzden hemen kapıdan çıktılar," diye açıkladı Summit ve ben dudaklarım büzülmüş, gözlerim krep kulesinde başımı salladım.

"Merak etme, döndüklerinde yiyebilirler. Hadi yiyelim ve sonra da dışarı çıkalım. Çilek bulmak için doğru yeri biliyorum."

Tabağı masaya koyup karşısına oturdum ve başlamadan önce başımı yana eğdim.

Öldürdüklerinizle ne yapıyorsunuz?

"Buraya geri getiriyoruz ve tüm tarla hazırlığı sürecine başlıyoruz. Hayvanı kesip açıyoruz, iç organlarını çıkarıyoruz ve eti kasaplık için hazırlıyoruz. Çoğunu donduruyoruz, böylece eve dönüp dağıtana kadar bozulmuyor ve kemik ve boynuz gibi geri kalan her şeyi atıyoruz. Kodiak bile bundan biraz yiyecek çıkarıyor. Kemikleri çiğnemeyi seviyor," diye açıkladı kapının yanında oturan ona bakarak.

Tüm bunları duymak umurumda değildi ama o hayvanlara yaptıklarını dinlemeye bile tahammül edemeyen insanlar olduğunu biliyordum.

Peki siz eti kendiniz de yiyor musunuz?

"Bazen. Üçümüze yetecek kadar getirdik, ama şimdi sen buradasın... iki ya da üç tavşan daha avlamamız gerekebilir. Tabii onları yemek istersen."

Önemli değil, diye imzaladım, ona gülümseyerek.

Kahvaltımızı yaptık ve Kodiak'ın saniyeler içinde yediği donmuş etli köfteyi izledik ve duş alıp giyindikten sonra çilek bulmak için dışarı çıktık.

Summit bana onları koymam için küçük bir sepet verdi.

Kodiak, başka bir hayvanla karşılaşmamız durumunda kaçmaması için tasmalıydı ve Summit, bir tanesini vurma şansı olması ihtimaline karşı av tüfeğini getirmişti.

"Buraya ilk geldiğimde dört yaşındaydım. Willem ve Nordin zaten buradaydı ve o zamana kadar öğrendikleri tek şey çilek bulmak ve toplamaktı. Çok gururluydular ve ne yaptıklarını çok iyi bildiklerini sanıyorlardı ama meğer en tatlı ve en olgun olanları hep ben buluyormuşum," dedi bana gururla.

"Ama aynı gün babamız Willem'e nasıl ateş edileceğini öğretti ve o da bir geyik vurmayı başardı. Tabii ki babamın yardımıyla. İnanın bana, burada bulunduğumuz süre boyunca hep bundan bahsetti."

Willem'in ilk vahşi hayvanını vururken ne kadar gurur duymuş olabileceğini hayal ederek gülümsedim.

O yaşıta bunu yapabileceğimi düşünmüyordum.

Ormanın içine doğru yürüdük ve kısa süre sonra ahududuların sarktığı birkaç çalı bulduk.

Gülümsedim ve onları işaret ettim, Summit de parlak bir şekilde sıırttı. "Onları nerede bulacağımı bildiğimi söylemişim."

Sepetimizi dolduracak kadar topladık ve Zirve onları ezmeyi umursamıyor gibi görüldüğünden, onlarla gerçekten ne yapmak istediklerini merak ettim.

Bana bakması için omzuna dokundum.

Böyle yemek istemiyor musun?

"Willem onlardan püre yapmayı ve yoğurdunun üzerine koymayı seviyor. Ben de genelde kalanını yiyorum. Neden, başka bir fikrin mi var?"

Turta yapmaya ne dersin? Ben önerdim.

"Eğer bir tane yapmak istersen, elbette. Sanırım onlardan yeterince var." Gülümsedi ve sepete baktı, sonra Kodiak'ın ne yaptığını görmek için arkasını döndü.

Korkmuş bir köpek yavrusu gibi bir ağacın yanına oturmuş, sessizce sızlanıyor ve onu kulübeye geri götürmemizi bekliyordu.

Sepetten iki ilek aldım ve ona doğru yürüyüp çilekleri burnuna yaklaştırdım.

Elimdeki meyveleri kokladı ve olabildiğince nazik bir şekilde meyveleri benden aldı.

Summit, "İkinizin kısa s  r e d e iyi bir bağ kurduğunuzu söyleyebilirim," dedi ve ben de ona gülümsemek için arkamı döndüm.

Sanırım onu Nordin'den daha çok sevdim, imzaladım.

Summit kıkırdadı. "Bu anlaşılabilir bir şey. Hadi, diğerleri dönmeden önce kulübeye geri dönelim."

Ağalardaki işaretleri takip ederek on dakika sonra geri döndük ve kulübeye girdikten sonra Kodiak kanepeye koşarak yanına uzandı.

"Görünüşe göre bir şey bulmuşlar," dedi Summit, hâlâ kapının önünde dururken ve tabii ki Willem ve Nordin'i dışarıda gördüm, ikisinin de elinde l bir tavşan vardı.

"Bunları çekmek uzun sürdü m?" Summit sordu.

"Hayır, ve eğer bu pislik benimle lanet olası bir kavga başlatmasaydı çok daha fazlasını elde edebilirdik."

Willem öfkeliydi ve Nordin'in umurunda bile değildi. "Ne oldu?"

Summit sordu ama yaşlı adam tarafından görmezden gelindi.
Kardeşler.

"Mühimmatı unuttuysan bu nasıl benim suçum oluyor? Allah kahretsin, adamım," diye mırıldandı Nordin.

İçeri girdikten sonra, ikisinin de öldürdüklerini mutfak masasına koymalarını izledim ve orada olmasını istediğimden pek emin değildim.

Sonunda, orada yedik.

Bunları masanın üzerinde kesip amayacaksın, değil mi?

Summit başını bana doğru salladı ve Nordin kaşlarını kaldırarak çok iyi yaptığı gibi beni szd.

"Lanet tahtanı kullan. İmza atmayı bir günde öğrenmedim, sevgilim."

Kızgındı ama bu ona benimle böyle konuşma hakkını vermiyordu.

Bu.

Orta parmağımı kaldırdım, sonra Willem'in yatak odasına girmek için arkamı döndüm.

"Bunu okuyabildiğinden oldukça eminim," dediğini duydum Summit'in, eğlenerek.

"Siktir git," diye tısladı Nordin.

"Bu doğru. Aynen böyle söyledi."

Willem yüzünde yorgun bir sırıtışla odaya girdi ve kapıyı arkasından kapattıktan sonra tüfeğini çıkarıp çekmeceye yerleştirdi.

"Bugün biraz gergin. Ona aldırmayın, ama böyle davrandığında onu birkaç kez daha memnuniyetle tersleyebilirsiniz."

Kaşlarımı çattım ve kucağımdaki ellerime baktım.

Nordin ruh hali değiştiğinde farklı bir adam gibi davranıyordu ve o ana kadar hiçbir ruh halinden hoşlanmamıştım.

Dün geceki dışında. Sadece küçük bir kısmı.

Dudaklarını ve ellerini üzerimde hissettim ama hepsi bu.

Söylediği ya da yaptığı hiçbir şey ondan hoşlanmama neden olmamıştı ve nedense bana alışabileceğim başka yönlerini göstermesini umuyordum.

"Echo," dedi Willem sakince ve başımı kaldırıp ona bakmamı sağladı. "O zor biri, tamam mı? Sadece ona çok fazla zaman ayırma, sonunda seninle konuşmayı bırakacaktır."

Peki ya benimle konuşmayı kesmesini istemiyorsam?

Ya onu daha fazla keşfetmek ve dün olduğundan daha yakına gelmesine izin vermek isteseydim?

Göğsümün içinde bir şey beni ona doğru çekiyordu ve uzak durmanın muhtemelen en iyisi olduğunu bilmeme rağmen, bunu yapmak istemiyordum.

Pişman olabileceğimi bildiğim kararlar verebilecek yaşıyordum ama kalbim ilk kez bana sadece... devam etmemi söylüyordu.

Olan bitenin tadını çıkarın ve anı yaşayın.

Bu adamların neredeyse yabancı olmaları umurumda değildi, ama onlara başka hiç kimseye güvenmediğim kadar güveniyordum.

"İyi misin?"

Willem önümde dururken eliyle yüzümü kavradı ve tekrar gözlerinin içine bakmak için başımı geriye doğru eğdi.

"Birini mi özlüyorsun?"

Hemen başımı salladım ve bileğini tuttum, ardından iyi olduğumu göstermek için ona gülümsedim.

"O zaman aklında ne var, tatlım?"

Tahtamı yanıma almamıştım, bu yüzden beni rahatsız eden bir şey olmadığını söylemek için başımı tekrar salladım.

"Bizim yanımızda kendini huzursuz hissetmiyorsun, değil mi?" Hayır, hissetmiyorum.

Ayrıca onların yanındayken hiç kaygı duymadım, Özellikle de okuldan sonra evde oturup üvey babamın eve gelmesini beklerken duyduğum türden.

Birden alt dudağım titremeye başladı ve bunun çok uzun zamandır yaşadığım en mutlu an olduğunu fark ettim.

Güvendeydim ve yıllarca çektiğim acıları çekmek zorunda kalmayacaktım.

Bu adamlar benim daha iyi bir hayata kaçışımdı ve onlarla bu kulübeden ayrıldıktan sonra beni nereye götürürse götürsün, yardımları için sonsuza dek minnettar kalacaktım.

Ağlamak istemiyordum ama gözyaşlarım çoktan gözlerimi yakmaya başlamıştı.

Aniden gelen minnettarlık hissi göğsüme sertçe çarptı ve kollarımı Willem'in beline dolamak için ayağa kalktım.

Kollarını bana doladı ve ilk başta kafasının karıştığı belliydi ama sonra beni kendine çekti ve sıkıca sarıldı, büyük eliyle başımı okşadı.

"Her şey yolunda, Echo."

Benim kalbim göğsümde çarparken Willem'inki sakin ve rahattı.

"Sanırım bu senin teşekkür etme şeklin," diye fısıldadı ve ben de başımı salladım.

Bunun için ona ya da kardeşlerine teşekkür edebilmemin başka bir yolu yoktu. "O adam sana böyle davrandığı için gerçekten boktan biri olmalı.

yaptığı gibi," diye mırıldandı, sonra iç çekti.

Sakinleşmem ve zihnimi yeniden düzene sokmam gerekiyordu.

Derin bir nefes alarak, bırakmadan ve ona bakmadan Önce son bir kez daha sıkıca sarıldım.

Yüzümü nazıkçe kavradı ve başparmaklarıyla elmacık kemiklerimi okşadı, sonra gülümsedi ve banyoya doğru başını salladı.

"Ben hızlıca bir duş alacağım. Bu arada sen de gidip Summit'le takıl," diye önerdi ama henüz odasından çıkmak istemiyordum.

Yatağı işaret ettim, sonra üzerine oturdum ve başlığa yaslandım.

"Ya da burada bekle." Gülümsedi ve eğilip alnıma bir öpücük kondurdu, ardından şezlong kıyafetini kaptığı gibi banyoya yöneldi.

Duşun sesini dinlerken önümdeki duvara baktım ve sadece on dakika sonra Willem banyodan çıktı, üstsüzdü ve delicesine büyük kaslarını gösteriyordu.

Summit onun kaslı görüldüğü konusunda haklıydı ve çalışmayı bıraktığına inanmak zordu.

Elimde değildi. Gözlerim vücudunun üst kısmında dolaştı.

Üçü arasında sakalının arasından beyaz saçları görünen tek kişi Willem'di ama bunun ve saçındaki beyaz çizginin dışında yaşlandığına dair hiçbir iz yoktu.

Dudaklarında kendini beğenmiş bir sırıtış belirdi ve kendimi daha fazla aptal durumuna düşürmeden önce çenemi kapatmak zorunda kaldım.

"Bunu bir iltifat olarak kabul ediyorum," diye kıkırdadı ve yanaklarımın ısındığını hissettim

Yu

kar Belki de bakmayı kesmeliyim.

1. Gözlerimi kaçırdım ve yataktan kalktım, ama tuvalete ulaşamadan Willem bileğimi kavradı ve beni kendisine doğru çekti.

Diğer ikisi gibi Willem de üzerimde yükseliyordu ve gözleriyle buluşabilmek için başımı iyice geriye eğmek zorunda kaldım.

Ellerini belime koydu ve sağ eliyle aşağıya doğru inerek tam popomun üzerine koydu.

"Sen akıllı bir kızsın, Echo. Bize böyle bakmaya devam etmek istediğinden emin misin?"

Yani beni Nordin'e bakarken de mi gördü? Harika.

Mükemmel.

Devam etsek iyi olur.

Başımı salladım, kendimden oldukça emin ve emin hissediyordum.

Willem'in sırıtışı bir gülümsemeye dönüştü ama konuşmak yerine belimde duran sol elini kaldırıp başımın yan tarafını kavradı, sonra eğilip dudaklarını yanağıma usulca bastırdı.

"Kimse sana ateşle oynamaman gerektiğini öğretmedi mi?" diye sordu, dudakları şimdi benimkilerin üzerindeydi.

Willem'in tehlikeli olduğunu düşünmemiştim. Ancak Nordin bambaşka bir hikayeydi.

Başımı salladım ve gülümsedim, gözlerim şimdi onun dudaklarındaydı.

"O zaman seni bu işe bulaştırmayalım." Yanağıma bir öpücük daha kondurdu, bu kez ağzımın köşesine yakındı.

Benden uzaklaştı ve yataktan gömleğini aldı, sonra kafasına geçirdi ve kapıya doğru başını salladı.

"Hadi gidelim."

Dizlerim titriyordu ve ona tekrar yaklaşmak için içimde bir istek vardı. Ama belki de haklıydı.

Çok yaklaşmak şu ana kadar sürdürdüğümüz tüm dinamiği değiştirebilirdi... ama belki de daha iyiye doğru değişebilirdi.

Onuncu Bölüm

Echo

Öğleden sonrayı Willem ve Summit'in tavşanlarla ilgilenmesini izleyerek geçirdim, Nordin ise kanepede oturup kitap okudu.

Kitabın adını okuyamadım ve dürüst olmak gerekirse, Nordin gibi bir adamın ne tür bir kitap okuyacağı hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Summit ve Willem'i izlemek, bir kasap dükkanında durup etin satılmak üzere nasıl hazırlandığının perde arkasına yakından bakmak gibiydi.

Sonra, akşam yemeğini pişirirken, Nordin hala bir kasını bile Yard oynatmadı.

Im

et. Bunun yerine, kitabın sayfalarına derin bir bakışla bakmaya devam etti.

Kaşlarının arasındaki kırılganlık.

Willem'e hâlâ kızgındı ve onu bu kadar sinirlendiren tek şeyin cephane olup olmadığını merak ediyordum.

Belli ki onu rahatsız eden başka bir şey vardı ve Summit'e onunla konuşmayı deneyip denemeyeceğimi sorduğumda hayır dedi.

Bunu atlatacak ve yakında bizimle tekrar konuşacaktı.

Akşam yemeğinde de konuşmadı ve bifteğini bitirdikten hemen sonra tabağını lavaboda yıkadı ve sonra yatak odasına gitmek için ayrıldı.

Yatak odasının kapısını kapattıktan sonra ona baktım ve tuhaf davranışları karşısında dudaklarımı büzdüm.

"Sana daha önce de söyledim, tatlım. Onu görmezden gel," dedi Willem ve ben başımı çevirip kaşlarımı çatarak ona baktım.

Tahtamı ve kalemimi kaldırarak, tüm gün boyunca aklımı kurcalayan tek soruyu ona sormak için üzerine yazdım.

Avlanırken bir şey mi oldu?

"Hayır. Ve sana çok fazla kurcalama demiştim. Bu normal bir şey. Onun cahil bir pislik gibi davranmasına alışkınız" diye açıkladı.

Kaşlarımı çatarak tahtayı sildim ve tekrar yazmaya başladım.

O zaman neden Summit'e ve bana kızgın?

Şimdi, ona meydan okuyarak kaşımı kaldırdım.

Willem Summit'e baktı, sonra bana baktı ve iç geçirdi.

Summit kıkırdarak, "Haklı," dedi ve sandalyesinde geriye yaslandı.

"Senin hakkında konuştuk," diye başladı, gözlerini benimkilerden ayırmadan. "Polisin seni arama ihtimaline karşı seni burada tutmanın iyi bir fikir olmadığını düşünüyor. Ona bunu zaten konuştuğumuzu söyledim ve eğer burada kalmak senin tercihinse, seni eve geri getirmeyeceğiz. Etrafında olmana alışması gerek ama eninde sonunda rahatlayacaktır."

Tuhaf.

Dün gece boynuma kondurduğu onca öpücükten sonra beni hiç umursamadığını düşünmüştüm.

Belki de gidip onunla konuşmalıyım. Sonuçta, başkalarına ne kadar kızgın olduğunuzu göstermek yerine, sizi rahatsız eden şeyle yüzleşmeniz her zaman en iyisidir.

Tahtayı yere bıraktım ve kanepeye yaslandım. "Göreceksin.

Yarın sabah normale dönecek."

Willem ayağa kalktı ve gerindi, sonra sorgulayan bir ifadeyle bana Bak. baktı.

"Sen de yatağa geliyor musun?" diye sordu.

Summit'e baktım, sonra başımı salladım. Ona eşlik etmek kafamı toparlamama yardımcı olabilir.

"P e k â l â . Çok geç kalma," dedikten sonra yatak odasına yöneldi ve orada kayboldu.

"Neden bizi dinlemeyip yine d e Nordin'le konuşmaya gideceğini hissediyorum?" Summit sordu.

İnsanların benim yüzümden kızmasından hoşlanmıyorum,

imzaladım. "Nordin her zaman böyleydi, Echo. Güven tazelemeye

gerek yok.

ya da onu en başta öfkeliendiren her neyse onun hakkında daha iyi hissetmesini sağlamak. Kendi alanına ve zamana ihtiyacı var ve emin olun yine aynı eski Nordin. Çok fazla endişeleniyorsun ve bence geçmişte yeterince endişelendin. Rahatlayıp hayatın tadını çıkarmanın zamanı geldi. Homer'a geldiğimizde ne yapmak istediğini düşün ve her ne olursa olsun, hedefine ulaşmana yardımcı olacağıma söz verebilirim."

Sözleri kalbimi ısıttı.

Belki de olmam gereken yer burasıydı. Kulübe... *onların kulübesi*, sonunda daha iyi bir hayata kavuşmak için karşılaşmam gereken şeydi.

Ve onların yardımıyla hak ettiğim şekilde yaşamaya
içi başlayabileceğimi biliyordum.
n.

Ama içimde hala biraz şüphe vardı ve bu bir
Küçük bir ihtimal, üvey babam hala beni arıyor olabilir.

Teşekkür ederim, diye imzaladım, sonra ellerine uzandım ve sıktım
Sıkı.

"Ne zaman istersen, tatlım." Bana gülümsedi ve beni kollarına çekti,
ben de ona yaslandım, başımı omzuna koydum.

Gözlerimi kapattım ve onun bu kadar yakın olmasının keyfini
çıkardım.

Bir eliyle sırtımı ovdu, diğer eliyle de elimi kendi elinin içinde tuttu.

"Hadi yatağa gidelim," diye önerdi.

Beni bıraktı ve kalkmadan önce başıma bir öpücük kondurdu.

"Sabah görüşürüz. Işığı kapatmayı unutma."

Yatak odasına gidişini izledim ve bir süre orada oturdum, gözlerim
Nordin'in kapısına kaydı.

İşte yine oradaydı, göğsümdeki o şey beni ona doğru çekiyordu.

Diğerleri endişelenmeme gerek olmadığını söylese de mesafemi
koruyamadım.

Koltuktan kalktım ve küçük koridora doğru yürüdüm, sonra ışığı
kapattım ve içerideki adamın açmamı istemeyeceğini bildiğim tek kapıyı
açtım.

Kolu aşağı doğru ittim ve içeri adım atabileceğim kadar açılana
kadar kapıyı hafifçe açtım.

Sessizdi ve kapıyı arkamdan kapattıktan sonra yatağa doğru birkaç
adım attım ve orada öylece durdum, kendimi bu kadar ileri gitmeye nasıl
zorladığımı merak ediyordum.

Parmaklarımı çarşafta gezdirirken nefesimi tuttum ve
dokunuşumun altında kolunun sıcak tenini hissettiğimde hareket etmeyi
bıraktım.

Kahretsin.

Bunun bir felaketle sonuçlanmasını istemiyorsam, derhal bu odadan
çıkmalıydım.

Ama tam kaçmaya hazırlanırken eli bileğimi kavradı ve gitmeme
engel oldu.

"Bu gece bir arkadaş istediğimden emin değilim, sevgilim."

Sesi alçak ve karanlıktı ve kalbim göğsümde daha sert atmaya başladı.

"Şimdi, seninle iletişim kuramazsam geceyi benimle nasıl geçirmeyi düşünüyorsun?"

Sesinde yine o alaycı ton vardı.

Sessizliğimle dalga geçmesi beni zerre kadar incitmedi ve bu sözlerin hiçbir şey olmamış gibi geçip gitmesine izin verdim.

Bileğim hâlâ onun elindeyken orada durmaya devam ettim. Onu görmek istedim.

Yüzünü.

Onun...yakışıklı yüzü.

Sorusuna cevap vermek için diğer elimi uzatıp başını yokladım ve oturduğunu ya da en azından dirseklerinin üzerinde durduğunu fark ettim.

Parmaklarım yüzünün yanından sakallı çene çizgisine kadar ilerledi ve yanağına ulaştığımda, ona sevgimi göstererek usulca kavradım.

Bu zor ve aynı zamanda heyecan vericiydi.

Sessizliğini korudu ve ben de elimi yanağında tutarak başparmağımı teninde hafifçe gezdirdim.

Nefes aldığını duyabiliyordum ve eğer doğru duyuyorsam nefes alış veriş hızlanmıştı.

O da gergin miydi?

Psh, ne düşünüyordum ki?

Tabii ki gergin değildi.

Elimi orada tuttum, dokunmama aldırış etmediğini gördüm.

Onu.

"Ne istiyorsun Echo?" diye sordu, sesi bir anda yumuşamıştı.

Aniden.

"Kahretsin. Sadece... buraya gel," dedi ve beni yatağın yanına çekti.

Onu.

O yana kayınca yorganın altına girdim ve başım Yastığa çarptı, eli çenemi kavradı ve dudakları boynumun kenarına bastırdı.

Her şey çok hızlı oldu ve dili dün geceki gibi tenimin tadına bakarken, onu orada tutmak için ellerimi saçlarının arasına soktum.

Başımı arkaya yatırıp dudaklarımı aralayarak bunun neden yanlış hissettirmediğini anlamaya çalıştım.

Eliyle çenemi daha sıkı kavrayarak beni kontrol altına aldı ve boynuma daha kolay erişebilmesi için başımı yana eğmesine izin verdim.

Diğer eli benimkilerden birini tuttu ve başımın yanındaki yastığa bastırırken, bacaklarımı onun altından çekerek her iki yanına dayadım.

Ortama doğru bastırdı ve kasıklarındaki sertliğin zonklayarak büyüdüğünü hissettim.

Tenimi emdi ve bu sefer gittiğinden emindim.

İşareti

er. Ama umurumda değildi.

Bundan zevk alıyordum ve kimse bana durmamı söyleyemezdi.

İnlemek istedim, öpüşmesinden ne kadar hoşlandığımı bilmesini istedim ve

Bana dokunuyordu ve ben bunun bitmesini istemiyordum.

Nefesim kesildi ve saçlarını sıkıca tuttum.

"Buraya neden geldiğini bana söyleyememen çok yazık... ama devam edeceğim ve diyeceğim ki benim seni istediğim kadar sen de beni istediğin için geldin."

Ve bu konuda çok haklıydı.

Ona dokunma ve öpme dürtüsü artıyordu ve onunla konuşamadığımı için kendime lanet ediyordum.

Ama onu ne kadar çok istediğimi göstermek için başka yollarım da vardı.

Elimi tekrar kalın buklelerinin arasından geçirdim, bu sefer daha sıkı çektim ve kalçalarımı onunkilere bastırdım.

Sikini karnımda hissedebiliyordum ve sertliği amımı sıkıyordu.

Kısık bir kıkırdama duyuldu ve boynumdaki tutuşu sıkılaşarak bir an nefesimi tutmama neden oldu.

Dili tekrar dışarı çıktı, bu sefer yanağıma doğru yalayarak ilerledi.

Tenimdeki ıslak noktayı öptü, sonra kendi dudaklarını dudaklarıma yaklaştırdı.

"Bu kadar yeter," diye mırıldandı, dudaklarını dudaklarıma çarparak.

Yumuşaktılar ama beni öperken hissedebildiğim bir kararlılık vardı ve şansına, bu kararlılığı onunla paylaştım.

Erkeklerin üzerimde kontrol sahibi olmasından hoşlanıyordum, ama bir lise öğrencisi asla daha yaşlı, çok daha deneyimli bir erkek gibi kontrolü ele alamazdı.

En azından birlikte okula gittiğim çocuklar değil.

Nordin beni hafifçe boğuyordu ama gayet iyi nefes alabiliyordum ve dili dudaklarımın kenarını yaladığında hiç tereddüt etmeden ona açıldım.

Dilindeki naneli tat tüylerimi diken diken etti ve omzuna tutunmak için elimi onun elinden kurtardım.

Dillerimiz birbiriyle dans etti ve beni tutkuyla öperken t k r klerimiz birbirine karıştı.

Diğer erkeklerle  p   rken fazla d   nmezdim ama Nordin'le beynim bir türlü kapanmıyor ve sadece tadını  ıkarıyordum.

Her anın tadını  ıkarmalıyım, beynimin onun dilinin benimkine her vuru unu hatırlamasını sağlamalıyım.

Dilini ağzıma her daldırdığında, dilini olabildiğince derine itmek için ba ını yana eğdi.

Eli boğazımdan g   slerime doğru indi ve ben de sırtımı dikle tirerek bir tanesini avu lamasını sağladım.

Onları sıkmasını istedim. Sertti.

Meme u larımlı

 eki tir. Isır onları.

Ve onları em.

Sanki d    ncelerimi okuyabiliyor gibiydi.

 p   memizi keserek aşağı indi ve karnımı ve g   s m  ortaya çıkarmak için kazağımı yukarı kaldırdı.

Kazak ve ti  rt n altına bir şey giymemi tim, bu yüzden g   slerime kolayca eri ebildi.

Oda hâlâ zifiri karanlıktı ve ne yaptığını göremiyordum ama elleri her bir mememi kavradığından, parmakları ve ba parmaklarıyla meme u larımlı sıkarken onlara baktığını tahmin ettim.

Benden titrek bir nefes kaçtı ve her şeyi daha da iyi hissettirmek için sıcak ağzıyla bir meme ucunu kapladı, dilinin etrafında dönmesine izin verdi ve sonra sertçe emdi.

Ellerimi tekrar sa larınnın arasına soktum ve onu orada tutmak için yüzünü kendime doğru bastırdım.

"Sakin ol, sevgilim. Seninle i im bitmeye yakın bile değil."

Bu umut vericiydi.

Artık devam edeceğini bildiğim için biraz rahatlamı tım.

Dili tekrar meme ucuma değdi ve sonra diğerine geçti, aynı ilgiyi göstermek için onu çekip ısırdı.

Başımı arkaya yatırdım, gözlerim kapalıydı ve sırtım hâlâ dikti. Daha fazlasına ihtiyacım vardı.

Onun beni tattığı gibi ben de onu tatmalıydım.

Ama önce, ağzının ve ellerinin üzerimde olmasının tadını çıkarmalıydım.

İnlemeleri daha da arttı ve bir adım daha ileri gidip gitmemesi gerektiğini a n l a m a y a çalıştığını biliyordum.

Belki de biraz erkendi.

Ben tek gecelik bir ilişki yaşamadım ve kesinlikle ona sadece bir gece için sahip olmak i s t e m e z d i m .

Dakikalarca göğüslerimle oynadıktan, masaj yaptıktan, sıktıktan, yaladıktan ve ısırdıktan sonra tekrar yukarı çıktı ve beni tekrar öptü.

Bu sefer daha nazik. Çok daha nazik.

Her iki yönünü de seviyordum ama bunu beklemiyordum.

"Bir gece için bu kadar yeter," diye mırıldandı dudaklarıma karşı.

Gitmemi istedi ve dürüst olmak gerekirse, çok ileri gitmeden ve birbirimize zaman ayırmadığımız için pişman olmadan Önce bunun en iyisi olacağını düşündüm.

Bunun ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu ama beni öptüğünde hissettiğim güçlü bağ benim için yeniydi.

Kesinlikle uzun süre yanımda taşımak istediğim bir şey.

Öpüşmeyi kesti ve yanağıma bir kez daha bastırdıktan sonra üzerimden k a l k t ı .

"İyi geceler Echo," dedi sesi kısık bir şekilde.

Ona bakmak için başımı çevirdim ve karanlıkta onu göremesem de ona gülümsedim.

Elimi uzatıp daha Önce yaptığım gibi yanağını okşadım ve sonra odadan çıkmak için yatağından kalktım.

Willem'in yatak odasına girmem biraz zaman aldı ve kazağımla tişörtümü düzeltirken dizlerimin titremesinin durmasını bekledim.

Nordin'in üzerimde bıraktığı etki, Willem'in bugün öğleden sonra bana sarılmasıyla aynıydı.

İkisi de kalbimin daha hızlı atmasını sağlıyordu ve ikisine de yakın olmak istiyordum.

Yine de hepsinin aynı anda işe yarayacağından emin değildim, bu

yüzden şimdilik... her seferinde bir tane olacaktı.

Hemen onun yanına yattım ve yorganın altına girdim.

Hâlâ uyanık olduğunu sanmıyordum ama büyük, güçlü kolları bana aksini söylüyordu.

Onları sıkıca etrafıma sardı, beni kendine çekti ve kaya gibi sert vücuduna bastırdı.

İçimi çektim ve kendimi ondan kurtarmamın hiçbir yolu olmadığı için pes ettim ve başımı göğsüne koydum.

"Orada eğlendin mi?" diye sordu uykudan kalınlaşmış, cılız bir sesle.

Nordin'le birlikte olduğumu biliyor muydu?

Bir süre cevap vermedim ama sonra elimi göğsüne koyup bir kez vurdum.

Cevap vermedi.

Onun yerine iç geçirdi ve başımın üstünü öptü. Yani kızmamış mıydı?

On Birinci Bölüm

Nordin

"Onun etrafta olmasına dayanamadığını sanıyordum. Dün gece onu çok iyi kullandın."

Willem bana kızgındı ve açıkçası... umurumda bile değildi. "Onu iyi kullandığımı kim söyledi?"

Gözlerimi tavadaki çırpılmış yumurtalardan ayırmadım. "Boynunun her yerinde lanet olası morluklar vardı." "Onların benden kaynaklandığını kim söyledi?"

Onun saçmalıkları için hazır değildim, ama ben verene kadar bırakmadı.

içi

nd

e.

"Lanet olası köpek olamaz," diye hırladı. "Belki de Zirve'ydi," diye işaret ettim.

"Ne sikime sahip olmaktan hoşlandığın gerçeğini saklamaya çalışıyorsun?"

etrafta mı?"

Mesele şu ki, saklamaya çalışmıyordum.

Tatlı Echo'nun asla incitmek istemeyeceğim bir kız olduğu gerçeğine alışmaya çalışıyordum.

Ama ben bir pisliktim ve onu gördüğüm anda ona yaklaşmamın zor olacağını anladım.

Neyse ki benim saçmalıklarına aldırış etmedi ve hatta dün gece ilk adımı attı.

Karanlıkta sessizce dururken yüzüme dokunan eli neredeyse kalbimi kırıyordu.

Dilsiz olduğu ve konuşamadığı hakkındaki sözlerim ona söyleyebileceğim en kaba şeydi, ama dediğim gibi... hiçbir şeyimi almadı.

Başını dik tuttu ve bana daha kötü insanlarla tanıştığını gösterdi. Daha Önce.

Başka hiçbir pisliğin onu bu kadar derinden incitemeyeceği insanlar. o derin yaraları tekrar açamaz.

"Neler oluyor?" Summit mutfağa girdiğinde sordu. Her ikisi de giyinmiş ve gitmeye hazırды.

Saat daha erkendi, sadece dört buçuktu ama geyik avlamak için en iyisi oraya yeterince erken gitmekti.

Ben onlarla gitmezdim, onun yerine dışarıda odun kesmekle ilgilenirdim.

Willem bunu yapmaktan hoşlanmıyordu ve Summit de bu işte iyi değildi. Bu yüzden kışın buraya tekrar geldiğimizde kullanmak üzere odun hazırlamak benim işimdi.

Willem, "Hiçbir şey," diye mırıldandı ve bu Summit'in daha fazla soru sormaması için yeterliydi.

"Hâlâ uyuyor mu?" diye sormak yerine bir bardak su aldı ve içti.

Willem, "Evet, biraz daha uyumasını istiyorum, o yüzden fazla gürültü yapmayın," diye uyardı.

İkisi de tüfeklerini hazırladılar ve bu sefer yanlarına biraz cephane almayı unutmadılar.

"Bu gece geç saatlerde döneceğiz. Oradayken yememiz için sandviç hazırladım. Daha kuzeye bakmak istiyorum. Geçen yıl orada daha çok şansımız vardı."

Başımı salladım ve ona bakmak için döndüm, sonra Kodiak'ı işaret ettim. "Canavar burada mı kalıyor?"

"Evet. Biftek köftesinin kalanını birkaç saat içinde yiyebilir. Sanırım akşam yemeğini yemeden önce döneceğim, ama dönmezsem ona birkaç tavuk kanadı verin."

Ne dediğini pek dinlemeden başımı salladım.

Aklım hâlâ Echo'daydı.

Küçük tatlı şey aklıma takılmıştı ve dudaklarının tadı hâlâ damağımdaydı.

"Nordin," diye seslendi ağabeyim. "Hm?"

Gözlerimi tekrar yumurtalara dikmişim.

"Ne dediğimi dinledin mi?"

"Tanrım, evet. Biftek köftesi ve tavuk kanadı. Ben hallederim." "Güzel. Ve aptalca bir şey yapma."

Bununla lanet Echo'yu kastetti.

Ama neredeyse tüm gün onunla kulübede yalnız olacağımı bildiğim için ona hiçbir söz veremezdim.

Onlar ön tarafa doğru yürürken "Bir geyik getirin" diye seslendim.

Kapı.

Yedi buçukta Echo nihayet yatak odasından çıktı.

Gözleri tam olarak açılmamıştı ve dudaklarındaki küçük somurtma bana bu kadar erken uyandığı için çok mutlu olmadığını söyledi.

Mutfakta duruyordum, kollarımı çıplak göğsümün üzerinde kavuşturmuş tezgâha yaslanmıştım.

Sabahını aydınlatmak için ona bakacak bir şey vereceğimi düşündüm ve ne olduğunu anlamadan, vücudumun üst kısmına bakarken gözleri genişledi.

"Günaydın," diye selamladım, yüzüme yarım bir gülümseme yerleştirdim.

Gözleri benimkilerle buluştuğunda, masanın üzerindeki tahtayı ve kalemi hızla kaptı ve üzerine yazmaya başladı.

Yazdığı kelimelere konsantre olurken onu yakından izledim, sonra bana göstermek için tahtayı çevirdi.

Summit ve Willem nerede?

Şirinmiş.

Onları benden daha çok sevdiğine hiç şüphe yoktu, ancak dün gece bana ne kadar vahşi ve istekli olabileceğini gösterdi.

"Sabahın erken saatlerinden beri avlanıyorlar. "Sabahın erken saatlerinden beri avlanıyorlar. geç."

Bir saniye beni izledi, sonra başını salladı ve tahtasını sildi.

Kahvaltı yaptın mı?

"Biraz yumurta yedim ama ikinci raunda hazırım. Otur. Son birkaç gündür yeterince yemek yaptın."

Beni dinledi ve masadaki yerine oturdu ve ben sobaya dönmeden önce bir cümle yazmayı bitirmesini bekledim.

Neden sen de ava gitmedin?

"Çünkü başka şeyler yapmam gerekiyor," diye açıkladım.

Bana başıyla onay verdi, sonra tekrar tahtasına baktı ve bir şeyler karalamaya başladı.

Yemekleri dağıtmamak için elimden geleni yaptım ve işim bittiğinde bir tabağı onun önüne koydum, sonra da yemeğe başlamak için kendim oturdum.

"Umarım beğenirsin," dedim ve ilk kez bana gülümsedi.

Echo

Nordin'le göz göze gelmemeye çalıştım ama bakışlarını hissedebiliyordum ve kendimi ona bakmaktan alıkoyamıyordum.

Dün gece yemeği her yuttuğumda boynumda bıraktığı her küçük morluğu hissettim ve bu bana onun üzerimde yatmasından ne kadar keyif aldığımı hatırlattı.

Willem morarmış boynumu görmüş olmalı, ama bu sabah kavga ettiklerini duymadım, o yüzden bu konuda bir şey söylememiş olmalı.

"Bu sabah çok sessizsin," diye alay etti Nordin.

Sadece benimle dalga geçtiğini bildiğim için gülümsememi engelleyemedim. Şaşırtıcı bir şekilde o da gülümsedi ama sadece bir anlığına.

Masadan kalktı ve lavaboda yıkamak için boş tabaklarımızı aldı ve birkaç dakika geçtikten sonra, daha önce yaptığı gibi tezgâha yaslanmak için döndü.

Gözleri yine üzerimdeydi ve bu sefer başka tarafa bakmadım.

Üzerinde sadece boxer külotuyla orada durması, yanına gidip elini tutmak ve onu yatak odasına geri çekmek istememe neden oldu ama buna cesaret edemezdim.

Beni en son öpen o olmasına rağmen reddedilmekten çok korkuyordu.

Gece.

"Bana söyleyecek bir şeyin yok mu?" diye sordu.

Başımı salladım.

"Emin misin?"

Evet, tahtaya yazdım ve ona baş aşığı gösterdim.

Birbirimizin gözlerinin içine bakmaya devam ederken dudaklarını büzdü ve kalp atışlarımın yeniden hızlandığını hissettim.

"Buraya gel," diye emretti, sesini alçak tutarak.

Ona kaşlarını çatarak baktım ve sessizce nedenini sordum.

"Buraya gel Echo," diye tekrarladı, bu kez daha ciddiydi.

Kendimi toparladım ve sandalyemden kalktım, sonra yavaşça ona doğru yürüdüm ve önünde durdum.

Elleri yanlarına düştü ve gözlerimi onunkilerden ayırmamaya, yontulmuş göğsüne ve karnına bakmamaya kendimi zorladım.

Bir süre beni inceledi, sonra ağzının köşesi kıvrılırken başını hafifçe yana eğdi.

"Bana bir öpücük ver."

Ağzım açıldı ve gözlerim dudaklarında gezindi. Şu anda mı?

Burada mı?

"Ben pek sabırlı değilim hayatım, ayrıca hayır denmesinden de hoşlanmıyorum.

O zaman bana bir öpücük ver."

Derin bir nefes aldım ve ona yaklaşıp ellerimi göğsüne koymadan önce bir an için yüzünü inceledim ve ona ulaşmak için parmak uçlarımda durdum.

Bunu bana söylediği için değil, daha çok istediğim için yapıyordum.

Kolu belime dolandı ve beni kendine çekti, dudakları dudaklarıma değerken beni vücuduna bastırdı.

Hemen kontrolü ele aldı, dilini dudaklarımdan arasına soktu ve bir yere gitmeyeceğimden emin olmak için başımın arkasını kavradı.

Boğazından bir inilti kaçtı ve ellerimi saçlarına götürüp önceki gece yaptığım gibi çekiştirdim.

Ve tıpkı dün geceki gibi, bunun sonsuza dek sürmesini istedim.

Benden hoşlandığı belliydi, yoksa bana karşı o boktan tavrını sürdürmeye devam ederdi.

Bunun yerine, nazik olmaya çalışıyordu ve beni güldürdü bile.

Yani, gülümsetti.

Önemli olan o beni öperken ve bana dokunurken kendimi iyi hissetmemdi ve kendimi hiç bu kadar iyi hissetmemiştim.

Dilini bir kez daha benimkine değdirdi ve bana bakmak için öpücüğünü kesti.

Gözleri benimkilerde bir şey arıyordu ama bir şey bulamayınca iç geçirdi ve elleriyle iki yanağımı kavradı.

"Çalışmaya başlamam gerekiyor. İstersen izleyebilirsin" dedi ve beni odanın ortasında öylece bıraktı.

Hâlâ içimde bıraktığı duygunun etkisindeydim ve hareket etmeden önce kendimi toparlamam biraz zaman aldı.

Ancak iz bırakan tek kişi Nordin değildi.

Willem'in kolları bütün gece beni sarmalamıştı ve dönüp daha rahat etmek için birkaç kez uyandım.

Yine de onun güçlü kollarına sarılma hissini daha sık yaşamak istiyordum ve iki adam yüzünden beynim yavaş yavaş karışlıyordu.

Tanrım... Zirve bana da bir şeyler hissettirmedeği sürece, diye düşündüm.

On İkinci Bölüm

Echo

Kodiak yanımda uzanırken dışarıda merdivenlerde oturdum ve ikimiz de Nordin'in sadece kot pantolonuyla odun kesmesini izledik.

Bir süredir ona bakıyordum ama o odaklanmıştı ve bundan rahatsız olmuş gibi görünmüyordu.

Bu sabah mutfakta öpüşmemiz içimde büyüyen duyguları daha da güçlendirdi ve eğer o da aynı şeyleri hissetmeseydi, benden onu öpmemi istemezdi.

Belki de beni anlamaya çalışıyor ve aynı sayfada olduğumuzdan emin olmaya çalışıyordu, ama öyle olduğumuza hiç şüphe yoktu.

Sızlanan Kodiak'a baktım ve artık ona güvendiğim için elimi başına koyup kulaklarının arkasını kaşıdım.

"Ondan gerçekten hoşlanmaya başlıyorsun, değil mi?" Tekrar Nordin'e bakmak için döndüm.

Gülümsüyordu, ben de başımı salladım ve yazmak için tahtayı elime aldım.

Hatta onu senden daha çok sevdim.

Kıkırdadı. "Yeterince adil."

Baltayı yere bıraktı ve alnındaki teri sildi. "Aç mısın? Devam etmeden önce bir şeyler yiyebilirim."

Başımı salladım ve içeri dönmek için ayağa kalktım, ama bunu yapamadan önce elimi tuttu ve beni vücuduna doğru çekti.

"Bana bir şeyler pişirmeni istememiştim, Echo."

Yüzü bana yakındı ve elleri belimde oyalanıyordu.

Gözleri dudaklarıma gelene kadar yüzümde dolaştı ve ben de bundan sonra ne olacağını biliyordum.

Dudaklarını dudaklarıma indirdi ve ben de hiç tereddüt etmeden onu öptüm, üst kollarına tutundum.

Vücudumu onunkine bastırdım, teri hiç umursamıyordum.

Elleri sırtımın alt kısmına doğru hareket etti ve ilk kez eli kıkırmı kavradı, hafifçe sıktı ve iç çekmeme neden oldu.

Öpüşmemiz tutkuluydu ama dillerimiz hiç buluşmadı.

Dudaklarını benimkilerle yavaşça oynatması tüylerimi diken diken etti ve dizlerimin bağı çözülmesin diye ona daha sıkı tutunmak zorunda kaldım.

Nordin sayesinde kendilerini yeniden güçsüz hissettiler.

Sakalı tenimi gıdıkladı ve bacaklarımı kalçalarına dolamamı sağlamak için beni ayaklarımdan kaldırırken öpücüğe gülümsedim.

Nordin birkaç adım attı, sonra beni ön kapının yanındaki duvara yasladı.

Göğsünden bir hırıltı çıktı ve öpüşmeyi derinleştirmek için saçlarımdan bir tutam yakaladı ve başımı yana yatırarak dilini ağzımın içine soktu.

Onunki benimkinin etrafında dönüyordu ve dün gece sertleşen sikini karnıma bastırıldığını hatırlıyorum.

Bunu tekrar hissetmek istiyordum ama bu pozisyonda pek bir şey hissedemiyordum.

Bunun nedeni onun delicesine uzun olmasıydı ve ben onun kasık bölgesine bile dokunmadan vücudunun üst kısmına sarılmıştım.

Ayrıca bir eli hâlâ kıçımı kavrarken, diğer eli saçlarımdayken beni tutmakta hiç zorlanmadı.

"Seni yatağına geri götürmeden ve dün gece yapmaya karşı koyduğum şeyi sana tam olarak göstermeden önce durmalıyım," diye fısıldadı dudaklarıma.

Gözlerimin içine bakmak için arkasına yaslandı ve gözlerindeki şehvet ve arzu gözden kaçacak gibi değildi.

Bana ne yapmak istediğini göstermesini istiyordum ama bugün doğru gün olmayabilirdi.

Çalışması gerekiyordu ve kardeşleri yakında dönecekti.

Başımı salladım, sonra dayanamayarak dudaklarına bir öpücük daha kondurdum.

Onu.

Bir kıkırdama onu terk etti ve ben öpücüğü tekrar kesip ona baktım, sonra yanımızdaki kapıyı işaret etti.

"Evet, hadi yemeğe gidelim."

Beni indirdi ve elini omzuma koyarak içeri girdik, Kodiak da bizi takip ederek mutfağa doğru ilerledi.

"Yemeğini yedin evlat. Diğerleri dönene kadar beklemelisin."

Kodiak tekrar mızızızlanınca gülümsedim, sonra masanın yanında yere çöktüm.

Nordin bize biraz tavuk göğsü ve patates pişirdi, bence inanılmaz güzel oldu.

Willem yemek yapamadığını söyledi, ama dürüst olmak gerekirse... Nordin'in yemeklerinin üçü arasında en iyisi o l d u ğ u n u gördüm.

Öğleden sonra, Nordin'in biraz daha odun kesmesini izledikten sonra, diğer ikisi daha fazla tavşanla geri geldi.

Geyik
yok. Ya
da ayl.

"Bu kadar mı?" Nordin öldürülen kişiyi görünce sordu ve Summit kaşlarını kaldırarak ona baktı.

"Bu bir gün için yeterli. Günde dört tavşan vurursak ne kadarını geri getireceğimizi bir düşünün."

Haklıydı ve Willem de onunla aynı fikirdeydi.

"Geçen yıl bir haftada bu kadar çok olurdu," dedi ve sonra yumuşak bir gülümsemeyle bana baktı.

"İyi misin tatlım? Bu herifle iyi bir gün geçirdin mi?" diye sordu. Nordin'e baktım ve gülümsememi bastırmaya çalıştım.

Bugün çok eğlendim, tahtaya yazdım ve ona gösterdim.

Oku.

"Eğlenceli mi? Nordin ne kadar eğlenceli olabilir ki?" Summit sırtarak sordu yaygın olarak.

Willem'in gözleri kısıldı, ancak düşüncelerini ya da Kardeşiyle benim aramda neler olmuş olabileceğine dair fikirler. Ama yine de umursamıyor gibiydi. Aksi takdirde, burada yalnız kalmama izin vermeyeceğinden emindim.

Onu.

"Hadi yemeği hazırlayalım. Açlıktan ölüyorum," dedi ve sonra yürüdü.

Summit de arkasından geliyor.

Elimde tahtam ve kalemimle tekrar merdivenlerden kalktım ve içeri girmeden Önce Nordin'e hızlıca bir göz attım.

Summit beni görünce, kendisine yaklaşmam için işaret etti.

Yatak odasına doğru yürürken Summit'i takip ettim ve ikimiz de içeri girdiğimizde arkasını döndü ve kapıyı iterek kapattı, yine de hafifçe açık bıraktı.

"Bunlar Nordin'den mi?" diye sordu başıyla boynumu göstererek.

Morarmış cildime dokunmak için elimi kaldırdım ve morlukların çok kötü görünmediğini düşünmeme rağmen, açıkça görülebiliyorlardı.

Başımı salladım, dudaklarımı sıkı bir çizgi haline getirdim.

Tüfeğini ve ceketini çıkarırken beni dikkatle inceledi.

"Kendimi biraz dışlanmış hissetmeye başladım, biliyor musun?" dedi.

Sesinde alaycı bir ton vardı ve daha fazlasını söylemesini bekleyerek alt dudacağımı ısırđım.

"Willem'in yatağında uyuyorsun, sonra geceleri Nordin'in yatağına giriyorsun... Onlar kadar eğlenceli olmadığımı düşünmeye başlıyorum."

Beni bu şekilde isteyeceğini düşünmemiştim. İmzaladım.

Belli ki her şeyi yanlış yorumlamışım.

Kıkırdadı ve botlarını tekmeledi ve tam önümde soyunurken, izlemekten başka yapabileceğim pek bir şey yoktu.

"Çok güzelsin. Çok tatlısın. Seni gözlerimle soymamam, sana yakınlaşmak istemeyeceğim anlamına gelmez. Ama kardeşlerime gösterdiğin şefkati bana da göstermen için seni zorlamayacağım. Yine de... geceleri kollarımı sana dolamaktan çekinmem."

Summit kesinlikle üçü arasında en romantik ve tatlı olanıydı. Bu yüzden daha fazlasını isteyeceğı aklıma gelmedi.

Ona gülümsedim.

Belki bu gece yatağına girebilirim, diye önerdim.

Şimdi maceracı davranıyordum, ama kalbimin istediğı şeyi yapmak çok iyi hissettiriyordu.

Bana sürekli neyin doğru neyin yanlış olduğunu söyleyen zihnimi dinlemekten nefret ediyordum. *Eğer* herkes kafasının içindeki keşkeleri dinleseydi... hayatı gerçekten dolu dolu yaşıyor *olur muydu?*

Tam olarak bunu istediğimi biliyordum. Keşfetmek için.

Bir şeyler

hisset.

Canlı

yayın.

Ve o anda, tüm bunları birlikte yapabileceğim üç adamım olduğunu biliyordum.

"Bana uyar," dedi Summit. "Ama bu sefer Willem'in neyin peşinde olduğunuzu bilmesine izin verirseniz iyi olur."

Willem dün gece Nordin'in yatak odasına girmemden rahatsız olmuş gibi davranmadı, ama bu konuda Zirve'ye şikayette bulunmuş olabilir.

Sonunda Willem'in yatağında uyumak onlarla kalmam için bir koşul oldu.

Başımı salladım.

Ona sonra *söylerim*, diye imzaladım ve duş almasına izin vermek için kapıya yöneldim.

Mutfığa geri döndüğümde Kodiak'tan başka kimse yoktu, bu yüzden üç adam duş alıp üstlerini değiştirirken ben de akşam yemeğine başladım.

İçimde iyi bir şeyler olacağını bilmenin verdiği o tanıdık his vardı.

Beni mutlu edecek bir şey, ama henüz üç erkeğin beni istemesine ve benim onları istememe alışamamıştım.

Duşta acele etmediler ve zihnim şu anda hissettiklerimin yakınından bile geçmediğim bir zamana doğru sürüklenmeye başladı.

Eve döndüğümde kendimi boş hissediyordum.

Sanki annem beni adı Garrett olan üvey babamla bıraktığında beni on milyon parçaya ayırmış gibi.

Onun adını söylemekten nefret ediyordum ve onu düşünmek bile midemi bulandırıyor.

Ve annemi düşündüğümde, hiçbir şey yoktu. Karanlık.

Sadece karanlık.

Ayrıldıgı gün, beni geride bıraktığı için ne kadar üzgün olduğunu ve Garrett'tan kaçmanın onun tacizinden kurtulmanın tek yolu olduğunu anlatan bir not verdi.

Yine de, dört yaşında bir çocukken bile aralarında herhangi bir istismar olduğunu görmedim.

En azından kontrol edemeyeceği bir şey yoktu.

Garrett bir alkolikti ve sadece çok içtiği zaman bağırır ya da duvarları yumruklardı.

Annemin evimizde kalmaktan bıktığını ve dünyayı görüp daha iyi bir hayat yaşamak istediğini tahmin ediyordum.

İnternette tanıştığı zengin bir adamla. En azından mektupta öyle yazmış.

Ayrıca kasabadaki en güzel kız olduğu için onu seçtiğini ve bir gün aynısının benim de başıma geleceğini söyledi.

Buna sadece gülebildim.

Para ne zaman birini mutlu etti ki?

Gerçekten mutlu musun?

Garrett, annem bizi terk ettikten tam bir hafta sonra bana vurmak için kemerini kullanmaya başladı ve elbette bu bir alışkanlık haline geldi.

Hatta bir keresinde eve gelmesini bekledim, yatağıma uzanmıştım ve bacaklarımın kenarından sarkıyordu, bana zarar vermesine hazırdım.

Tüm acıyı içime attım, ta ki bir gün koşacak cesareti bulana kadar.

Beni yakalamaması için olabildiğince hızlı ve uzağa kaçtım. Ve şansıma, saklanacak bir yer buldum.

"Derin düşünceler mi?" Willem'in sesi etrafımı saran sessizliği bozdu ve başımı çevirip ona baktım, o da yanıma gelip arkamda durdu, ellerini belime koyup beni kendine doğru çekti.

Başımı salladım ve kaynattığım pirince baktım.

"Dinleyecek birine ihtiyacın var mı?" diye sordu ve yanağıma bir öpücük kondurdu.

Boyu

n. Tüm bunları bilmelerini istiyor muydum?

Tahtaya ve kaleme uzandım, sonra üzerine yazdım.

Bunun hakkında konuşmanın unutmama yardımcı olacağından emin değilim.

Omzumun üzerinden okudu, sonra boynuma bir öpücük daha kondurdu ve beni kendisine doğru çevirdi.

"Ne zaman hazır olursanız, sizi dinlemek için buradayız. Bence Nordin bile sana bu konuda nasıl yardımcı olabileceğini bilmek isterdi. Eğer istediğin buysa."

Gözlerinin içine baktım ve başımı salladım.

Onlara güvenebilirdim ama henüz annem ya da Garrett hakkında konuşmaya hazır değildim.

"Güzel. Hadi, yemek için sana yardım edeyim," dedi ve benden uzaklaşmaya hazırlandı.

Onu orada tutmak için gömleğini iki elimle sıkıca kavradım ve gözleri tekrar benimkilerle buluştuğunda, beklemesini işaret etmek için parmağımı kaldırdım.

Tahtayı tekrar elime aldım ve üzerine bir şeyler yazdıktan sonra ters çevirdim.

Sorumu okudu ve üzerinde düşünmesi biraz zaman aldı. "Emin misin?" diye sordu.

Başımı salladım ve dudaklarımı sert bir çizgi halinde bastırdım.

"Peki, tamam. Ama yarın benim yatağında uyanmanı istiyorum."

Yüzümde bir gülümseme belirdi ve parmak uçlarımda durarak onu Yanak öptüm.

Sanki az önce bir arkadaşımda kalmama izin vermişti.
ama Summit bir arkadaş değildi.

En azından ben öyle olmamasını umuyordum.

On Üçüncü Bölüm

Echo

"Gelip burada uyumana izin verdiğine inanamıyorum," dedi Summit banyo kapısını arkamdan kapatırken.

Zaten yatakta oturuyordu, başlığa yaslanmıştı ve gözleri yüzümden ayaklarıma kadar geziniyordu.

Uyumadan önce yatağına dönmemi söyledi, ben de imzaladım.

Burnumu kıvırdım ve onunla birlikte yatağa girdim, iletişim kurabilmemiz için başucu ışığını açık bıraktım.

"Ne kadar yazık. Ama onu kızdırmak istemiyorum."

Başımı salladım ve yorganı kalçalarıma kadar çektim, sonra rahatça oturabilmek için bacak bacak üstüne attım.

"Bizim yanımızda kendini baskı altında hissetmiyorsun, değil mi? Bunu sadece burada kalmana izin verdiğimiz için yapmıyorsun, değil mi?"

Tabii ki hayır. Ama biraz garip hissediyorum.

"Neden?" diye sordu, başını yana eğdi ve elini dizime koydu.

Çünkü içimde beni her birinize doğru çeken bir şey var. Hepsi farklı bir şekilde... yine de çok benzer.

Açıklaması zordu ve tuhaf biri gibi görünmek istemedim ama Summit bana sanki en mantıklı şeyi söylüyormuşum gibi baktı.

"Bizimle bu kadar kısa bir süre içinde bağ kuruyorsunuz. Bunun seni nasıl doğru şeyi yapmıyormuşsun gibi hissettirdiğini anlayabiliyorum. Ama bu bize, Nordin ne kadar hıyar olursa olsun, bize güvendiğini gösteriyor," dedi parlak bir şekilde sırtarak.

Gülümsedim, sonra bakışlarımı indirip başparmağının başparmağımın üzerinde gezinmesini izledim.

Cilt.

Benim bir sürtük olduğumu düşünmenizden korkuyorum. Üçünü de istediğim için

Sen.

İşte, söyledim.

Kimseye sürük ayıbı yapmaktan hoşlanmazdım ve yapan erkeklerden de nefret ederdim.

"Bizler hayatları boyunca ya da aynı anda birden fazla erkekle yatan kadınları sürük olarak gören erkekler değiliz, Echo. Eğer üçümüzle de birlikte olmak istiyorsan, seni bu konuda suçlamayız. Hatta destekleriz bile. Bazen paylaşmayı severiz, anlıyor musun?"

Bu, kalbimin çarpmasına neden oldu ve onun sözlerinden dolayı kendimi birden güçlenmiş hissettim.

Heck, haklıydı.

Eğer hepsini isteseydim ve onlar da bunu kabul etseydi, neden sadece Onlar mı?

Ama bu düşünce aynı zamanda beni tedirgin etti çünkü daha önce hiç

Aynı anda birden fazla erkekle.

"Bunun hakkında çok fazla düşünme, Echo. Bırak aklına g e l s i n . Acele ederseniz hiçbir şey doğru çıkmaz."

Başımı salladım ve ona gülümseyerek elimi onun elinin üzerine koydum. "Çok tatlısın," diye mırıldanarak beni kendine doğru çekti.

Kolumu ve bacağımı ona doladım ve gözlerimi kapatırken başımı göğsüne yasladım.

İyi bir kucaklaşma tam da ihtiyacım olan şeydi.

İkisi de bana değerimden daha azını hissettirmedi, tek sorun hala önemli olduğumu kafama sokmam gerektiği idi.

Tıpkı bu gezegendeki herhangi bir insanın önemli olduğu gibi.

Hayatımın zor bir döneminden geçtim ve birinin bana insanların ne kadar kötü olabileceğini göstermesine izin verdim diye sonsuza kadar o sefalet çukurunda kalmak zorunda değildim.

İnsanların içindeki iyiliği görmek istedim ve Garrett bile, evet, o bile daha iyisini hak ediyordu.

Geçmişi de kolay değildi, bu da onu şu anki haline getirmişti ama belki bir gün hâlâ değişebileceğini fark edebilirdi.

"Yine çok fazla düşünüyorsun," dedi Summit sessizce ve ben de başımı çevirip ona baktım.

Özür dilerim, diye imzaladım ve ona özür dileyen bir bakış attım.

"Olma. Sadece burada ne istersen yapabileceğini ve söyleyebileceğini bil." Elini saçlarımda gezdirdi, sonra parmaklarını

saçlarımın içine sokup yumruk yaptı.

nazikçe

e. "Çok güzel saçların var. Hiç bu kadar uzun saçlı bir kız görmemiştim." Saçlarım en son altı yıl önce kesilmişti ve o zamandan beri

Artık büyüymeyeceği noktaya gelene kadar büyümeye devam etti.

Bunun bazı insanlar için normal olduğunu duymuştum ama buna sevindim çünkü kesmediğim halde hala sağlıklı ve güçlüydü.

Yine de evde kullandığım şampuanın eksikliği saçımı etkiledi.

Eskisi kadar yumuşak değildi ve uçları daha kıvrıkcıktı.

Teşekkür ederim, tek elimle imzaladım, sonra ona parlak bir şekilde

gülümsedim. "Ve daha önce hiç bu kadar güzel bir renk

görmemiştim," diye fısıldadı,

bir tutam saçı parmağına doladı.

"Annemizinki de neredeyse aynıydı. Bakır, ama seninki kadar canlı değil. Ve çok parlaktı," dedi sesini alçak tutarak.

Ailenizi özlediğinizi söyledim ve o da yavaşça başını salladı.

"Deli gibi. Yıllar oldu ama yanımda olmalarını özliyorum.

Bazen sanki hala buradalarmış gibi hissediyorum."

Yumuşakça gülümsedim, sonra elimi göğsüne koydum ve yüzümü boynuna soktum.

Bir ebeveyni kaybetmenin nasıl bir şey olduğunu bilmiyordum. Şey...biraz.

Ama kaybetmek biri aracılığıyla Ölüm oldu farklı daha geride bırakılarak birini kaybetmek.

Summit'in kardeşleri vardı ve aralarındaki bağ tanıdığım herkesinkinden daha güçlüydü.

Farklı özelliklere sahip ama birbirlerine karşı aynı sevgiyi paylaşan üç kardeş.

Ben bile bunu hissettim ve onları sadece birkaç gündür tanıyorum.

Beni kendine çekip sıkıca sarıldı ve ben de beni kollarına aldığı her saniyenin tadını çıkarmak için gözlerimi kapattım.

İkimiz de sessizdik, sadece etrafımızdaki sessizliğin tadını çıkarıyorduk. Zirve farklıydı.

Sakin ve nazikti ve her biriyle farklı ama bir o kadar da güçlü bir bağım olduğunu fark ettim.

Eli yanağımı kavradı ve gözlerine bakmak için başımı geriye doğru eğdim.

Yüzümü dikkatle inceliyordu ve başparmağıyla elmacık kemiğime dokunduktan sonra eğilip dudaklarımı usulca öptü.

Bunun olacağını düşünmediğimi söyleyerek yalan söyleyebilirdim ama iyi ki de öyle oldu.

Summit'in öpücüğü nazikti ama bana ne kadar tutkulu olabileceğini göstermek için öpücüğü hızla derinleştirdi.

Acelemiz yoktu, tıpkı Nordin'de olduğu gibi.

Tek bir hamleyle beni kucağına çekti ve ben onun üzerine oturduktan sonra iki elimi boynuna koydum.

Beni vücuduna bastırmak için ellerini belime doğru götürdü ve altımda aletin sertleşmeye başladığını hissedebiliyordum.

Ereksiyon olup da sevişememenin onları rahatsız edip etmediğini merak ettim.

Her ne kadar buna hazır olsam da, nedense içlerinden birinin önce gitmesine izin vermek adil görünmüyordu.

Üçünü de istedim.

Aklıma koyduğum şey buydu.

Dili alt dudağıma değdi ve ben de ona açılarak dillerimizin birbiriyle dans etmesine izin verdim.

Ellerimi saçlarında gezdirdim ve onu inletecek kadar çekiştirdim, elleri kıcıma gitti ve beni büyüyen shaftına daha fazla bastırdı.

Kalçalarımı onun üzerinde küçük daireler çizerek hareket ettirmeye başladım ve böyle anlarda inleyebilmeyi diledim.

Sesli ol.

Beni ne kadar iyi hissettirdiğini ona göstereceğim.

Elleri kıcımı sıkarken klitorisim ona sürtündü ve dili ağzımın derinliklerine doğru itilirken öpüşmemiz daha da vahşileşti.

Sol elinin kalçama doğru hareket ettiğini ve kazağımı yukarı doğru iterek mememe ulaştığını hissettim ve tıpkı diğer eliyle yaptığı gibi masaj yapmaya başladı.

Saçlarını daha sıkı kavradım.

Amım ıslanmıştı ve bunu boxer'ından hissedebileceğini biliyordum.

Özet.

Sıcak.

İçimde biriken ihtiyaç.

Öpücüklerin arasından bir iç çekiş kaçtı ve içimde bir şey farklı hissettirdi.

Daha önce hiç orgazm olmamıştım ve nasıl bir his olduğunu bilmiyordum ama klitorisim onun sertliğine sürtündükçe orgazm olduğumu daha çok umuyordum.

Hiç mastürbasyon

yapmadım.

Nedenini

bilmiyorum.

Yan odada benden bu kadar nefret eden bir adam varken kendime dokunmak doğru gelmiyordu.

Rahatlayamadım.

Ama burada, Summit ile
rahatlayabilirdim. Kendimi

bırakabilir ve anda kalabilirdim.

Farkına bile varmadan öpücüğü kestim ve içimden bir iç çekiş daha çıkarken başımı arkaya yatırdım.

İçimdeki baskı büyürken onun üzerinde hareket etmeye devam ettim ve bu hissin beni nereye götüreceğini öğrenene kadar duramazdım.

"Çok güzelsin amına koyayım. Bana binmeyi bırakma tatlım," diye teşvik etti.

Eli mememi bıraktı, sonra tekrar popomun üzerine koydu.

"Siktir," o mırıldandı, ve I başladı içinhissetmek onun horoz
altımda titreşiyor.

Şu anda, yarığıma doğru mükemmel bir şekilde kayıyordu ve aşağı baktığımda, ucunun boxer külotundan dışarı baktığını gördüm.

"Devam et. Beni boşaltacaksın, tatlı kız."

Tekrar ona baktım ve mükemmel dudakları ayrılırken bakışlarıyla buluştum.

İçimdeki his hala karnımın alt kısmında devam ediyordu ve boşalmak için yeterli olup olmadığını öğrenmek için çaresizdim.

Yapacağını biliyordum.

Ve eminim ki, inledi ve hareket etmemi engelledi.

Daha fazla.

"Şuna bak," diye emretti ve ben de hemen aşağıya bakıp dölünü gördüm.

karnına doğru fırladı.

İçimdeki baskı azaldı ama heyecan beni hiç terk etmedi. "Siktir," diye mırıldandı, hızlı hızlı nefes alıyordu.

onun yüksek.

"İyi misin?" diye sordu, iki eliyle yüzümü kavradı ve yüzümü yakından inceledi.

Başımı salladım, sonra ona gülümsedim ve dudaklarını öpmek için eğildim.

O da beni nazikçe öptü ve dilini benimkine hızlıca dokundurduktan sonra öpücüğü kesip gözlerimin içine baktı.

"Bunu beklemiyordun, ha?" diye sırtıttı ve ben yine başımı salladım.

"Ben de öyle," dedi boğuk bir sesle, başparmaklarını yanaklarımda gezdirerek.

"Bu pisliği temizlemem lazım. Ve seni göndermek istemezdim ama... Willem'in sabah bana kızmasını istemiyorum. Onun yatak odasına gitmelisin."

Başımı sallayarak ve dudaklarına son bir öpücük kondurarak yataktan kalktım ve karnındaki dölün çarşafın üzerine düşmemesine dikkat ederek dikkatlice hareket etmesini izledim.

İyi geceler, Summit, diye imzaladım ve o da şimdiye kadarki en yakışıklı gülümsemesini takındı.

İyi geceler, tatlım. İyi uykular.

İmza atmasıyla ilgili bir şey kalbimin daha hızlı atmasına neden oluyordu ve sesini duymak hoşuma gitse de daha sık imza atmasını istiyordum.

Onun yatak odasından çıkıp hızla Willem'inkine geçtim ve yatağın benim tarafımda yatan Kodiak'a basmadan, Willem'e sarılmak için yorganın altına girdim.

İstedığinin bu olduğunu biliyordum ve bunu doğrulamak için dün gece yaptığı gibi kollarını bana doladı ve beni sıkıca yanına çekti.

Derin bir nefes aldı ve ben gözlerimi kapatırken yüzümü boynunun kenarına sakladım.

"Bu kulübenin duvarları ince, tatlım. Sıra bende," diye homurdandı ve tüylerimi diken diken etti.

Gülümsedim ve bacaklarımdaki karıncalanmayı hafifletmek için onun yanına bastırdım.

Her şey bir rüya gibiydi, ama eğer bu bir rüyaysa, asla uyanmak istemiyordum.

Yukarı.

Bölüm On Dört

Echo

Bugün turta yapmaya karar verdim.

Ama bunun için biraz daha çileğe ihtiyacım vardı çünkü iki gün önce topladıklarımız çoktan bitmişti.

Zaten dışarıda, ön merdivenlerin yanında durmuş, Summit'in benimle gelmesini bekliyordum.

Ben tasmaşını tutarken Kodiak yanımda oturuyordu ve itiraf etmeliyim ki zaman geçtikçe onun varlığını daha az önemsiyordum.

Hatta bu sabah kreplerimden birini gizlice ona verdim ve ondan sonra bana bakmayı bırakmadı, bir tane daha için yalvardı.

"Hazır mısın?" Summit dışarı çıkarken sordu, ben de dönüp ona baktım ve başımı salladım.

Silahını mı getiriyorsun?

"Evet. Yine tavşan görürsem diye. Bu yıl etrafta çok fazla tavşan var. Kaçırarak istemem," diye açıkladı.

Başımı salladım, sonra dışarı çıkan Nordin'e baktım.

Başına beyzbol şapkasını ters takmıştı ve koyu sarı saçları yanlardan dışarı çıkıyordu.

"Kendinize iyi bakın. Bu gece geç saatlerde döneceğiz," dedi bize. "Bu sefer daha güneye gitmeyi planlıyoruz. Aşağıda neler olup bittiğinden emin değiliz."

"Tamam, sonra görüşürüz çocuklar," dedi Summit ve kardeşini ormana kadar takip etmeden önce Nordin'e gülümsedim.

"Turta hamuru için her şeyi alıp almadığımızı kontrol ettin mi?" diye sordu.

Evet, her şey orada, imzaladım.

Tıpkı Nordin'in yatağında vakit geçirdikten sonraki sabah gibi, seviştikten ve onun boşalmasını izledikten sonra Summit'in etrafında olmak garip gelmiyordu.

Dün geceyi düşündüğümde amım hâlâ karıncalanıyordu ve onlarla geçireceğim zamanın bizi nereye götüreceğini görmek için sabırsızlanıyordum.

Önümüze ne çıkarsa çıksın hazırdım ve hatta ormana gitmekten zevk almaya başlamıştım.

İlk başta korktuğumdan değil, ama yapmaktan hoşlandığım bir şey gibi görünmüyordu.

Meyveleri bulana kadar bütün gün etrafta dolaşmak, sonra da topladığımız meyveleri diğerlerinin yemesini izlemek için eve dönmek.

Ama bu sefer değil.

Bir turta için meyvelere ihtiyacım vardı ve ahudududan daha fazlasını bulmayı umuyordum.

"Bana eve dönüş zamanından bahset. Okula gittin, değil mi?"

Evet, ama ben sevmedim. Öğretmenler biz öğrencileri pek umursamıyordu, bu da beni hiç motive etmedi, diye açıkladım.

"Ama mezun oldun, değil mi? Yani, on sekiz yaşındasın. Muhtemelen sonbaharda üniversiteye gidiyor olmalısın," dedi.

Üniversiteye gitmek istemiyorum, diye hızlıca cevap verdim, daha fazla bu konuya girmek istemiyordum.

"Anlıyorum. Eminim Homer'da sizin için yapacak bir şeyler vardır. İş bulmana yardımcı olacağız ve eğer bizimle kalmamaya karar verirsen, başka bir kasabada iş bulmana yardımcı olacağız. Yine de gittiğini görmekten nefret ediyorum."

Gülümsedim, destekleri için minnettarım.

Bu kadar nazik olmak zorunda değillerdi ama bu onların doğasında vardı.

Summit ve Willem bu özelliklerini Nordin'den biraz daha fazla gösterdiler ama onun bile kalmamı isteyeceğini biliyordum.

Hepiniz aynı evde mi yaşıyorsunuz? Merak ettim.

"Ah, evet. Yıllar önce bir apartman kompleksi satın aldık ve onu büyük bir eve dönüştürdük. Hâlâ biraz mahremiyetimiz var ve hemen yan tarafta da atölyemiz var."

Atölye mi? Ben sordum.

"Evet. İnsanların tamir etmemiz için bize getirdiği şeyleri restore ediyoruz. Eski masalar, kanepeler, hatta küçük tekneler. Avlanmadığımız zamanlarda yaptığımız şey bu ve iş yerimizin bu kadar yakın olması harika," diye açıkladı bana gülümseyerek.

"Evimizi seveceksin. Gerektiğinde birbirimizin yolundan çekilebileceğimiz kadar büyük."

Bana uyar, imzaladım.

Belki de onları bırakmak istemedim.

Onlarla yaşamak kulağa eğlenceli geliyordu ve kendi paramı kazanabilmek için bir iş bulmak için her şeyimi verirdim ve onların sırtından geçinmek zorunda kalmazdım.

Benim için çok şey yaptılar zaten.

Çilek toplama işi iyi gitti ve sepetim yarısına kadar çilek ve çoğunlukla yaban mersini ile doldu.

Bu sefer ahududu konusunda şansımız pek yaver gitmedi ama topladığım birkaç tanesi turtanın üzerine konabilir.

Etrafta hayvan olup olmadığına bakmak için birkaç adım uzaklaşmış olan Summit'e bakmak için döndüm ve ona baktığımda elini uzattı, yüzü diğer tarafa dönüktü ve sessizce bana hareket etmememi söylüyordu.

Sonra, neden yaklaşmamı istemediğini anladım.

Birkaç metre ötede bir ayı yapraklarla besleniyordu ve onu korkutmamak için hareketsiz durdum.

Onu vuracak mıydı?

Ayı yemeye devam ederken Zirve'yi yakından izledim ve tüfeğini yavaşça kaldırırken başımı çevirip başka tarafa baktım.

Onu ya da diğerlerini hayvanları vururken görmek istemedim.

Saatler gibi gelen dakikalar geçti ve hâlâ silah sesi duyulmamıştı.

Sonra Summit'in birkaç adım attığını duydum ve bir iç çekişle arkamı dönüp ona baktım.

Bu bir dişi, diye işaret etti, sonra da annenin arkasından gelen iki yavruyu gösterdi.

Onları görünce dudaklarım aralandı.

Çok sevimliler, diye cevap verdim, neşeyle gülümseyerek.

Yanımızdan geçip gitmelerini izledik ve yeterince uzaklaştıklarında Summit tüfeğini geri itip bana baktı.

"Yazık oldu. Bu yılki ilk ayımız olabilirdi," dedi. "Yeterince çilek bulabildin mi? Oldukça dolu bir sepetim var." Başımı salladım ve eve dönmeye hazırdım.

"Hadi geri dönelim, böylece diğerleri gelip akşam yemeği hazırlamak istemeden önce pişirmek için yeterli zamanınız olur."

Kodiak'ın tasmaını alması için onu bekledim, sonra kulübeye geri döndük ve buraya geldikleri kamyonun yanından geçtik.

İlk kez o zaman yakından baktım ve arkadaki geniş yükleme alanını kontrol ettikten sonra yolcu koltuğu kapısının penceresinden baktığımda önde sadece iki, arkada ise bir koltuk olduğunu gördüm.

İkinci sıradakinin yanında Kodiak'a ait olduğunu tahmin ettiğim bir sandık vardı.

Başka biri o arabaya sığmaz.

İçeri girmeden önce dikkatini çekmek için Summit'in omzuna dokundum, sonra da arabayı işaret ettim.

Sadece bir arabayla gelmişsin. Homer'a giderken nerede oturacağım? I

sordu.

Summit dudaklarını büzdü ve arabaya baktı, sonra başını eğdi ve omuz silkti.

"Ya benim ya da Nordin'in kucağına oturacaksın. Sana bağlı," diye cevap verdi. Bu... kulağa hiç de kötü bir fikir gibi gelmiyordu.

Başımı salladım, sonra onu ve Kodiak'ı kulübemin içinde takip ettim ve sepetimi koymak için doğruca mutfağa girdim.

"Gidip hızlıca bir duş almamın sakıncası var mı? Birkaç dakika içinde yanınızda olurum," dedi.

Onu onayladım ve hamura başlamadan önce meyveleri temizlemeye başladım.

Yemek pişirmek rahatlatıcıydı ve Garrett herhangi bir nedenle bana küfretmeden mutfakta durabilecek kadar uzun süre evde yalnız kalacağımı bildiğimde sık sık yapardım.

Ama burada kimse bana hoş karşılanmadığımı hissettirmez.

Kabuğu fırına sürdükten sonra dolguya başladım ve Summit de dolguyu hazırlarken beni izlemek için tekrar geldi.

"Fırıncılık yapamam. Bunun için gerçekten sabrım yok. Küçükken annem kek yaptığında kek hamurunu kaşık kaşık yedim. Neredeyse bir bağımlılık haline gelmişti ve ne zaman bir kek yapsa kilit altında tutulmam gerekiyordu."

Sırıttım ve şakayla karışık kalçalarımıyla onu ittim.

Bugün dolguyu yemek yok, uyarmıştım.

Kıkırdadı ve başını salladı. "Merak etme. Midemdeki boşluğu doldurmak için kendime bir sandviç yapacağım."

Sandviçi için gerekli olan her şeyi çıkarmasını izledim, sonra dolgu üzerinde çalışmaya devam etmek için geri döndü.

Şimdiden inanılmaz kokuyordu ve diğerlerinin bizim için ne pişirdiğini görmesini sabırsızlıkla bekliyordum.

*

Willem mutfağa girerken, "Bu kulübe daha önce hiç bu kadar güzel kokmamıştı," dedi.

Geldiklerini ve dışarıda konuştuklarını duymuştum ama ne dediklerini tam olarak anlayamamıştım.

Yine de sesleri heyecanlıydı.

"Turta mı pişiriyorsun tatlım?" diye sordu bana bakarak, ben de gururla başımı salladım ve tezgahta soğumakta olan böğürtlenli turtayı gösterdim.

"Bu gece tatlı için tam da ihtiyacımız olan şey. İlk geyiğimizi vurduğumuz için bir ödül."

"Gerçekten mi?" Summit masadan kalkarak sordu. "Kahretsin, keşke orada olsaydım," diye mırıldandı ve Willem'e sarıldı.

"Bu harika, dostum. Echo ve ben bugün yavrularıyla birlikte bir ayı gördük. Belki de yarın o yöne doğru gidip başka ayılar geçip geçmediğine bakmalıyız," diye öneride bulundu.

Willem başını salladı, sonra tekrar bana baktı.

"Geyiği görmek ister misin?" diye sordu.

Hemen başımı salladım.

Ayrıca sahada giydirmelerini de izlemek istemedim.

Göğsünden hafif bir kıkırdama çıktı, sonra tekrar en küçük kardeşine baktı. "Nordin'in yapmasına izin vereceğim. İstersen git yardım et. Ben dış alacağım."

yemeğe başlamadan önce."

Odadan çıkarken Summit aramızdaki mesafeyi kapattı ve bir elini yanağıma koydu.

Tek kelime etmeden eğildi ve beni nazikçe Öptü ve birkaç saniye sonra tekrar Öptü.

"Git biraz dinlen," dedi bana, sonra da mutfaktan çıktı.

Dudaklarıma bir öpücük kondurmak için yanıma gelmeleri kolayca bir alışkanlık haline gelebilirdi ve henüz tatmadığım tek dudak Willem'inkiydi.

On Beşinci Bölüm

Willem

Pastasını yedikten sonra hepimiz mutfakta onu izliyorduk.

Tüm boş tabaklarımızı aldı ve yıkamak için lavaboya götürdü ve o yıkarken hiçbirimiz konuşmadık.

Üçümüzün de ondan etkilendiğini inkar etmek mümkün değildi ve o da geri adım atmış gibi görünmüyordu.

Başımı çevirip gözleri Echo'nun kışında olan Nordin'e baktım.

Summit ise onun her şeyini görüyordu. Tepeden tırnağa, geri dönmesini bekliyordu.

İkisi de ona çoktan dokunmuştu, hatta Zirve bundan en iyi şekilde yararlandı ve onun amını sikine sürmesine izin verdi.

Biz kardeşlik ve kendimize sakladığımız pek bir şey yoktu. Bu durumda kendimizi açıklamaya gerek yoktu.

Kalkıp ona doğru yürüdüm ve son tabağı kuruması için kenara koyar koymaz onu çevirip kucağıma aldım.

Bacaklarının arasında durmak için bacaklarını ayırdım ve sanki başka hiçbir şey yapmamış gibi bacaklarını bana doladı.

"Sana sıranın bende olduğunu söylemiştim," dedim sesimi alçaltarak. Gözleri kocaman açılmış, heyecanla benimkilere bakıyordu.

Kardeşlerimin bizi yakından izlediğini biliyordum, bu yüzden yüzünü iki elimle kavradım ve onu öpmek için eğildim.

Sonunda.

Ağzını keşfetmek için acele etmedim, dilimin önce dudaklarının üzerinde kaymasına izin verdim, sonra öpücüğü derinleştirmek için aralarına yumuşakça girdim.

Pastanın tatlı tadı hâlâ dilindeydi ve öpüşmenin her saniyesini hatırladığımdan emin oldum.

Elleri yukarı kalktı ve çıplak göğsümün üzerinde durdu.

Duştan sonra tişört giymek istemiyordum ve Echo bunu kendi avantajına kullanıyordu.

O özel biriydi.

Sessizliğiyle ilgili bir şey beni içine çekti ve onu daha fazla keşfetmek istedim.

Sadece vücudu değil, tüm varlığı.

Ellerimi yanaklarından aşağıya, sırtının alt kısmına doğru hareket ettirdim ve bacakları kalçalarımın etrafında sıkılırken onu kendime doğru ittim.

Saçımı çekerken içimden bir hırıltı çıktı ve sikim seğirmeye başlayarak Summit ve Nordin'in beklediği kanepeye gitme vaktimizin geldiğini söyledi.

Ona bakmak için öpüşmeyi kesmeden önce dudakları son bir kez benimkilere değdi.

Dudaklarına yumuşak bir gülümseme dokundu ve onu tezgahdan alıp hala bana yapışmış halde kanepeye doğru yürüdüm.

Daha önce oturduğum yere, iki kardeşimin yanına oturdum ve Echo'yu kucağıma aldım.

Arkama yaslandım ve etrafına bakınırken onu izledim, bana verdiği utangaç gülümsemenin aynısını Summit ve Nordin'e de verdi.

Çok tatlıydı ve bunu başlatmadığı sürece ona dokunmayacaktık.

Saçlarını geriye taradım ve kulağının arkasına sıkıştırdım, onu yakından incelemek için başımı yana yatırdım.

"O güzel aklından neler geçiyor?" Ben sorduğumda gözlerini önce göğsüme, sonra da Nordin'e çevirdi.

Bacaklarını açmış, arkasına yaslanmış, rahatlamış ve sabırla onun bir hamle yapmasını bekliyordu.

Gördün mü, Nordin o kadar da sık kafalı değilmiş.

Ona saygı duyuyordu ve rahat olmadığı hiçbir şeyi yapmıyordu. ile.

Mesele şu ki, tatlı Echo'muz tam olarak neyi sevdiğini biliyordu ve Eğilip dudaklarını dudaklarıma yerleştirmeden önce bana tekrar bakmak için döndü.

Ellerim onun kalçalarındaydı ve sadece bir elini boynumun yanında hissediyordum.

Diğer eliyle ne yaptığını göremiyordum ama Summit'e de biraz şefkat gösterdiğini biliyordum.

Echo

Summit'in eli benimkini kavradı, ben de elimi onun şişkinliğinin Panto üzerine koydum. lon.

Üçünü de aynı anda nasıl memnun edeceğimi bilmiyordum. ama çok istedim.

Öpüşmemiz derinleşti ve dillerimiz birbiriyle hareket ederken Willem'in saçlarını tekrar çekiştirdim.

Nordin'in kendini dışlanmış hissetmemesini umuyordum ama şu anda bu ikisine odaklanmam gerekiyordu.

Summit'in siki çoktan sertleşmişti ve onu sıkıca kavradığımda zonkladığımı hissedebiliyordum.

Willem'in elleri kalçalarımın kıcıma doğru hareket etti ve kavrayışını sıkılaştırarak kasıklarımı kendi kasıklarına doğru itti ve dün gece Summit'te yaptığım gibi onun üzerinde hareket etmemi sağladı.

Aleti altımda büyüyordu ve daha da sertleştiğini hissetmek için hareket etmeye devam ettim.

Parmaklarımı parmaklarına bastırırken Summit'in "Siktir," diye mırıldandığını duydum.

Toplar.

Willem'in dudakları dudaklarımdan ayrıldı ve ben de ne olduğunu anlamak için hemen Nordin'e baktım.

o yapıyordu.

Hâlâ orada oturuyordu, bacaklarını açmış, eliyle pantolonunun üzerinden sikini okşuyordu.

Ona yakın olma dürtüsü hissettim, bu yüzden sol elimi göğsüne koydum ve ne istediğimi hemen anladı.

"Buraya gel sevgilim," dedi sessizce, sonra beni kucağına çekerek üzerine oturttu.

Dudaklarını tekrar dudaklarımda hissetmeliydim, bu yüzden eğildim ve yüzümü kavramasına izin verdim, sonra dudaklarını dudaklarıma bastırmak için beni daha da yaklaştırdım.

Tıpkı ilk öpüşmemizde olduğu gibi, kontrolü çabucak ele aldı ve dilini ağzımın içine soktu, nazıkçe ama kararlı bir şekilde benimkine doğru hareket ettirdi.

İçimden bir nefes kaçtı ve beni hiç kimsenin öpmediği bir şekilde öperken birkaç kez nefesimi tutmak zorunda kaldım.

Aleti de sertleşmişti ve ben onun üzerinde hareket etmeye başladığımda Willem'in yanımda hareket ettiğini hissettim ve sanki koltuktan kalkmış gibiydi.

Gitmesini istemediğim için öpüşmeyi kesip ona baktım ve elini uzattım.

Kıkırdadı ve bana baktı. "Hiçbir yere gitmiyorum, tatlım. Sadece kanepeye oturmanı istiyorum. Tam şuraya," dedi ve yanımdaki boş yeri işaret etti.

Nordin üstünden kalkmama izin verdi ve Willem'e baktığımda çıkıntısını avuçlayıp pantolonuma doğru başıyla işaret etti.

"Çıkar onları. Külotları da," diye emretti.

Her zaman soyunduğumdan daha çabuk soyundum ve çırılçıplak kaldığımda Nordin ve Summit ellerini kalçalarıma dolayarak

onları ayırır.

Çıplaktım ve gözlerinin alt tarafımda gezinmesine bayılıyordum.

Vücu

t. "Hiç kendine dokundun mu Echo?" diye sordu.

Başımı salladım ve kalp atışlarımın hızlandığını hissettim.

"O zaman şimdi yapmanı istiyorum," dedi sesini alçaltarak.

Aşağı baktım ve kendime dokunmaya başlamaya hazırdım, ama daha önce

parmaklarımla klitorisime ulaşabildiğimde, Nordin bileğimi yakaladı ve parmaklarımı dudaklarıma doğru tuttu.

"Önce onları ıslatmalısın, sevgilim," dedi.

İki parmağımı ağızıma sokup yalayarak ve onun istediği şekilde ıslatarak ona baktım.

"Aferin kızıma," diye homurdandı ve tüm bunlar olurken Summit başparmağıyla iç uyluğumu hafifçe okşuyordu.

Üçünün de ne kadar dikkatli ama doğrudan olduklarını sevdim, bu da beni daha da rahatlattı.

Elimi tekrar amıma götürdüm, parmaklarımı klitorisimde durana kadar yarığımın içinde gezdirdim.

Yavaşça etrafında dönerken, beni yakından izleyen Willem'e baktım, elini sikinin üzerinde tutuyordu.

Summit'in diğer eli kazağını göğüs uçlarımı kavrayacak kadar yukarı kaldırdı ve ben başımı arkaya eğerken nazikçe sıktı.

Gözlerim hâlâ Willem'in üzerindeydi.

Gözleri kısıldı, kardeşleri bana dokunurken kendini okşamaya devam etti.

Nordin bacağımı onunkinin üzerinde tutarken daha da yaklaştı ve sonra dudaklarını boynumda hissettim, emiyor, yalıyor ve birkaç iz daha bırakıyordu.

Çarpıcı bir his bacaklarımdan aşağı inerken inlemek istedim.

Bacaklarımı birbirine sıkıştırmak zorunda kaldım ama izin vermediler, bu da hissi daha da yoğunlaştırdı.

"Devam et, güzel kız. Gelmeni istiyorum," diye homurdandı Willem.

Parmaklarım daha hızlı hareket etti ve karnımın alt kısmındaki karıncalanma yavaş yavaş tüm vücudumda dolaşmaya başladı.

Ayak parmaklarım kıvrılmaya başladı ve klitorisimin etrafında ne kadar uzun süre dönersem, içimde o kadar fazla gerilim oluştu.

"Aynen böyle sevgilim," diye mırıldandı Nordin tenime karşı ve ilk orgazmımla birlikte dünya etrafımda dönmeyi bıraktı.

beni alt etti.

Nefes almayı bıraktım ve sesimi hiç duymamış olmama rağmen içimden yüksek sesle çığlık atıyordum.

O kadar yüksekti ki onların da duyabileceğini düşündüm.

Kalçalarım titrerken gözlerimi sıkıca kapattım ve sonunda Nordin ve Summit beni bırakırken bacaklarımı birbirine kenetleyebildim.

Bu daha önce hiç yaşamadığım bir duyguydu ve üç erkeğin ben parçalanırken beni izlemesi beni heyecanlandırdı.

Daha fazlasını istiyordum ve şimdi daha fazlasını istiyordum.

Tekrar aşığı inip nefesimi topladıktan sonra gözlerimi açtığımda üçünün de ayakta olduğunu gördüm.

Bitirdiler mi?

Nordin'in eline uzandım ve eğilip beni hızla öpmeden önce yumuşak bir gülümsemeyle bana baktı.

"Yarın bol bol vaktimiz olacak," diye fısıldadı. "Şimdi yatak."

Zirve, rahatsızlığı geçince başımın arkasını kavradı, sonra alnımdan öpmek için eğildi.

"İyi uykular," dedi ve sonra da odadan çıktı. En

hafif tabiriyle kafam karışmıştı.

Hiçbiri inmek istemedi mi?

Willem'den alçak sesle bir kıkırdama geldi ve başımı çevirip sorgulayan bir bakışla ona baktım.

"Sana zaman ayırmak istiyoruz, Echo. Geç oldu ve sabah erken kalkmaları gerekiyor. Ama yarın gece... İsteddiğini alacaksın."

Yüzünü inceledim ve daha fazla cevap aramaya çalıştım.

Kalkmış bir aletle uyumak acı vermez miydi?

Tabii kendi başlarına halletmedilerse.

Boxer külotuna baktım, sonra tekrar gözlerine baktım ve başımı salladım.

Beni yatak odasına götürdü ve ben de onunla birlikte yorganın altına girdim, sonra da yanına sokuldum.

Kalbim hala atıyordu ve onlara dokunamadığım için biraz üzgün olsam da yarının gelmesini bekleyemiyordum.

On Altıncı Bölüm

Echo

Willem yanıma geldiğinde uyandım.

Kolları hâlâ benimkilerin arasındaydı ve ona bakmak için döndüğümde gözleri hâlâ kapalıydı.

Güneş ağaçların arasından küçük pencereden içeri süzülüyor ve yakışıklı yüzünü aydınlatıyordu.

Elimi uzatıp yanağını okşadım, sonra parmaklarımı sakallarında usulca gezdirdim.

Dağ erkekler sadece geldi ile Sakallar, ve
bunlar üç kesinlikle en sıcak olanlarıydı.

Parmaklarım onun gizli çene çizgisini takip etti ve dokunuşumun altında kaslarının hareket ettiğini hissedebiliyordum.

Uyanıktı ama gözlerini açmıyordu.

Umursadığımdan değil.

Gözlerim yüzünde gezinerek her bir santimini inceledi. Otuz yedi yaşında biri için Willem'in çok fazla kırıksıklığı yoktu.

Sırıttığında ya da güldüğünde gözlerinin yanında sadece birkaç tane.

Elim saçlarının arasına girdi ve hafifçe çekiştirdiğimde dili alt dudağını yalamak için dışarı çıktı.

Gülümsedim, ağzının cazibesine karşı koyamadım.

Eğildim ve dudaklarımı onunkilerin üzerine koydum, hızlı bir iç çekişten sonra o da beni öptü.

Eli kalçama gitti, beni vücuduna bastırdı ve dün geceki sertliğini hissettirdi.

İnmekten şikayet etmiyordu, ki tanıdığım çoğu erkek buna kızardı, benim inip onların inmemesinin ne kadar adaletsiz olduğunu söylerdi.

İşin aslı, orgazmlarım sahteydi, böylece içimde ve dışımda sert tuğlalar gibi hareket etmeyi bırakacaklardı.

Beni becermelerinin ikimizi de bir yere götürmeyeceğini bildiğimde genellikle kolay yolu seçerdim.

Ama Willem ve kardeşleri artık ergen değillerdi. Sırf ödeşmek için inmeye ihtiyaçları yoktu.

Ama sonra... dün gece beni boşaltan onlar değildi.

Yine de, beni yakından izleyen gözlerinin yardımıyla her şeyi ben yaptım.

Kendimle oynarken izlenmek beni tahrik ediyordu ve bunu bir gün tekrar yapmayı umuyordum.

Tabii ki bana neler yapabileceklerini de göstermelerini istedim.

Dili alt dudağıma sürtündü ve öpücük hızla daha yoğun hale geldi.

Eliyle kıçımı kavradı ve sıkıca sıktıktan sonra beni üstüne çekti, kalçalarına yaslanmamı sağladı.

Bir elimi başının yanına, diğer elimi de sert göğsüne koyarak kendimi yukarı kaldırdım.

"Hâlâ uyuyor olmalıydın tatlım," diye mırıldandı dudaklarıma karşı ama başımı salladım ve öpücüğü tekrar derinleştirdim.

Şimdi iki eli de kıçımı avuçluyordu ve dün gece başladığım şeyi devam ettirmek için üzerine çıkmaya başladım.

Onu hissetmek ve iyi hissetmesini sağlamak istiyordum ama aklımdaki şey için savaşmam gerektiğini biliyordum.

Willem saygı ve gurur sahibi bir adamdı ve onu bir şey yapmaya zorlamak muhtemelen iyi sonuçlanmayacaktı.

Ve tam da tahmin ettiğim gibi, hareket etmemi engellemek için kalçalarımı sıkıca kavradı, sonra bir elini boynuma koyarak öpüşmeyi kesti ve beni nazikçe kendisinden uzaklaştırdı.

"Senden önce boşalmamı sağlayamayacaksın. Önce senin o güzel pembe klitorisini emeceğim."

Gözlerinin içine baktım ve ne kadar ciddi olduğunu gördüm ve onu kızdırmamak için başımı salladım.

"Güzel. Şimdi, kendimi kaybedip kardeşlerim izlemeden seni becermeden önce o tatlı amcığını sikime sürtmeyi bırak. Sana daha önce de söyledim. Paylaşmayı seviyoruz ve her birimiz seni ilk kez becerdiğinde bunu yapmaya niyetliyiz."

Willem'in kelimelerle arası iyiydi ve o anda korksam mı heyecanlansam mı bilemedim.

Ama niyeti beni korkutmak değildi.

Hem de hiç.

Bu sadece beni ne kadar çok istediğini gösterme şekliydi.

Karnımda kelebekler uçuşuyordu ama çok geçmeden karnımın alt kısmına ulaştılar ve orada omurgamdan yukarı, bacaklarımdan aşağı, ayak parmaklarımdan ucuna kadar ürperti gönderdiler.

Beni tekrar öpmek için kendine çekti ama istediğim kadar uzun sürmedi.

"Saat daha erken. Biraz daha uyumaya çalış," dedi bana.

Ona itaat ederek ve üzerime çöken yorgunluğu hissederek, yatağın kendi tarafıma uzanmak için ondan ayrıldım.

Kalkışını izledim, ama duшта kaybolduğu anda gözlerimi kapadım ve uyuyakaldım.

Nordin

Kollarımı göğsümde kavuşturmuş, kapının pervazına yaslanmış bir şekilde durdum ve Echo'nun tatlı yüzüne baktım.

Bugün Summit'le ava gidip Willem'i burada bırakmam gerekiyordu ama onun yerine Echo'yla yalnız vakit geçirmesi için onu gönderdim.

Ne olduğundan emin değilim ama onunla daha fazla zaman geçirmeye ihtiyacım vardı.

Belki de ona görüldüğüm gibi bir pislik olmadığımı göstermek ve bizimle kaldığı ilk birkaç gündeki davranışımı telafi etmek için.

On dakikadan fazla bir süredir orada dikiliyordum ve kardeşimin yatağında uyurken ne kadar sakin ve rahat görüldüğünü bir türlü anlayamıyordum.

Bir dakika daha geçti ve kaşları çatıldı, aralarında derin bir kırıışıklık belirdi.

Onu izlemeye devam ettim ve sonunda gözleri açıldı.

"Günaydın, uyuyan güzel."

Hayatımda hiçbir zaman bir kadın için böyle lakaplar kullanmamıştım ama Echo'ya karşı kendimi tutamadım.

İlk başta, neden orada durup ona lanet bir sürüngen gibi baktığım konusunda kafası karıştı, ama sonra kusursuz yüzüne yumuşak bir gülümseme yayıldı ve vücudum biraz rahatladı.

"İyi uyudun mu?" Yerimden kıpırdamadan sordum. Başını salladı.

Tanrım, onun sesini duyabilmeyi ne kadar isterdim. Sadece bir kez.

"Seni bir yere götürmek istiyorum. Kesinlikle seveceğin bir yere. Giyin ve kahvaltıya gel, sonra gidebiliriz," dedim, henüz kardeşlerimi bile götürmediğim bir yere, ormana doğru beni körü körüne takip edecek kadar bana güvenmesini umarak.

Bir kez daha başını salladı ve esnemek ve gerinmek için yatağın kenarına oturdu.

En insani şey bile olsa, yaptığı her küçük şey beni büyülüyordu.
Onun sessizliği idi.

Kesinlikle.

O yataktan kalkmadan Önce Kodiak yanımdan geçip tam onun önünde durdu ve ancak o zaman ağzında bir şey olduğunu görebildim.

Echo başını eğdi ve ilk başta tereddüt etti, ama adamın ondan ne almasını istediğini görünce, avuç içi yukarı bakacak şekilde elini uzattı.

Ağzı ve dişleri söz konusu olduğunda Kodiak'ın yanında hâlâ biraz tedirgindi ama bu bir ilerlemeydi ve ona karşı bu kadar nazık olduğu için Kodiak'la daha fazla gurur duyamazdım.

Onunla bir bağ ve dostluk kurmak için Öyle olması gerektiğini biliyordu ve işe yarıyordu.

Kodiak bazen Summit'ten daha zekiydi.

Islak bir tenis topu eline düştü ve Kodiak geri adım atarak topu almaya hazırlandı.

Echo yüzünde emin olmayan bir ifadeyle bana baktı ve ben de topu yatak odasından dışarı atabilmesi için kenara çekildim.

"O çıktıktan sonra kapıyı kapatacağım, böylece sen de hazırlanabilirsin," dedim ve Kodiak'a bir kez daha baktıktan sonra topu bana doğru fırlattı.

Kuyruğunu sallayarak ve dili dışarı sarkarak peşinden koştu.

Ağız.

Oyuncağına ulaşmadan hemen önce Echo'ya göz kırptım ve kapıyı kapattım,

Kodiak arkasını döndüğünde, Echo'ya geri dönemediği için başını bana doğru eğdi.

"Böyle devam edersen onun kalbine gizlice gireceksin, evlat.

O bizim kızımız. Uzak durun."

Mızımızlandı, sonra ne kadar üzgün olduğunu göstermek için uzun bir iç çekti.

Kıkırdadım ve topu ağzından çıkardım, sonra kanepeye oturdum ve yakalaması için havaya fırlattım.

"Ondan hoşlanan tek kişi sen değilsin dostum."

Yaklaşık yirmi dakika sonra, Echo saçlarını dağınık bir atkuyruğu yapmış halde yatak odasından çıktı.

Yüzünde makyaja gerek yoktu ve doğal güzelliği başları döndürmeye yetiyordu.

Neyse ki etrafta sadece kardeşlerim ve ben vardık.

Tenis topunu son bir kez attım ve şansına Kodiak oynamayı bitirmişti.

Koltuktan kalktım ve gözlerimin onun yüzünden bacaklarına doğru kaymasına izin verdim.

Siyah, dar kot pantolonunu ve Willem'in içinde rahat ettiği kazaklarından birini giymişti.

Yine de ayakları çıplaktı.

Her dışarı çıktığımızda Summit'in spor ayakkabılarından giyerdi ve küçük ayaklarına büyük gelmesinden hiç şikayet etmezdi.

"Aç mısın?" diye sordum ve bana tatlı tatlı gülümseyerek başını salladı. "Güzel. Hadi," elimi tutması için ona uzattım ve bir kez onunkini benimkine soktum, onu mutfağa çektim.

"Otur. Biraz çırpılmış yumurta yapacağım."

Krepler, süt ve akçaağaç şurubuyla birlikte çoktan masadaydı.

Sobaya dönmeden önce, yazı yazmak için tahtayı tutuşunu izledim.

Günaydın, Nordin, diye yazmış.

Gülümseyerek ona yaklaştım ve başını öptüm.

Onunki tatlı bir jestti ve umarım sörf tahtasını yanında bulundurmadığı için dostça davranmadığını düşünmemiştir.

"Günaydın. Yemeğe başlayabilirsin. Bir saniye içinde işim bitecek."

Başını salladı ve bana gülümsedi, sonra masadan bir krep aldı.

Yığı

n. Onunla yalnız kalmaya alışmaya başlamıştım bile. Ve bu çok iyi hissettiriyordu.

On Yedinci Bölüm

Echo

Beni nereye götürdüğünü hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Tek bildiğim yarım saatten fazla bir süredir yürüdüğümüzü ve orman her adımdan sonra daha da sıklaşıyordu.

Nordin'in arkasında yürüyordum ve Kodiak'ın tasmaını tutuyordum.

Şaşırtıcı bir şekilde bugün çok korkmuş görünmüyordu ve ben de nedense onun tarafından korunduğumu hissettim.

Kodiak çok kötü değildi ve bir gün yorgun bir şekilde yerde yatarken onu sadece okşamakla yetinmeyecek kadar rahat olmayı umuyordum.

Nordin bana baktı ve gülümsedi, sonra ona yetişebilmem için bir an durdu.

"Yorgun musun?" diye sordu.

Başımı salladım, sonra bileğimi işaret ederek o özel yere varmamızın ne kadar süreceğini sordum.

"Sadece birkaç dakika daha. O kadar yakın olmadığını sana daha önce söylemeliydim, ama karşılığını alacaksın, söz veriyorum."

Dudaklarımı sıkıca birbirine bastırdım ve tekrar başımı salladım, sonra bana uzattığı ele baktım.

İlk başta Kodiak'ın tasmaını almak istediğini düşündüm ama onun yerine parmaklarını benimkilerin üzerinde gezdirerek onları birbirine bağladı.

"Gel hadi. Oraya vardığımızda rahatlayabiliriz."

Yürümeye devam ettik ve ağaçlardaki kuş cıvıltılarından başka bir şey duymadıktan sonra, su sıçramalarını duyabiliyordum.

Ses daha da yükseldi ve ağaçların yoğunluğundan çıktığımızda, Nordin hayatımda gördüğüm en güzel yeri ortaya çıkarmak için durdu.

Küçük bir göl vardı ve şelale aşağı dökülüyordu.

Manzara bir Bob Ross tablosu gibi dimdik görünüyordu ve ne gördüğümü anlamam birkaç dakikamı aldı.

Dudaklarım aralandı ve Kodiak suya ulaşmak için tasmayı çekerken, Nordin'e bakmak için transımdan çıktım.

"Burayı seveceğini söylemiştim. Buraya getirdiğim tek kişi sensin. Kardeşlerimin buranın varlığından haberleri yok. Tabii biliyorlar da bana söylemedilerse o başka."

Tahtam yanımda değildi ve onunla iletişim kurmak zor olacaktı, ama ona parlak bir şekilde gülümsedim.

Güzel, diye imzaladım, ne anlama geldiğini bilmeyeceğini biliyordum.

Başını eğdi ve bir saniye beni inceledi, sonra yüzünü buruşturdu.

Dud

akla "Sanırım bu şey için bir işaret... *inanılmaz mı?*"

r. Başımı salladım, sonra elimi hareket ettirerek ona

Bu tahminle yakın.

"Hm... güzel mi?" diye tekrar tahmin etti ve ben hemen başımı salladım. Yüzüne gururlu bir sırıtış yayıldı ve ben de güldüm.

Güldüğümde ses gelmese de, aylardır ilk kez gülmüştüm.

Kendimi iyi hissettim ve şelaleye dönüp baktım.

"Tasmasını çıkarabilirsiniz. Yüzmek istiyor," diye açıkladı Nordin.

Kodiak'ın tasmasını çıkardım ve suya doğru koşup tereddüt etmeden suya atlamasını izledim.

Tekrar kurumasının ne kadar süreceğini merak ediyordum.

"Newfoundlands suya bayılır. Neredeyse yüzmek ve boğulmakta olan insanları kurtarmak için doğmuşlar."

Bunu bilmiyordum ama Kodiak'ın kendi alanında olduğu çok açıktı.

Soğuk, diye imzaladım, kollarımı vücuduma yaslayıp

titriyordum. Hemen anladı, sonra başını salladı.

"Bizim için soğuk olurdu. Ama Kodiak'ın suya dayanıklı çift montu var. Soğuk onu hiç rahatsız etmiyor."

Bildiğim iyi oldu.

"Hadi, şuradaki kayanın üzerine oturalım."

Tekrar elimi tuttu ve beni oturmak için platform görevi gören bir kayanın yanına çekti ve rahatladığımızda, en iyi hayatını yaşayan Kodiak'a baktım.

"Nasıl hissediyorsun? Yani... bizim yanımızda kendini hâlâ iyi hissediyor musun?" diye sordu.

Neden böyle hissetmediğimi düşünsün ki?

Başımı salladım, keşke tahtayı yanıma alsaydım diye düşündüm.

Bir iç geçirdim ve kayanın üzerine yazabileceğim bir taş bulmak için etrafıma bakındım.

"Bu hiç iyi gitmiyor, ha? Belki de bana bazı işaretler öğretsen iyi olur, böylece sen her şeyi yazmak zorunda kalmadan seni anlayabilirim."

Ona başımı salladım ve çarpık bir gülümseme verdim, ama iyi davranıyordu ve işaret öğrenmek istemesi her şeyi kolaylaştıracaktı.

Eğer onlarla kalacaksam, iletişim kurabilmemiz gerekiyordu.

"Pekâlâ. Ben bazı temel kelimeleri söyleyeceğim, sen de bana nasıl işaret edileceğini göstereceksin.

o. Bu iyi bir fikir mi?" diye sordu.

Gülümsemem tekrar arttı.

"Güzel. Mutlu olduğumu nasıl gösteririm?"

Önce ona nasıl imzaladığımı gösterdim, sonra o da aynı şekilde yapmaya çalıştı.

İyi.

Yaklaşmıştı, ancak deneyimli olmayan bir işaretçi olarak el hareketleri

benimki kadar pürüzsüz değildi.

Tekrar yaptım ve bir süre denedikten sonra indirdi.

Ona baş parmağımla işaret ettim ve o da sanki az önce işaret diliyle bir cümle söylemiş gibi sırıttı.

Seninle mutluyum, imzaladım.

"Ben de seninle mutluyum, Echo. Başlangıçta öyle görünmediğini biliyorum. Sana eşlik etmek istemiyordum ama... Sana yardım etmek için yanında olmak istiyorum. Yeniden başlamana yardım etmek istiyorum."

Beni daha yakına çekmek için bir eliyle başımın arkasını kavradı ve dudaklarını alnıma bastırdıktan sonra tekrar gözlerinin içine baktım.

"Sana tapıyoruz, Echo. Ve zamanı geldiğinde, bize söylemek istediğin her şeyi dinlemek için buradayız. Ve sana söz verebilirim ki zamanla biz de... yani ben de sana açılacağız."

Bence bu zaten yeterliydi ve ona karşı herhangi bir kopukluk hissetmedim.

Elbette, ilk başta kaba ve kibirliydi, ama tıpkı Summit ve Willem gibi o da bende büyüdü.

İmza atacak durumda değildim, bu yüzden bir elimi göğsüne koydum ve eğilip onu nazikçe öptüm.

Birbirimizin yanında zaten rahattık ve onu öpmeden duramadım.

Burası büyüü bir yerdi ve Nordin'in kardeşlerinin yanında olduğundan biraz daha fazla kabuğundan çıkabileceği mükemmel bir kaçamaktı.

Ama aramızdaki bağ ne kadar derin olursa olsun, aynı şeyi

Diğerl

eri. Farklı ama bir o kadar da derin.

Nordin, Kodiak'ın havladığını duyunca öpüşmeyi kesti. Aslında bu bir havlama değildi.

Daha çok homurdanıyordu, sanki onu rahatsız eden bir şey görmüş gibiydi. Ona baktık, ama onu rahatsız eden şeyin ne olduğunu göremedik.

Yüzme.

"Muhtemelen balıktır," diye açıkladı Nordin, sonra Kodiak'ın dikkatini çekmek için bir düdük çaldı.

"Buraya gel oğlum," dedi yanında getirdiği sırt çantasından tenis topunu çıkararak.

Bizim için iki sandviç ve bir şişe su hazırlamıştı. Kodiak hızla yüzerek yanımıza geldi, sonra da kayaya tırmandı.

Islanmamak için geriye doğru hareket etmek üzereydim ki birkaç adım ötede durdu ve başını yana eğdi, gözleri Nordin'in tuttuğu topa sabitlenmişti.

Sonra onu suya attı ve Kodiak'ın onu almak için suya geri atlayışını izledik.

"Küçükken seni ne tür bir köpeğin ısırıldığını sorabilir miyim?" Nordin sordu ve ben de hayatımın en kötü günlerinden birini düşünerek dudaklarımı büzdüm.

Elini uzattım ve avucunu yukarı çevirdim, sonra kelimenin izini sürdüm

Husky'yi parmağımla üzerine koydum ve ne yaptığımı anlamasını bekledim. "Husky mi?" diye sordu, ben de başımı salladım.

"Peki bu nasıl oldu?"

Bir an için yüzünü inceledim ve hikâyeyi anlatmanın daha kolay bir yolu olup olmadığını merak ettim.

"Kahretsin, bu gerçekten berbat," diye mırıldandı, elinin üzerinde kelimeleri izlemeye devam edersem ve cümlemi tamamlamasını beklersem çok uzun süreceğini kabul etti.

Ayağa kalktı ve başka bir tock'un yanına gitti, sonra küçük, sivri bir taş bulana kadar etrafına bakındı.

Geri döndüğünde bana uzattı, ben de gülümseyerek teşekkür ettim ve oturduğumuz kayanın üzerine yazmaya başladım.

Doğum gününü kutlamak için bir arkadaşımın evindeydim ve Husky'si genellikle çocukları oynamaya geldiğinde evde kalırdı, mümkün olduğunca temiz ve okunabilir bir şekilde yazdım.

"Anladım," dedi ve hikâyeye devam etmemi söyledi.

Yazması çok uzun sürmedi, kayaya sürtünürken beyazın çıktığını görmek için taşla baskı uygulamam gerekti.

Köpek daha sonra arka kapı bir saniyeliğine açık kaldığında dışarı koştu ve sanırım oynamak istedi. Başka bir kızla birlikte onu sevmeye başladık ve ben de boynunu kaşıdım. Sanırım üzerinde bu kadar çok el olmasından hoşlanmadı, bu yüzden ön kolumu ısırды ve birkaç dakika boyunca bırakmadı.

Yazdığım kelimelere baktım ve okunaklı olduğundan emin olmak için başımı yana eğdim.

"Muhtemelen ilk etapta evcil hayvan olmaya alışık değildi. Başına gelenler için üzgünüm ama Kodiak ile büyük ilerleme kaydediyorsun. Bir köpeğe yavaş yavaş güvendiğini görmek güzel," dedi Nordin beni cesaretlendirerek.

Başımı salladım ve taşı yanıma koydum.

Kodiak topla oynadıktan sonra sudan çıkıyordu ve Nordin topu ondan alamadan önce elimi uzattım ve Kodiak'ın topu içine koymasını bekledim.

Yaptı ve ben de topu ona atarken gülümsedim.

"Gördün mü? Onunla oynuyorsun bile. Nazik olmayı biliyor. Ve hatta senden bazı işaretler öğrenebileceğini düşünüyorum."

Elimi uzatarak ne istediğimi zaten bildiğini görerek başımı salladım.

Nordin'e yaslandım ve bir gün onunla buraya geri gelmeyi umarak manzaranın tadını çıkardım.

On Sekizinci Bölüm

Echo

Kodiak'ın paltosunun kuruması neredeyse üç saat sürdü ve kuruduktan sonra kulübeye ulaşmak için ormanın içinden geri yürüdük.

Nordin diğerlerinin çoktan döndüğünden emindi ve o da mümkün olduğunca çabuk dönmek istiyor gibiydi.

Güneş henüz batmaya başlamamıştı ve akşam yemeği için geri dönmek gibi bir acelemiz yoktu.

Ama sormadım ve Kodiak ile onu takip ettim.

Geri döndüğümüzde Willem içeri girmek üzereydi ama bizi görünce Nordin'e ters ters baktı.

"Ne cehennemdeydin? Döndüğümüzde evde olursun sanmıştım," dedi.

"Sakin ol. Küçük bir yürüyüşe çıktık," diye açıkladı Nordin, Kodiak'ın sahibinin yanına koşmasına izin vererek.

"Tanrım... ıslandı mı?" Willem sordu.

Kodiak'ın kuruyken bile oldukça koktuğunu ve köpek şampuanı ile duş alması gerektiğini düşündüm.

Nordin içini çekti ve bana baktı, sonra kardeşine döndü ve başını salladı.

"Yüzmeye gitti. Önemli bir şey değil. Onu yarın temizleyeceğim," diye söz verdi.

"Sabah çöplük gibi kokuyor olacak." Willem bir iç geçirdi ve mutlu bir şekilde kuyruğunu sallayan Kodiak'a baktı.

"O zaman onu bu gece temizleyeceğim. Akşam yemeğinden sonra."

Birbirlerine tam olarak anlayamadığım bakışlar attılar, sanki birbirlerinin zihinlerini okuyorlardı, sonra Nordin elini belime koydu ve kapıya doğru başıyla işaret etti.

"Git kanepeye otur, Echo," dedi alçak bir sesle.

Onu ya da Willem'i sorgulamadım, bu yüzden onu ve Kodiak'ı geçip içeri girdim ve kanepeye oturdum.

Summit zaten orada oturuyordu ve beni gördüğünde gülümseyerek oturmam için yanındaki yeri sıvazladı.

"Günün iyi geçti mi tatlım?" diye sordu.

Evet, eğlendim, imzaladım ve yanına oturdum.

Kalp atışlarım hızlandı.

Bundan sonra ne olacağını tam olarak biliyordum ama önce bir duş almam gerektiğinden emindim.

Summit'in kolu omuzlarıma dolandı ve yanağıma bir öpücük kondurmak için eğildi.

Omzumu sıkarken dudakları bir an orada kaldı.

Sıkıca.

"Bize her zaman durmamızı söyleyebileceğini biliyorsun," diye mırıldandı.

Ben daha ne demek istediğini anlayamadan Willem ve Nordin gözleri şehvetle dolu, karanlık bir şekilde oturma odasına girdiler.

"Seni rahatsız edecek hiçbir şey yapmayacağız," diye ekledi ve ben yavaşça başımı salladım, daha da heyecanlandım ama biraz da gerildim.

Bunu istemiştim.

Bu, hepsine aynı ilgiyi gösterme ve üçünü de ne kadar çok istediğimi gösterme şansımdı.

Nordin yaklaşırken Zirve omzumu okşadı ve yanıma oturduktan sonra ona bakmam için başımı çevirdi.

Gözleri yüzümün her yerinde gezindi, sonra beni öpmek için eğilmeden önce bana gülümsedi.

Elini yanağımda tuttu ve ben ona konsantre olurken, Summit'in elinin uyluğumda gezindiğini, sol bacağımyı kucağına çekmeden önce hafifçe sıktığını hissettim.

Ona izin verdim ve amıma daha iyi erişim sağlamak için bacaklarımı daha geniş açtım ve sağımı Nordin'in uyluğunun üzerine yerleştirdim.

"Bana bak," dedi Willem ve ben de tam karşımda duran ona bakmak için öpücüğü kestim.

"Bu sabah sana ne söylediğimi hatırlıyor musun?"

diye sordu. Hatırladım.

Her bir kelimesini hatırladım.

Başımı sallayarak kanepeye yaslandım ve **i Ç i m d e k i** ateşin yanmasına izin verdim.

Vücudum onlar için ağrıyordu.

"Güzel. Çünkü şimdi tam olarak sana söz verdiğim şeyi alıyorsun, tatlım."

Kardeřlerine baktı ve başını salladı, onlar da tek kelime etmeden ne demek istediğini anlayınca Summit pantolonunun dűğmelerini açtı ve Nordin pantolonumu çıkarmama yardım etti.

Onlardan kıpırdayarak kurtuldum ve onlar çıktıktan sonra külotum da hemen arkasından geldi.

Her sabah ikinci kıyafetimi giymek için onları ylkıyordum. çift.

Çıplak kaldığım anda Willem önümde diz çöktü ve Diğerleri bacaklarımın arasını tekrar açarken, her biri bir bacağımı tutuyordu.

"Kımıldamasına izin vermeyin," diye mırıldandı Willem.

Yaklaşmasını izledim ve sakalları kalçalarımı gıdıklarken, ağzını amıma götürmek için kalçalarımı kaldırdım.

"Kımıldamasına izin vermeyin," diye uyarı tonunda tekrarladı ve kardeşlerinin bacaklarımdaki tutuşları sıkılaştı.

Willem kıvrımlarımın her iki yanına öpücükler kondururken gözleri benimkilerle buluştu ve inlemeyi çok isteyerek dudaklarımı ayırdım.

Ellerimle ne yapacağımdan emin değildim. Hepsine dokunmak istedim.

Dili kıvrımlarımın arasını yalamak için dışarı çıktığında, elimi başına uzattım ve onu orada tutarak bir avuç yakaladım.

Bir hırıltı çıkardı ve dilinin başka bir hareketinden sonra nihayet klitorisimle oynamaya başladı.

Sinirlerin küçük yumrularına karşı hızlı ama hassas bir şekilde hareket etti ve kalçalarımı hareket ettirmek istedim, ama Summit ve Nordin izin vermedi.

"Yapma," diye fısıldadı Nordin kulağıma yakın bir yerden.

Ona bakmak için döndüm, birine yakınlaşmaya ihtiyacım vardı.

Öp beni, imzaladım.

Ona ihtiyacım vardı. şimdi.

Ama tabii ki ona ne söylediğimi anlamadı ve Summit'e baktı.

"Onu öpmeni istiyor," dedi kardeşine. Benim için kavga etmemeleri beni çok etkilemişti.

Sadece olmasına izin verdiler.

Ne istediğimi seçmeme izin verdiler ama inanılmaz derecede kontrolcüydüler.

Özellikle de karnımın alt kısmından tüm vücuduma yayılan karıncalanmalara neden olan Willem.

Nordin'in gözlerindeki bir şey bana kendisinden memnun olmadığını söylüyordu ve bunun beni anlayamadığı için olduğunu biliyordum.

Bu konuda üzgün değildim.

Bunun değişebileceğini biliyordum ama şimdi değil.

Bana bu dünyadaki tek kızmışım gibi hissettirirken değil.

Gezen.

Nordin'in eli beni kendisine yaklaştırmak için başımın arkasını kavradı,

Dudaklarını dudaklarıma yerleştirdiğinde hissettiğim her şey daha da yoğunlaştı.

Dili dudaklarımdan kenarına değdi ve öpücüğünü derinleştirmesine izin vermek için ona doğru açıldım.

Sol elimle Summit'e uzandım ve parmaklarımı karnında gezdirdikten sonra pantolonunun içinde büyüyen şişkinliği avuçladım.

Willem'in dili hâlâ klitorisimle oynuyordu ve dili klitorisime ne kadar hızlı değdirirse, orgazmın o kadar hızlı geliştiğini hissediyordum.

Dün geceki gibi hissetmiyordum, gözleri üzerimdeyken patlayana kadar kendimi ovuyordum.

Farklı hissettiriyordu ve buna alışmam gerekiyordu.

Ancak hem Summit hem de Nordin kalçalarımı aşağı doğru itmeye ve uyluklarımı sıkıca tutmaya devam ettikleri için hareket etmek mümkün olmayacaktı.

Tam da Willem'in istediği gibi.

Nordin'in öpücüğü nazıktı ve onun da Summit kadar iyi hissetmesini sağlamak için sağ elimi sıkının üzerine koydum ve kardeşininkiyle aynı ritimde masaj yaptım.

Summit'in "Siktir," diye homurdandığını duydum ve Nordin hemen ardından

İnle.

İçimdeki gerilim hızla artıyordu ve zihnim yavaşça sadece Willem'in diline odaklanıyor.

Hareket ettirme şekli bana bunu daha önce birçok kez yaptığını söylüyordu ama kaç kadınla birlikte olduğu umurumda değildi.

Ya da diğer ikisinin kaç tane içtiğini. O anda önemli olan bendim.

Kalçalarımı sallamak istedim ve bir an için Nordin ve Summit'in teslim olduğunu hissettim, ama Willem kalçalarımı kavramakta ve onları

kanepeye geri itmekte hızlı davrandı.

Her zaman çoklu görevlerde iyi olduğumu düşünmüştüm. Ama üçünün de bana dokunması, öpmesi ve yalaması, ben de onları iyi hissettirmek isterken oldukça zor oldu.

"Çok yaklaştın tatlım," dedi Summit, sesi boğuklaşmıştı.

Willem'in çok yetenekli olduğu şeyi yapmasına bakmak için öpüşmeyi kesmek zorunda kaldım ve klitorisimin hemen üzerinde neredeyse işkence edici bir acı belirmeye devam ederken onu izlemeye devam ettim.

Kaşlarımı çatarak ve düşünmeyerek bundan kurtulmaya çalıştım ama işe yaramadı.

Neden bu kadar acıttıyordu?

"Rahatlamalısın, Echo. Bırak seni boşaltsın," dedi Nordin.

Bana.

Nordin'in kendi hakkında konuşmasında erotik ve ateşli bir şeyler vardı.

Kardeşim beni orgazm etti ve bunun üzerimdeki etkisi beni kontrolden çıkardı.

Kafamın içinde çılgılık attığımı, inlediğimi ve Willem'in adını olabildiğince yüksek sesle söylediğimi duyabiliyordum.

Vücudum uyustu ve artık nefes alıp almadığımdan emin değildim.

Ellerini vücudumun her yerinde hissettim, bana geri gelmem için gereken tüm zamanı verdiler.

Düşüncelerim ve duygularım karmakarışıklı.

Willem'in kardeşlerine, "Tadı çok tatlı," dediğini duydum.

"Tadına bak," diye ekledi ve tam gözlerimi açtığımda Summit'in parmaklarının yarığımdan geçtiğini gördüm, ardından Nordin'inkiler geldi.

Nereye bakacağımı bilemedim ama Summit'in parmaklarını yalamasını ve en büyük kardeşinin tattığının aynısını tatmasını izlemeye karar verdim.

"Kahretsin," diye mırıldandı Nordin, ikinci kez içeri girerken.

Baktım ve gözleri benimkilerdeyken parmaklarını ağzına sokmasını izledim.

Sonra beklenmedik bir şekilde Willem ayağa kalktı ve beni de yanına çekti.

Beni diğer ikisine bakacak şekilde çevirdi ve elleriyle kazağımı yukarı iterken boynumun yan tarafını öptü.

Orgazmın etkisiyle ayaklarım hâlâ biraz titriyordu ama kolları beni sabitledi.

"Söyle bana, tatlım. Devam etmek istiyor musun, yoksa Duralım mı?"

Willem'in sesi alçak ve boğuktu ve sanki zaten çok şey hissetmiyormuşum gibi tüylerimi diken diken etti.

Summit ve Nordin'in pantolonlarını indirip aletlerini ovuşturmalarını izlerken başımı salladım ve daha fazla destek için Willem'e yaslandım.

Daha fazlası, Summit'e bakarken imzaladım.

Bana gülümsedi, sonra Willem'e başını salladı. "Daha fazlasını Onu. istiyor," dedi.

Yorgun değildim ama her şeyden biraz bunalmıştım.

Hiç acelem yoktu ve bundan sonra ne olursa olsun daha önce yaptığımız gibi mükemmel olacağını düşünüyoruz.

Willem'in elleri kazağımı daha da yukarı itti ve kollarımı kaldırdığımda kazağımı çekip çıkardı, beni orada çırılçıplak bıraktı.

"Kardeşlerimin önünde diz çökmeni ve ikisinin de sikini yalamanı istiyorum."

Sesi derin ve ciddiydi ve onu hayal kırıklığına uğratmamak için diğer ikisinin önünde dizlerimin üzerine çöktüm.

"Tatlı Echo keşfetmeyi seviyor," dedi Summit yumuşak bir gülümsemeyle.

Dudaklar.

"Ona karşı nazik olmalıyız. En azından başlangıçta," diyor Nordin. ekledim, ama nazik olmalarını istemedim.

Bana zarar vermeyeceklerini biliyordum ve içimdeki yanma hissini hafifletmek için onlara ihtiyacım vardı.

Sıcağın yanında bir de duygu vardı ve daha önce hiç böyle bir mutluluk hissetmemiştim.

Çok mutluydum ve eğlence daha yeni başlamıştı.

"Buraya gel sevgilim," dedi Nordin, elini bana uzatarak.

al.

Benimkini onunkine koydum ve beni daha yakına çekti, tam onun ve Summit'in bacakları.

Şimdi ortada diz çökmüştüm, ikisi de ellerini ovuşturuyordu. horozlar.

"Acele etme. Bize o güzel ağzınla neler yapabileceğini göster. Seninki," dedi ve ilk önce kimin tadına bakmak istediğime karar vermeye çalışarak şaftlarına baktım.

Her iki elimi de her birinin etrafına sardım, sonra onları tabanlarından uçlarına doğru hareket ettirmeye başladım.

Her ikisi de dokunuşumun altında zonkluyordu ve Summit'inkine yaklaştırmadan önce birkaç kez daha ovuşturdum, dilimle uzunluğu boyunca yaladım.

"Kahretsin," diye mırıldandı, gözlerini sürekli benimkilerden ayırmadan.

Sonra kendimi cesur hissederek dudaklarımı ucuna sardım ve hemen prekumun tadına baktım.

Dölün tuzluluğunu tatmaya hiç hevesli değildim ama bu üçüyle hiç aldırmadım.

Summit bir elini başımın arkasına koydu ve saçlarımı sıkıca kavradı.

Sol elimle Nordin'in sikini ovmaya devam ederken başımı Summit'in siki boyunca aşağı yukarı hareket ettirdim.

İkisi de büyüktü, boyları boyunca damarlar uzanıyordu ve ikisinin de içime nasıl sığacağından endişe etmeye başlamıştım.

Alt tarafım dardı ve seks yaptığım erkeklerin çoğundan hoşlanmasam da, her zaman oldukça büyüklerdi.

O ana kadar Willem'in ne yaptığına dair hiçbir fikrim yoktu ama ayak seslerinin yaklaştığını duyunca bir an için oturma odasından çıktığını fark ettim.

Sonra, dizlerinin üzerinde arkamda konumlandığını hissettim ve parmaklarıyla, içime itmeden önce kıvrımlarımı izledi.

Tek bir parmak bile olsa, girip çıkarken harika hissettiriyordu. benden.

"Çok sıkı. Bize alışman biraz zaman alacak, tatlı kız," diye mırıldandı.

İkinci bir parmağını içeri soktu ve içime girip çıkarken, Nordin'e de aynı ilgiyi göstermek için Summit'in sikinin ağzından çıkmasına izin verdim.

Başımı kaldırıp ona baktım, dilimi ucunun etrafında döndürürken beni dikkatle izliyordu.

Onu içime aldığımda keskin bir nefes verdi ve saçlarımı geriye taradıktan sonra eliyle sıkıca kavrayarak tuttu.

Willem'in parmaklarının hareketi hızlandı ve içime her pompaladığında, başparmağının hiç hissetmediğim bir noktaya sürtündüğünü hissettim.

Kimsenin yaklaşmasına izin verme.

Bunun neden vücudumun tabu bir parçası olduğundan emin değildim ve analdan hoşlanan insanlar olduğunu biliyordum, ama bunun hakkında gerçekten çok fazla düşünmedim.

Ya da orada bir şey denemedim.

Ama bana yaptıkları her şey inanılmaz olduğu için rahatlardım ve ne yapıyorsa yapmasına izin verdim.

İyi hissettirdi ve daha fazlasını istedim.

Başımı aşağı yukarı hareket ettirmeye devam ettim, dudaklarım onunkilere değiyordu.

Şaft.

"Çok güzelsin Echo," diye homurdandı Nordin.

Gülümsemek istedim ama Willem'in parmakları dışarı çıkınca dikkatim dağıldı.

Sonra da göt deliğimin etrafında nazikçe dönmeye başladı.

"Eğer bundan rahatsız olursan bana haber vermelisin, tatlı kız. Ama aynı anda birden fazla kişinin içinde olmasını istiyorsan... buna alışman gerekecek," diye açıkladı Willem.

Ben istedim.

Nasıl çalışacağından emin değildim ama istediğimi biliyordum.

Ellerim hâlâ siklerine sarılıyken başımı çevirip ona baktım ve başımı sallayıp kıçımı oynatarak devam etmesini işaret ettim.

"Sadece rahatla, Echo. Kendini iyi hissedeceksin. Sadece senin için değil, içine girdiğimizde bizim için de iyi olacak," dedi Nordin.

Bu noktada, bana her şeyi söyleyebilirlerdi ve ben de onlara körü körüne güvenirdim.

Kendimi hiç bu kadar iyi hissetmemiştim ve etrafımı saran, beni özel hissettiren bu insanlarla birlikte olmak isteyeceğim başka bir yer yoktu.

On Dokuzuncu Bölüm

Willem

O kadar sıkıydı ki.

Bakire değildi, bu kesinlikle birkaç adım geri atmamı ve önce Zirve'nin gitmesine izin vermemi sağladı.

Nasıl nazik olunacağını biliyordu.

Nordin ve ben ise en başından beri sertlikten hoşlanıyorduk.

Yine de kıza zarar vermediğimizden emin olduk, ama Echo ile daha dikkatli olmak isterdim.

Ama daha önce seks yaptığını bilmek benim için birkaç kapı daha açtı ve hepimizin alışması biraz zaman alacak olsa da, daha sonra kendimi tutmak zorunda kalmayacaktım.

Echo bize bunu istediğini birden fazla kez göstermişti ve ihtiyaçlarını gerekçelendirmek zorunda değildi, tıpkı bizim kendimizinkileri gerekçelendirmek zorunda olmadığımız gibi.

Parmaklarımı o küçük, el değmemiş deliğini ıslatmak için yarığın boyunca hareket ettirirken mükemmel yuvarlak kıkına baktım.

Birçok şeye açıktı, bu da beni deli gibi tahrik ediyordu.

Elleriyle ya da ağızıyla hiç dokunmadığı halde aletim sertleşmişti ama ucu yumuşak tenine değiyordu.

O Summit'in sikini emmeye başlarken ben prezervatif almak için yatak odasına gittim ve geri döndüğümde, güzel bakır saçları onun tarafından sıkıca çekiliyordu, tatlı ağzının şaftının etrafında tadını çıkarıyordu.

Bir kızı paylaşırken kardeşlerim hakkında konuşmak asla garip değildi ve kız emerken birbirimizin sikine bakmak bile hiçbirimizi rahatsız etmedi.

Yıllardır yaptığımız şey buydu ve çoğu erkek her türlü temastan kaçınsa da, birbirimizin yanında oldukça rahattık.

Çoğu kadının kavgaya etmeden ya da birbirimize kızmadan paylaşma şeklimizi sevdiğini biliyorduk ve her zaman temiz ve basit tuttuk, ancak ona ömür boyu sürececek bir deneyim yaşatmak için ne yapacağımızı tam olarak biliyorduk.

Echo ile durum farklıydı.

Daha önce başka hiçbir kızla kurmadığımız bir bağ vardı ve bu yaptığımız her şeye katkıda bulunuyordu.

Bizimle rahattı ve bizim onunla oynadığımız kadar onun da bizimle oynamasına izin veriyorduk.

Ama bu gece, bizim tarafımızdan şımartılma sırası ondaydı.

Elimi uzunluğumun tabanına sardım, birkaç kez ovuşturdum ve sonra prezervatifi üzerine çektim.

Sonra, yavaşça, ucumu amına sürttükten sonra hafifçe içine ittim.

İçine girmeden Önce buna alışmasını istedim.

"Hareket edip edemeyeceğimi bana bildirmelisin, tatlım," dedim ona.

Bu sefer başını çevirmedi, bunun yerine bana hazır olduğunu bildirmek için bana doğru geri itti.

Bu da yapmak istediğim şeye devam etmem için yeterliydi.

Bir elimi kalçasına koyarken diğer elimle sikimi tutarak içine doğru ittim ve yumuşak ve yavaş bir hamleyle sıcaklığının derinliklerine gömüldüm.

Göğsümden bir inilti çıktı ve duvarlarının beni sıkıştırma şekli onu sertçe becermek istememe neden oldu.

Merhamet yok, sadece anlamsız

sikiş. Ama ilk seferimizde değil.

Yavaşça hareket etmeye başladım ve her itişte onun biraz rahatladığını hissedebiliyordum.

"İyi hissediyor musun Echo?" Nordin ona sordu ve o da başıyla onayladı. İyi.

Gözlerimi kıkırından ayırmadım ve kendisini daha da iyi hissetmesi için başparmağımı daracık göt deliğine bastırdım, etrafında dolaştırdım ama dışarıda tuttum.

Şimdilik.

"Daha hızlı gitmeni istiyor," dedi Summit ve başımı kaldırdığımda Echo işaretini gördüm.

"Ve daha sert," diye sırtarak yanağını okşamak için uzandı.

Bu bizim için yepyeni bir deneyimdi, bir kızın onu becerirken konuşmaması.

Ama hoşuma gitti ve Summit sayesinde onun ne istediğini öğrenebildik.

Ve neye ihtiyacı olduğunu bize söylemekten çekinmedi.

Hızımı artırdım, içine daha fazla güçle itiyordum ama yine de onu incitmemeye dikkat ediyordum.

Summit ona bayılıyordu, ki doğru olan da buydu. Ve tam olarak göstermediğim için, ben de ona tapıyordum.

Nordin'in de ona karşı bir zaafı vardı ve bugün onu nereye götürdüğünü söylemese de özel bir yer olduğunu biliyordum.

Aslında o kadar özeldi ki, sırrını bize söylemedi.

Ama bir kızın onu bu kadar etkilemesi, büyüdüğünde kendinden vazgeçmeyeceğine dair umudumu korumamı sağladı.

Önünde yaşayacak daha çok hayatı vardı ve Echo ile bunu en iyi şekilde değerlendireceğini biliyordum.

Tabii gerçekten bizimle kalmaya karar verirse.

Onu tutmak isterdik ama bu onun seçimiydi, bizim değil. "Siktir!"

İnledim ve tıpkı kardeşlerim gibi ben de yaklaştım.

Echo artık aletlerini ovuşturmuyordu, onun yerine güzel yüzünü izlerken bitirmeyi kendilerine görev edindiler.

Nordin diğer eliyle uzanıp kızın çenesini kavradı ve başparmağıyla kızın ağzının içine iterek emmesini sağladı.

"O güzel gözlerini açık tut, Echo. O seni boşaltırken içindeki tüm duyguları görmek istiyoruz."

Onun sözlerinden sonra, duvarlarının aletimin etrafında eskisinden daha sıkı bir şekilde sıkıştığını hissetmem uzun sürmedi.

İçinde n a b z ı m atıyordu ve yükümü boşaltmam çok uzun sürmeyecekti.

"Sikimi sıkmaya devam et, Echo. O amcığı etrafımda sıkı tut," diye cesaretlendirdim ve yeterince eminim, titremeye başladı.

"Gözlerini aç, sevgilim," diye mırıldandı Nordin.

Yüzünü göremesem de ona ve Zirve'ye baktığını biliyordum.

Sonra, yüküm nihayet dışarı fırladığında, kendimi onun derinliklerine ittim ve ikimiz de kalçalarımızı sallamayla bırakana kadar orada oyalandım.

Sadece birkaç saniye sonra Nordin'in dölleri midesine ulaştı, gözleri Echo'nunkilere sabitlenmişti ve başparmağı hala ağzındaydı.

Summit hemen arkasından geldi ve hepimiz sakinleşmeye çalışırken derin derin nefes aldık.

Echo zayıftı, sırtı ben onu çekip kanepeye yaslanıp rahatlayana kadar yükselip alçaldı.

Kafamı toparlamam birkaç dakika aldı ve dolu prezervatifi attıktan sonra başına bir öpücük kondurmak için ona doğru eğildim.

"İyi hissediyor musun tatlım?" diye sordum ve o da hemen başını salladı.

Ondan gelen hızlı bir başparmak işareti beni kıkırdattı. Çok tatlıydı.

Gücünü yeniden kazandığında dönüp bana baktı ve teşekkür etmek için beni dudaklarımdan usulca Öptü.

"Bence bu gece kiminle yatmak istediğini seçebilirsin," dedim dudakları tekrar dudaklarımdan ayrıldıktan sonra.

Gözleri büyüdü.

Onu zor bir kararla karşı karşıya bıraktığımı fark ettim.

Sırıttım, sonra saçlarını geriye taradım ve kulağının arkasına sıkıştırdım. "Acele etme. Sadece şunu bil ki, eğer yapmazsan hiçbirimiz kızmayacağız.

bizimle uyumayı seçebilirsin. Her zaman sırayla yatabiliriz."

Echo başını salladı, sonra kaşlarının arasında derin bir kırıışıklıkla her birimize baktı.

İlk seferimizden sonra uyuyana kadar ona sarılmayı çok isterdim ama bu onun vereceğı bir karardı ve ne yaparsa yapsın saygı duyacaktım.

Yirminci Bölüm

Echo

Bacaklarımdaki gücü yeniden kazandıktan sonra Willem'in banyosunda duş almaya gittim.

Willem'in bana hissettirdiği yoğun orgazmdan sonra sakinleşmem ve vücudumun yeniden ayarlanmasına izin vermem gerekiyordu, ama içimdeki karıncalanmalar durmuyordu.

Onlarla yaşadığım şey inanılmazdı ve yakında daha fazlasını yaşayacağımı umuyordum.

Kazağımı ve terliğimi giydikten sonra yatak odasından çıkıp üçünün de masada oturduğu ve benim de onlara katılmamı beklediği mutfağa doğru yürüdüm.

Fazla bir şey hazırlamadılar, sadece ekmek, peynir ve biraz söğüş etten oluşan hızlı bir akşam yemeği.

Nordin'in öğleden sonra yaptığı sandviç doyurucuydu ve zaten çok aç değildim.

Summit'in yanına oturdum ve gülümseyerek hepsine baktım.

Kendilerinden memnun görünüyorlardı ve onları boşaltmak için fazla bir şey yapmamış olmama rağmen, kendimi ve her şeyin nasıl gittiğini iyi hissettim.

Nordin ve Summit'in beni sikilirken izlerken boşalmalarını görmek hoşuma gideceğini düşündüğüm bir şey değildi, ama sonuna kadar eğlendim.

Burada, kulübede onlarla izole olmak bana yaptıkları her şeyin yoğunluğunu artırdı ve burada onlarla sonsuza kadar kalmayı umursamazdım.

"Aç değil misin?" Summit bana doğru eğilip elini kalçamın üzerine koyarak sordu.

Ona baktım ve başımı salladım, sonra ellerimi kaldırıp imzaladım.

Düşünüyorum. Sadece bir şey düşünüyordum.

Bana dikkatle baktı, dudaklarını büzdü ve elini tekrar kalçamdan çekti.

İyi misin? Oturma odasında olanlardan pişmanlık duymuyorsun, değil mi? İmzaladı.

Willem sert bir sesle, "Konuş," diye emretti ve dudaklarımı sıkıca birbirine bastırarak ona bakmak için başımı çevirdim.

Summit gözlerini devirdi ve en büyük kardeşine baktı.

"Sadece iyi olduğundan emin olmaya çalışıyordum," dedi.

Mutfağa baktım ve tezgahın üzerinde duran tahtamı ve kalemimi gördüm, bu yüzden kalktım ve hepsiyle iletişim kurabilmek için onu aldım.

Daha önce hiç böyle hissetmemiştim. Harika hissediyorum. Çok sevdim. Değerliyim gibi

o.

Sözlerimi okumaları için tahtayı çevirdim ve hem Nordin'in hem de Willem'in yüzünde yumuşak bir gülümseme belirdi.

"Sen buna fazlasıyla değersin, Echo. Sakın bunu hak etm e d i ğ i n i düşünme. Hatta çok daha fazlasını hak ediyorsun," dedi Willem.

Ona gülümsedim ve tekrar yazmak için tahtayı sildim.

Beni olduğum gibi kabul ettiğiniz için teşekkür ederim.

Duygusallaşmadan onlara söyleyebileceğim tek şey bu gibi görünüyordu.

Bilmelerini istediğim daha pek çok şey vardı ama şimdilik içimden gelenler bu kadar.

Zirve başımın arkasını kavradı ve eğilip beni öptü. Tapınak.

"Sanırım bunun için size teşekkür etmeliyiz. Biz bazı hasta ve zor orospu çocukları," diye sıırıttı Nordin.

Ona baktım ve başımı salladım.

Hasta ya da zor biri değillerdi.

Naziktiler.

Sevgi

dolu.

Koruyucu.

Hepsi, sadece farklı şekillerde.

"Yemeğimizi yiyelim ve sonra yatağa gidelim. Yarın tekrar dışarı çıkmamız gerekiyor," dedi Willem.

Tahtayı yanımdaki masaya bıraktım ve gözlerini üzerimde

hissettiğim Nordin'e baktım.

Benimkiler onunkilerle buluştuğunda ellerini kaldırdı ve beni şaşırtarak *mutlu* kelimesini imzaladı.

Parlak bir gülümsemeye engel olamadım ve bana göz kırptıktan sonra yanaklarımın ısındığını hissettim.

"Flört etmeyi bırak da yemeğe başla," diye mırıldandı Willem. "Ve anlayamadığım zaman imza atmayı da kes."

Nordin ona, "Bence ikimiz de işaret öğrenmeye başlayalım," dedi ve ben Willem'in yanıtını bekledim.

Sırf benim yüzümden öğrenmek zorunda değillerdi, her ne kadar iletişim kurmayı sürekli tahtaya yazmak zorunda kalmaktan çok daha kolay hale getirecek olsa da.

"Temel bilgilerle başlayabilirsin. Şuradaki bok kafalı zaten nasıl *mutlu* imzalar atılacağını biliyor, ki hiç *mutlu* olmadığı için bu çelişkili bir durum," diye alay etti Summit.

"Onun için işaret dilini öğrenmek istiyorum. Onunla senin gibi konuşabilmek istiyorum. Ve bu gerçekten kimseye zarar vermez. Sadece bize yardımcı olur," dedi Nordin Willem'e.

Bu fikre pek ikna olmuşa benzemiyordu.

"Yaşlandım. Öğrenebileceğim daha fazla şey olduğundan emin değilim," dedi. Kaşlarını çatarak kalemi tekrar elime aldım.

Yaşlı değilsin. Ve yeni şeyler öğrenmek için asla geç değildir. Sana öğretebilirim, yazmıştım.

Bir süre tahtayı inceledi, sonra yavaşça başını salladı. "Pekâlâ. Ne yapabileceğimize bakacağız. Şimdi yemeğinizi yiyin," dedi ve hepimize ciddi bir bakış attı.

Yemekten sonra hepimiz her şeyi kaldırmaya yardım ettik ve Kodiak yemeğini bitirdikten sonra Willem'i yatak odasına kadar takip etti.

Nordin de odasında kayboldu ve ben zaten geceyi birlikte geçirmek istediğim Zirve'ye baktım.

Hissettiğim tüm duygular ve hisler yüzünden bedenimi henüz sakinleştirememiştim ve Summit bana bu konuda yardımcı olacak doğru kişiydi.

"Bu gece benimle kalacak mısın?" diye sordu, sesi nazikti.

Başımı salladım, ona gülümsedim ve parmaklarımı onunkilerin arasından geçirmek için eline uzandım.

Yatak odasına girdik ve kapıyı arkamdan kapatıp ışıkları söndürdükten sonra beni yatağa çekti ve birbirimizi görebilmemiz için komodinin üzerindeki lambayı yaktı.

"Bugün ava çıktığımızda Willem ile konuştum. Eve döndüğümüzde bizimle kalman konusunda çok kararlı ve hatta atölyede bize yardım etmene izin vereceğini ima etti. Gerçi bunun senin için eğlenceli olup olmayacağından pek emin değilim," dedi ve gömleğini çıkarıp benimle birlikte yorganın altına girdi.

"Ona bir iş bulmak istediğini söyledim, bu da bana bize ne iş yapmak istediğini hiç söylemediğini hatırlattı."

Dudaklarımı büzdüm.

Bunu ben de hiç düşünmemiştim.

Ne iş olduğu umurumda değil. Sadece evinizde oturup kılımlı bile kıpırdatmadan oturmak istemiyorum. Seninle kalmama izin verirsen, yiyecek ve faturalar için yardım etmek istiyorum. İmzaladım.

Alçak sesle kıkırdadı. "Faturalarımızı ödemek ya da yemek için sana ihtiyacımız yok. Ama öylece oturmak istemediğini anlıyorum. Şimdi söyle bana. Yapmaktan hoşlandığın bir şey olmalı. Küçükken yapmaktan hoşlandığın bir şey ya da her zaman denemek istediğin bir iş. Ben küçükken tek istediğim itfaiyeci olmaktı" dedi.

Ona gülümsedim ve küçük beni ve onun büyük hayallerini düşünerek dudaklarımı tekrar büzdüm.

Küçükken aklıma koyduğum bir şeyi gerçekten düşünemiyordum, çünkü dört yaşından sonra tek istediğim saklanmaktı.

Kaybolabileceğim, kimsenin beni bulamayacağı bir yer bulmak.

Omuz silktim, ellerime baktım.

Summit bana düşünmem için zaman verdi ve beni sessizce cesaretlendirmek için elini sırtıma koydu ve uzun, dağınık saçlarımla oynamaya başladı.

Bazı kilitleri parmaklarının etrafına doladığını hissedebiliyordum ve yumuşak çekişler omurgamdan aşağı ürperti gönderdi.

Bir sanatçı, diye imzaladım, gözlerinin içine bakarak.

Beni dikkatle izliyordu ve gülümsediğinde ben de ellerime baktım.

"Tahtadaki karalamalarınızı gördüm. Kalın bir keçeli kalem kullandığınızı düşünürsek harikalar" dedi.

"Belki eve döndüğümüzde sana birkaç tuval ve diğer sanat malzemelerini alabiliriz. Atölyemiz dört kişi için yeterince büyük ve bence biz çalışırken ve sen resim yaparken orada bizimle olman güzel olur," diye öneride bulundu.

Kulağa hoş geliyor, dedim tekrar gözlerinin içine bakarak.

"Belki bu şekilde gerçekten ne istediğini bulabilirsin. Seni hemen bir iş bulmaya zorlamıyoruz ve düşünmek için biraz zamana ihtiyacın varsa, istediğin kadar zamanın var."

Summit'in iyi kalpliliğiyle karışık sakinliğine hayran kaldım.

Eğilerek yanağına yumuşak bir öpücük kondurdum, ardından kollarımı boynuna doladım ve ona sarıldım.

Kendimizi biraz daha rahat hissetmek için bacağımı kucağına çekti ve o yatak başlığına yaslanırken ben de başımı omzuna koyarak yüzümü boynuna yasladım.

"Sende beni büyüleyen ne biliyor musun Echo? Gözlerinin ne kadar etkileyici olduğu. Sana bir bakıyorum ve bütün bir hikâyeyi anlatıyorlar," dedi sessizce, elini saçlarımda gezdirip diğer elini sırtımın alt kısmına koydu.

"Sanırım seninle tek kelime bile etmeden koca bir konuşma bile yapabilirim. Sadece sana bakarak," diye ekledi.

Gülümsedim, gözlerimi kapattım ve beni her zaman rahatlatan odunsu kokusunu içime çektim.

"Bizimle mutlu olduğumu biliyorum ve bu şekilde kalmasını istiyoruz."

Alnıma bir öpücük kondurdu, sonra eliyle yanağımı kavrayarak başımı kendisine çevirdi.

"İyi geceler öpücüğü alabilir miyim tatlım?" diye sordu ve hiç tereddüt etmeden dudaklarımı onunkilere bastırdım.

Yumuşakça benimkine doğru hareket ettirdi ve diliyle alt dudağıma hafifçe dokundu, beni bir şey yapmaya zorlamadı, sadece akmasına ve bize gelmesine izin verdi.

Böyle anlarda keşke konuşabilseydim diyorum.

Ona, kendisi ve kardeşleri sayesinde neler hissettiğimi anlatın ve en önemlisi onlara teşekkür edin.

Beni kurtardılar, bana bir ev ve koruma sağladılar.

Bölüm Yirmi Bir

Echo

Summit'in yatağında yalnız uyandım ama dışarıdan gelen sesleri duyabiliyordum.

Bugün avlanma sırasının kimde olduğunu bilmiyordum ama burada kim kaldıysa şimdiden çok çalışıyordu.

Yataktan kalkıp gerinerek yatak odasından çıktığımda, koridorun ortasında ağzında tenis topuyla duran Kodiak tarafından karşılandım.

Başımı eğerek ne kadar zamandır orada durduğunu merak ettim ve onu üzmemek için topu atması için dikkatlice elimi uzattım.

Başını öne doğru hareket ettirdi ve aramızdaki boşluğu kapatmadan topu elime bıraktı.

Topu kaldırdığım anda dört patisinin üzerine kalkıp kuyruğunu salladı ve ben de topu dikkatlice oturma odasındaki kanepeye doğru fırlattım.

Onunla daha fazla oynamaktan kaçınmak için hızla ön kapıya doğru yürüdüm, kapıyı daha geniş açtım ve dışarıya, adamların aracına baktım.

Willem kamyonun kasasının yanında duruyordu ama tam olarak ne yaptığını göremiyordum.

Gürültü yapmadan dikkatini çekemedim ve kulübenin tahtasına vurmak üzereyken Kodiak sahibine ulaşmak için yanımdan koşarak geçti.

"Yavaşla dostum," diye mırıldandı ve orada durduğumu fark ettikten sonra dönüp bana baktı.

"Günaydın güzelim. İyi uyudun mu?" diye sordu, elinde tuttuğu şeyi yatağın üzerine bırakıp bana doğru yürüdü.

Başımı salladım, kollarımı boynuna dolamak ve bedenimi onunkine bastırmak için bana ulaşmasını bekledim.

Kollarını sırtıma doladığında, ona doğru gevşedim ve gözlerimi kapattım, ağaçların arasından sıyrılıp yüzüme vuran birkaç güneş ışığının tadını çıkardım.

Çok fazla güneşe çıkmamıştım ve Alaska'da güneş parlarsa bile hava çok sıcak değildi.

Küçükken çillerim göze çarpardı, ancak yıllar geçtikçe dışarıdan kaçınmaya başladım ve onlara asla ortaya çıkma şansı vermedim

Tekra

r. Güneşe maruz kalmadıklarında yok olduklarından değil. Siliktiler. Ama belki bu yıl onları daha canlı gösterebilirim. Willem'in eli başımın arkasına dokundu ve diğer eliyle beni sıkıca tuttu.

"Aç mısın? İstersen sana yumurta ve waffle yapabilirim," diye önerdi ama başımı salladım ve gözlerine bakmak için arkama yaslandım.

Kahretsin, tahtam içerideydi.

Göğsümü işaret ederek kendi kahvaltımı hazırlayabileceğimi söyledim.

Neyse ki, o anladı.

"Emin misin? İşimi birkaç dakikalığına bir kenara bırakıp seninle masaya oturabilirim."

Başımı tekrar salladım, çalışmayı bırakmasını istemiyordum. Kendi kahvaltımı nasıl yapacağımı biliyordum.

"Tamam. Bana ihtiyacın olursa burada olacağım," dedi ve kollarını bana dolamadan önce alnıma bir öpücük kondurdu.

İçeri girip doğruca mutfağa gittim ve kendime güzel bir kahvaltı hazırlamak için ihtiyacım olan her şeyi aldıktan sonra çırpılmış yumurtayla başladım.

Kodiak kapının yanında oturuyordu, ağzının kenarlarından salyalar damlıyordu ve ben sadece onun sızlanmasını duymak için burnumu kıstım.

Köpeklerin yüz ifadelerini okuyabildiğini biliyordum ama ilk defa bir köpeğin kaşlarını çatmama tepki verdiğini gördüm ve bu çok komikti.

O kadar da kötü bir köpek değildi, ama hala tam olarak ısınmaya hazır değildim.

ona.

Ocağa döndüm ve tavanın ısınmasını bekledim.

Bu arada küçük pencereden dışarı baktığımda Willem'in kamyonun kasasından birkaç alet alıp suyla dolu büyük bir konteynırın yanına getirdiğini gördüm.

Onları temizliyordu ve o çalışırken ben de her fırsatta yemek pişirip onu izliyordum.

Yaşın birinin yakınlaşmasına izin vermemek için bir neden olduğunu hiç düşünmemiştim ve bana göre Willem kendini tarif ettiği gibi *yaşlı değildi*.

Hâlâ gençti.
Sağlıklı ve delicesine yakışıklı.
Üçü de öyleydi ve asla şikayet etmem.

Kahvaltımı yapıp temizlendikten sonra kot pantolonumu almak için Willem'in yatak odasına gittim ve onları giydikten sonra tahtam ve kalemimle dışarı çıktım.

Yardım edebilir miyim? Tahtayı onun yönüne bakacak şekilde tutarak sordum.

"İstiyor musun? Sadece tüm aletleri temizliyorum ve ihtiyacımız olmayan her şeyi atıyorum," diye açıkladı.

Tahtayı Kodiak'ın yanına bıraktım ve yalınayak Willem'e doğru yürüdüm.

Summit'in spor ayakkabılarını giyebilirdim ama ayağımdaki toprağı hissetmek istedim.

Bunun beni nostaljik hissettirdiğinden tam olarak emin değilim ama hissettirdi. "Pekâlâ. Bunlar sadece sirke ve tuzda bekletiliyor. Eğer istersen,

Alet kutusunu düzenlemeye başlayabilirsin," dedi ve kamyonun arkasındaki büyük kutuyu işaret etti.

Organize etmek kulağa eğlenceli geliyordu ve hemen başımı salladım.

"Pekâlâ," dedi ve kutuyu alıp yere koydu. "Bazı aletlerin, vidaların ve cıvataların girmesi için kendi küçük bölmeleri var ve geri kalanını uygun olduğunu düşündüğünüz şekilde koymanıza izin vereceğim."

Tekrar başımı salladım ve ona gülümsedikten sonra, düzenlemeye başlamak için kutunun önündeki ters çevrilmiş kovanın üzerine oturdum.

Yardım etmek beni iyi hissettirdi ve gelecekte onlara yardımcı olabileceğim daha fazla şey olmasını umdum.

Her şeyi yaparım.

"Echo?" Willem söyledi ve ben de dönüp ona baktım.

"Bu konuda konuşmanın zor olduğunu biliyorum ama onun seni aradığını hiç düşündün mü?"

O derken Garrett'ı kastediyordu.

Tabii ki bunu düşünmüştüm ama bu onun yapacağı bir şey gibi görünmüyordu.

Olsa olsa polise haber verir ve aramayı onların yapmasını sağlardı. Ama burada, kimsenin beni bulamayacağından

emindim.

Başımı salladım, tahtaya baktım ve onu yaklaştırmayı düşündüm.
"Evet ya da hayır cevapları yeterli," dedi ve ben de tekrar yukarı
Onu. baktım

"Bunu bilmem gerek, çünkü Homer'a geri dönersek ve
Seni aradıklarını ve sonra seni bizimle gördüklerini söylerlerse, adam
kaçıran biri gibi görünebiliriz. Bizimle kalmak isteyip istemediğin de
umurlarında olmaz."

Derin bir nefes aldı ve başını öne eğdi. "Peki ya annen?
Gitmeden önce onunla konuşmadın mı?"

Başımı salladım ve ona gerçekten de beni aramayacaklarını
açıklamak istedim.

Ona ciddi bir bakış atarak tahtayı gösterdim, böylece bana izin
verecekti.

Yakala.

İçini çekti, sonra kağıdı aldı ve üzerindeki kalemle birlikte bana
uzattı.

*Annemden on dört yıldır haber almadım ve Garrett, kapısının
önünde belirsem bile beni geri almak istemez. Beni umursamıyorlar ve ben
de umursamalarını istemiyorum.*

Her şeyi tahtaya sığdırmaya çalıştım ve Willem ağır bir iç
çekmeden önce bir süre sözlerimi inceledi.

"Bu çok boktan. Eğer bir kızım olsaydı, onun üzerine titrerdim."

Bu beni gülümsetti ve dikkatleri üzerimden çekip ona yöneltmek
için bir fırsat gördüm.

Tekrar yazmak için tahtayı çabucak temizledim.

Çocuk sahibi olmak istiyor musunuz?

Willem kıkırdadı ve başını salladı. "Artık değil. Artık çok geç ve
evimizin etrafında koşuşturan küçük bir ben göremiyorum. Ayrıca,
kardeşlerim de orada yaşarken evi bir kadınla paylaşmak istemiyorum.
Tabii... kızı hepimiz paylaşmazsak," dedi.

Dudaklarımı ince bir çizgi halinde bastırdım ve yüzünü dikkatle
izledim.

Gözleri şehvetle doldu ve dün geceyi hatırlamak bile dizlerimin
titremesine neden oldu.

Önümde çömeldi ve bir elini yanağıma koyarak başparmağını hafifçe yanağımda gezdirdi.

"Seni istiyoruz ve sanırım dün bunun yeterince kanıtını gördün. Eğer bizimle kalırsan, ki sanırım kalacağını zaten tespit ettik, söz veriyoruz ki sen bizim tek müşterimiz olacaksın."

Ona gülümsedim ve birkaç saniyeliğine gözlerimi kapatırken eline doğru eğildim, sonra elini saçlarıma götürdü ve beni kendine çekti.

Tekrar gözlerine baktım, şimdi gözlerinde her türlü duygunun çığgınca aktığını görüyordum.

"Bana ne yaptığın hakkında hiçbir fikrin yok. Bize," diye fısıldadı.

Anlatmaya çalıştığı şeyi tam olarak anlamam için söylemesi gereken başka bir şey yoktu.

Çünkü ben de aynı şeyi hissettim.

Dudaklarını öpmek için eğildim ve dudakları usulca dudaklarıma değdikten sonra öpücüğün kontrolünü ele aldı ve ayağa kalktı, elini kıçığıma koyarak beni yukarı çekti, bacaklarımı kalçalarına doladı.

Sanırım alet kutusu beklemek zorundaydı.

Kollarım omuzlarına dolandı, ellerim saçlarına gömüldü ve birkaç adım attıktan sonra beni kamyonun yan tarafına doğru bastırarak kasıklarının benimkilere dayadı.

Atölyelerine gittiğimizde de böyle olacaksa, işlerini bitirebileceklerinden emin değildim.

Ama bu beni rahatsız etmedi. Hem de hiç.

Öpüşmemiz tutkuluydu, dilinin benimkine her vuruşunda amım acıyordu, dün olduğu gibi memnun edilmeye ihtiyaç duyuyordum.

Bu gece için çoktan bir şeyler planladıklarından emindim ama bir kez olsun kontrolü ele alan ben olmak istedim.

Tam kontrol.

Ama bunun için birkaç saat daha beklemek gerekecekti.

Willem beklenmedik bir şekilde öpücüğünü kesti ve gözlerindeki hayal kırıklığını görebiliyordum.

"Belki de bana burada yardım etmen o kadar da iyi bir fikir değildi. Tek düşünebildiğim seni burada kamyona karşı becermek ama bugün sıra bende değil."

Sırıtmamak için kendimi zor tuttum ve elimi gür saçlarında gezdirdim, sonra başımı salladım ve beni aşağı indirmesi için kollarında kıpırdandım.

Yaptı ve kendine küfrettikten sonra işine devam etmek için benden uzaklaştı.

Onun bana duyduğu ihtiyaç, benim ona ve kardeşlerine duyduğum ihtiyacın aynısıydı ve başladığımız şeye devam edebilmek için yakında geri döneceklerini umuyordum.

Yirmi İkinci Bölüm

Echo

"Bakın neyimiz var!"

Son temiz aleti de alet kutusuna koyarken Summit'in sesi düşüncelerimi böldü.

Willem ve ben bütün öğleden sonra buradaydık ve birkaç saatlik organizasyondan sonra yorulmaya başlamıştım.

Summit ve Nordin'in araba yoluna çıktıklarını görmek için başımı kaldırdım ve omuzlarından sarkan tavşanları gördüğümde bugün başarılı olduklarını anladım.

"Kahretsin, kaç tane?" Willem kıkırdarak sordu.

"Yedi. Büyük olanlar da var. Sanırım onları vurmaya bile bırakabiliriz," dedi Nordin, bana gülümseyerek bakarak.

"İyi misin hayatım?" diye sordu, önce başımı salladım ama sonra hızla başımı salladım.

"Onları sahada giydirmeliyiz. Bunu bugün yaparsak daha iyi olur," diye önerdi Summit.

Willem dönüp bana bakarak, "Evet, bakacağız," dedi.

"İzlemek istemiyorsan burada kalmak zorunda değilsin. İçeri gir. Yemekten önce biraz dinlen."

Başımı salladım ve tavşanlara istemsiz bir bakış attım, sonra eve girdim ve kapıyı arkamdan kapattım.

Kodiak'ın koltukta hareket edişini izliyorum ve kaşlarımı kaldırarak iki elimi kalçalarımın altına koyuyorum.

Ne zamandan beri kanepede yatıyor?

Dudaklarımı büzdüm ve onu göndermenin, görmezden gelip yataklardan birine girmekten daha iyi bir fikir olup olmadığını anlamaya çalıştım ama bunun yerine bir şey beni ona yaklaşmaya itti.

İyi bir köpek olduğunu biliyordum ama yine de cüssesi beni biraz tedirgin ediyordu.

Ona yaklaştım ve gözlerimin kürkünde gezinmesine izin verdim, sonra elimi uzattım ve başına koydum.

Dikkatle, daha önce yaptığım gibi onu okşadım ama diğerleri etrafta olmadan ona dokunmama izin vereceğinden emin değildim.

Bazı köpekler sahiplerine karşı korumacı davranır ve onlar yokken kendilerine dokunulmaması gerektiğini bilirler.

Ama artık bir yabancı değildim ve o da benimle aynı odada yalnız kalmayı umursamıyor gibiydi.

Derin bir nefes aldım ve büyük patilerine baktım, memleketinde kaç kez pati izlerinin bir ayıninkilerle karıştırıldığını merak ettim.

Kodiak gibi bir köpekle hiç karşılaşmamıştım ama köpeklere tekrar güvenebileceğimi görmemi sağlayan kişi o oldu.

Doğduğumdan beri onlardan korkmuyordum.

Sadece bir ısırık onlara bakış açımı değiştirdi.

Ağzı sonuna kadar açıkken salyaları yere dökülürken ağzı açıldı ve e s n e d i .

Onu temizlememiz gerekecek.

Elimi yanında gezdirdim ve parmaklarımın uzun ceketinin içinde kaybolduğunu görebiliyordum.

Gerçekten kalındı ve şimdi neden soğuk suya ve havaya aldırmadığını anlıyordum.

Kanepede onun etrafında biraz boşluk vardı ve yanına uzanacak kadar ileri gidip gitmeyeceğimi anlamaya çalıştım.

Ben cesur bir kızdım.

Kodiak tatlı bir köpekti.

Ve sonunda o lanet korkuyu yenmenin tam zamanıydı.

Rahat biriydi.

Hatta belki biraz fazla, bu da işi çok daha kolaylaştırdı.

Tüm cesaretimi topladım ve kendi şaşkınlığımla kanepenin bir ucuna, başının olduğu yere oturdum ve sanki ne yaptığımı anlamış gibi başını karnıma koymak için hareket etti.

Bacaklarımı açmıştım, o da bacaklarımın arasında yatıyordu ve pençelerinden biri uyluğumun üzerine uzanmıştı.

Kocaman bir oyuncak ayı gibiydi.

Hiç sarılabileceğim biri olmamıştı, o yüzden bu özellikle iyi hissettirdi.

Mutlu bir ses çıkardı ve başımı kolçağa yaslayarak iki elimi kulağının ve boynunun arkasını kaşımak için üzerine koydum.

O ne kadar yorgun olursa olsun, ben de ona hak verebiliyordum ve kocaman bir köpeği kucakladığımı anladıktan sonra gözlerimi kapattım.

Dudaklarımda bir gülümsemeyle derin bir nefes aldım ve kimsenin yardımını olmadan buraya kadar gelebildiğim için zihinsel olarak sırtımı sıvazladım.

Ve dürüst olmak gerekirse Kodiak'ı sevmeye başlamıştım.

Nordin

Gördüğümüz en şirin şeydi.

Echo kanepede yatıyordu, Kodiak da yarı yarıya onun üstündeydi, ikisi de uyuyordu ve çok tatlı sesler çıkarıyorlardı.

"Sence onu uyandırmalı mıyız? Akşam yemeği neredeyse hazır," diye fısıldadı Summit, yanımda durup gözlerini ona dikerek.

"Bırakın uyusun. Yemeğini daha sonra yiyebilmesi için bir kenara koyabiliriz.

Hadi," dedi Willem.

Gururluydu.

Yüzüne bakarak en iyi arkadaşının yeni bir arkadaş bulduğu için mutlu olduğunu söyleyebilirdim.

Kodiak'ı sağa kaldırdı ve Echo ile gösterdi.

Mutfığa geri döndüler ve ben onları takip etmeden önce kanepenin diğer tarafından battaniyeyi aldım ve onu ve Kodiak'ı dikkatlice örttüm.

İkisi de uyanmadı ama Kodiak'ın uyuyormuş gibi davranıp davranmadığından her zaman emin olamadım.

Tembel bir köpekti, özellikle de bir geziye çıkması gerektiğinde.

Yürü.

Kardeşlerimle birlikte masaya oturduk ve Willem'in yaptığı mantarlı risottoyu yemeye başladık.

Summit ve ben bu öğleden sonra kulübeye dönerken biraz mantar bulduk ve bozulmadan önce onları pişirmenin iyi bir fikir olacağını düşündük.

Buraya çok geldik ve hangi mantarları yememize izin verildiğini çok iyi biliyorduk.

"Bütün gün sana yardım mı etti?" Willem'e sordum.

"Hemen hemen. O istedi ve ben de onu engellemek istemedim. Buranın onun için ne kadar sıkıcı olduğunu tahmin edebiliyorum."

"Yapacak bir şeyler buluyor. Bana sıkılmış gibi görünmüyor." Zirve eklendi.

"Umarım biz ayrılana kadar yapacak bir şeyler bulabilir.

Gerçekten sıkılmadan önce," dedi Willem.

"O yapmaz. O mutlu ve eğleniyor. Ayrıca, onsuz biz de çok sıkılırız," dedim.

Haklı olduğumu biliyorlardı.

Bir keresinde geceleri biraz eğlenabilmek ve stres atabilmek için birer kız buraya götürmeye karar vermiştik, ancak iki kızın eşyalarını toplayıp sabah ayrılacaklarını düşünmeleri üzerine bu durum oldukça kötü bir şekilde sonuçlandı, oysa tüm konaklamayı ava gidip akşam eve dönmek üzere planlamıştık.

Anlaşmamızı biliyorlardı ama sıkıldılar ve her konuda şımarıklık yapmaya karar verdiler.

Yemeklerden, soğuktan ve hatta bizden şikayet ettiler.

Willem onları kamyonu bindirirken onlarla ilgilendi ve bir daha sızlanmalarını duymamak için eve kadar sürdü.

Sonra, kalan tek kız kalmanın ve paylaşılmanın tadını çıkardı.

İşte her şey o zaman başladı.

Biz paylaşıyoruz.

Şimdi, hiçbirimizin Echo'dan başka bir kızımız olacağını hayal edebileceğini sanmıyorum ve bu konuda sorunumuz yoktu.

Willem, "Bugün ailesinden bahsetti," diye söze başladı ve tüm dikkatimi ona vermek için başımı kaldırdım.

"Ne dedi?" Ben sordum.

"Bok kafalı üvey babasının muhtemelen nerede olduğunu umursamadığını ve annesini en son on dört yıl önce gördüğünü söyledi. Kimden daha çok nefret ettiğimden emin değilim."

"İkisi de," diye mırıldandı Summit. "Nasıl bir anne kızını öyle bir adamla yalnız bırakır ki, kendisi mutlu, kızı mutsuz olsun? Böyle bir kadına anne denemez. Ve o orospu çocuğu..." içini çekti ve başını salladı.

"O adamın kim olduğu hakkında hiçbir fikrim yok ama suratına bir tane patlatıp taşaklarını sökmek istiyorum."

Anlaştık.

Ama onunla ya da annesiyle asla tanışamayabilirdik ve açıkçası bu benim için sorun de ğ i l d i .

"Şu anda bunun bir önemi yok. Onun için tek istediğim bizimle mutlu olması ve gördüğünüz gibi bu insanları pek umursamıyor gibi görünüyor," dedi Willem.

"Peki ya bir gün gidip onları bulmayı seçerse?" Summit sordu.

"O zaman ona izin vereceğiz. Onu destekleyin ve onunla birlikte gidin. Böyle bir şeyi tek başına yaşamasına asla izin vermem," dedim sesimdeki kararlılıkla.

Bir süre sessiz kaldık, az önce konuştuklarımız üzerine düşündük. hakkında.

"Kulağa aptalca geldiğini biliyorum ama..." İçimi çektim ve kardeşlerime baktım.

"Onunla ilgili bir şey bana annemi hatırlatıyor. Tatlılığı ve tüm varlığı. Çok sakinleştirici ve ona her baktığımda kalbim küt küt atıyor."

Willem ve Summit neden bahsettiğimi çok iyi anlayan gözlerle bana baktılar.

Onlar da aynı şeyi hissettiler. Neyse ki.

Yine de hiçbirisi bir şey söylemedi ve birkaç saniyelik sessizlikten sonra arkama baktıklarını fark ettim.

Hemen arkamı döndüm ve Echo'nun Willem'in büyük kazağı ve dar siyah kot pantolonuyla orada durduğunu gördüm.

Söylediğim her şeyi duymuş olmalı ama umurumda değildi. Beni duyduğuna sevindim.

Sandalyemi geriye ittim ve ona gülümsedim, sonra tutması için elimi uzattım.

Benimkine yerleştirdikten sonra, onu daha yakına ve kucağıma çektim ve o da mutlu bir şekilde kolunu omuzlarıma dolayarak yanlamasına oturdu.

"İyi uyudun mu?" Ona yumuşak öpücükler kondurarak sordum. Yanak.

Başını salladı, bana yaslandı ve Willem ile Summit'e baktı yumuşak bir gülümsemeyle.

"Biz de tam senden bahsediyorduk," dedim, dudaklarımın çene çizgisinde gezinmesine izin vererek.

Bir kez daha başını salladı ve beni daha sıkı sıkarak gülümsememi sağladı.

"Aç mısın, tatlım?" Willem çoktan ayağa kalkmış ve bir cevap beklemeden sordu.

"Bugün biraz mantar aldık. Onları sever misin?" Summit sordu. Kız bir şeyler imzaladı ve Summit sırtıttı.

"Her zaman mı? Şimdiye kadar onlardan bıkmadın mı?"

Sanırım memlekette çok yediğini söylemişti. Tekrar imzaladı, tahtasını ve kalemını kullanamayacak kadar

yorgundu.

Ben aldırmadım.

Onu anlamasam da, o küçük ellerini zarıfçe hareket ettirmesini izlemek hoşuma gidiyordu.

"Marketten alınmış mantarlar mı? Onlar asla iyi olmaz. Bunlara bayılacaksın.

Taze toplanmış ve çok lezzetli."

Willem onun önüne bir tabak koydu, ben de kendi tabağıımı kenara ittim, böylece o da kucağımda oturup yemeğini yiyebildi.

Onu izledik ve dudaklarımın altında hareket eden boynunu öpmeden duramadım.

Yirmi Üçüncü Bölüm

Zirve

Nordin'in Echo'yu kucağına aldığına daha önce hiç görmediğimiz bir adama dönüştüğünü görmek ne kadar hoşuma gittiye, ben de onu elime almak için o kadar sabırsızlanıyordum.

Yemeğini bitirmesini izledik ve hemen ardından Nordin onu kanepeye taşıdı ve kucağına oturttu.

"Sence ona karşı bir şeyler hissediyor olması mümkün mü?" Masayı temizlerken Willem'e sordum.

Nordin'in beni duymaması için sesimi alçalttım, çünkü duyar sa beni anında öldürürdü.

"O biliyor. Biz de öyle," diye yanıtladı.

Kaşlarımı çattım ve ilk başta söylediklerini inkâr etmek istedim. Ama içten içe haklı olduğumu biliyordum.

Hepimiz hissettik.

İçimizdeki o şey onun sayesinde büyüyor.

Düşündüğümüzden daha hızlı büyüdü ve Nordin bunu bizden biraz daha fazla gösterdi.

En azından ben öyle gördüm.

"Bana gerçekten annemi hatırlatıyor ve eminim o ve babam da Echo'yu bizim kadar çok severdi," dedi.

Başımı salladım.

Yaparlardı.

Onlar tanıdığımız en nazik ve en çalışkan insanlardı ve sahip olduğumuz her şey onların sayesinde oldu.

Nordin ve Echo'ya baktım, şimdi yıllardır birlikte olan bir çift gibi kanepede sarılmışlardı.

Birbirlerinin yanında rahattılar ve ben de dün gece kucaklaşmalardan payıma düşeni aldım bile.

Mutfak temizlendikten ve kalan yemekler buzdolabına konulduktan sonra oturma odasına geçtik.

Willem Kodiak'ın başını kaşıdı ve onun nefes alıp kuyruğunu sallamasını sağladı. "Siz ikiniz biz bakmazken arkadaş olmuştunuz. Rüşvet mi verdi?"

Onu böyle kucaklayan için sana bir şey mi verdiler?" diye alay etti ve Echo sırtarak başını Willem'e salladı.

Sonra imzaladı ve kardeşlerim ne dediğini anlamak için bana baktılar.

dedi.

Kıkırdadım. "Artık onu hepimizden daha çok sevdiğini söyledi.

Hangi

Bence bu kocaman bir yalan," dedim sırtarak.

"Bizi gayet iyi seviyor," diye mırıldandı Nordin, onun sırtını okşayıp bedenine yaklaştırırken.

Dönüp Nordin'e bakmasını izledik ve hepimizin olacağını bildiği şey gerçekleşti.

Onu öptü ve bir eliyle Willem'e uzandı ve

Ben.

Willem'e hızlıca bir bakış attım ve o da başıyla onlara doğru işaret ederek bana şunları söyledi

Sıranın bende olduğunu.

Yaklaştım ve Echo'nun elini elime aldım, sonra kardeşimin yanına oturdum ve bacaklarını kucağıma çektim.

Ellerimi kot pantolonunun kumaşında gezdirdiğimde pantolonun ne kadar sert ve eski olduğunu hissettim ve onu üzerinden çıkarmak zorunda kaldım.

Düğmelerini açtım, fermuarını indirdim ve onun yardımıyla bacaklarından çekip yere attım.

Külotu hemen arkasından geldi ve tenini dokunuşlarımda altında hissettikten sonra kendi pantolonumdan kurtulmaya başladım.

Onu paylaşmak zaman alıyordu ama ona hak ettiği zamanı teker teker veriyorduk.

Echo

Kendimi bir rüyadaymış gibi hissediyordum, ne olduğunu tam olarak anlayamıyordum, yine de aynı anda çok şey hissediyordum.

Nordin'in eli karnımdan kazağın altından memelerime doğru ilerledi ve bir tanesini avuçladıktan sonra nazikçe masaj yapmaya başladı, meme ucumu büktü ve çekti.

Zirve bacaklarımı okşuyordu ve parmakları iç uyluklarımda usulca ilerlerken gıdıklanıyordu.

İkisinin de dokunuşlarından o kadar keyif alıyordum ki Willem'i bir an bile düşünmedim.

Ne yapıyordu?

Sadece izliyor

muydu?

Öpüşmeyi kestim ve ona bakmak için döndüm ve sürpriz bir şekilde boxer külotunu çıkarıp gözlerimin içine bakarken sikini ovuyordu.

"Bu gece sadece izliyorum, tatlım. Onlara konsantre ol," diye teşvik etti.

Önümüzdeki koltuğa oturdu ve sertliğine hızlıca bir göz attıktan sonra dudaklarımı tekrar Nordin'inkilere değdirmek için arkamı döndüm.

Diğer elini yanağıma koydu ve dilini ağzıma sokarak öpüşmeyi derinleştirirken başımı yerinde tuttu.

Summit'in elleri amıma ulaştı ve zaten ıslak olmama rağmen elini hareket ettirdi, ıslattı ve tekrar kıvrımlarıma koydu.

Nordin öpüşmeyi kesip kazağını daha da yukarı iterken klitorisimi hafifçe ovmaya başladı, sonra da memelerimle oynamak için çıkardı.

Summit'e baktım, siki sert karnına yaslanmıştı, ben de ona uzandım ve elimi siki boyunca aşağı yukarı hareket ettirmeye başladım.

Willem'in bizi izlediği düşüncesi beni tahrik ediyordu ve o da bana dokunmasa bile vücudum dün geceki gibi yanıyordu.

Nordin'in ağzı bir meme ucumu kapatırken, eli de diğer göğsümü kavradı.

Ona baktım, dilinin küçük yumrunun üzerinde yalamasını izledim ve daha sert emerken, pantolonunun içindeki sertliğini hissetmek için kalçalarımı onunkine doğru ittim.

Onları çıkarmasını istedim.

Sol elimi saçlarında gezdirerek başını göğsüme yaklaştırdım ve ağzı neredeyse tamamını kapladı.

Başımı arkaya attım ve diğer elimi Summit'in siki boyunca hareket ettirirken gözlerimi kapattım ve parmağımdaki küçük precum damlasını hissettiğimde ona baktım.

Tadına bakmaya ihtiyacım vardı ve bu yüzden parmağımdaki spermi yalamak için elimi kaldırdım, sonra onun yerine ağzımı kullanarak horozuyla oynamaya devam etmek için ona doğru eğildim.

Bulunduğum pozisyon artık çok rahat değildi ve Nordin'in dokunacak bir şeyi olmadığından, kalçalarımı kaldırdı ve beni karnımın üzerine çevirdi, ama sonra kığım tam önüne yapışacak şekilde beni dizlerimin üzerine geri çekti.

Ağzının kalçalarımın kık yanağıma doğru öpücükler bıraktığını hissedebiliyordum ve eliyle diğerini kavrayarak sıkıca kavradı.

Bu arada ben de Summit'in sikini mümkün olduğunca derin bir şekilde ağzıma almaya çalıştım.

Başımın arkasını kavrlıyor ve beni nazikçe daha aşığı itiyordu, ama çok fazla değıl.

Nordin'in parmakları yarığıma doğıru hareket etti ve klitorisimi arkadan nazikçe ovmaya başladı.

Kıçımı oynattım, üzerine daha fazla baskı yapmasını istedim ve o da

Yap

tım. "Muhtaç. Tatlı kızımız çok muhtaç," diye mırıldandı Nordin.

"Siktir," diye fısıldadı Summit onu daha da içime çekerken ve bir kez ucunu boğıazımın arkasında hissedince nefes almak için geri çekildim.

Gözlerim hâlâ sikini ovuşturan ve beni dikkatle izleyen Willem'e kaydı ve dudaklarımı yalayıp bir süre onun uzunluğına baktıktan sonra Summit'inkine döndüm ve onu tekrar ağızıma aldım.

Nordin'in parmağı giriş yerimde gezindi, sonra iki parmağını yavaşça içeri itti ve derinlere doğıru hareket ettirdiğı her santimi yoğun hissettirdi.

Willem'in, "Onu becerdiğinizi görmek istiyorum, kardeşlerim," dediğini duydum ve sözleri beni o kadar heyecanlandırdı ki başımı sallayarak Zirve'ye baktım.

Bir kıkırdama göğsünü terk etti ve saçlarımı geriye doğıru taradı, sonra yüzümü kavradı ve dudaklarımı öpmek için beni yukarı çekti.

"Çok sevimlisin," diye fısıldadı dudaklarıma, sonra tekrar gözlerimin içine baktı.

"İçine ilk kimin girmesini istiyorsun, tatlım?" diye sordu. Hâlâ beni parmaklamakta olan Nordin'e dönüp baktım.

Nasıl karar vermem gerekiyordu?

Umurumda değıl, imzaladım, bunun için tek elimi kullanmak zorundaydım.

"Umurunda olmadığını söyledi," dedi Summit kardeşine. "O zaman onu ilk ben becermek istiyorum."

Nordin parmaklarını amımdan çekti ve beni Zirve'den uzaklaştırdıktan sonra kanepeden kalktı ve dün gece olduğı gibi beni kanepenin önüne yerleştirdi.

Summit'in bacaklarının arasında diz çökmüştüm, siki önümde yükseliyordu ve elleri saçlarımdaydı.

Onu bekletmemek için elimi tekrar sikinin etrafına sardım ve okşamaya başladım, bu sırada Nordin bir saniyeliğıne odadan çıktıktan

sonra arkamda konumlandı.

Belki de prezervatiflerini burada, sehpanın üzerinde tutmalılar, diye düşündüm.

Pantolonunun fermuarını açtığını duyabiliyordum ve pantolonunu çıkardıktan sonra ucu yarığım boyunca kaydı.

"Kıpırdama sevgilim. Kendimi içine gömdüğümde seni incitmek istemiyorum," diye tısladı Nordin, bir eliyle kalçamı sıkıca kavrayarak.

Hareket ettiğimi fark etmemiştim ama içime yavaşça girdiğinden emindim.

Benimle alay ediyordu ve karnımın alt kısmındaki baskı beni doldurduğu her santimde arttı.

Dudaklarım aralandı ve Summit bu fırsatı değerlendirerek emmem için dilini ağzımın içine soktu.

Yaptım ve gözlerimi onunkilerden ayırmazken, Nordin içime girip çıkmaya başladı.

Çok hızlı değil, ama kesinlikle daha sert.

"O güzel gözlerini benden ayırma, tatlım. Kahretsin... Güzelliğine doyamıyorum," dedi bana.

Yanaklarımın ısındığını hissederek gülümsedim.

Nordin'den bir inilti geldi ve bana uyum sağladığında, Willem'in dün gece yaptığı gibi içime girip çıkmaya başladı.

Daha sert ve daha hızlı.

Ben de Summit'i memnun etmek istiyordum ve gözlerimi ondan ayırmadan dudaklarımı ucuna dolayarak sikini ağzımın derinliklerine aldım.

İçimdeki karıncalanma tüm vücuduma yayıldı ve Summit'in sırası gelmeden önce boşalmadan bu kadar uzun süre devam edip edemeyeceğimi merak ettim.

Nordin'in siki içimde titriyordu ve iki eliyle kalçalarımı tutarak daha sert bir şekilde içime girdi, beni titretti ve dizlerimi jöleye çevirdi.

Bir noktada, kendimi bırakmamak için gözlerimi kapatmak zorunda kaldım ve Summit'in elleri başımın üzerindeyken, horozunu emmeye devam etmeme yardım etti.

Şaftındaki damarlar göze çarpıyordu ve her birini dudaklarımda ve dilimde hissedebiliyordum.

"Aynen böyle," diye teşvik etti ve bir an sonra Nordin içime daha sert pompaladı, inledi ve ondan daha önce hiç duymadığım sesler çıkardı.

Bu beni tahrik etti ve sesi yükseldikçe, boşalmamak için amımı sikinin etrafında daha fazla sıkmak zorunda kaldım.

"Sakın kendini tutma Echo. Seni tekrar boşaltacak, merak etme," diye tısladı Nordin ve bu söz üzerine tüm bedenimi gevşeterek orgazmın üzerime gelmesine izin verdim.

Gerildim ve birkaç itişten sonra Nordin yükünü içime boşalttı, hızlı nefes alıyor ve inliyordu.

Summit'in "Çok güzel," dediğini duydum ve gözlerimi tekrar açtığımda kendi sikini ovuyordu.

Yaklaşmıştı, bunu anlayabiliyordum ve onu daha fazla bekletmemek için tüm gücümü toplayıp kucağına çıktım, böylece içime kayabilecekti.

"O kadar hızlı değil, tatlım. Prezervatife ihtiyacımız var," diye hatırlattı yüzünde eğlenceli bir sırıtışla.

Willem'in "Çok muhtaç," dediğini duydum ve bu sefer gülümsememi gizleyemedim.

Zirve'nin prezervatif takmasını bekledim ve kendini girişime yerleştirdikten sonra, kalçalarımı aşağı doğru iterek içime yumuşak bir şekilde girdi.

"Siktir!" diye homurdandı içime gömülürken ve tıpkı daha önce kardeşinin yaptığı gibi kalçalarını daha hızlı hareket ettirmeye başladı, beni üstünde sabit tutarken içime soktu.

Ellerimi omuzlarına koyarak kendimi yukarı kaldırdım ve gözlerimi açık tutarak gözlerindeki duyguları izledim.

"Yüzünü bize dönmesini sağla," dedi Nordin ve başımı çevirdiğimde onun ve Willem'in tam arkamda durduğunu gördüm.

Zirve beni kaldırmadan önce birkaç kez daha içime itti, sonra dönmeme ve diğer tarafa bakmama yardım etti.

Bu benim için yeni bir pozisyondu ama kolayca alışabileceğim bir pozisyon olduğunu biliyordum.

Etrafımda onların olması bana kendimi güçlü hissettirdi.

Willem ve Nordin'e baktım, ikisi de uzunluklarını aşağı yukarı ovuştururken, Summit her itişte beni ona çekti.

İkisinin de sikine uzandım ama bana ciddi bir bakış atarak ellerimi ittiler.

"Sadece izle, Echo. Aletlerimize bile dokunmadan bize neler yaptığını izle," dedi Willem boğuk bir sesle ve ben de önümdeki şaftlarına baktım.

"Üzerine gelmemizin bir sakıncası yok, değil mi?" Nordin sordu, ben de hemen başımı kaldırdım.

Hadi ama?

Bunu düşünmek amımın daha da acımasına neden oldu ve onları memnun etmek için başımı salladım.

Lütfen, beni anlamayacak olsalar da imzaladım.

Nordin bir eliyle çenemi kavradı, sonra beni tutkuyla öpmek için eğildi ve bir kez daha içimde gerilim oluşmaya başladı.

Üst üste iki kez gelmemin mümkün olacağını bilmiyordum ve bunun gerçekten olacağına dair hala biraz şüphem vardı, ama harika hissettirdi ve ne olaksa olmasına izin verdim.

Summit'in hamleleri hızlandı ve Nordin öpüşmeyi kestikten sonra, beni hâlâ içimdeyken göğsüne doğru çekerken ikisinin de yaklaşmasını izledim.

"Seni işaretleyeceğiz. Üçünü de aynı anda Echo. Bunu yaptığımızda, bizim olacaksın."

Resmi olarak, diye düşündüm ve kalp atışlarımın hızlandığını hissettim. Ve sonra oldu.

Önce, Summit kalçalarımı daha sıkı kavradı, o da altımda çırpındı, sonra Nordin ve Willem ikisi de memelerime boşaldı ve döllerin vücudumdan aşağı damlamasına izin verdi.

Artık gözlerimi açık tutamıyordum ve onları kapattığımda içimdeki gerginliğin gittiğini hissettim.

Bir kez daha boşalmayacaktım, çünkü açıkçası... ilk orgazm zaten yoğundu.

Ama üçü de gelip beni ne kadar istediklerini gösterirken hâlâ çok şey hissediyordum.

Hızlı nefes alıyordum ve hepimiz yüksekliğimizden aşağı inerken Zirve'ye yaslanmaktan başka yapabileceğim pek bir şey yoktu.

Hissettiğim bu duygular her gün hissetmek istediğim duygulardı. Ve şansıma, bu isteğimi yerine getirmek için onlara güvenebilirdim.

Yirmi Dördüncü Bölüm

Willem

Kardeşlerimin Echo'yu becermesini izlemek daha sık görmek istediğim bir manzaraydı ve neyse ki bizimle kalmayı kabul etmişti ve dün geceki gibi daha çok gece geçirecektik.

Hayatımızda Echo'nun bize hissettirdiklerini hissettirebilecek başka bir kadın olmayacağını biliyorduk.

Ve içten içe, hepimiz onun o olduğunu biliyorduk.

Zihinlerimizin içimizde büyüyen ona olan sevgiye alışması biraz zaman alacaktı, ama kalplerimiz zaten geri dönemeyecek kadar derindeydi.

Geceyi yatağında geçirdi ve bu sabah uyandığımda artık yanımda değildi.

Tamamen uyanmam zaman aldı ve yatak odasının dışına çıktığımda onu mutfakta üzerinde sadece benim kazağımla dururken gördüm.

Kıcını zar zor örtüyordu ve yaklaştığımda iki elimle kavradım ve başına bir öpücük kondurdum.

"Erken kalkmışsın," diye fısıldadım, sesim hışırtilı ve kalındı.

Uyu.

Vücuduma yaslandı ve ben de kollarımı ona doladım.

Bir yandan da çırpılmış yumurtaların tavanın dibine yapışmadığından emin oluyordu.

Diğerleri hâlâ uyuyordu ve Kodiak bile yanından geçtiğimde kalkmadı.

"Uyuyamadın mı?" Şakağını öperek ve ela, neredeyse koyu yeşil gözlerine bakarak sordum.

Başını salladı, sonra karnını işaret etti.

Ne demek istediğini anlamam bir anımı aldı ve karnını nazıkçe okşadıktan sonra yüzüne bakmak için onu çevirdim.

"Regl mi oldun? Yanında bununla ilgilenecek bir şey getirdin mi?" diye sordum.

Dudaklarını büzdü ve başını salladı, sonra tahtayı ve kalemi aldı.

Üzerine bir şeyler yazarken onu izledim, sonra da benim için çevirdi.

Oku.

Bu ay için yeterince var.

Avlanmamızın nasıl gittiğine bağılı olarak bir veya iki ay daha kalacaktık, ancak şu anda, ilk haftamızda sahip olmayı beklediğimizden daha fazlasına sahiptik.

"Planladığımızdan daha uzun süre kalırsak, her zaman en yakın kasabaya gidebilir ve size biraz malzeme bulabilir miyiz diye bakabiliriz," diye önerdim.

Başını salladı ve bana gülümsedi, sonra tahtayı silerek üzerine şunları yazdı

Tekrar.

Ayrıca saçım için biraz daha kıyafet ve şampuan kullanabilirim. Şampuanın yüzünden çok kabarıyor.

Sözlerini okudum ve başımı salladım.

Bunu çoktan düşünmeliydik.

Eşyalarımızı kullandı ve neredeyse aynı kıyafetlerle yaşadı.

Bundan daha fazlasını hak ediyordu.

"Diğerleriyle konuşacağım ve dükkândan bir şeye ihtiyaçları olup olmadığını kontrol edeceğim. İstersen öğleden sonra kasabaya gidebiliriz," diye önerdim.

Hepimizin oraya gitmesine gerek yoktu ama burada kalmak istemeyeceklerini biliyordum.

Bana uyar, diye yazdı, sonra yanağıma bir öpücük kondurdu ve kahvaltı hazırlamayı bitirmek için arkasını döndü.

"Ağrın var mı?" Yüzünü buruşturarak yumurta tabağını masaya koyarken ona sordum.

Elini kaldırdı ve bana biraz acıdığını işaret etti, ben de tezgâhlardan birine döndüm ve aptalca bir kaza geçirme ihtimalimize karşı her zaman kullandığımız ağrı kesicileri aldım.

Bir bardak su doldurdum ve ikisini de ona uzattım.

"İşte, bunu al. Düşük dozda ama ağrıya iyi gelecektir."

Hemen aldı ve bana acının söylediği kadar az olmadığını gösterdi.

Ama kadınlar güçlüydü.

Regl döneminin bir kadının hayatını nasıl etkileyebileceğini biliyordum ve her türlü hikayeyi dinlediğimde, bu bokun acı verici olduğunu anlıyordum.

Ama Echo güçlü bir kızdı, bunu bir kenara itti ve gününe devam etti.

"Şimdi otur da sana biraz krep yapayım."

Sanki bu kelime bir şeyleri tetiklemiş gibi, hem Summit hem de Nordin aynı anda yatak odalarından çıktılar.

Echo dönüp onlara baktı ve onları en tatlı sesiyle selamladı. Gülümse.

"Günaydın tatlım," dedi Summit, elini saçlarında gezdirerek alnından öpmeden önce.

Ona bir şey imzaladı, bunun sadece şu olduğunu hayal edebiliyorum *Günaydın*.

Sonra sıra Nordin'e geldi ve romantik bir adam olduğu için, sanki odada yalnızlarmış gibi onu dudaklarından öpmek için iki yanağını da kavradı.

Beni rahatsız etmedi, sadece biraz kıskandırdı.

"Bu öğleden sonra kasabaya gidiyoruz. Echo için bir şeyler almamız gerekiyor," diye duyurdum.

"Neye ihtiyacınız var?" Summit ona sordu ve o da ona işaret etti Tekra

r. "Bu berbat. Biz de geliyoruz." İşte, biliyordum.

Bugün tatlı Echo'yla yalnız kalamayacağım.

Echo

Kodiak'ı burada tek başına bırakamazlardı, bu yüzden kamyonu ve kasasına ilk atlayan o oldu.

Willem sürücü koltuğuna oturdu ve bir an için Summit ve Nordin kimin öne ya da arkaya oturacağı konusunda kavga etmeye başlayacakmış gibi göründü.

Kucaklarında oturmak pek bir fark yaratmayacağı için ikisine de razıydım.

Willem kardeşlerine sinirlenerek, "Binin lan," diye mırıldandı.

Summit içini çekti ve Willem'in yanına binerken gözlerini devirdi ve Nordin de içeri girmek için arka kapıyı açtı.

"Hadi sevgilim," dedi, elini tutup beni yukarı çekmesi için uzattı.

Kucağına oturduğumda kapıyı kapattı ve beni sıkıca tutmak için kolunu etrafıma sardı.

Willem arabayı sürmeye hazırды ve dar yolda geri geri gittikten sonra en yakın kasabaya doğru yol aldık.

Yürümeye devam edersem o kasabayı bulabilecek miyim diye merak ettim.

Ya da başka bir kasabada.

Ama kulübeyi bulduğuma sevindim.

"Karnın nasıl?" Nordin kulağıma doğru eğilerek sordu.

İyi olduğumu ve ağrımın sabah uyandığımdaki kadar kötü olmadığını belirtmek için baş parmağımı kaldırdım ve ona gülümsedim.

Gelecek ay daha fazlasına erişebileceğimi düşünerek yanıma çok fazla tampon ve ped almamıştım ama neyse ki beni biraz daha almaya götürüyorlardı.

Ayrılmadan önce, cüzdanımı aramak için sırt çantamı aldım, sonunda bir zamanlar anneme ait olan eski bir gözlük kılıfı çıktı.

Giderken gözlüklerini yanında götürmemiştii ve tahminimce artık yeni bir gözlük alacak ya da lens taktıracak kadar parası vardı.

Yeni adamı zengindi ve o da bazılarının deyimiyle bir altındı.

Digger.

Bana pek öyle gelmedi ama yenisine hayır demeyeceği kesin, daha pahalı şeyler.

Cüzdanımda Garrett'ın her ay otuz dolar gönderme nezaketinde bulunduğu banka kartım vardı.

Öğle yemeği parasıydı, ama otuz dolar beni sık sık birkaç

Yeme

kler. O kartı yanıma almak istedim ama Willem almamam gerektiğini söyledi. İhtiyacım olanı ödeyeceklerdi ve ilk başta bu doğru gelmedi.

Şikayet edebilirdim, ama bana bakışından anladım ki kendi eşyalarımı satın alma konusunda fikrini değiştirme şansım olmazdı.

Kasabaya gidişimiz neredeyse bir saat sürdü ama Nordin'in kucağında rahatça otururken o da parmaklarını karnımda gezdirerek ağrının geri gelmeyeceğinden emin oluyordu.

Medeniyete geri döndüğümüzde, onları ormanın ortasında ya da kulübelerinde görmemek garipti.

Bazı nedenlerden dolayı, diğer insanların yaşadığı bir yere uymuyorlarmış gibi görünüyorlardı ve Alaska'nın vahşi doğasında tek başlarına olmaları, hayatımın geri kalanında onları nasıl hayal edeceğimi gösteriyordu.

Arabadan indik ve içinde birkaç mağaza bulunan, biraz daha küçük bir alışveriş merkezine benzeyen bir yere doğru yürüdük.

"Önce nereye gitmek istersin? Kıyafet ya da erzak alışverişine mi?" Willem elini belime koyarak sordu.

Etrafıma bakındım, sonra sol tarafımızdaki marketi işaret ettim.

Juneau'da da böyle bir mağazamız vardı ve neye ihtiyacım olduğunu ve nerede bulacağımı çok iyi biliyordum.

"Pekâlâ, gidelim," dedi ve elini uzattım, bu şekilde kendimi daha güvende hissediyordum.

Etrafta çok fazla insan yoktu ama olanlar da bize tuhaf tuhaf bakıyordu.

Kimin bana baktığı umurumda değildi ama Garrett'ın kaçışından kimseye bahsedip bahsetmediği hakkında hiçbir fikrim yoktu ve eğer bahsettiyse, haberlerde bir resmimin dolaşma ihtimali vardı.

Ama bunu düşünmek istemedim.

Şüpheli davranamazdım.

Nordin ve Summit bizi içeride takip etti, ancak kadın güzellik bölümünün yarısına geldiğimizde onları kaybettik.

Onları aramak için arkamı döndüm ama Willem hemen bana iyi olduklarına dair güvence verdi.

"Muhtemelen yiyecek bir şeyler bulabilecekler mi diye bakacaklar.

Hadi bakalım.

Neye ihtiyacınız varsa sepete koyun" dedi.

Ona gülümsedim ve hemen şampuan için kullandığım şampuanı buldum.

yıllar.

Saçlarımı yumuşak ve parlak yaptı ve saç kremine bile gerek kalmadı. Şartlandırıcı.

Şişeyi Willem'in elindeki sepete koyduktan sonra deodorantı işaret ederek almak için izin istedim.

"Neye ihtiyacın varsa, Echo. Bana sormana gerek yok," dedi.

Buna alışmak zorundaydım ama sırf ihtiyacım olan her şeyi almamı istediği için çılgına dönmezdim.

Evde kullandığım pek bir şey yoktu.

Ama özlediğim iki şey bir saç fırçası ve şeftali gibi kokan en sevdiğim vücut yıkama suyu.

En ucuzunu aldıktan sonra pedlere ve tamponlara bakmak için döndüm ve hızlı bir karar verdikten sonra Willem'e bakıp gülümsedim.

"Bitti mi? Bu kadar mı?" diye sordu kaşlarını kaldırarak. Başımı salladım ve sepete hızlıca bir göz attım.

"Kahretsin... Ben de hep kızların her gün deli gibi boka ihtiyacı olduğunu düşünürdüm. Daha fazla almak istemediğine emin misin? Her gün kullanmaman umurumda değil. Sadece almak istediğin kadarını al."

Etrafına bakındı ve yüz kremlerini işaret etti.

"Bundan biraz ister misin? İster misin?" diye sordu ve küçük bir fiçıyı eline aldı.

Ona baktım ve başımı yana eğdim. Bir nemlendirici.

Sık sık kuru bir cildim olmadı ama hiç kullanmadım ve cildim için iyi olabilir.

Omuz silktim, sonra başımı salladım.

"Güzel. Başka bir şey var mı? Peki ya..." Etrafına bakındı, sonra banyo ürünlerinin bulunduğu bir sonraki reyona geçti.

"Kimsenin kullanmadığı lanet bir küvetimiz var. Bazı akşamlar köpük banyosuna ne dersiniz?" diye sordu.

Duş almayı tercih ettiğim için başımı salladım.

"Pekâlâ," dedi ve etrafına bir kez daha baktıktan sonra başıyla bir sonraki koridoru işaret etti.

"Burada da bazı kıyafetler var. Bakmak ve beğendiğin bir şey var mı diye görmek ister misin?"

Başımı salladım ve beğendiğim birkaç parça bulduktan sonra alışverişi bitirdim.

"Ne aldın hayatım?" Ellerinde dolu bir sepetle yanımıza geldiklerinde Nordin'in söylediklerini duydum ve ona gülümsedim, ardından yeni spor ayakkabılarımı ve orman için botlarımı kaldırdım.

"Oh, evet! Bunlar sana çok yakışacak," diye sırttı, kolunu omuzlarıma doladı ve şakağımı öptü.

"Size küçük bir şey getirdik," dedi Summit, eliyle Sepet.

"Umarım çikolata seviyorsundur," diye ekledi ve bir paket dondurulmuş sebzeleri bir kenara bırakarak büyük, yuvarlak bir çikolatalı kek ortaya çıkarın.

Gözlerim büyüdü ve heyecanla ellerimi çırpıttım.

En son yıllar önce pasta yemiştım ve sadece baka r k e n b i l e ağzım sulandı.

"Bu akşam yemekten sonra yiyebiliriz. Ne dersin?" Zirve sordu.

Sabırsızlanıyorum, diye imzaladım, üçüne de ısılt ısılt gülümseyerek.

"Hadi, eve dönelim. Tabii başka bir mağazaya gidip bir şeyler bulabilir misin diye bakmak istemiyorsan," dedi Willem.

Dudaklarımı büzdüm ve başımı salladım ama kasaya doğru ilerlerken oyuncak reyonunun önünden geçtik ve bir zamanlar anaokulunda çok oynadığım bir masa oyunu dikkatimi çekti.

Önünde durdum, sonra çocukların dikkatini çekmek için onu işaret ettim.

"İpucu mu?" Nordin oyuna bakarak ve başını yana eğerek şöyle dedi yan.

"Nasıl çalınacağını biliyor musun?" diye sordu, ben de hemen başımı salladım.

Bu konuda en iyisi benim, diye imzaladım, tercüme etmesi için Zirve'ye bakarak.

"Bu işte profesyonel olduğunu söyledi. Gençken hep böyle şeyler oynadığımızı bilmiyor," diye sırttı ve kutuya uzanıp sepete yerleştirdi.

"Belki biraz daha oyun eğlenceli olur. Zaman geçirmek için her lanet akşam sevişemeyiz," dedi Willem, sesini alçak tutarak.

Bu konuda başka bir fikrim vardı, ama bu gece zaten seks yapamazdım, bu yüzden oyunlar eğlenceli olurdu.

Birkaç tane daha seçtik ve sonunda mağazadan ayrıldık.

Biraz fazla kalabalık olmaya başlamıştı ve kamyonun yanına döndüğümüzde Nordin ve Summit çantaları arkaya koyarken Willem de kulübeye dönmeden önce Kodiak'ı bir dakikalığına dışarı çıkardı.

Birden birinin omzuma dokunduğunu hissettim ve arkamı döndüğümde yüzünde endişeli bir ifadeyle önümde duran yaşlı bir kadınla karşılaştım.

"Sen iyi misin? Bu adamları tanıyor musun?" Sesini alçak tutuyordu ve sorularında ciddi görünüyordu. İnsanların sadece kardeşlerin kaba görünüşleri yüzünden bakmadıklarını hemen anladım.

Bakıyorlardı çünkü benim yaşımda bir kızın kaybolduğunu duymuş olmaları.

Ağzımı açtım ve sözlerine tepki vermek için bir dakikaya ihtiyacım vardı, ama sonra başımı salladım ve o da rahatlamış görünüyordu.

"Sizi rahatsız ettiğim için özür dilerim. İyi günler," dedi bana nazik bir gülümsemeyle.

Kalbim göğsümde çarpıyordu ve arkamı dönmeden önce kocasına bir şeyler söylediğini duydum.

"Bu o değil. Beni gayet iyi duyabiliyordu. Ayrıca... sadece küçük bir çocuğun resmini gösterdiler. Birçok çocuğun saçı kızıldır, Frank," dedi, benim duyabileceğim kadar yüksek sesle.

Arabalarına binmelerini izledim ve uzaklaştıklarında, hala kalp atışlarımı kontrol altına almaya çalışarak kamyonu geri döndüm.

"İyi misin, Echo? Ne istiyormuş?" Summit sordu. "Sana bir şey mi söyledi?"

Yavaşça başımı salladım.

Sanırım Garrett polislere kayıp olduğumu söylemiş. Sizi tanıyıp tanımadığımı sordu.

Ellerim her zamankinden daha hızlı hareket etti ve ne söylediğimi fark ettikten sonra Summit beni kamyonete çekti ve kapıyı açtı.

"Hadi gidelim."

Yirmi Beşinci Bölüm

Nordin

"Tüm haberlere çıkmışken neden onun sağır olmadığını bilmiyorlar ki? Tanrım, tüm dilsizlerin duyma yetisine de sahip olmadığını mı varsayıyorlar?"

Bunu söylemem biraz çelişkiliydi, çünkü ona söylediğim ilk şeylerden biri bu sözlerdi.

Ama birini tanımadan yargılamamayı öğrendim. Echo

özel bir kızdı.

Özel kızımız.

"Belki de o salak tüm hikayeyi anlatmamıştır. Sadece bir şeyler yaptığından emin olmak istemiştir. Ama kesinlikle yeterince şey yapmadı," diye mırıldandı Willem.

Echo yeni pijamalarını giymeden önce saçlarını yıkamak ve tertemiz olmak için duştaydı ve biz de mutfakta yemek pişiriyor ve o kadının neden ona iyi olup olmadığını ya da bizi tanıyıp tanımadığını sormaktan başka bir şey yapmadığını anlamaya çalışıyorduk.

Bundan daha fazlasını yapmasını istemedim. Echo'yu kaybetmek istemedim.

"Muhtemelen kadının bahsettiği resimdir. Ellerinde kızın daha büyük olduğu bir resim yok herhalde. Kim dört yaşındaki bir kızın resmine bakarak o kızın şu anda neye benzediğini söyleyebilir ki?" Summit tükürdü.

"O adam polise ne söylemiş olursa olsun, bu onlar için yeterli bir kanıt değil," dedim, daha çok onu bizimle birlikte bulacaklarına dair umudumu kaybetmemek için.

Bu bizi ayırır ve her şeyi zorlaştırır. Adam kaçırın ya da onun gibi bir şey olarak görülebiliriz.

Hepimiz yine sessizdik ve Willem bifteleri çevirirken Summit de içinde ısıpanak olan küçük tencereyi karıştırıyordu.

Orada öylece durdum, mutfak tezgahına yaslandım ve önümdeki duvara baktım.

Dakikalar sonra duş kapandı ve banyoya girip onun giyinmesini izleme dürtüsüne direnmek zorunda kaldım.

Ama tüm işlerini halletmek için biraz yalnız kalmayı hak ediyordu. Onu biraz yalnız bırakmak istedik.

Kapının yüksek sesle çalınması hepimizin ayağa fırlamasına neden oldu ve Kodiak ilk kez burada olduğumuz için, herhangi bir şey beklemediğimizi bilerek yüksek sesle havladı.

Şirket.

"Sessiz ol evlat," diye emretti Willem, sonra pencereden dışarı baktı ve hemen gerildi.

"Polisler. Banyodan çıkmadığından emin olun," dedi ve Summit ile Willem kapıya yönelmeden önce hızla Echo'ya doğru ilerledim.

Kapıyı çalmadan banyonun kapısını açtığımda, kendini korumak için kollarını göğsünde kavuşturmuş bir şekilde köşede duruyordu.

Kapının çalındığını duymuş ve dışarıdaki insanların kim olduğunu çok iyi biliyor olmalıydı.

"Her şey yolunda, tatlım. Sadece burada kal ve ses çıkarma. Arama izni olmadan içeri giremezler ve zaten sana ulaşmalarına izin vermeyiz. Burada kal, tamam mı?"

Başını salladı, gözleri kocaman ve endişe doluydu.

Nemli saçlarını geriye taradım ve kulaklarının arkasına sıkıştırdım, ardından onu sakinleştirmek için alnına bir öpücük kondurdum.

"Her şey yolunda. Hallederler."

Onu kollarıma çektim ve endişelerini hafifletmek için sırtını okşadım ve Willem'in polislere söylediklerini sessizce dinledik.

Willem

"İyi akşamlar memur beyler. Günün bu saatinde sizi buraya getiren nedir?" Çok sinirli görünmemeye çalışarak sordum.

Bu ikisini tanıdım ve sık sık bize buraya çıkmamızın yasak olduğunu söyleyerek ortalığı karıştırmaya çalıştılar.

Öyleydik.

Muhtemelen tüm lanet bölgede olduklarından daha fazla hoş karşılandılar.

"Sizin burada dış dünyayla herhangi bir bağlantınız olmadığı için gelip size söylememiz gereken bazı haberler var," dedi sağdaki alaycı bir şekilde.

Pislik herif.

"Bir kız kayıp. Kaçak mı yoksa biri tarafından mı kaçırıldı emin değilim. En son bir benzin istasyonunun yakınında görülmüş. Pek iyi görünmüyordu. Sıksa, solgun ve yorgun görünüyordu" dedi ve cebinden bir resim çıkarıp bize uzattı.

"Adı Echo. On sekiz yaşında. Yasal vasisi dilsiz olduğunu söyledi, bu yüzden onu bulmak zor olabilir. Siz avlanırken onu ormanda dolaşırken görmüş olma ihtimaliniz var mı?" diye sordu.

Resme baktım, şimdiye kadar gördüğüm en tatlı ve en sevimli küçük kızıyla göz göze geldim.

Bunu ürkütücü bir şekilde söylemiyorum ama Echo çocukken de çok güzeldi, hâlâ da öyle.

Vay anasını.

Ama aynı zamanda Echo'nun hem sağır hem de dilsiz olduğundan yüzde yüz emindiler.

Şanslıyız.

"Burada kardeşlerimin aptal suratlarından başka kimseyi görmedim, memur bey," dedim ona.

"Kardeşlerden bahsetmişken," dedi başını yana eğerek. "Diğeri nerede?"

"Duş. Onu çağırırdım ama onu aleti dışarıdayken görmeni istediğini sanmıyorum."

Bu tür konuşmalar benim favorimdi. Bir bok yapamazlardı ve ben buna bayılırdım.

Diğeri kaşlarını kaldırarak bana baktı, sonra da kamaranın içine bakmak için yanımdan geçti.

"Hızlıca bir göz atmamızın sakıncası var mı?" diye sordu ve Zirve hemen gergin.

Alaycı bir gülümsemeyle, "Benim için fark etmez," diye cevap verdim.

Arama izni olmadan buraya giremezler. Echo'yu saklamıyor olsak bile.

"Doğru. Bu tavrın seni hiç bir yere getirdi mi koca adam?" Sağdaki sordu, ben de yumruk atmaya hazırdım.

Ama kendi iyiliğim için soğukkanlılığımı korudum.

Yorumuna cevap vermedim, onun yerine arabalarına doğru başımı salladım.

"Yemek yemek üzereyiz. Sakıncası yoksa..." Dedim ve onlar arkalarını dönmeden önce Summit Echo'nun fotoğrafına uzandı.

"Referansa ihtiyacımız olursa diye," diye açıkladı.

İki polis de bize şüpheyile baktı ama sonunda arabalarına binip gittiler.

Kapıyı kapattım ve bakmak için resmi elinden aldım.

Tekrar.

"Gittiler mi?" Nordin'in dediğini duydum ve dönüp baktım Onu.

"Evet. O iyi mi?"

Başını salladı ve bize doğru yürüdü ve resmi görünce hiç tereddüt etmeden elimden çekip aldı.

Gözlerinde bir parıltıyla bize bakmadan önce dakikalarca ona baktı.

"Ne dediler?"

"Büyük ihtimalle duymadığını düşünüyorlar, bu yüzden o kadın dükkânda başka bir şey sormadı. Yine de eve döndüğümüzde dikkatli olmalıyız" dedim.

İkisi de başını salladı ve Nordin onun resmine bir kez daha baktıktan sonra Echo yeni pijamalarını giyerek yatak odasından çıktı.

Saçları hâlâ nemliydi ama çok güzel görünüyordu.

Bir şey imzaladı, önce Summit'e sonra bana baktı. "Seni bir daha burada aramaya gelmeyecekler, tatlım. Hayır. endişelenmene gerek yok, tamam mı?" Summit ona söyledi.

Birkaç saniye şüpheyle yaklaştı ama sonra başını salladı ve ellerini kollarıyla kapattı.

Artık polisleri ya da onu arayan birilerini düşünmesini istemiyordum, bu yüzden ona uzandım ve başını usulca öperek kendime çektim.

"Aç mısın? Biftekler muhtemelen lanet olası ocakta yanıyordur," diye kıkırdadım.

Başını salladı ve bana gülümsedi, sonra diğerlerine baktı.

Mutlu, diye imzaladı. Bildiğim tek kelime buydu ve sadece bir kelime olsa bile kendimle gurur duyuyordum.

Yine de ondan daha fazla şey öğrenmeye ihtiyacım vardı.

"Biz de mutluyuz, Echo. Şimdi yemeğimizi yiyelim. Daha sonra da oynayacak oyunlarımız var," dedi Summit gülümseyerek.

Aklını olumlu bir şeye vermek istedik. Onu endişelendirmeyecek bir şey.

Bir şey... mutluluğunu canlı tutan bir şey.

*

Echo

Yeni oyunlarımızı oynarken çikolatalı pastayı yiyorduk ve cinsel bir Şey olmadan onlarla geçirdiğim her saniyeden keyif alıyordum.

Seksten bahsetmeden ya da sekse yol açmadan herhangi bir konuŐma yapamayacaklarını dűŐunmediĐimden deĐil, ama bir kez olsun bunu dűŐunmemek gűzeldi.

Sonuçta buraya yirmi dűrt-yedi seviŐmek için gelmedik.

Onlar avlanmak için buradaydı.

Buradaydım űnkű bana barınak űnerdiler.

Sadece dűrdűműz ve Kodiak, sehpanın etrafında oturup pasta yiyor ve eĐleniyorduk.

Monopoly para zulama baktım ve Willem bir kez daha űzerinde otel olan parsellerimden birine geldiĐinde derin bir i çekti ve son banknotunu bana doĐru itti.

"Benden bu kadar. Kaybetmekten bıktım artık," diye mırıldandı, sonra bana sırtıttı ve başını salladı.

"Sen bir profesyonelsin, Echo. Aldığımız her lanet oyunda," diye itiraf etti.

Gururla başımı salladım, sonra omuz silktim ve zulama koymak için parasını aldım.

"Ben de yokum. Zar atacak param bile yok." Zirve i çekti.

Nordin gűldű ve kanepeye yaslandı. "Ben bir Yarın rűvanŐ maçı var." dedi.

Aptal gibi sırtıtmamak için dudaklarımı sıkıca birbirine bastırdım.

"Benim yatmam lazım. Senin de," dedi Willem kardeşlerine.

"Gitmemiz gerek. geyik için erken kalk."

Bűtűn akŐam oturduĐu koltuktan kalktı ve sehpanın űzerindeki oyunlara uzanabilmek için eĐildi.

EĐildikten sonra alnımdan űptű ve saçlarımı taradı. Geri.

"Sen de biraz uyu, tatlım," diye fısıldadı, sonra da Kodiak'ın peşinden yatak odasına gitti.

DiĐerlerine baktım ve gűlűmseyerek ellerimi havaya kaldırdım. İmzala.

Hepimiz aynı yatakta uyuyabilir miyiz? diye sordum. Sadece üçümüz, diye ekledim.

Summit dudaklarını büzdü ve çoktan ayağa kalkmış olan ve Önerime başını sallayan Nordin'e baktı.

"Ben de tam bu gece onunla kimin yatacağı konusunda kavga edecek sınırlarım olmadığını söylemek üzereydim," dedi küçük kardeşine bakarak.

Kasabaya gitmeden önce, kucağında ben varken arkada kimin oturacağı konusunda küçük bir bakışmaları oldu.

Neyse ki, her yolculuk için yer değiştirdiler ve hiçbiri üzölmek zorunda kalmadı.

Biraz çocukçaydı, ama dürüst olmak gerekirse... ikisinin de beni istediğini bilmek harika hissettirdi.

Bu gece benim için kavga etmek zorunda kalmayacaklardı.

Nordin beni yatak odasına çekmeden önce tabaklarımızı temizledik ve tüm oyunları kaldırdık, Summit de hemen arkasından takip etti.

Yatağa girdim ve yorganın altına girdim, yatağın tam ortasına uzandım, böylece ikisi de yanımda yeterli alana sahip oldular.

Gömleklerini çıkarmalarını izledim ve pantolonları da çıktıktan sonra Nordin sağ yanımdaki yatağa ilk giren oldu.

Kolunu yastığının altına soktu ve Zirve yatağın diğer tarafına geçmek için ışığı kapatırken yüzümü ona döndüm.

Kolu karnıma dolandı, kığım kasıklarına bastırılana kadar beni kendine doğru çekti ve yastığım olmadığı için başımı Nordin'in göğsüne koydum.

Ayaklarım Summit'inkilere dolandı ve biraz daha rahat etmek için bir elimi Nordin'in göğsüne koydum.

Tam ortalarında yatmak bana kendimi güvende hissettirdi ve iki büyük adamla çift kişilik yatağı paylaşmak iyi bir fikir gibi görünmese de, tekrar böyle uyumak isteyeceğimi biliyordum.

Nordin'in eli yanağımı kavradı ve başımı geriye yatırdıktan sonra dudaklarıma bir öpücük kondurdu.

Dili ağzımın kenarında gezindi ve ben de öpücüğö derinleştirmesi için ona izin verdim.

Summit ne yaptığımızı fark etmiş olmalı.

Beni vücuduna doğru çekerek orada olduğunu gösterdi.

çok.

Kimsenin kendini dışlanmış hissetmesini istemediğim için elimi Nordin'in göğsünden Summit'in eline götürdüm ve parmaklarımı onunkilerin arasından geçirerek sıkıca tuttum.

Öpüşmemiz çok uzun sürmedi ve iyi geceler demeden önce yaptığı tatlı bir jestti.

"İyi uykular sevgilim," diye fısıldadı, sonra dudaklarıma bir öpücük daha kondurdu.

Gülümsedim.

Bundan daha iyisi olamazdı.

Yirmi Altıncı Bölüm

Echo

Haftalar geçmişti ve ben vahşi doğada yaşamaya belki biraz fazla alışmıştım.

Şaşırtıcı bir şekilde, onların avlarını giydirmelerini izlemek artık beni rahatsız etmiyordu ve tıpkı diğer günlerde olduğu gibi, Summit tavşanlar üzerinde çalışırken ben de Kodiak ile dışarıda oynuyordum.

Orada durup onu izlemek istediğimden değil, ama yanından geçtiğimde ya da ona baktığımda, o etle ne yaptığını görmekten rahatsız olmadım.

Beni şaşırtan bir diğer şey de Nordin ve Willem'in işaretleri ne kadar hızlı öğrendikleriydi.

Birkaç kelime biliyorlardı ve bazı temel cümleleri bir araya getirebiliyorlardı, ama gerçekten çabalıyorlardı ve her akşam yemeğinde bir ASL dersi almak istiyorlardı.

Onlara öğretmekten keyif aldım ve Summit de bana çok yardımcı oldu.

Yine de, artık tahtamı kullanmak zorunda kalmayana kadar gitmeleri gereken uzun bir yol vardı.

Alfabenin tamamını biliyorlardı, bu da her kelimeyi parmakla hecelemelerine yol açtı.

Bütün bir cümleyi bitirmek biraz zaman aldı ama er ya da geç işaret diliyle konuşabileceğimizi biliyordum.

Nordin ve Willem sabahın erken saatlerinden beri yoklardı ve hava kararmaya başlamıştı, yani yakında geri dönüyor olmalıydılar.

Kodiak'ın yakalaması için tenis topunu bir kez daha fırlattım, sonra Summit'e döndüm ve dikkatini çekmek için el salladım.

"Bir şeye ihtiyacın var mı, tatlım?" diye sordu.

Diğerleri beşten önce dönmek istemedi mi? Neredeyse yedi oldu.
İmzaladım.

Bir şey oldu diye endişelendim.

Belki içlerinden biri tuzağa düşmüş ya da yolda yaralanmıştı.

Ama Summit beni rahatlatmakta gecikmedi.

"Eminim sadece zamanın nasıl geçtiğini anlamamışlardır. Burayı bitirdikten sonra akşam yemeğine başlayacağım. Bana yardım etmek ister misin?"

Yavaşça başımı salladım, sonra dosdoğru önüme baktım.

Orma

n. Güneş artık çok parlak değildi ve kendime şunu söylemek zorundaydım

yakında döneceklerini söyledi.

Güvende ve yaralanmamış.

Kodiak ağzında topla bana geri döndü ama yorulmuştu ve topu ayaklarımın önüne bıraktı, sonra da yüksek sesle mızımızlanarak yanıma uzandı.

Acıktığından eminim, bu yüzden eğilip topu aldım ve kabini işaret edip *yemek işareti yapmadan* önce başını kaşıdım.

İşaret öğrettiklerim sadece çocuklar değildi ve Kodiak yemek, otur, yat, dışarı ve oyun kelimelerinde hızlı bir ilerleme kaydetti.

Ona öğretmek istediğim daha çok kelime vardı ama şimdilik bunlar yeterliydi.

Kodiak ayağa fırladı ve kulübeye doğru koşmaya başladı, ben de onu takip etmek üzereyken Nordin'in Summit'e seslendiğini duydum.

"Bir tane bulduk, kardeşim!" Sesi ormanda yankılandı ve ben onun ve Willem'in ortaya çıkmasını bekledim.

Ama sık ağaçların arasından çıkan sadece Nordin'di ve omuzlarından sarkan tavşanlardan başka bir şey göremediğim için kafam karışmıştı.

Neyi anladın?

"Benimle dalga geçiyorsun, değil mi? Nereye?" Summit sordu, gözleri kocaman ve heyecan doluydu.

"Yaklaşık bir buçuk mil uzakta. Buraya dönerken yolunu kesiştik. Willem orada bizi bekliyor. Onu geri çekmek için yardımınıza ihtiyacımız var," diye açıkladı ve ben neden bahsettiğini ilk o zaman anladım.

Bir ayı mı? Bana bakarken kollarımı göğsümde kavuşturup pençelerimle işaret ettim ve Nordin bu işaretin tam olarak ne anlama geldiğini bilerek başını salladı.

Onlara temel avcı dilini öğretmek zorundaydım ve *ayı* bilmek istedikleri ilk kelimelerden biriydi.

"İşte bu! Büyük su samuru kızağını almalıyız. Bizimle gelmek ister misin hayatım?" diye sordu, önce tereddüt ettim ama sonra başımı salladım.

Peki ya Kodiak? Ben sordum.

"Onu burada bırakacağız. Bu arada çiğnemek için biraz tavuk yiyebilir. Uzun sürmez," dedi Summit bana.

"Ona yiyecek bir şeyler getir. Biz de gidip kızağı getirelim."

Ona başımı salladım ve Kodiak'a buzdolabından yarım tavuk almak için içeri girdim ve bir tabak aldıktan sonra üzerine koyup yere yerleştirdim. Başını çabucak okşadım ve kapıyı arkasından kilitleyerek dışarı çıktım.

Ben.

Adamların evin arkasından kızağı almalarını bekledim. Birkaç kez geyik için kullandılar ve onlar bile her zaman sığmadılar.

Orad

Büyük bir kızaktı ama bir ayı muhtemelen içine sığmazdı.

a.

Ormanın içine doğru ilerledik ve Willem'e ulaştığımızda yanındaki büyük siyah ayıyı görünce durdum.

Hareket edemiyordum ve bu manzaranın güzel mi yoksa rahatsız edici mi olduğunu bilmiyordum.

Kulübede ölü hayvanlar görmüştüm.

Kahretsin, onları sahada giydirdiklerini gördüm.

Ama bir ayıya hiç bu kadar yaklaşmamış olmam beni birkaç adım geri attırdı.

Kocaman bir şeydi ve çocuklar birdenbire onun yanında küçücük kaldılar. "İyi misin, tatlım?" Willem sordu.

Yüzünde gururlu bir gülümseme vardı ve hemen başımı salladım, sonra ayıya baktım.

"Hadi onu kızağa bindirelim. Hava kararmadan geri dönmeliyiz," dedi Nordin ve hepsi ayının kızağa itilmesine yardım etti.

Yardım etmek istedim ama ona fazla yaklaşacak cesareti kendimde bulamadım. Ya ölü değilse ve birdenbire bize saldırırsa?

Hayır.

Elbette, bir hayvanın ne zaman öldüğünü biliyorlardı.

"Hayalet görmüş gibisin," diye kıkırdadı Summit. "Hiç bir ayıya dokundun mu?" diye sordu.

Evet. Oturma odasındakini ve Willem'in yatak odasının kapısını imzaladım.

"Touché," diye sırtı Summit, sonra da ayıya yaklaşmam için bana el salladı.

Yine tereddütlüydüm ama beni asla herhangi bir yere koymayacaklarını biliyordum.

Tehlike.

Kızağa ulaşana kadar birkaç adım attım ve yaklaştığımda dudaklarımı sıkıca birbirine bastırarak hayvana baktım.

Sakin ol, Echo, diye düşündüm.

"İşte." Nordin elime uzandı ve beni yanına çekti.

Onu.

Ayının alt yarısının yanında diz çökmüştük ve yavaşça, Nordin elimi bir patimin üzerine koydum.

İnanılmaz büyüktü ve zaten küçük olan elim onun pençesinde daha da küçük görünüyordu.

"Çılgınca, ha? Bu yüzden vahşi doğada daha fazla kalman tehlikeliydi. Bunlardan birini geçseydin hayatta kalamazdın," diye açıkladı Nordin.

Görmeyeceğimi biliyordum ama kabinlerine girene kadar bir tane bile görmediğim için şanslıydım.

Başımı salladım, sonra aramızda biraz mesafe açmak için hızla ayağa kalktım. "Hadi geri dönelim. Bu gece sahada giyinmemiz gerekiyor," dedi Willem.

Kulübeye geri döndük ve üç adamın da kızağı çekmesiyle düşündüğümünden daha çabuk geri döndük.

Onlara bir şey söylemeden akşam yemeğine başlamak için içeri girdim.

Daha hızlı olmak için hepsinin ayı üzerinde çalışması gerekiyordu ve mutfak penceresinden onları işlerini yaparken izleyebiliyordum.

Kötü insanlar değillerdi.

Sadece işlerini yapıyorlardı.

Aylara karşı ne kadar nazik davrandıklarını gören biri, o hayvanları ganimet elde etmek için öldürmediklerini anlayacaktır.

Eve getirdikleri etle yüzlerce insanı doyurdular ve geri kalanı müzeler ve okul için kullanıldı.

İnsanları eğitmek için.

Willem

Sonunda.

Her zaman en beklemediğiniz anda gelirler, ama bu canavarın bu gece yolumuza çıkmasına sevindim.

Onun etiyle dondurucumuz doldu ve hatta ayı sığsın diye yemek için biraz tavşan eti çıkarmak zorunda kaldık.

Ayı eti yemeyi sevmezdik ama yiyen pek çok insan tanıyorduk ve sadece bir biftek için iyi para ödüyorlardı.

Ve çoğu da kasabada et çeşitlerini sunmayı seven bir restorana gitti.

Echo bütün akşam sessizdi ama nedenini bilmiyordum.

Elini tutmak için masanın üzerinden uzandım ve dikkatini çekip gözlerini üzerimde topladıktan sonra ona gülümsedim ve başımı yana eğdim.

"Her şey yolunda mı, tatlım?"

Bana gülümsedi ve başını salladı, sonra elimi sıktı ve imzalamak üzere elimden çekip aldı.

İmzaladığı her şeyi anlayamadım ama neyse ki Summit hemen yanımdaydı.

"Eve gideceği için gergin," dedi ve ben tekrar onun yüzüne baktım.

Gözl

er. "Burada biraz daha kalmak ister misin?" diye sordum.

Eve planladığımızdan daha erken gitmek konusunda onunla konuşmuştuk.

için.

Yeterince etimiz vardı ve burada kalmamıza gerek yoktu. artık avlanmak için.

Bu yüzden listemizde eve dönmek vardı ve iki gün içinde yola çıkmayı planladık.

günl

er. Başını salladı ve dudaklarını büzdü.

Tekrar imzaladıktan sonra bazı kelimeleri seçebildim. Bunlardan biri *polisti*.

"Hala aktif olarak seni arıyorlar mı bilmiyoruz Echo,"

Zirve dedi, sonra içini çekti ve sandalyesinde arkasına yaslandı. "Ama iki gün içinde ya da bir ay içinde ayrılmamız fark etmez. Bizimle güvende olacaksın ve bunun böyle kalması için ne gerekiyorsa yapacağız."

Bunu zaten biliyordu ama güven tazelemek önemliydi, Özellikle de Onu.

"Mesele şu ki, on sekiz yaşındasın. O piçi terk etmek için her türlü hakka sahipsın, yasal vasin olsa bile. Polis seni bulsa bile, ona geri dönmen için seni zorlayamaz. Ama seni burada bizimle sakladığımızı öğrenirlerse bu bir sorun haline gelebilir," dedim.

"Bizimle birlikte iradesi dışında tutulmuyor. Yapabilecekleri bir şey yok ve eğer onun ortadan kaybolmasıyla bir ilgimiz olduğunu düşünmeye başlarsa, öyle olmadığını açıklayacaktır," dedi Nordin, sesi biraz sinirli çıkıyordu.

"O haklı. Annen ya da Garrett geri dönmeni istemediği sürece korkmanı gerektirecek bir şey yok. Seni kaçırdığımızı düşünürlerse polislerle biz ilgileniriz. Kasaba bizim pislik olmadığını biliyor," dedi Summit.

Echo hâlâ biraz kararsız görünüyordu ama derin bir nefes alıp gözlerini bir saniyeliğine kapattıktan sonra başını salladı.

Tamam, imzaladı, bu da beni gülümsetti çünkü hatırladım.

Onun bizimle iletişim kurmasını izlemeyi çok seviyordum ve bir gün benim de onunla aynı şeyi yapabileceğim günü sabırsızlıkla bekliyordum.

Sesimi kullanmadan.

Sadece imzalıyorum.

Yirmi Yedinci Bölüm

Echo

Mutfağı temizlemeyi bitirmek üzereydim ki çocukların içeri girip konuştuklarını duydum.

Yemekten hemen sonra, ayıyı sahada giydirirken yaptıkları pisliği temizlemek için dışarı çıktılar.

Mutfağın önünden geçerlerken dönüp onlara baktım ve Willem kafasını içeri uzatıp bana rahatlatıcı akşamımızı geçirmeden önce hızlı bir duş alacaklarını söyledi.

Avlanmayı bitirmişlerdi ve yarın hepimiz eşyalarımızı toplayıp iki gün içinde yola çıkmaya hazırlanacaktık.

Uzun bir yolculuktu ve gece geç saatlerde evlerine dönecektik ama heyecanlıydım.

Tüm bulaşıkları dolaplara yerleştirdim ve onlar duşlarını bitirene kadar mutfağı düzenlemeye ve artık ihtiyaç duyulmayan her şeyi atmaya karar verdim.

Kodiak mutfak masasının yanında yerde uyuyordu ve itiraf etmeliyim ki onu gerçekten sevmeye başladım.

Ondan hoşlanıyordum ve onunla her yalnız kaldığımda, hatta sabahları kalkamayacak kadar yorgun olduğumda bile yatağa ya da kanepeye sarılıyordum.

Ne zaman beni ele geçirse endişemi yok etmeyi başardı.

Kodiak iyi bir köpekti.

Artık biliyordum.

Ayrılmadan önce artık kullanmayacağımız her şeyi kaldırdım ve birkaç dakika sonra diğerlerinin oturma odasında rahatladıklarını ve yatmadan önce birkaç oyun oynayıp oynamayacağımızı anlamaya çalıştıklarını duydum.

Ama benim başka fikirlerim vardı.

Kendime baktım, sonra hızla kot pantolonumdan ve kazağımdan kurtuldum, ardından iç çamaşırlarımı ve çoraplarımı çıkardım.

Bu onları kesinlikle şaşırtacak ve istediğim ruh haline sokacaktı.

Onları havaya sokmak için striptiz yapmam gerekmiyordu. Ama bu eğlenceli olurdu.

Oturma odasına doğru yürüdüm ve beni gördükleri anda çeneleri düştü.

Nordin ve Summit kanepede, Willem ise koltukta oturuyordu ama üçü de bana doğru bakıyor ve vücudumun her santimetrekaresini inceleyerek beni baştan aşağı süzüyorlardı.

Tek kelime etmediler ve ben de Willem'in önünde diz çökmek için yürüdüm, önce onu memnun etmek istiyordum.

Ellerimi dizlerinin üzerine koyarak bacaklarını daha geniş açtım ve kasıklarına yaklaştım.

"Sık beni..." dedi nefesinin altında ve eliyle başımın arkasını kavrayıp saçlarımı at kuyruğu şeklinde geriye doğru çekti.

Düğmesini ve fermuarını hızlıca açtım ve kalçalarını kaldırmasına yardım ederek pantolonunu boxer külotuyla birlikte aşağı çektim.

Nordin'in "Tatlı Echo oynamak istiyor," dediğini duydum ve onu ve Summit'i kızdırmak için, kıcımlı daha iyi görmelerini sağlamak için sırtımı kaldırdım.

Ellerimi Willem'in sikinin etrafına sardım ve gözlerimi onunkilerden ayırmadan uzunluğuna sürtünmeye başladım.

Sonra, istediğini çok hızlı almasına izin vermemek için ucunu yaladım ve ellerimin yukarı ve aşağı daha kolay kayması için ıslatmak için şaftı boyunca hareket ettirdim.

"Siktir," diye mırıldandı yine ve saçlarımı daha sıkı kavrayarak onu içime almam için başımı aşağı doğru itti.

Teslim oldum ve sikini ağızımın derinliklerine gömmesine izin verdim ve boğazımın arkasına çarptığında, biraz hava almak için başımı yukarı kaldırdım.

Diğerlerinin beni izlediğini biliyordum ve onların

Panto

lon. Benim istediğim de buydu.

Sıra kendilerine gelene kadar sabırla beklemeleri için. Ama nasıl sabırlı olunacağını biliyorlardı.

Başımı daha hızlı aşağı yukarı hareket ettirirken gözlerimi Willem'den ayırmadım,

Ve içime her girdiğinde, ona ne kadar iyi hissettirdiğimi bilmem için saçlarımı daha sıkı tuttu.

Zaten gergindi ve sanırım bu onları şaşırtarak heyecanlarını artırdı.

"Aynen böyle, tatlım. Devam et ve ben de o güzel ağıza boşalayım," diye teşvik etti.

Spermlerinin tuzluluğunu sevmeyi öğrendim ve gününe bağlı olarak bazen diğer günlerden daha tatlı bir tadı vardı.

İniltileri daha da arttı ve başımı her sallayışımda onu daha da derine çektim.

Dilime karşı nabzının attığını hissettim, ama yükünü ağzıma boşaltmadan Önce geri çekildim ve ona şeytanca gülümsedim.

"Benimle böyle alay edemezsin, tatlım." Sesi bir sızlanma gibiydi ama beklemesi gerekip gerekmediği umurumda değildi.

Aklımda bir şey vardı ve bunu mahvetmelerini istemedim.

Çünkü beğeneceklerini biliyordum.

Zirve'ye bakmak için döndüm ve gözlerini benden ayırmasını bekledim.

Göt.

Hepinizin üzerime boşalmasını istiyorum. Aynı anda imzaladım, sonra Nordin'in bacaklarının arasına süründüm.

"Ne dedi Summit?" Willem ağzı bir karış açık bana bakarken sordu.

"Hepimizin aynı anda üzerine boşalmamızı istiyor," dedi onlara ve ben de bunu yüksek sesle duyduktan sonra kendi fikrime sııttım.

Kulağa sıcak

geliyordu.

Seksi.

Vahşi.

Tam da sevdikleri şey.

"O güzel dudaklarınla neler yapabileceğini göster bana Echo," diye teşvik etti Nordin ve Willem'e yaptığım şeyi ona da yapmaya niyetlendim.

Dudaklarımı onun sertliğinin etrafına sardım ve bunu tek başıma yapmama izin vermek yerine, Nordin kalçalarını hareket ettirdi ve her seferinde ağzımın içine daha derin girmek için bana doğru itti.

Bu şekilde, kenara gelene kadar çok uzun sürmedi ve gelmemesi için geri çekilmek zorunda kaldım.

İçlerinde oluşan baskıdan dolayı acı çekmelerini istemiyordum, ama yaptığımız her şeyin bin kat daha yoğun hissedileceği noktaya kadar onları kızdırmak istiyordum.

Ve bu nedenle, kanepeye geçmeden Önce aynısını yaparak hızla Summit'e geçtim.

Hepsi ayağa kalktı, önlerinde dururken hala sertleşmiş yaraklarını ovuşturuyorlardı.

benden.

Gözleri çıplak amımdan göğüslerime, oradan da sırtarak onları daha da kızdırdığımı görebilecekleri yüzüme kayd.

Ellerim göğüslerime gitti ve onlar gelme dürtüsüyle savaşıırken ben ovmaya ve sıkmaya başladım.

"Bize ne zaman olacağını söyle, sevgilim. Seni işaretlemeye hazırız. Hepsi aynı anda, senin istediğin şekilde," dedi Nordin ve sözleri vücudumda kıvılcımlar yarattı.

Dudaklarımı yaladım ve boylarını ovuşturan ellerine baktım.

Bana bakışları güzel olmalı, ama karşınızda duran üç ateşli, uzun ve kaslı dağ adamının size bakarken kendilerini boşaltmalarıyla kıyaslanamaz bile.

Şanslıydım.

Summit bana "O memelerle oynamaya devam et," dedi ve ben de dinledim.

Her iki meme ucunu da çekiştirerek mümkün olduğunca çok çektim ve sınırlarına ulaştıklarında tekrar bıraktım.

Karnımın alt kısmındaki gerginliğin arttığını hissettim ve karıncalanmayı hafifletmek için sağ elimle klitorisimi hafifçe daire içine almak için uzandım.

İnlemeleri daha da yükseldi ve kaslarının esneme şeklinden yaklaştıklarını anlayabiliyordum.

Kendimle oynamaya devam ettim ama kendime fazla konsantre olamadım.

Sonra, hiçbir uyarıda bulunmadan, Willem karnıma ilk kez boşaldı ve hemen arkasından kardeşleri onu takip etti.

Kanepeyi kirletmemek için biraz daha yaklaştılar ve yükleri vücudumu kaplarken gözlerimi açık tuttum, birkaç hafta önce sahip olmaya başladığım fantezilerden birini yerine getirdim.

Tüm bunlar başladığında, arzularım hakkında açılma konusunda emin değildim, ama çok geçmeden kirli düşüncelerimde yanlış bir şey olmadığını öğrendim ve şansına, ne istersem bana veriyorlardı.

Orgazmdan inmeleri biraz zaman aldı ve onlar inerken ben de dölle kaplı karnıma baktım.

Parmağımla hareket ettirerek karnımın örtmediği noktalarına yaydım.

Güzel hissettirdi ve bükülmüş olmasına rağmen hoşuma gitti.

"Sıra bizde," di y e homurdandı Willem ve beni çevirmeden önce gömleğini kaldırıp göbeğimdeki dölleri temizledi, böylece ortalığı dağıtmamış olacaktım

kanepede.

Temizlendikten sonra beni çevirdi, böylece kanepede diz
ç ö k m ü ş t ü m ve k ı c ı m onlara doğru kalkmıştı.

Willem yaklaştı ve iki eliyle k ı c ı m ı avuçlayıp her iki yanağ ı m ı da tokatladı.

Sert.

Gözlerimi kapattım ve baş ı m ı n geriye düş mesine izin verdim ve
bir tokat daha atarak ona bakmak için dö nd ü m ,

"Bence bu gece sonunda sonuna kadar gitmek için iyi bir gece. Siz ne
düş ünüyorsunuz çocuklar?" diye sordu kardeşlerine.

"Sanırım hazır," dedi Nordin sırtarak, hâlâ Summit gibi sikini
ovuşturuyordu.

İkinci raunt için tekrar sertleştirmeye çalışıyorlardı.

Tekrar sertleş meleri ve tekrar tekrar boşalmaları çok kolaydı.

Tekrar.

Benim için ço ğ u zaman tek bir orgazmdı, ama her zaman bir
delicesine yo ğ un bir tane, bu yüzden benim için yeterliydi.

Willem'in parmakları yarığ ı m ı n izini sürdü ve hedeflerine
ulaştıklarında onları daha önce oynadıkları deliğe yavaşça itti.

İlk baş ta gergindim, ama parmakları iç eride harika hissettirmiş ti ve
aletlerini o dar deliğe soktuklarında daha da fazlas ı n ı hissetmek için
heyecanlıydım.

K ı c ı m ı oynattım, sonunda iç imde hareket etmesini istiyordum.

"Sabırlı ol, sevgilim. Yavaş gitmezse can ı n yanacak," dedi Nordin,
sonra

yanıma oturdu.

K u c a ğ ı n a oturmam için beni kucağ ı na çekti ve oturduğ umda,
p r e z e r v a t i f i takmış bir şekilde altıma yerleş ti.

Birkaç hafta önce sehpanın üzerine bir kavanoz prezervatif koydular
ve bu her şeyi çok daha kolaylaşt ı rdı.

Her ihtiyaç duyduklarında yatak odasına gitmek zorunda
kalmıyorlardı.

Şaftına baktım ve yavaşça kendimi onun üzerine bıraktım.

Şaftı beni gerdi ve iç imde başka bir horozun iş e yarayıp
yaramayacağını merak ettim.

Nordin'den bir inilti yükseldi ve beni üzerine taş ı mak yerine, elleri
kalçalar ı mda ve siki iç imde sabit tuttu.

Zirve kanepenin etrafında dolaşarak arkasında ve önümde durdu, ben de uzanıp elimi onun boyuna doladım, eli saçlarımda gezinirken onu kavradım.

"İyi bir kız gibi ikisinin de sikini alacak mısın?" dedi ve ben de başımı salladım.

Willem'in ucunun arka girişime dayandığını hissettim ve her yavaş itişinde beni daha da gerdiğini hissettim.

Bu duygu inanılmazdı ve hepimizin işini kolaylaştırmak için daha da rahatlamaya çalıştım.

"Çok sıkı amına koyayım," diye tısladı Willem ve sonra tek bir hamleyle içimi doldurdu.

Keskin acının geçmesi için gözlerimi kapattım ve içimdeki yaraklarına alıştıktan sonra, içime girip çıkmaya başlamaları için dizlerimle kendimi yukarı ittim.

Ne yaptıklarını çok iyi bildikleri açıktı.

Biri içimde hareket ederken diğeri geri çekildi ve tam tersi oldu.

Gözlerimi açamıyordum ama onları kapalı tutmak hissettiğim her şeyi daha yoğun hale getirecekti ve istediğim de buydu.

"İyi misin, tatlı kız?" Summit eğilip yanağımı usulca öperken sordu, ben de başımı salladım ve sikini çok sıkı kavradığımı fark ettim.

Acı çekmiyordum, sadece tüm bu durumdan bunalmıştım.

Willem ve Nordin sanki hayatları boyunca bunu yapmışlar ve başka hiçbir şey yapmamışlar gibi daha hızlı hareket ettiler.

Bir kızı iyi hissettirmek için nasıl hareket edeceklerini çok iyi biliyorlardı ve ben buna doyamıyordum.

"O amcığı sıkmaya devam et Echo. İçine boşalmamızı ne kadar istediğini hissetmemize izin ver," diye mırıldandı Nordin, elleri memelerimi avuçlamak için yukarı gelirken.

Onları sıkıca sıkı ve Summit'in elleri hala saçlarımdayken, vücudumun her yerinde her türlü şeyi hissettim.

Dudaklarım aralandı ve siklerini birkaç kez daha içime soktukten sonra vücudum gerildi ve hareket edemedim.

Orgazm beni bir anda, hiçbir uyarı olmadan vurdu, titrememe ve her tarafımın sarsılmasına neden oldu.

Ama durmadılar.

İkisi de yavaşlayana kadar beni becermeye devam ettiler.
Nabızlarının her zamankinden daha sert attığını hissettim ve tekrar normal nefes alabildiğimde iniltileri oturma odasını doldurdu.
Summit'in sikini bırakarak Nordin'e yaslandım. İşim bitmişti.
Yorgunum
.
Bitkin.
Ama onlarla tanıştığımdan beri yaşadığım en iyi deneyimlerden biriydi.

Yirmi Sekizinci Bölüm

Zirve

"Yirmi dört saat boyunca kucağımda oturmaya hazır mısınız?" Sırıttım ve Echo kulübenin dışına çıkarken onu kendime doğru çektim.

Bana gülümsedi ve başını salladı, ardından kollarını belime dolayarak bana yaslandı.

Eşyalarımızı toplamış ve her şeyi kamyonun arkasına koymuştuk, eve dönmeye hazırdık.

Buraya sadece üçümüz ve Kodiak olarak gelip bir kişiyle daha ayrılacağımızı hiç düşünmemiştik.

Ama şikayet ettiğimizi duyamazsınız.

Başının üstünü öptüm ve son spor çantasını kulübeden dışarı taşıyan Nordin'e baktım, ardından Kodiak hemen kamyona koşup sandığına girdi.

Garip bir şekilde, o köpek o kafeste uzun araba yolculuklarından hoşlanıyordu. "Önce sen sürmek ister misin?" Nordin Willem'e sordu.

"Evet, sanırım ilk on iki saati ben yapacağım," diye cevap verdi, sonra önce Kodiak'ı bindirmek için sürücü tarafına yürüdü, sonra kendisi bindi.

"Hadi, tatlım."

Kucağımda rahat ettikten, **y a n l a m a s ı n a** oturup göğsüme yaslandıktan sonra Willem nihayet eve dönüş yolculuğumuza başladı.

"Orada iyi mi?" Willem sordu ve Echo ona cevap vermek için başparmağıyla işaret etti.

"Güzel. Tuvalete gitmek için durman gerekirse bana haber ver. Park edebileceğim birkaç yer var," dedi ona.

Genellikle dört duraktan fazla **d u r m a z d ı k** ama onun için ne zaman gerekirse dururduk.

Kollarımı ona doladım ve sıkıca sarıldım. "Daha çok erken. İstersen uyuyabilirsin," dedim ona.

Echo başını salladı ve yüzünü boynumun kıvrımına soktu, ben de daha hızlı uykuya dalması için sırtını okşadım.

*

Echo

Zirve'nin hareket ettiğini hissettiğimde uyandım ve gözlerimi açtığımda güneş parlak bir şekilde yüzüme vuruyordu.

Ormandan çıkmıştık ve sanki hiçliğin ortasında bir benzin istasyonunda durmuş gibiydik.

"Günaydın, tatlım. İyi uyudun mu?" Summit sordu.

Ona baktım ve başımı salladım.

Kapıyı açtı ve ben hâlâ kollarındayken dışarı çıkmaya çalıştı. "Gel, inmene yardım edeyim," dedi ve kamyonundan inmeme izin verdi.

Birincisi.

Ayağa kalktığımda gerindim ve etrafıma bakındım.

Nordin ve Willem ortalıkta görünmüyorlardı.

Kodiak'ı hemen fark ettim.

Willem orada durup beklerken o da yolun kenarında işini yapıyordu.

Beni fark ettiğinde o seksi sırıtışıyla el salladı, ben de ona tatlı bir gülümsemeyle karşılık verdim.

"Uyandı!" Nordin bize doğru yürürken seslendi.

Elinde çikolatalar vardı ve bana ulaştığında onları bana uzattı.

"Bir tane al. Sandviçlerimizi yedikten sonra küçük bir tatlı" dedi.

Çubuklardan birini aldım ve ona sessizce teşekkür ederek gülümsedim.

Ne zamandır yoldayız? Summit'e bakarak sordum.

"Sadece birkaç saat. Saat neredeyse öğleden sonra bir," dedi bana, kamyonun yan tarafına yaslanarak.

"Biraz kafan karışmış gibi görünüyorsun. İyi misin?" Nordin parmağıyla çenemi kaldırarak sordu.

Tekrar başımı salladım ama artık kulübede olmamak biraz tuhaf hissettiriyordu.

Hayatın onların memleketinde devam edeceği gerçeğine alışmak zorundaydım. Onların evinde.

"Yolculuktan keyif alacaksınız. Manzara inanılmaz," diye güvence verdi Summit.

Ben.

"Ve eğer istersen, telefonumdan film bile izleyebiliriz, şimdi tekrar bir sinyelimiz var."

Bu gözlerimin açılmasına neden oldu.

Bu doğru!

Telefonum tekrar çalışacaktı.

Arabanın kapısını açmak için Zirve'yi kenara ittim ve sırt çantama uzandıktan sonra telefonumu çıkardım.

Ekran aydınlandığında, hâlâ pili olmasına şaşırdım.

Birkaç gün önce onlar dışarıda tavşanlarla uğraşırken oyun oynadıktan sonra kapatmışım ama yine de ölmemiş olması şaşırtıcıydı.

Bağlanması biraz zaman aldı ama bağlandıktan sonra Garrett'tan birkaç cevapsız arama geldi.

Numarası ekranımda görünüyordu.

Onu telefonuma hiç kişi olarak eklememiştim, gerek duymamıştım.

İçeride

n. O cevapsız çağrılar 15 Mayıs'a aitti. Evden kaçtığım gün.

Ama hepsi bu kadar.

Artık arama ya da mesaj yok.

Umurunda değildi ama benim için sorun değildi.

"Neden üzgün? Ne dedin sen?" Willem'in sesi kızgın geliyordu ama Yaklaşıp elimdeki telefonu görünce iç geçirdi. "Biri sana ulaşmaya mı çalıştı?" diye sordu.

Garrett,

imzaladım.

İşte bu kadar.

Beni arayan başka kimse yoktu.

Annemde telefon numaram vardı ama hiç kullanmazdı.

Doğum günümde bile.

"Onun için üzölmeye değmez, Echo. Hadi, kapat şu şeyi de yolculuğumuza devam edelim. Evimizi görmem için sabırsızlanıyorum," dedi Willem, bir elini yüzümün yan tarafına koyarak.

Usluca gülümsedim, sonra telefonumu kapattım ve sırt çantama geri koydum.

Kimse benim için endişelenmesine ihtiyacım yoktu ve o birkaç cevapsız arama Garrett'ın umurunda olmadığına yeterli kanıtıydı.

Yolumuza devam ettik ve Summit'in de dediği gibi manzara gerçekten çok güzeldi.

Hatta nefes kesici.

Memleketimin dışına hiç çıkmamıştım ve tek gördüğüm sokaklardaki çukurlar ve yıkık dökük itlerdi.

Ama burada her şey çok güzeldi.

Bazı dağların uçlarında hala kar vardı ve biz kulbedeyken bile güneş doğrudan üzerine vurana kadar erimeyen karlı birkaç nokta vardı.

Hava karardığında, Summit elinde telefonuyla önümüzde dururken izlemem için bir film seçmeme izin verdi.

Romantik bir film seçtim.

Daha önce hiç görmediğim ama ilk birkaç saniyesinde hemen ilgimi çeken bir film.

Summit izlerken çok sıkılmış gibi görünmüyordu ve hatta birkaç kez bazı şeyler hakkında yorum yaparak ilgisini gösterdi.

Ama ekrana bakarken kuşağında oturmak yorucuydu ve bir kez daha kollarında uyuyakaldım.

Yirmi Dokuzuncu Bölüm

Willem

Nihayet ertesi sabah vardık. Düşündüğümüzden daha erken, çünkü saat dört buçuktu.

Nordin kamyonu garajımıza park etti ve Summit dün gece biraz uyuduğu için, Nordin ve ben birkaç saat daha uyuyup ona her konuda yardım etmeden önce etleri soğutuculara doldurup yerel halkımıza dağıtmaya başladı bile.

Kamyonetten indim ve Summit'in kapısını açıp Echo'yu kucağıma alarak yatak odama götürdüm.

Uyuyordu ve onu uyandırmak istemedim.

Summit bize "Sonra görüşürüz," dedi ve yorgun bir şekilde yatağa girmek üzere üst kata çıktık.

"Saat sekiz gibi aşağıda ol," dedim Nordin'e, o yatak odasına gitmeden önce.

Benimkine girdim ve Echo'yu dikkatlice yatağın bir tarafına yatırdıktan sonra soyundum ve onunla yatağa girmeden önce ayakkabılarını çıkardım.

Üzerinde uyumak için çok da rahatsız olmayan bir tayt ve kazak vardı.

Sonunda tekrar evde olduğum için rahat bir nefes aldım.

Ona evi gezdirmek ve kendini iyi hissetmesini sağlamak için sabırsızlanıyordum.

Eve.

Onun için aklımda birkaç şey vardı, kendi odasına sahip olmak ve istediği gibi dekore edebilirdi ama şimdilik tek ihtiyacımız uyumaktı.

Saçlarını geriye taradım ve yüzüne baktım.

Temmuz ayında güneş sabah beş sularında doğardı ama şu anda çok parlak değildi ama yüzünü net bir şekilde görmeme yetiyordu.

Echo kollarımda hareket etti ve bir yatakta olduğunu fark ettikten sonra yumuşak bir iç çekti.

Ev, imzaladı.

Bu kelimeyi ve nasıl işaret edileceğini bize öğrettiği zamanlardan hatırlayarak gülümsedim.

Kalbimin ısındığını hissettim.

"Evet, evdesin," dedim ona.

"Biraz daha uyu, tatlım. Tekrar uyandığında s a n a her şeyi göstereceğim," diye söz verdim.

Gözleri kapalıydı ama benimle iletişimi bitmemişti.

Seni seviyorum.

O işareti tutarken eline iki kez bakmak zorunda kaldım.

Kalbim göğsümde çarpıyordu ve eğer bu sözleri söylediye, aklında üçümüzün de olduğunu biliyordum.

Sadece ben değil.

Kulübede geçirdiğimiz süre boyunca Echo bize alıştı ve eğer kardeşlerimin ve benim kalbimiz bu kadar kilitli olmasaydı, bir süre önce ona da aynı şeyi söyledik.

Ona karşı duygularımız güçlüydü ve her geçen gün artmaya devam ediyordu, ancak duygular hakkında konuşmak hiçbir zaman bizim gücümüz olmadı.

"Biz de seni seviyoruz Echo," diye cevap verdim. "Tüm kalbimizle."

Üç saatten biraz fazla bir süre hızla geçti ve ben diğerlerine yardım etmek ve Echo'yu yatakta bırakmak zorunda kaldım.

Huzur içinde uyuyordu ve onu uyandırmamak için sessizce yataktan kalktım, dolabımdan birkaç kıyafet aldım ve üst kattaki Summit'in banyosunda duş almak için dışarı çıktım.

Tıpkı kulübede olduğu gibi, duvarların çoğu ahşaptan yapılmıştı ve diğer odalarda neler olup bittiğini kolayca duyabiliyordunuz.

Summit'in yatak odasına gittiğimde Nordin onunkinden çıktı ve başını salladı.

"Hâlâ uyuyor mu?" diye sordu.

"Evet. Onu uyandırmak istemiyorum," diye açıkladım, sonra duraksadım ve Echo'nun bu sabah erken saatlerde imzaladığı şeyi düşünürken gözlerimi ondan ayırmadım.

Belki de bana söylemek istemedi ve söylediğinde uyuyordu.

Belki de bizi sevdiğini söylemeyi planlamıştı ama önce bana söylediğini fark etmemişti.

Bunu onun için mahvetmek istemedim, bu yüzden

kendime sakladım. "Birazdan dönerim," dedim ona.

Nordin başını salladı, sonra aşağı indi.

Summit'in görevi, küçük donduruculardaki tüm dondurulmuş etleri büyük donduruculara koymaktı, böylece biz müşterilerimize dağıtana kadar bozulmayacaklardı.

Atölyeye gitmeden önce hızlı bir duş alıp giyindim ve Echo uyandığında söylediklerinden pişman olmayacağını umdum.

Çünkü ona verdiğim "*seni seviyorum*" yanıtı çok içtendi.

Echo

Yatak odasına bakmak için gözlerimi açtığımda güneş tam yüzümdeydi.

Willem'in beni buraya getirdiğini hatırladım ve tekrar uykuya dalmadan önce birkaç saniye uyanık kaldım.

Kafamı toparlamak için bir an düşündüm.

Hayatımın geri kalanını ya da en azından bir kısmını burada geçireceğimi fark etmek.

Kendimi zaten evimde hissediyordum ve bu evi ve adamların yaşam tarzını daha fazla görmek için sabırsızlanıyordum.

Gerindim ve yatakta doğrudum, sonra tavandan tabana büyük pencereden dışarı baktım, başkalarının ancak uyanmak isteyebileceği bir manzaraya açılıyordu.

Willem'in yatak odasıyla ilgili ilk izlenimim olumluydu.

Şaşırtıcı.

Ne bekleyeceğimi bilmiyordum ama kendi özel alanını döşeme şekli güzeldi.

Zemin koyu renkli ahşapla kaplıydı ve duvarlar uzun ahşap panellerle sıvanmıştı.

Tavan yüksekti ama zaten boyunuz bir metreden uzunken böyle yüksek duvarlara sahip olmanın bir avantaj olduğunu tahmin ediyordum.

Yatağın üzerindeki örtüler pürüzsüz ve ağırdı, kabinde olduğu gibi geceleri sıcak tutmak için mükemmeldi.

Aslında, bana kulübelerini hatırlatan birkaç şey vardı, bu da beni hemen evimde hissettirdi.

Willem artık yanımda değildi ve yatağın onun tarafı hala yapılmamıştı, bu da yatağın rahat ve tekrar uzanıp bir iki saat daha uyumaya davetkar görünmesini sağlıyordu.

Ama keşfetmek istiyordum ve yatak odasına bitişik banyoya girdikten sonra yüzümü yıkadım ve koridora çıkmadan önce saçlarımı at kuyruğu yaptım.

Gördüğüm şeyi tam olarak tarif edemiyordum.

Bana binayı açıp büyük bir ev yapmak için yenilediklerini söylediler ve inanılmaz görünüyordu.

Koridor tüm katı sarıyordu ve ortadaki döner merdiven şimdiye kadar gördüklerimin hepsinden daha büyüktü.

Koyu ahşap ve siyah tonlar tüm mekanı rustik bir görünüme kavuştururken, duvarda asılı duran büyük ayı kürkü halı da evin estetiğine katkıda bulunmuş.

Bir sonraki kata baktım ve bu katta başka bir kapı olmadığı için diğer iki yatak odasının üst katta olduğunu tahmin ettim.

Ön tarafta ve merdivenin diğer tarafında, iki masanın ve yanları saran büyük bir kitaplığın bulunduğu açık bir alan vardı.

Okumayı severlerdi.

Özellikle Nordin, ki bu benim için ilk başta sürpriz oldu.

Ama ne zaman fırsat bulsa onu elinde bir kitapla buluyordum.

Sadece beş dakikalığına bile olsa.

Onların izni olmadan yukarı çıkmak istemedim, bu yüzden aşağıdan gelen bir ses duyduğumda aşağı inmek için merdivene doğru yürüdüm.

Yine büyük bir oturma odası, deri koltuklar ve duvarda asılı bir televizyonun bulunduğu açık bir alan vardı.

Sağ tarafta mutfak, arkamda yemek alanı ve başka bir oturma odası gibi görünen bir yer vardı.

Sesler oradan geliyordu, bu yüzden sık sık bahsettikleri atölyelerine açılan açık bir kapı bulmak için yürüdüm.

Nordin orada durmuş, ne olduğunu anlayamadığım bir şeyle uğraşıyordu ve dikkatini çekmek için kapıyı çaldığımda arkasını dönüp bana gülümsedi.

"Hey, sevgilim," diye selam verdi, sonra bana doğru yürüdü ve beni sıkıca göğsüne çekti.

Kokusunu içime çekmek için gözlerimi kapattım ve bir süre sonra ona bakmak için arkama yaslandım.

"Beni bulman ne kadar sürdü?" diye sırıttı.

Ona gülümsedim ve çok uzun sürmediğini belirtmek için başımı salladım ve atölyeye şöyle bir göz attıktan sonra ellerimi göğsüne koyup başımı öne eğdim.

Summit ve Willem nerede? Ben sordum.

Birinin adını işaret etmek için belirli işaretler yoktu ve çoğu sağır ya da dilsiz, kendilerine yakın olan insanlar için bir işaret uydururdu.

Benim durumumda, küçükken annemle onun hakkında konuşurken Garrett'in adını asla parmakla hecelemedim.

Onun için parmak ucumu şakağımda iki kez gezdirmekten ibaret olan bir işaret uydurdum.

Bu sadece *Garrett* anlamına gelmiyordu, her zaman onun ne kadar aptal ve tuhaf olduğunu gösteriyordu.

Üç yaşındayken bile onun nasıl bir adam olduğunu biliyordum ve bu işaret aklımdan çıkmadı.

Aynı şeyi erkeklere de yaptım, böylece isimlerini ne zaman söylediğimi anlayabileceklerdi.

Willem için işaret, orta ve yüzük parmağımı uzatarak boynuma vuruyordum.

Parmakları isminin ilk harfini gösteriyor ve boynuma vurarak sakalını işaret ediyordu.

Nordin için düz elimi kullandım ve başımın önüne koyup yukarı doğru fiske vurarak sık sık taktığı beyzbol şapkasını işaret ettim.

Summit için ise sadece kapalı bir yumruk olan S işaretini kullandım ve adını imzalamak için bileklerimi iki kez büktüm.

Bu yüzden kardeşlerinden bahsettiğimde ne sorduğumu biliyordu.

"Turdalar, eti satıcılara götürüyorlar. Birkaç saat içinde dönecekler. Aç mısın?" diye sordu.

Çabucak başımı salladım, sonra hırlamasını engellemek için elimi karnıma koydum.

Nordin elimi tutup beni mutfağa geri çekmeden önce şakağıma bir öpücük kondurdu.

"Etrafa bir göz attın mı?" diye sordu, sonra buzdolabını açıp yumurta ve süt çıkardı.

Başımı salladım ve gülümseyerek mutfağa baktım.

Büyüktü ve dışarıdaki güzel manzaraya bakmamızı sağlayan tüm açık alanı ve büyük pencereleri sevdim.

Önümüzde dağlar vardı ve diğer pencereden dışarı bakmak için döndüğümde bir kasaba ve ağaçların arasından görünen denizi gördüm. Biraz daha yukarıdaydık ama çok fazla değil.

"Kahvaltıdan sonra sana evi, atölyeyi ve bahçeyi gezdireceğim. Çok seveceksin," dedi Nordin bana.

Her şeyi görmek için sabırsızlanıyordum.

Ve onlarla yeniden başlamak için sabırsızlanıyordum. Burada. Onların evinde.

Otuzuncu Bölüm

Nordin

Her odada gözleri açılıyordu ve her şeyden bu kadar etkilenmesine bayılıyordum.

Evinde pek bir şeyi olmadığını biliyordum ama burada istediği her şeye sahip olabilirdi.

Ne isterse almak için elimizden geleni yapardık.

Ona tüm yatak odalarını ve misafir yatak odası olarak kullandığımız boş odayı gösterdim.

Anne babamız hayattayken sık sık bizi ziyarete gelirlerdi ve geç saatlere kadar orada kalırlardı.

Son zamanlarda pek kullanılmıyordu ama Willem o odayı alıp kendisine ait hale getireceğinden bahsetmişti.

Yine de, her gün bizim yataklarımızdan birinde uyusa Gece.

Yıllar önce yarattığımız mancave'e vardığımızda Sırıtmayı kes.

Burada bir adamın ihtiyacı olan her şey vardı.

Bir bar, büyük bir televizyon, büyük, rahat bir kanepe ve hatta bir bardo masası. Summit ve Willem oynamayı severdi.

Babamız da oynamayı çok severdi, biz de fırsat buldukça onun bu hobisini devam ettirmeye çalışırdık.

Köşede bir de flipper makinesi vardı ve Echo onu gördüğünde gözleri parladı.

"Ne zaman istersen oynayabilirsin. Bu ev artık senin de evin ve oyun oynamak ya da film izlemek isteyip istemediğini sormak zorunda değilsin" dedim.

Teşekkür ederim, diye imzaladı ve her ne kadar söylediğini duyamasam da, muhtemelen bir kadından duyduğum en içten *teşekkürdü*.

Senin için her şeyi yaparım Echo, diye imzaladım, iletişim kurmam ondan biraz daha uzun sürdü.

Ama o anladı ve büyük ekrana bakmaya devam ederken kollarını belime doladı.

Dudaklarımı büzdüm, sonra başımla kanepeyi işaret ettim.

"Hadi bir film izleyelim. Yarın atölyede çalışmaya devam edebilirim," diyerek onu temin ettim.

Bana baktı ve parlak bir şekilde gülümsedi, sonra başını salladı ve kanepeye doğru yürüdü.

Işıkları söndürdüm ve ikimize de içecek bir şeyler almak için bara doğru yürüdüm.

Kulübede içebileceğimiz tek şey su ve sütü.

"Kola ister misin?" Dedim ve başını çevirip bana baktı.

Dudaklarını büzdü ve elimde tuttuğum kutuya baktı, sonra başını salladı.

"Fanta?" Başka bir kutuyu kaldırarak sordum.

Burnunu kıvırdı ve başını salladı. "Beğenmedin mi?"

Omuz silkti.

Ben hiç almadım.

Yine neyi işaret ettiğini anlamam bir anımı aldı, ama yeterince eminim, anladım ve kaşlarımı kaldırdım.

"Hiç mi? Nasıl olur? Annen izin vermedi mi?" İki kutuyu da alıp kendime bir bira aldım, sonra ona doğru yöneldim ve onunla birlikte kanepeye oturdum.

Echo başını salladı, sonra elleriyle *para* imzaladı.

"Anlıyorum. Demek şimdiye kadar sadece su içmişsin. Al, biraz dene," dedim ve onun için kola kutusunu açtım.

Kutuyu eline alıp önce kokladı ve ben de on sekiz yıl boyunca nasıl yaşayıp da daha önce hiç gazoz tatmadığını merak ettim.

Ama sonra... onun hayatı farklıydı.

Kokladıktan sonra, gıdıklayan kabarcıklar yüzünden burnunu ovuşturdu ve ilk yudumunu almasını izlemek için arkama yaslanırken sırttım.

İlk başta emin görünmüyordu ama bir yudum daha aldıktan sonra gözleri büyüdü.

"İyi mi?" Fanta'yı açmaya başlamışken sordum.

Başını salladı, sonra diğer kutuyu almadan önce bir yudum daha aldı.

Bu sefer biraz kararsızdı ve bir tane daha almadı.

Yudumla.

"Kola olsun o zaman. Buyurun, siz seçin. Ama Summit gibi romantik filmlerden pek hoşlanmadığımı söylememe izin verin."

Echo gülümsedi ama gülmek istediğini biliyordum.

Bir film seçmesine izin verdim ve önce tüm seçeneklerini gözden geçirmeden bir komedi seçti.

Bununla yaşayabilirim.

Kumandayı sehpanın üzerine bıraktı, sonra elinde konserve kutusuyla bana yaslandı.

Kolumu omuzlarına doladım ve televizyona bakmadan önce başının yan tarafını öptüm.

Kardeşlerim dönene kadar, günün tadını tatlımla çıkarabilirdim.

Echo.

Sadece biz.

Echo

Bir film izlemek hızla üç film izlemeye dönüştü. Ve bir öpüşme seansına.

Ama umursamadım.

Elleri vücudumda gezinirken Nordin'in kucağına oturmuştum.

Ellerim saçlarındaydı ve ben saçlarını hafifçe çekiştirirken o da kalçalarımı kasıklarına doğru iterek bunun onu ne kadar tahrik ettiğini hissetmemi sağladı.

Üçüncü filmin jeneriği akmaya başladı ve üst kattan bir arabanın geldiğini duyabiliyorduk.

"Geri döndüler," diye mırıldandı Nordin ama ben durmak istemedim.

Elleri kalçalarımın gitti ve sıkıca kavrarken öpüşmeyi kesmek için beni kendisinden uzaklaştırmaya çalıştı.

O yanlarımı sıkıp beni kıpırdatana ve geri çekilene kadar ona sarıldım.

Gıdıklanıyordum ve beni ancak bu şekilde boşaltabilirdi.

Onu.

"Döndüler dedim Echo. Eğer öpüştüğümüzü öğrenirlerse bütün öğleden sonra, akşam yemeğini atlayıp bütün gece seni becermek isteyecekler. Senin de yemeğe ihtiyacın var, o yüzden o tatlı kıcını üzerimden çek de yukarı çıkalım."

Sözleri vücudumun her zerresini karıncalandırdı ama Nordin'in böyle hissetmem için çok uğraşmasına gerek yoktu.

Yavaşça başımı salladım ve koltuktan kalktım, o televizyonu kapatıp konservelerimizi attıktan sonra Willem ve Summit'le atölyede buluşmak üzere yukarı çıktık.

Summit beni fark ettiğinde "Selam güzelim," dedi ve ben de gülümseyerek ona sarılmak için yanına gittim.

"Seni evimizde görmek tuhaf ama hoşuma gitti," dedi elleriyle sırtımı ovarak.

"Günün iyi geçti mi?" Willem sordu, ben de dönüp ona baktım ve başımı salladım.

Nordin'le çok eğlendim. Bir film izledik, imza attım, ne dediğimi anlamasını bekledim.

"Güzel," dedi ve Nordin'e bakmadan önce bir dakika boyunca yüzümü inceledi.

"Abram bizi bu gece barda yemeğe davet etti. Ona verdiğimiz et için bir teşekkür olarak," dedi.

"Peki ya Echo?" Nordin endişeyle sordu.

"Bunu aştık. Eğer biri kayıp olanın o olduğunu öğrenirse, polislerin yapabileceği bir şey yok. Bunu büyütmeyelim. Onunla ilgili niyetimizin iyi olduğunu biliyoruz ve o da bizimle birlikte olmak istiyor."

Başımı salladım.

Ve sonsuza kadar burada saklanamazdım.

Onlara *dışarı çıkmak istediğimi* söyledim ve Summit sırtıtlı.

"Gördün mü, dışarı çıkmak istiyor. Ayrıca, Abram'dan bahsediyoruz. Ve bardaki adamları tanıyoruz. Kimse şüphelenmez. Ya da bir kızın kaybolduğunu bile bilmezler. Onlar çok yaşlı," dedi.

"Bu senin için sorun olur mu, sevgilim?" Nordin sordu, ben de hemen başımı salladım. "Git üstünü değiştir o zaman. Kıyafetlerini bu sabah yıkadım. Onlar Şimdiye kadar kurumuş olmalıydı" dedi ve ben de kıyafetlerimi almak için onu yukarı kadar takip ettim.

"Biraz daha patates kızartması ister misin?" Willem onu duyabilmem için bana doğru eğilerek sordu.

İçeride çok fazla insan olmadığı düşünöldüğünde bar oldukça güröltölüydü.

Havada sigara dumanı vardı ve bu korkunç kokuya ek olarak, burada içilen tek şey biraydı.

İçtiğim kola hariç.

Bunun beni çok rahatsız etmesine izin vermedim, ama beni buraya tekrar getirirlerse, burnumu kapatmak için bir maske getirmem gerekecekti.

Belki aşırı tepki veriyordum ama koku çok ağırdı ve buna alışmam gerekiyordu.

Ona baktım ve başımı salladım.

Hepimiz yanında patates kızartması ve biraz sebze ile geyik bifteği yedik.

Tabii ki çocukların getirdiği geyikti ve bu gece onu yiyen sadece biz değildik.

Altmışlı yaşlarında birkaç adam, harika bir av sezonu geçirdikleri için kardeşleri tebrik etmeye geldi.

Bu kasabada tanınıyorlardı ama burada büyüdükleri için bu o kadar da büyük bir sürpriz **d e ğ i l d i** .

Erkeklerin çoğu beni görmezden geldi, yüzüme bile bakmadı.

Belki de beni kabinin köşesinde, yanımda Willem ile otururken görmedikleri içindir.

Ama umursamadım.

Henüz yeni insanlarla tanışmak istemiyordum. Nedense izlendiğimi hissettim.

Sanki biri bizi buraya kadar takip etmiş ve barın diğer tarafından bana bakıyormuş gibi.

Ama sadece hayal görüyordum. Bu düşünceden kurtulmam gerekiyordu.

"İyi misin tatlım? Bu gece pek mutlu görünmüyorsun," dedi Summit.

Ben mutluyum. Sadece yorgunum. Ve buna alışmak zorundayım. Ama mutluyum, söz veriyorum, diye yumuşak bir gülümsemeyle imzaladım, ruh halimle hiçbirinin gecesini mahvetmemeyi umarak.

"Alışacaksın," diye bana güvence verdi.

"Gelecek hafta şehre gidip birkaç mağazaya bakacağız. Daha fazla kıyafet alırız ve belki de yeni yatak odanı nasıl dekore etmek istediğini düşünmeye başlarsın," dedi Willem.

Misafir odasının şu anki halini seviyordum ve değiştirmek istediğim pek bir şey yoktu.

Ama artık kulübede olmadığımıza göre daha fazla kıyafet kulağa hoş geliyordu.

Ayrıca, bulabileceğim bazı yerleri kontrol etmek istedim bir iş.

Belki bir kahve
dükkanı. Ya da bir
fırın.

Ya da insanlarla iletişim kurmak zorunda olmadığım bir yer.

Çok Sadece kendi paramı kazanabileceğim bir yer.
fazla.

Barın sahibi Abram içeri girdiğimizde benimle konuştu ve beni kardeşlerle birlikte görünce Önce biraz şaşırdı.

Başkaları için onları bir kızla görmenin normal olduğunu düşünmüştüm, ama sanırım hiç birini yemeğe çıkarmıyorlardı.

Standımıza doğru yürüdü ve masanın ortasına meyveli bir turta koydu.

"Bu da müesseseden. Hepsini yemezseniz kalanını eve götürün. Sabah mikrodalgada ısıtın, aynı lezzette olacaktır" dedi.

"Teşekkürler, Abe. Bunu karın mı yaptı?" Willem sordu.

"Elbette. Kadın bütün yaz boyunca yemek pişirdi. Lanet mutfaktan dışarı adımını atmıyor," diye açıkladı başını sallayarak.

Gözlerini üzerimde hissettiğimde ona gülümsedim, sonra rahatsız hissettiğim için başımı başka yöne çevirdim.

"Siz keyfinize bakın. Izgaraya biraz daha biftek koymam gerekiyor," dedi Abram ve sonunda boş tabaklarımızı alıp gitti.

"Bir parça ister misin?" Nordin turtayı göstererek bana sordu.

Evet, lütfen, diye cevap verdim, beni rahatsız eden şeyi aklımdan çıkarmayı umarak.

Gecenin geri kalanını barda pasta yiyerek ve çoğunlukla kardeşlerin önümüzdeki birkaç hafta içinde ne yapmaları gerektiği hakkında konuşarak geçirdik ve bardaki insanlar ayrılmaya başladığında biz de dışarı çıktık.

Kamyona doğru yürürken Willem, Abram tarafından geride tutuluyordu ve bizi takip etmeden önce bir süre konuştular.

"Ne söyledi?" Summit sordu.

"Hiçbir şey," diye mırıldandı, sonra iç çekerek bana baktı.

"Aylardır kayıp olan kızın sen olup olmadığını sordu. Ona hayır dedim ama sanırım bana inanmadı. Ama önemli değil. Hadi eve gidelim. Yoruldum."

Hepimiz öyleydik ve yaşlı Abe'in bu durumu daha da derinleştirmeyeceğini umuyordum.

Bölüm Otuz Bir

Echo

Abram'ın beni polise bildirmesi uzun sürmedi.

Birkaç gün sonra, sabahın erken saatlerinde kapıyı çaldılar ve daha önce hiç bu kadar korkmamıştım.

Garrett ile yaşamak o kadar da korkutucu değildi.

Son birkaç gün içinde kardeşlerin evinde yaşamaya alışmıştım ve kısa bir an için Abram'ın Willem'e aranan kızın ben olup olmadığını sorduktan sonra işin peşini bıraktığını düşünmüştüm.

Çocuklar bile bana Abram'ın o kadar ileri gitmeyeceğini söylediler ama yanıldılar.

Ama sonra, polise söylediği için onu suçlayamazdım.

Kayıp bir kız olsaydı ve onu gördüğümü düşünseydim, hemen karakola gider ve bu ihbarı verirdim.

Ama yine de evden kaçmak için yeterince büyüktüm. Bunu zaten anlamıştık.

Birinci kattaki merdivenin tepesinde durmuş, ön kapıya bakıyor ve Willem'in polislerle ilgilenmesini izliyordum.

Kulübedeki polisler gibi ona şüpheli bir bakış atmadılar. Yaptım.

Bunun yerine, bu kişiler sakın ve saygılıydılar, bu da Willem'in aynı zamanda nazik ol.

Ayrıca birbirlerine isimleriyle hitap ettikleri için birbirlerini tanıyor gibi görünüyorlardı.

Homer çok büyük bir kasaba değildi ve burada büyüyen insanlar birbirlerini tanıyorlardı.

"Dinle dostum. Dün gece Abram'dan bir telefon aldık, sizi Juneau'da kaybolan çocukla birlikte gördüğünü söyledi. Bu konuda bir şey biliyor musun?" diye sordu polislerden biri.

Willem'in iç çektiğini duydum, sonra başını salladı ve kenara çekildi.

"Bırakayım da onunla kendin konuş," diyerek sadece beni değil, arkamda duran Summit'i de şaşırttı.

Nordin mutfaktan çıktı ve polislere selam verdikten sonra elini saçlarında gezdirdi, stresli ve hafif sinirli görünüyordu.

"O üst katta. Sadece onu bizim almadığımızı bilin. Burada bizimle yaşamaya başlamasının uzun bir hikâyesi var," diye açıkladı Willem.

Ancak polisler sakinliğini koruyarak, buraya onları suçlamak ya da tutuklamak için gelmediklerini bildirdiler.

Nordin onlara "Oturun," diyerek kanepeyi işaret etti ve polisler oturma odasına otururken Willem bize bakıp başını salladı.

"Sadece konuşmak için buradalar. Neden burada olduğunu açıklığa kavuşturmak zorundalar, yoksa seni aramaya devam edecekler," dedi Summit sessizce, beni cesaretlendirmek için omzumu sıkıca sıkarak.

Başımı salladım, kalp atışlarımda hızlandığımı ve kalbime çarptığımı hissettim.

Göğüs.

"Seni dinleyeceklerdir. Sadece dürüst ol ve her şey bitecek. Yakında," diye söz verdi.

Elini uzattım ve benimkini onunkinin içine kaydırdım, sonra Willem'le buluşmak için onunla birlikte merdivenlerden aşağı yürüdüm.

"Her şey yolunda. Buradayız," dedi ve hepimiz oturma odasına gitmeden önce alnımdan öptü.

"Günaydın evlat," dedi yaşlı polis, ben Willem ve Summit'in iki yanında otururken ve Nordin kollarını göğsünde kavuşturmuş kanepenin yanında dururken bana nazikçe gülümseyerek.

Kapıyı çaldıklarında hepimiz hâlâ pijamalarımızı giymiş kahvaltı hazırlıyorduk.

Korkmam için hiçbir sebep yoktu. On sekiz yaşındaydım.

Kendi isteğimle buradayım.

"Dürüst olmak gerekirse bu beklediğimiz gibi görünmüyor," dedi sağdaki diğer kişi.

Yamasına baktım, sonra onları ilişkilendirebileceğim bir isim bulmaya çalıştım.

İsimlerini öğrenebilir miyim? Tercüme etmesi için Zirve'ye bakarak sordum.

Başını salladı ve memurlara baktı. "Kiminle konuştuğunu bilmesi için ona adınızı söyleyip söyleyemeyeceğinizi sordu," dedi onlara.

"Tabii ki. Ben Aaron. Bu da ortağım Kurtis. Sen Echo'sun, değil mi?" Aaron sordu, ben de yavaşça başımı salladım.

Kurtis daha sonra, "Duyabiliyorsun," diye işaret etti.

"Sağır değil. Küçükken ses telinde bir yumru vardı ve onu çıkarmak zorunda kaldık. Gayet iyi duyabiliyor," diye açıkladı Summit.

"Anlıyorum." Aaron bana gülümsedi ve devam etmeden önce bir süre yüzümü inceledi.

"Burada olmak istediğin için burada olduğunu söyleyebilirim. Ama Juneau'dan buraya nasıl geldiğini bilmem gerekiyor. Bana anlatabilir misin?"

Çocukların benim yerime
konuşamayacağını biliyordum.

Benden duymaları gerekiyordu.

Ama ben imzalamaya başlamadan Önce Nordin bir kahkaha attı.

"Sana ne söylediğini nasıl bilebilirsin ki?

işareti?

Haklıydı.

Zirve her şeyi çevirebilirdi, her ne kadar çevirmeyeceğini bilsem de

" bunu

"Doğru," diye mırıldandı Kurtis, sonra kaşlarını kaldırarak

Nordin'e baktı. "Üzerine yazabileceği bir kâğıt parçası var mı?"

yap. diye sordu.

Nordin odanın diğer tarafındaki masaya doğru yürüdü ve

Bir yazı defteri ve bir kalem çıkardı, sonra bana vermek için getirdi.

Her şeyi yazmak yorucuydu ve her şeyi yazana kadar biraz zaman geçti ama bitirdiğim anda okumaları için onlara teslim ettim.

Kardeşlerim ve ben sözlerimi okurken onları izledik ve Willem bir elini kalçama koyarak yanımda olduklarını hissettirdi.

Polislerin her şeyi okuması birkaç dakika sürdü ve benim kötü el yazım yüzünden birkaç kelimeyi anlamakta zorlandılar.

Ama sonunda bana baktılar ve nedense gözleri doğrudan ayaklarıma gitti.

"Vahşi doğada yalınayak yürüdüğünüz uzun saatler var.

Hiç canın yandı mı?" Aaron sordu.

Başımı salladım.

"Ve kulübeye vardığınızda, pencerelerden birini kırmak için bir taş kullandınız ve sonra içeri tırmandınız?"

Başımı salladım, çünkü o anda yapabileceğim tek şey buydu.

Buraya nasıl geldiğime dair yeterince ayrıntı yazmıştım ve kaçışımla ilgili bilmeleri gereken tek şey bu iki soru gibi görünüyordu.

"Pekâlâ," diye iç geçirdi Kurtis. "Yine de ailene haber vermemiz gerekiyor. Dün seni bulmuş olabilecekleri konusunda onlarla zaten temasa geçmiştik ve annen eğer seni görebilecekse buraya gelebileceğini söyledi."

Hayır.

Hayır, istediğim bu değildi!

Başımı salladım ve Willem'e baktım, onun gelmesine izin vermemek için bir şeyler söylemesini umuyordum.

"Annesini görmek istediğini sanmıyorum, dostum," dedi onlara.

"Buraya gelmesini engelleyemeyiz. Nedenini pek bilmiyorum Ailenizden ayrıldınız ve bu konuya daha fazla giremem ama ona neler olduğunu açıklayabilmeniz için gelmesine izin verin derim. Bilmesi en iyisi, böylece hayatına devam edebilir ve çok fazla endişelenmez," dedi Aaron.

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum ve başka tarafa baktım. Annemi görmek hiçbir şeyi değiştirmeyecekti.

Gelmesine gerek yoktu. Onun hakkında ne hissettiğimi biliyordu.

"Ne yapmaya karar verirsiniz verin, buradaki işimiz bitti. Sadece kontrol etmek ve bir şey yapmadığınızdan emin olmak istedik-"

"Sakın bunu söylemeye cüret etme," diye tısladı Nordin.

Aaron kendini korumak için ellerini önünde havaya kaldırdı. "Bu bizim görevimiz, dostum. Senin böyle bir şey yapmayacağını biliyoruz," diyerek ona güvence verdi.

Koltuktan kalktılar ve tekrar bana baktılar.

"Şu anda yaşadığınız yerle ilgili bilgileri annenizden saklamayacağız. Eğer kapımızı çalarsa, bırak konuşsun. Tek gereken bu," dedi Kurtis ama annemin bunca zamandır üç erkekle yaşadığını öğrendiğinde bir şeyler başlatacağını biliyordum.

Ama sonra... bu tamamen onun hızıydı, bu yüzden belki de anlayabilirdi.

Willem

Echo'yu koruma içgüdüm devreye girdi ve polisler bu sabah ayrıldığından beri onun yanından ayrılmadım.

Onun iyi olduğundan ve annesinin şehre gelmesinden korkmadığından emin olmalıyım.

Eğer gerçekten gelirse, Echo'nun artık bizimle yaşadığını anlaması için onunla konuşmasını istiyordum.

Ama Echo istemediği halde annesinin onu görmek istemesi düşüncesinden de nefret ediyordum.

Gelmesini engelleyemezdik ve kapımızda belirene kadar Echo'nun buna hazırlıklı olduğundan emin olurduk.

Bütün gün sessizdi.

Echo her zaman sessizdi, ama bugün yüzünden gerginlikle karışık  zg n ve kızgın olduğu a n l a     l l y o r d u .

Yemekte bile bizimle pek konuşmadı.

Sadece yemeğini d rt kledi ve oradan buradan bir ısırık aldı, ama bunun dışında tamamen kendi düşüncelerinde kaybolmuştu.

Ve şimdi erkek mağarasındaki kanepede otururken, sadece ellerine bakıyor ve kollarının ucuyla oynuyordu.

Kanepeye doğru yürüdüm ve yanına oturdum, onu kendime çektim ve kollarımın arasına aldım.

Elimi saçlarında gezdirerek onu bir şekilde sakinleştirmeyi ve bu kadar endişelenmemesini sağlamayı umdum.

"Senin yanında olacağımızı biliyorsun, Echo. Ne olursa olsun, bizimle kalmak isteyip istememek senin seçimin..."

Diğer kelimeleri söylemek istemedim.

Echo başını salladı ve elini göğsüme koyarken bana bakmak için döndü.

Kaşları çatılmıştı, söylemediğim şeyin aptalca olduğunu söylüyordu.

" z r dilerim. Oraya gitmek istememiştim. Sadece şunu bil ki eğer Senin kararın, bunu değiştirmek için yapabileceği hiçbir şey yok. Ama belki onunla konuşmak anlamasına yardımcı olur," dedim sessizce, kollarımı ona sıkıca sararak.

Tamam, diye imzaladı ve sonunda dudaklarında bir gülümseme belirdi.

"Güzel. şimdi, aklını başka bir şeye verelim. Birlikte bir film izlemeye ne dersin? D rd m z birden," diye  nerdim.

Kulağı hoş geliyor.

Gururla sırttım. "Bunun sesini seviyorsun. Gördün mü? Ben bir profesyonelim. Bu işte her geçen gün daha iyiye gidiyorum," dedim onu g l msetmeyi umarak.

Yaptı, ama sonra göğsümü itti ve gözlerini devirdi.

Aptal, imzaladı.

Çenesini kavradım ve onu derinden öpmek için başını geriye yatırdım ve dillerimiz birbirine değdikten sonra gözlerine bakmak için öpücüğü tekrar kestim.

"Sen git ve bir film seç. Ben gidip atıştırmalık bir şeyler ve çocukları getireyim," dedim ve kalkıp mutfağa geri döndüm.

"O iyi mi?" Nordin sordu.

"Evet, daha iyi. Onunla film izleyeceğimizi söyledim, o yüzden burayı bitir ve mağaraya git," dedim.

Hepimiz kanepeye oturduktan sonra, Echo'nun başı benim kucağında ve ayakları Nordin'in ayaklarının üzerinde, filmi izledik.

Summit kanepenin diğer ucunda oturuyordu ama Echo'nun ona yakın olmamasına aldırmıyor gibiydi.

Bir gün onu yanına alabileceğini biliyordu ve biz sadece Paylaş.

Bu konuda iyiydik ve hiçbirimiz bu konuda şikayetçi olmadık. Ona bir kez olsun dokunabilmek.

Ona annesini çok fazla düşünmemesini söyleyen ben olmama rağmen, düşündüm.

Onların bir araya gelme düşüncesine dayanamıyordum, özellikle de on dört yıldır ortalıkta **y o k k e n**.

Ama bunun yapılması gerekiyordu.

Ve bu düşündüğümüzden daha erken gerçekleşecekti.

Otuz İkinci Bölüm

Echo

Filmi izlerken uyuyakalmış olmalıyım ama Willem saçlarımı okşarken ve Nordin ayaklarımı okşarken uyanık kalmak çok zordu.

Bedenim yatağa indirilirken gözlerimi açtım ve Willem'in gözlerine baktım.

"Seni uyandırmak istememiştim, tatlım. Uyumaya devam et. Geç oldu," diye fısıldadı ama içimde gözlerimi kapatmamı engelleyen bir dürtü vardı.

Bir elimi başının arkasına koyarak onu kendime doğru çektim ve dudakları dudaklarıma değdiğinde, ellerimi başımın yanında tutarak üzerime doğru ilerledi.

Bugün yanımdan hiç ayrılmadı ve bu beni ona o kadar yakın hissettirdi ki, onu içimde hissetmek ve bugün bana ne kadar yardımcı olduğunu ona göstermek istedim.

Dizini benimkilerin arasına soktu ve bacaklarımı iyice açtıktan sonra aralarına yerleşip kasıklarının benimkilere bastırdı.

Saçlarını çekiştirdim ve öpücüğünü derinleştirdim, o da bir eliyle vücudumdan aşağı inip kazağımın altına girdi.

Çok uzun sürmesi gerekmiyordu ama onu içime almam gerekiyordu. Ben.

Eliyle göğsümü kavradı ve sıkıca sıktıktan sonra Meme ucu.

Kalçalarım ona doğru bastırdı, sikini hissetmek istiyordum. sertleşti ve beni şaşırtacak şekilde çoktan kaya gibi sertleşmişti.

Öpüşmeyi keserek bacaklarımın arasına doğru ilerledi ve pijama pantolonumu ve slipimi tek bir hamlede indirdikten sonra, dilini yarığım boyunca kaydırmadan önce uyluklarımın iç kısımlarına öpücükler kondurdu.

Ellerim hala saçlarındaydı ve klitorisimi yalama hissini yoğunlaştırmak için onu amıma daha fazla bastırdım.

Başımı arkaya attım ve gözlerimi kapattım, dili o küçük çıkıntıya her dokunduğunda kalçalarımı oynattım.

"Gözlerini benden ayırma Echo," dedi ve ben de kendimi zorlayarak tekrar ona baktım.

Onu izlememden hoşlandığını biliyordum ama her seferinde zor oluyordu.

Klitorisimi yalarken gözlerini benimkilerden ayırmadı ve gördüğüm manzara inanılmazdı.

Beni bu hale getirmelerini izlemek hoşuma gidiyordu.

Artık onları sabit tutamadığımı için kalçalarımı sıkıca kavradı ve dilini ne kadar hızlı hareket ettirirse, içimdeki baskı o kadar yoğunlaştı.

Ayak parmaklarım kıvrıldı ve sonunda orgazmın beni yıkadığını hissettim ve gördüğüm tek şey siyah bir gökyüzü ve parıldayan yıldızlardı.

Saçlarını her zamankinden daha sıkı kavradım ve dilini klitorisime vurmaya devam ederken, sessizce durması ve aynı zamanda devam etmesi için yalvardım.

O kadar iyi hissettirdi ki acıttı.

Hareket ettiğinde gözlerimi tekrar açmayı başardım ve pantolonunu ve boxer külotunu indirmesini izlerken, kazağımı kaldırdım, böylece onun da bakabileceği bir şey vardı.

Sırıttı ve pantolonunu çıkardıktan sonra komodine uzanıp bir prezervatif çıkarmadan önce sikini birkaç kez ovuşturdu.

Prezervatifi takmasını izledim ve kendini bacaklarımdan arasına yerleştirdikten sonra yumuşak bir şekilde içime girdi.

"Bu senin için çok kolay, değil mi? Ne zaman istersen seni becermemizi sağlamak," diye mırıldanarak dudaklarını benimkilere indirdi.

Gerçekten kolaydı ama beni asla reddetmezlerdi.

Yavaş ama sert bir şekilde içime girdi ve her itişinde Daha derin.

Yalnızken beni becerdikleri nadirdi, ama burada ve Orada sadece bir tanesine odaklanmayı severdim.

Sağ elini başımın yanına koyarak kendini yukarı kaldırdı ve sol eliyle belimi sıkıca kavrayarak hareket etmeme izin vermedi.

Daha hızlı gitmesini istiyordum ama ne söylersem söyleyeyim, daha fazla dayanamayana kadar beni kızdıracağını biliyordum.

Bu yüzden işini yapmasına izin verdim ve sikinin içime tekrar tekrar girmesinin her saniyesinden zevk aldım.

Bir süre sonra çekip beni yüzüstü çevirdi ve dizlerimin üzerine çektikten sonra tekrar içeri girmeden önce kıkırmı sıkıca sıktı.

"Siktir," diye inledi. "Çok sıkı. O amcığı sıkmaya devam et, Echo. Ben seni arkadan sikerken sikimi sıkmanı istiyorum."

İki kez sormasına gerek yoktu.

Orada sahip olduğum her bir kası sıktım ve ben sıkarken, bundan zevk alan tek kişi o değildi.

Hamleleri hızlandı ve her birinde daha da derine indi.
benden.

İki eli de kalçalarımı kavradı ve bu şekilde beni becerebildi.
daha da zor.

Gözlerimi kapattım ve yastığı sıkıca kavradım, çığlık atmak istiyordum

Çok kötü.

Ama tek yapabildiğim nefesimi tutmaktı ve nabzının attığını hissettiğimde

itişlerini karşılamak için ona karşı geri itti.

"Bunu yapmaya devam et. Kahretsin, becer beni," diye teşvik etti.

Yaptım ve dakikalar sonra, kendini boşaltırken siki içimdeyken hareket etmeyi bıraktı.

İkimiz de hızlı nefes alıyorduk ve sakinleşmemiz biraz zaman aldı, ama sakinleştiğimizde, ben karnımın üzerine çökerken o yavaşça çekildi.

Nefes alış verişimi kontrol altına almak için gözlerimi kapattım ve kapattıktan sonra banyoda prezervatiften kurtulmaya çalışan Willem'e baktım.

Geri döndüğünde, yeni bir çift boxer külot çıkardı, sonra ışıkları kapattı ve yatağa girdi.

Yorganı kaldırıp beni kendine çekti ve ben de başımı göğsüne yaslayarak ona sarıldım.

"İyi misin?" diye sordu sessizce.

Göğsüne bir kez dokundum, yatağında geçirdiğim ilk geceyi ve ona cevap vermek için bir ya da iki kez dokunmamı söylediğini hatırladım.

Karanlıkta iletişim kurmanın tek yolu buydu.

Başıma bir öpücük kondurdu, sonra saçlarımı avuçladı.
el.

"İyi uykular, tatlı kız. Ve endişelenme. Biz buradayız.
senin tarafında," diye söz verdi.

Öyle olduklarını biliyordum ve bana ne kadar sık söylerlerse söylesinler, onlardan bu sözleri duymak her zaman hoşuma giderdi.

Willem

Ertesi sabah erkenden uyandım ama yataktan kalkıp diğerlerinin uyanıp uyanmadığına bakmak yerine, kollarımda huzur içinde uyuyan Echo'ya baktım.

Onu izlemek üzerimde sakinleştirici bir etki yarattı ve güneş yavaş yavaş dağların arkasından yükselmeye başlarken onun güzelliğini seyretmek için zaman ayırdım.

Echo bize yatak odalarımızın manzarasının ne kadar güzel olduğunu ve doğrudan yüzünde parlayan güneşle uyanmayı sevdiğini söylemişti.

Yanağını avuçladım ve onu uyandırmamaya çalışarak başparmağımı uşulca teninde gezdirdim.

Kasabaya gelip sadece birkaç gün güneşe maruz kaldıktan sonra çilleri biraz daha belirmeye başlamıştı.

Koyulaştılar ve ortaya çıktıkça daha sevimli görünüyordu.

Echo güzel bir kızdı, bu da annesinin nasıl görüldüğünü merak etmeme neden oldu.

O kadar güzel miydi?

Echo bakır saçlarını ondan mı aldı?

Yoksa tamamen babasından mı?

Babası... ondan hiç bahsetmediğini fark ettim.

Sadece Garrett hakkında konuşmuştu.

Belki de babasının kim olduğunu bilmiyordu ya da sadece onun hakkında konuşmak istemiyordu.

Her iki durumda da, bana söylemesi için onu zorlamazdım.

Ondan hiç bahsetmediyse, bir sohbette ondan bahsetmek istemediği açıktı.

Parmaklarım önce elmacık kemiğini, sonra çenesini izledi ve sonunda o dolgun, kırmızı dudaklara ulaştı.

Daha önce kaç erkekle öpüştüğünü merak ettim.

Çok şanslıydılar ama artık o bizimdi ve o dudaklar bize aitti.

Orada uzanıp hayatımın sonuna kadar onun uyumasını izleyebilirdim çünkü bundan asla bıkmayacağımı biliyordum.

Yanağını öpmek için eğildim, ağzının köşesine yakın bir yerden. Echo kollarımda hareket etti ama uyanmadı.

Yine de eli göğsümden boynuma ve saçlarıma doğru ilerledi ve nazikçe saçlarımı avucunun içine aldı.

Uyurken bile şefkat gösterirdi ve bu Echo'nun kim olduğunu hemen hemen özetliyordu.

Nazik, sevecen, şefkatli ve sadık bir kız, bizim kızımız deme şansına sahip olduk.

Umarım sonsuza kadar.

Otuz Üçüncü Bölüm

Echo

Tam da tahmin ettiğimiz gibi, öğleden sonra kapı çalındı. Summit'le oturma odasındaaydık, vakit geçirmek için telefonundan bir video izliyorduk.

Cumartesi günüydü ve çocuklar öğleden sonra dinlenmek için izin aldılar.

Ama kapının çalındığını duyar duymaz Summit yanımda gerildi. Gerçekten annem olabilir mi?

Nedense buraya tek başına geleceğini düşünmemiştim.

Willem Ön kapıya doğru yürüdü ve kapıyı açmadan önce sorgulayan bir bakışla bana baktı.

Vücudumun titremeye başladığını hissediyordum ve gözlerimi kapıdan ayırmak bir seçenek değildi, çünkü geçen her saniye daha da geriliyordum.

Willem, büyük olasılıkla bu durumu benim için daha da zorlaştırmaktan korktuğu için hiçbir şey söylemedi.

Kapıyı açtığında arkamı dönüp ellerime baktım.

Summit sırtımı ovuyor ve beni yanına çekerek sakinleştirmeye çalışıyordu.

"İyi günler Willem," diyen tanıdık bir ses duydum. Ya Aaron ya da Kurtis'ti.

Ama yine burada ne yapıyorlardı?

"Bizim için bir şeyin var mı?" Willem biraz sinirli bir ses tonuyla sordu.

Tüm bunlardan acı çeken tek kişi ben değildim ve bunun onları da bu kadar etkilemesinden nefret ediyordum.

"Echo'yu almaya geldik. Annesi istasyonda onu **b e k l i y o r** . Onu oraya götürmemizi istedi."

Kaşlarımı çatarak döndüm ve onlara baktım.

Kapı

. Annem karakolda mıydı?

Buraya gelmeye cesaret edemeyeceğini tahmin etmeliydim. tek başına ve etrafında herhangi bir koruyucu olmadan benimle yüzleşecek.

Artık benim de üç çocuğum olduğunu ve nereye gidersem gideyim beni takip ettiklerini bilmiyordu.

"Onunla biraz konuşabilir miyiz?" Aaron beni görünce sordu.

Kapıya yaklaşırken Nordin'in, "Dürüst olmak gerekirse konuşabileceği pek bir şey yok," diye mırıldandığını duydum.

Gözlerimi devirdim ve konuşmadığım için benimle alay etmesine alışmış olmama rağmen, bu durumda gerçekten uymuyordu.

Ayağa kalktım ve Summit'i kapıya doğru çektim.

"İşte orada," dedi Aaron gülümseyerek. "Sanırım Willem'e söylediklerimi duymuşsundur. Annen yaklaşık bir saat önce karakola geldi ve bir süre konuştuktan sonra gelip seni almak istedi," diye açıkladı.

"Sadece konuşmak istiyor. Hepsi bu," diye ekledi, başını yana eğdi ve neredeyse acıyan gözlerle bana baktı.

Merhamete ihtiyacım yoktu.

Tek istediğim tüm bunların sona ermesi ve hayatıma Willem, Nordin ve Summit ile devam edebilmektir.

Ve Kodiak.

Tamam. Gidip onunla konuşacağım, diye imzaladım, *Zirve'nin* konuşmasını bekledim.

Ben.

Polislere "Annesiyle buluşacak," dedi.

Willem en küçük kardeşine bakarak, "Ama yalnız gitmeyecek," dedi. "Onunla git. Nordin'le ben annesini görünce kendimizi kaybederiz."

Yaparlardı ve Zirve'nin sakın kalacağını ve bir şey başlatmak istemeden konuşmasına izin vereceğini biliyordum.

"Biz arabada bekleyeceğiz," dedi Aaron.

"Onu oraya kendim götüreceğim. Senin polis arabana binmemize gerek yok," dedi Summit onlara, sesi ciddiye.

"Pekâlâ. Senin için en iyisi neyse o olsun, dostum. Karakolda görüşürüz."

Onlar gittikten sonra üst kata çıkıp pijamalarımı çıkardım, kot pantolon ve kazak giydim.

Summit çoktan giyinmişti ve annemin önüne çıktığımda biraz düzgün görünmek için saçlarımı tararken, banyo kapısına yaslandı ve kollarını göğsünde kavuşturdu.

"Aklında ne var tatlım?" diye sordu aynadan bana bakarak.

Omuz silktim, çünkü dürüst olmak gerekirse... ne bekleyeceğimi bilmiyordum.

Fırçayı yere koyduktan sonra, "Bu işi bitirmek istiyorum," diye

imzaladım. "Güzel. Gidelim o zaman."

Elini tutmam için bana uzattı ve ben de elimi onunkinin içine soktukten sonra, Willem ve Nordin'i kanepenin arkasına yaslanmış halde görmek için aşağıya indik.

Öfke Nordin'in yüz ifadesini bile örtmüyordu ve buna hazır olmadığını söyleyebilirdim.

Annemle tanışmam.

Eğer ona kalsaydı, gitmeme izin vermezdi.

"Hazır mısın?" Willem bana yaklaşıırken sordu.

Başımı salladım ve gülümsedim, kollarımı boynuna dolamak için uzandım.

Parmak uçlarımda duruyordum ve o zaman bile ona ulaşmamı kolaylaştırmak için eğilmek zorunda kaldı.

Sırtımı ovdu ve beni tekrar bırakmadan önce boynumun yan tarafını öptü.

"Biz burada olacağız. Acele etme," dedi bana, sonra da Summit'e baktı. "Ona iyi bak."

Summit başını salladı ve ben de kaşlarının arası en derin şekilde çatılmış olan Nordin'e doğru yürüdüm.

Tam önünde durdum ve yüzünü iki elimle kavradım.

Eller.

Başparmaklarımla yüksek elmacık kemiklerinin üzerinden hafifçe geçtim.

onu biraz rahatlatmak için.

"İyi olacak mısın?" diye fısıldadı, yüzümü dikkatle inceleyerek.

Zirve yanımdaydı ve bana zarar verebilecek hiçbir şey yoktu.

En azından fiziksel olarak.

Başımı salladım ve dudaklarını öpmek için eğildim ve kolları belimi sararken, bacaklarının arasında dururken beni vücuduna doğru çekti.

Bir gün onu rahatlatmak zorunda kalacağım hiç aklıma gelmezdi. Nordin her zaman en sert olanıydı ya da en azından öyle olmaya çalışırdı.

Ama kalbinin derinliklerinde, arada sırada biraz sevgiye ihtiyaç duyan yumuşak bir nokta vardı.

Dudakları yavaşça benimkilere değdi ve bu tam anlamıyla bir öpüşme seansına dönüşmeden önce öpüşmeyi kestim ve ona gülümsedim.

Her şey yoluna girecek, diye imzaladım ve o da başını sallayarak bana gülümsedi.

"Biliyorum," diye fısıldadı. "Şimdi git. Fikrimi değiştirmeden ve seni odama kilitlemeden önce git."

Güldüm ve Summit'le birlikte kamyonu gitmek üzere kapıdan çıktım. Polis karakoluna kadar sessiz ve onun eli benim elimdeydi, yaklaştıkça sakın kalmama ve korkmamama yardımcı oldu.

Park yerine girdiğinde sadece birkaç araba park etmişti ve bir daha göremeyeceğimi düşündüğüm bir arabayı hemen tanıdım.

Donup kaldım, gözlerimi o koyu yeşil, hırpalanmış arabadan ayırmadım.

"Ne oldu Echo?" Summit endişeli bir ifadeyle sordu

Ses.

Kaşlarımı çattım, sonra bana doğru gelen arabayı işaret ettim. anksiyete artar.

Göğsüm ağırlaştı ve midem bulandı.

Bu Garrett'ın arabası, ona söyledim. Garrett da buradaysa oraya girmek istemiyorum.

"Kahretsin," diye mırıldandı Summit, önce arabaya sonra da istasyona bakarak. Bir şeyler düşünüyordu, sonra dönüp bana baktı

Tekra

r. "Tekrar onların karşısına çıkmanın kolay olmayacağını biliyorum, ama sen

Güçlü. Sen çok güçlüsün, Echo! Bu iş bittikten sonra kendini daha iyi hissedeceksin."

Gözlerimin yaşardığını hissettim ama ağlamak istemiyordum. Annem ve Garrett yüzünden değil.

Ama göğsümdeki bu ağrı... dayanılmaz, diye imzaladım, ellerim titriyordu.

"Ve bu geçici bir durum. Düşündüğünden daha kısa sürede bitecek ve Nordin ve Willem'le birlikte eve döndüğümüzde her şeyi geride bırakıp

bir daha arkana bakmayacaksın. Bunu kendin için yap, Echo.
Yapabileceğini biliyorum."

Sözleri beni ayağa kaldırdı ama gözlerine tekrar bakmaktan korktuğum için vücudum titremeye devam etti.

Neden kaçtığımı açıklamak ve beni o noktaya getiren tüm anıları yeniden yaşamak zorunda kalacaktım.

Ama bu kapanış anlamına geliyorsa, o zaman yapmam gereken buydu.

"Hazır mısın?" diye sordu, başımı salladım ve göğsümdeki sızıyı hafifletmek için derin bir nefes aldım.

Summit kamyonundan inmeme yardım ettikten sonra parmaklarımı onunkilere geçirdim ve polis merkezinin girişine doğru yürüdüm. Resepsiyona vardığımızda Kurtis çoktan orada bekliyordu.

"Geldiğine sevindim, Echo. Ailen arka taraftaki sorgu odalarından birinde. Summit seninle oraya gelecek mi?" diye sordu.

"Neden onları lanet olası bir sorgu odasına koyuyorsunuz?" Summit bunun yerine sordu.

"Çünkü bu tür toplantıları mümkün kılmak için sahip olduğumuz tek oda burası. Onları dinlemeyeceğiz ama eğer onunla birlikte oraya gitmiyorsanız, camın diğer tarafında kalıp izleyebilir ve dinleyebilirsiniz."

Benimle orada oturup annem ve Garrett'la tanışması yerine bu daha iyi bir fikir gibi geldi.

Bence bu iyi bir fikir. Annemin yanımda bir yabancı otururken kendisi gibi davranmayacağını biliyorum, Summit'e söyledim ve neyse ki buna karşı bir şey söylemedi.

"Sen nasıl istersen, tatlım. Oda nerede?" diye sordu Kurtis'e ve bir koridoru işaret edip bizi arka tarafa götürdü.

İlk odaya girdiğimizde, annemin masada oturduğunu, yanında Garrett'ın olduğunu, arkasına yaslandığını ve orada bulunmakla pek ilgilenmediğini görünce durdum.

Kurtis bana, "Bizi burada göremezler ya da duyamazlar," diye güvence verdi. "Bu tek yönlü bir ayna, o yüzden burada kalabilirsin," dedi Summit'e.

Sonra bir düğmeye basarak annemle babamın bulunduğu kapıyı açtı ve kapının vızıltısını duyduktan sonra annemle Garrett dönüp baktılar.

Annemin yüzünde umutlu bir ifade vardı ama nedense bu bana pek bir şey ifade etmedi.

"Çıkmak istediklerinde beni ara."

Kurtis gitti, Summit ve beni orada yalnız bıraktı.

Yüzümü kavradı ve kapıya doğru başını sallamadan önce alnıma bir öpücük kondurdu.

"Git. Ben hemen geliyorum," diye fısıldadı.

Tüm gücümü topladım ve kapıyı itmek için arkamı döndüm ve annem beni görür görmez ayağa fırladı ve aramızdaki mesafeyi kapatarak bana sıkıca sarıldı.

Doğru gelmedi.

Bir parça bile.

Kafamda hâlâ onun bir resmi olmasına rağmen, büyüdüğümü ve artık onunla aynı boyda olduğumu görmek tuhaftı.

Beş-dört yaşındayken kendimi hiçbir zaman çok kısa ya da çok uzun hissetmemiştim ama bir gün onunla aynı boyda olacağımı hiç tahmin etmemiştim.

"Benim kızım. Oh, Tanrım. Benim tatlı kızım" diye ağladı ve bana sarıldıkça daha da rahatsız oldum.

Gözlerimi tek yönlü aynaya çevirdim, Zirve'nin orada durup beni izlediğini biliyordum.

Ona acı dolu bir bakış attım, tam olarak nerede durduğunu bilmiyordum ama her şeyi gördüğünü biliyordum.

"Çok endişelendim! Burada olduğun için çok mutluyum, benim tatlı Echo'm.

İyi olmana çok sevindim." İyi değildim.

Ve ağlaması durumu daha iyi hale getirmedi.

Onu kendimden uzaklaştırmadım ama uzaklaşmasını umdum.

Yakında.

Garrett, "Bu kadar yeter, Tara," diye mırıldandı ve ben de ona baktım,

ilk kez gözleriyle buluştu.

Boğazımdaki yumru nefes almamı zorlaştırdı ama sonunda beni bıraktığında biraz hava alabildim.

"Gel bizimle otur kızım."

Bana böyle seslenmesinden

nefret ediyordum.

Ben onun kızı değildim.

Bana kaşlarını kaldırıp yargılayıcı bir bakışla bakan o adamla beni terk ettiğinden beri hiç gitmedim.

Masanın diğer tarafına geçtim ve annem hemen yanımdayken

sandalyeye oturdum.

Ellerimi tutmaya devam etti ve belki de bu şekilde onunla konuşmak zorunda kalmadım.

Yüzünden aşağı gözyaşları süzülüyordu ama nedense sahte görünüyorlardı.

Ayrıca bunu benim için değil, kendisi için yapıyor gibi görünüyordu.

"Neden kaçtın? Beni aramalıydın. Numaram sende var, değil mi?" diye sordu.

Başımı salladım.

Numarası bende vardı ama onu aramak bana bir şey kazandırmazdı.

Hâlâ ellerimi sıkıca tutuyordu ve bir şey söyleyip söylememem gerçekten umurunda değildi.

"Çok endişelendim. Garrett da öyle. Florida'dan onca yolu seni görmek için geldim. Uzun bir uçuştı ama senin için her şeyi yapacağımı biliyorsun."

Şurada.

Her şey onunla ilgiliydi.

Bu onun parlama zamanıydı.

Bir an için Zirve'yi görebilmeyi umarak aynaya baktım ama kendimden ve beni iyi ebeveynler gibi yetiştirmesi gereken insanlardan başka bir şey göremedim.

Üzgün görünüyordum ve kendime acımamak için hızla başka tarafa baktım.

"Konuşalım, Echo. Neden gittin? Garrett bana kaybolduğunu söylediğinde çok endişelendim."

Zaten yeterince yaşadım, ama bunu yapmak zorundaydım. Ne kadar süreceği önemli değil.

Otuz Dördüncü Bölüm

Zirve

Annesi onun yanında değilmış gibi görünüyordu.

O odada her ne yapıyorsa, bunu Echo için yapmıyordu.

Echo onlara neden kaçtığını açıklamıştı ve annesi kızının imzasını izlerken, Garrett kollarını göğsünde kavuşturmuş, sandalyeye yaslanmış ve önündeki duvara bakarak öylece oturuyordu.

Daha az umursayamazdı ve eğer yolum onunla kesişirse, yüzüne yumruk atma fırsatının kaçmasına kesinlikle izin vermezdim.

Ama bunu bir polis karakolunda yapmak pek iyi bir fikir değildi.

Yumruklarım sıkılmıştı ve Echo'nun annesine neden gittiği hakkında söyleyebileceği başka bir şey olmamasına rağmen, Tara lanet olası sorularını tekrarladı için kendini tekrar etmek zorunda kaldı.

Sanki bilmek istediği başka bir şey yokmuş gibi.

Örneğin, Echo'ya nerede yaşadığını ya da ona barınak ve koruma sağlayan erkeklerin kim olduğunu sormadı.

Belki de korkmuştu.

Ya da umursamıyordu.

Echo'nun annesini lanet olası bir ayna aracılığıyla tanıdıktan sonra ikinci seçeneği seçerdim.

"Burada kalmak zorunda değilsin. Garrett'la birlikte Juneau'ya geri dönebilir ya da benimle Florida'ya gelebilirsin. Oradaki güneşi ve sıcaklığı sevip sevmeyeceğini bilmiyorum ama ben seviyorum ve sıcak havayı hiç sevmedim, unuttun mu?" Tara kıkırdadı ve ben de o aptal sırıtışını suratından tokatlamak istedim.

Ama sakın kaldım.

Willem ve Nordin benim yerimde olsalardı bunu yapamazlardı.

Gitmek istemiyorum, diye imzaladı Echo, cümlelerini kısa tutuyordu ama

Doğrudan.

Gerçi annesi onun niyetini tam olarak anlayamamıştı.

"Ama belki Florida'yı seversin. Jim iyi bir adam ve üniversite başvurularında sana yardımcı olabilir. Liseden mezun oldun, değil mi? Neden üniversiteye gitmeyi denemiyorsun?"

Eğer sadece iyi anneyi oynamıyorsa, kadının söylediği her şey kulağa iyi bir plan gibi geliyordu.

Echo'nun üniversiteye gidip gitmeyeceği umurunda değildi ve Echo'nun tüm ihtiyaçlarını hiç tanımadığı bir adama devredecekti.

Ama dürüst olmak gerekirse, Echo'nun Garrett ile ayrılmasını izlemek yerine, annesinin para için becerdiği bir yabancıyla büyük bir sahil evinde yaşamasını izlemeyi tercih ederim.

Yine de Echo bizi bırakmak istemedi.

Burada kalmak istiyorum.

Echo sakın ve kibar kaldı.

Kesinlikle annesinden almadığı özellikler.

Tara'nın yüzünde hiç çil yoktu, saçları da bakır rengi değildi ama gözleri aynı elaydı.

Ama Echo'nun yüzünün annesinin yüzüne çok benzediğini kabul etmek zorundaydım. "Belki fikrini değiştirirsin. Dışarı çıkmaya ne dersin?

Akşam yemeği mi? Sadece üçümüz. Konuşup bunu çözebiliriz. Eminim artık burada olmamıza alışmanız gerekiyordur," dedi Tara.

Echo evlenme teklifi konusunda kararsız görünüyordu ve onu tek başına yemeğe çıkarma fikri hoşuma gitmese de bunu annesine sonsuza dek veda etmek için bir fırsat olarak gördüğünü biliyordum.

Tamam, Echo kabul etti, aynadan bana bakmak için döndü.

Beni göremiyordu ama başımı salladım ve Kurtis'e içeride konuşmalarının bittiğini haber vermek için dışarı çıktım.

"Bırakın çıksınlar. Akşam yemeğine gidiyorlar."

"Görünüşe göre beklediğimden daha iyi geçti," dedi ve ben sadece omuz silktim.

Arkadan ilk çıkan Echo olduğu için ön masanın yanında bekledim ve beni görünce rahatlamış görünüyordu.

Tam arkada olacağım ve sana göz kulak olacağım, merak etme, ona söz verdim.

Teşekkür ederim, diye cevap verdi, annesi ve Garrett arkasından gelmeden hemen önce.

Echo dönüp annesine baktığında, buradan sadece beş dakikalık yürüme mesafesinde olan en yakın restorana gitmelerini önerdi.

Bu şekilde, onu alıp gitme şansları yoktu.

Garrett denen o pisliğin böyle aptalca bir şey yapacağını düşündüğümünden değil, ama asla bilemezsiniz.

Tedbirli olmak üzmekten iyidir, değil mi?

Onlar yanımdan geçerken Echo'ya hızlı ve cesaretlendirici bir gülümseme verdim, sonra Garrett'a baktım ve o gözlerini kaçırana kadar onu süzdüm.

Orospu çocuğu.

"Onları takip edecek misin?" Kurtis sordu.

"Evet. İyi olduğundan emin olmak için," diye açıkladım.

"Kendine iyi bak dostum. Umarım yakında her şey yoluna girer."

Başımı salladım, teşekkür etmek için elini sıktım ve onların birkaç adım gerisinden restorana doğru yürümek için istasyondan ayrıldım.

Geldiklerinde dışarıda bekledim ve Willem ile Nordin'e neler olduğunu haber vermek için telefonumu aldım.

Bunu pek iyi karşılamayacaklarını hissediyordum, ama endişelenmeye başlamadan önce onları bu konuda bilgilendirmek zorundaydım.

Birkaç kez çaldıktan sonra Willem telefonu açtı.

"Nasıl gitti?" diye sordu ve arka planda Nordin'in ona telefonu hoparlöre almasını söylediğini duyabiliyordum.

"Hâlâ devam ediyor. Üvey babası da burada," diye söze başladım ve Nordin hemen çıldırdı.

"Benimle dalga mı geçiyorsun? Bu pislik ne istiyor?" Sinirliydi ve kulak zarımı patlatmamak için telefonumu kulağımdan uzak tutmak zorunda kaldım.

"Sakin ol, ona bakmıyor bile. Annesi bütün konuşmayı yaparken o sadece orada oturuyor ve lanet olası sigarasını içiyor," dedim.

"Arabaları duyuyorum. Hangi cehennemdesin sen?" Willem kafası karışmış bir şekilde sordu. "Rip'in evinin dışındayım.

Akşam yemeği yiyorlar."

"Kahretsin, Summit. Neden onlarla yemek yiyor ki?" Nordin tısladı, artık yavaş yavaş beni kızdırmaya başlamıştı.

Tüm durum gergindi ve Echo için en iyisini istediğim için bana kızmasına gerek yoktu.

"Konuşuyorlar. Echo bunu istedi ve bunun onun için bir tür kapanış olacağını biliyorum."

"Eğer onu eve geri getirmezsən, kardeşim, yemin ederim-" Willem Nordin'in sözünü kesti ve ben gözlerimi devirdim.

"Gerçekten onu bizden almalarına izin vereceğini mi düşünüyorsun? Sakin ol.

Bir bira iç ve kardeşini rahatsız etmeyi bırak."

Nordin'in nefesinin altında bir şeyler mırıldandığını duydum ve birkaç saniye sonra bir kapının çarparak kapandığını duydum.

"Onlara göz kulak ol. Sonra görüşürüz," dedi Willem sakince.

"Pekâlâ. Sonra görüşürüz."

Telefonu kapattıktan sonra restorana geri döndüm ve annesi ile Garrett menülere bakarken bana bakan Echo'ya baktım.

Her şey yolunda mı? diye sordum, o da hemen başını salladı ve bana nazik bir gülümseme verdi.

Güzel.

Çünkü eğer sorun olsaydı, hemen halleder ve onu oradan hemen çıkarırdım.

Echo

Summit restoranın içine doğru ilerledi ve tek kişilik bir masa istedikten sonra oturdu, gözlerini tekrar benimkilere dikti.

"Ne yemek istersin, Echo? Burada tavuk nugget ve patates kızartması var. Onları çok seviyorsun, değil mi?" diye sordu annem.

Onları sevdim.

Ama yapmak

zorundaydım.

Dondurulmuş pizza ve canı istediğinde balık kroket dışında benim için pişirdiği tek şey buydu.

Artık dört yaşında değilim, diye imzaladım, onu üzmemek için elimden geldiğince çabalayarak.

"O zaman bifteğe ne dersin? Jim neyse ki bana biraz para gönderdi ama biftek istiyorsan sana bir tane getirebilirim."

Onunla başa çıkamazdım.

Paranın bu işte bir rolü olmamalıydı ama beni iyi hissettirmeye çalışmaktan başka bir şey düşünmüyordu.

İşe yaramadı ama zaten bunu değiştiremezdi.

Ben salata alacağım.

Bu onun ağır ceplerini mutlu ederdi.

Yemeklerimizi sipariş ettik ve şimdi bira içmekte olan Summit'e baktım.

Bana baş parmağını kaldırıp sorgulayan bir bakış attı, ben de iyi olduğuma dair onu rahatlatmak için başımı salladım.

Aksine, sıkılmıştım.

Bundan bıktım ve
yoruldum.

Dökecek daha fazla gözyaşım bile yoktu ama boğazımdaki yumru hâlâ oradaydı.

Hepimizin sessiz olduğu zamanlardaki gariplik dayanılmazdı ve annem konuşmadığı için, bu yemekten sonra onunla daha fazla zaman geçiremeyeceğim her dakika daha da netleşiyordu.

Garrett dikkatini bile vermiyordu ve burada ne işi olduğunu merak ediyordum.

Ama bunu ona sorma zahmetine
girmedim. Muhtemelen sadece biraz
desteğe ihtiyacı vardı.

Çünkü belli ki boktan bir çocukluk geçiren ve korkunç ebeveynlere sahip olan oydu.

"Neden bana bir şey sormuyorsun? Belki bazı şeyler üzerinde bağ kurabiliriz. Son birkaç yılda çok şey gördüm ve benim yaşadığım her şeyi senin de yaşamayı çok isterim."

Tekrar.

O. O. O. O.

Bunun birbirimizi son görüşümüz olduğunu anlamadı mı?

Beni tacizci bir adamla Juneau'da bırakırken bunca yıl ne yaptığını bilmekle gerçekten ilgilenmiyorum.

İşte, söyledim.

Bunu duymak zorundaydı.

"Ah, Echo," diye iç geçirdi, sonra bir kahkaha atarak az önce söylediklerimin inandırıcı olmadığını bana gösterdi.

Ama söyleyeceği tek şey

buydu. Hiçbir çaba göstermedi.

Yok.

Ve bana duyarsız ya da şımarık olduğumu söyleyebilecek kimse yoktu.

Annem beni umursamıyordu ve burada kimi etkilemeye çalıştığı hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Bölüm Otuz Beş

Echo

Yemeğimizi aldık ama çatalımı kapmak yerine, bu yemeği nasıl bitirebileceğime dair bir fikri olduğunu umarak Summit'e baktım.

Ama müdahale etmeyeceğini biliyordum.

Bu benim savaşımdı ve bundan canlı çıkmam gerekiyordu.

"Tatlım, o zaman neyi bilmek istiyorsun? Benim hakkımda bir şey bilmek istemiyorsun, o zaman neyi bilmek istiyorsun?"

Gerçekten onun hakkında konuşmamayı mı teklif etti? Olamaz...

Kaşlarımı çatarak salatama baktım.

Yıllardır aklımda olan tek bir şey vardı.

Garrett'a hiç sormadığım bir şey, çünkü ona yazdığım notları hiç okumadı.

Ama şimdi bana gerçek bir ailem olduğunu gösterme şansı olabilecek bir kişiyi öğrenme şansım vardı.

Elbette, kardeşler artık benim ailemdi ama dışarıda hâlâ benimle aynı DNA'yı paylaşan ve beni önemseyebilecek biri olup olmadığını bilmem gerekiyordu.

Babamın kim olduğunu bilmek istiyorum, diye imzaladım, gözlerim beni dikkatle inceleyen annemdeydi.

Bu cevaplaması zor bir soru değildi.

Sonunda, hamile kaldığında kiminle yattığını bilmek zorunda kaldı.

Yoksa olay olduğunda yatağında çok fazla erkek mi vardı?

Sık sık hata yapmayı düşünmüştüm.

Prezervatif kırıldı.

Ya da adama bir tane taktırmayı unuttu.

Ama bana bundan bahsetmezdi tabii ki.

"Bu gerçekten konuşmak istediğim bir şey değil, Echo. Salatayı ye," diye cevap verdi ama ben pes etmedim.

Bana babamın kim olduğunu söyle. Tek bilmek istediğim bu. Senden çok fazla şey istemiyorum.

İçimdeki Öfkenin yükseldiğini hissettim.

Ona ne kadar kızdığımı belli etmek için sesimi yükseltmediğimden, el hareketlerim daha hızlı ve daha yoğun hale geldi.

İçini çekti ve tabağını işaret etmeden Önce başını salladı.

"Salatanı ye, Echo. Gerçekten bu konuda konuşmak istemiyorum. Burada birbirimizi geliştirmeye çalışıyoruz, bu yüzden lütfen bunu benim için olduğundan daha zor hale getirme."

Mağduru oynamak için bunu tersine çevirme cüreti bu dünyanın dışındaydı.

Bu ne cüret?

Dikkatini çekmek için ellerimi masaya vurdum ve Garrett bile başını kaldırıp baktı.

Söyle yoksa kalkıp gideceğim! Adil davranmıyorsun ve on dört yıl önce terk ettiğin kızınla bağ kurmak istiyorsan, en azından bu basit soruya cevap verirsin!

Göz ucuyla Summit'in doğrulduğunu, gerekirse hareket etmeye hazırlandığını gördüm.

Ama neyse ki annem konuşmaya karar verdi.

"Neden ona söylemiyorsun?" dedi Garrett'a bakarak.

Kafam karışmıştı, önce ona sonra da anneme baktım.

Kaşlarımı kaldırarak ikisinden birinin konuşmasını bekledim.

"Devam et. Madem o kadar çok bilmek istiyor," dedi annem Garrett'a.

Neyi ima ettiğini anlamam biraz zaman aldı ama tamamen çıldırmadan Önce bunu söylediğini duymam gerekiyordu.

Garrett'ın gözleri bifeğinde kaldı ve ancak annem dirseğiyle yan tarafını dürtükledikten sonra gözlerimin içine baktı ve ağzından duyacağımı hiç düşünmediğim sözler söyledi.

Zirve

Garrett ona bir şey söyledikten sonra Echo'nun yüzündeki tüm renk kayboldu ve sanki kusacakmış gibi hasta görünüyordu.

Nefes almadığını görebiliyordum ve tüm vücudundaki gerginlik beni delicesine geriyordu.

O orospu çocuğu ona her ne söylediyse, bu iyi bir şey değildi.

Yanına gidip onu kollarımla kucaklamak istedim.
Ona her şeyin yolunda olduğunu ve buradan ayrılıp

Eve.

Evini artık bizimle paylaşıyordu.
Onu derinden ve koşulsuz seven üç adam.

ona asla zarar vermedi.

Hareket edene kadar bekledim ama rahatlamak yerine tabağını itti ve ayağa kalktı.

Yalanc1!

İmzası agresifti ve ona az önce söyledikleri her neyse onu kızdırdı.

Yanımdan geçerken ayağa kalktım ve onu dışarı kadar takip ettim, bileğinden tuttum ve vücudu titremeye başlarken onu göğsüme çektim.

"Ben buradayım bebeğim. Güvendesin," diye fısıldadım başına doğru, sırtını ovarak ve onu sakinleştirmeyi umarak.

Restoranın önünde duruyorduk ve annesinin birazdan dışarı çıkıp onu arayacağından emindim.

Echo bana sarıldı, yumruklarıyla kazağımın arkasını sıkıca tutarken yüzünü göğsüme gömdü.

Vücudu tir tir titriyordu ve ben onu tuttukça daha da sinirleniyordu. Anladım.

İyi davranmayı bırakmıştım.

Orada olsaydım, her ikisine de onlar hakkında ne düşündüğümü söyledim.

Tabii ki annesi dışarı çıktı, sanki kızı sinir krizi geçirmiyormuş gibi sakince yürüyordu.

Echo'nun kollarımda olduğunu fark etmesi bir anını aldı ve bana bakmayı bitirdiğinde bir kaşını kaldırdı.

"Affedersiniz ama kızımın ne yapıyorsunuz?" Ellerim yumruk oldu ama Echo'nun iyiliği için sakinleşmek zorundaydım.

"Onu koruyorum. Ona her ne söylediyse, seni bir daha görmek istemediği çok açık. Bu iş bitti. Gidebilirsin. Ve o ezik bahane adamı da yanında götür," diye tısladım.

Tara başını yana eğdi ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu.

"O benim kızım! Bırak onu yoksa polis çağırırım!"

"Devam et," diye mırıldandım, elimi Echo'nun başının yanına koyarak.

Gözleri kızarmış ve yanakları yaşlarla kaplanmış bir halde arkasına yaslandı.

Ev, diye imzaladı, ben de başımı salladım.

"Seni eve götüreceğim, merak etme" dedim, sonra tekrar ona baktım

Tara.

"Kızımı alamazsınız! Tanrım, Garrett, bir şeyler yap!"
Önünde durduğum en kötü insan gibi ciyak ciyak bağıırıyordu.

"Ne yapmamı istiyorsun? Ailesinin yanında olmasını istemiyor. Bırak gitsin," dedi Garrett ve ben de ilk kez onunla aynı fikirdeydim.

"Echo, kızım. Bu adamı tanıyor musun? Her şey hakkında konuşabiliriz. Ben sadece ilişkimizi kurtarmaya çalışıyorum," dedi umutla.

Echo bana karşı gerildi ve kollarımdan kurtulur kurtulmaz annesinin gözlerinin içine baktı ve gözyaşları yüzünden akmaya devam ederken ona haddini bildirdi.

Bu adam ve kardeşleri, o sefil dört yıl boyunca benim için senden daha fazlasını yaptı! Senden hiçbir şey almadım! Hiçbir şey öğrenmedim! Ve şimdi neyi kurtarmaya çalışıyorsun? Kurtarılabilecek hiçbir şey yok! Hiçbir şey! Seni bir daha görmek istemiyorum! Sen benim annem değilsin ve hiç olmadın. Ve sen...

Elleri hareket etmeyi bıraktı ve Garrett'a baktığında gözlerindeki tüm duygular bir anda yok oldu.

Asla benim babam olmadın ve olmayacaksın. İyi bir hayatın olsun.

Bana döndü ve elimi tuttu, sonra beni geldiğimiz yere doğru çekti. Onlara ters ters baktım ve yapacakları bir şey kalmadığını anladıklarında başlarını sallayıp içeri girdiler.

Kamyona geri döndüğümüzde Echo'yu durdurdum ve onu geri döndürdükten sonra ilk imzalayan o oldu.

Garrett benim biyolojik babam. En azından Tara öyle söyledi.

Lanet olsun.

Onu dövmem için iyi bir neden.

İçimi çektim ve gözlerimin içine bakmasını sağlamak için yüzünü avuçladım.

Gözyaşlarını yanaklarından sildim ve alnından öptüm, sonra cesaretlendirici bir bakışla ona geri döndüm.

"Özür dilerim bebeğim," diye fısıldadım, doğru kelimeleri bulmaya çalışıyordum.

Nedense Garrett'in onun babası olma ihtimalini duymak beni pek korkutmadı.

Bize onun hakkında anlattığı onca şeyden ve ona yaptıklarından sonra olmaz.

"Sana onları düşünmeyi bırakmanı söylemeyeceğim. Her şeyi unutman zaman alacak ve üzgün ve kızgın olman sorun değil. Ve neye ihtiyacın olursa olsun... benimle ya da Willem'le, hatta Nordin'le konuşmak istersen, biz senin için buradayız. Ama bunu zaten biliyorsun, değil mi?"

Hıçkırıklarını tutmaya çalışarak başını salladı.

"Yapma," dedim ona. "Ağla bebeğim. Ne kadar ihtiyacın varsa o kadar. İçinde tutmanın bir faydası yok ve yakında göreceksin ki kendini akışına bırakırsan daha iyi hissedeceksin."

Onu buraya getirenin ben olduğuma sevinmiştim.

Willem o otoparkta kendini kaybederdi ve Nordin de karakoldaki o lanet olası çift yönlü aynayı kırardı.

Parmaklarını öptükten sonra ellerini göğsüme koydum.

"Biz buradayız. Bunu söylemekten bıkacağınızı biliyorum ama size söylemeye devam edeceğiz. Tekrar ve tekrar. Eviniz bizim olduğumuz yerdir ve sizi güvende tutmak için ne gerekiyorsa yapacağız."

Bugün ilk kez yüzüne gerçek bir gülümseme yayıldı ve gözleriyle buluşmasa da bu benim için yeterliydi.

Echo parmak uçlarında durdu ve yanağıma bir öpücük kondurdu, ardından imzalamak için ellerini ellerimden çekti.

Beni eve götür, Summit.

Yapmayı tercih edeceğim bir şey yoktu.

Otuz Altıncı Bölüm

Echo

Eve vardığımızda Nordin kollarını göğsünde kavuşturmuş, kapının önünde duruyordu.

Ona yaklaştığımda gözleri yüzümün her yerinde işaretler aradı ve ona gülümsediğimde rahatladı.

"Burada olduğun için çok mutluyum," dedi beni kendine çekip kollarını belime doladıktan sonra.

Beni ayaklarımdan kaldırdı ve bacaklarımı kalçalarına dolayarak beni içeri taşımasına izin verdim.

Ellerim saçlarında, yüzüm yüzünde ona sarıldım.
Boyun.

"Çok endişelendim," diye fısıldadı ve sonra koltuğa oturdu.
Ben ona binerken kanepeye oturdu.

Yüzümü ellerinin arasına alıp ona bakmamı sağladı ve gözlerimiz buluştuğunda gülümsedi.

"İyi misin?" diye sordu.

Hiçbir zaman çok konuşan biri olmadı, ama konuşmak zorunda da değildi.

Başımı salladım, ellerimi bileklerine koydum ve Willem'e bakmadan önce dudaklarını öpmek için eğildim.

"Nasıl gitti?" diye sordu.

O bir tarafımıza oturdu, Summit de diğer tarafımıza oturdu.
Diğer.

Sorusuna omuz silktim ve Summit'e baktım.

Her şeyi tercüme etmek zorunda kalmadan daha hızlı açıklayabilirdi.
ya da neyi imzaladığımı anlamalarını bekleyeceğim.

"Annesi..." durdu ve bana baktı.

Bir cadı, diye imzaladım, cümlesini bitirdim.

"Evet. Bir cadı," diye kıkırdadı. "Echo'nun onunla bağ kurmasını, konuşmasını falan sağlamaya çalıştı ama annesi bunu denemedi bile. Echo'ya nasıl olduğunu sormak yerine sadece nasıl hissettiğinden bahsediyordu. Restoranda birkaç metre uzaktaydım ve hiç de rahat görünmüyordu."

Nordin'in kazağına bakarken Zirve'nin konuşmasını dinledim, sonra parmaklarımın etrafında döndürerek kumaşla oynamaya başladım.

Ben Nordin beni yakından izliyordu ve Willem'in gözlerini de üzerimde hissettim.

Belki de daha fazla üzölmeliydim. Ya da daha doğrusu, *hala* üzgün. Ama nasıl olduysa, buraya geldiğimiz anda tüm öfkem kayboldu. Tek istediğim Tara ve Garrett düşüncesinden kurtulmaktı. Onlar benim ailem değildi. Hiç olmadılar. "Ve bir süre sonra Echo gerçek babasını sordu." "Peki babanın kim olduğunu öğrendin mi?" Willem sakince sordu. Başımı salladım, sonra ona baktım ve usulca gülümseyerek elimi kaldırdım

Küçükken Garrett'a verdiğim işareti imzaladım. Hemen anladılar ve Nordin'in tekrar altımda gerildiğini hissettim. "Kahretsin," diye mırıldandı Willem. "O piç hâlâ şehirde mi?" Nordin tısladı. Orada kalmasını sağlamak için göğsüne bastırdım. "Bitti, Nordin. Peşinden gitmeye gerek yok. Echo onlara hadlerini çoktan bildirdi ve kötü insanlar olduklarını biliyorlar. Her şey bitti," dedi Summit ve ben de başımı sallayarak ona katıldım.

Artık onlar hakkında konuşmak istemiyorum. İmzaladım.

"Buna gerek yok, tatlım. Onlar senin hayatından çıktılar. Artık isimlerini anmaya gerek yok," dedi Summit. "Ya yalan söyledilerse? Ya babası değilse?" Willem sordu.

Umurumda değil, onlara söyledim. Benim bir babam yok. Ya da bir annem. Sen varsın, tek istediğim ve ihtiyacım olan da bu.

Nordin anladı ve beni tekrar göğsüne çekti, ben de isteyerek ona sarıldım ve gözlerimi sıkıca kapattım.

İhtiyacım olan tek şey onlardı ve çok geçmeden hayatlarımız normale dönecekti.

Planım hala bir iş bulmaktı ve onların yardımıyla yapabileceğimi biliyordum.

yap.

Son birkaç ayda başıma gelen her şey beni bugün olduğum kişi haline getirdi ve hala üzerinde çalışmam gereken birkaç şey olsa bile, bir gün pek çok insanın bahsettiği o mutlu yere ulaşacağımı biliyordum.

Mutlu olmadığımından değil.

Adamlarım etrafımdayken öyleydim, ama derinlerde hala iyileşmesi gereken yaralar vardı ve onlar bile bunları düzeltmeme yardım edemezdi.

Birkaç dakika sonra tekrar doğruldum ve kalbim göğsümde çarparken gözlerinin içine baktım.

Sonsuzluğumu bulmuştum ve şanslıydım, şansım üç katına çıkmıştı.

Seni seviyorum, üçüne de imza attım.

Tek kelime etmediler ve ilk başta bu işareti anlayıp anlamadıklarını bile merak ettim.

Summit'in bildiğini biliyordum ve o da bir kulaktan diğerine sıırıttı.

Başparmağım, işaret parmağım ve serçe parmağım açık, diğer ikisi avucumun içinde olacak şekilde tabelayı yukarıda tutmaya devam ettim.

Sonra, kalbimin daha da hızlı çarpmasını sağlamak için, her biri aynı işareti kaldırdı ve beni parlak bir şekilde gülümsetti.

"Bundan asla şüphe etme Echo," dedi Nordin bana her zamanki sert cazibesiyle, ama iyi niyetli olduğunu biliyordum.

Havalara uçtum ve kollarımı Summit ve Willem'in boynuna doladım, sonra da onları kocaman bir kucaklamanın içine çektim.

Aşkımız kesinlikle farklıydı.

Ama hiçbir şeyi

değiştirmedim. Asla.

*

Gecenin ilerleyen saatlerinde, restoranda salatayı yemediğim için Willem bize güzel bir şeyler pişirdikten sonra, hepimiz film izlemek için mağaraya gittik.

Birini seçtikten sonra, üçüyle de rahat etmek istedim ve üçünün de beni aynı anda kucaklaması biraz zor olsa da, bir şekilde bunu başardık.

Bacaklarım Summit'in kucagında, başım Willem'in kucagında olacak şekilde yan yatıyordum ve sol elimi başımın altına uzattığımda Nordin'in kucagındaki ellerini rahatlıkla tutabiliyordum.

Alışmamız gereken birkaç şey vardı ve ilk başta sadece biriyle vakit geçirmeyi umursamadım.

Ama içimde bir dürtü vardı, her zaman üçünün de etrafında olmak istiyordum.

zamanlar.

Bunun mümkün olmayacağını biliyordum ama ne zaman fırsatım olsa her zaman beni bir arada tutmalarını sağlamaya çalışırdım.

Kodiak büyük ekranın hemen altında yerde yatıyordu ama film onu pek ilgilendirmiyordu.

Eve döndüğümüzden beri Kodiak çok uyuyordu ve evin içinde neredeyse hiç hareket etmiyordu.

Bunu sadece yemeğini aldığında ya da dışarı çıktığında yapıyordu.
Çiş.

Bunun dışında, gerçekten tembel tarafını gösteriyordu.

Çocuklara bakmak için başımı çevirdim ama sadece Willem beni fark etti.

onlara bakıyordu.

Işıklar kısılmıştı ve film de çok parlak değildi ama bana gülümsedi ve elini yanağıma koyarak başparmağını hafifçe yanağıma sürttü.

Kelimelere gerek yoktu ve gözlerimiz kalplerimizin birbirimiz için ne kadar çarptığını anlatmaya yetiyordu.

Sonsöz

Echo

Homer sokakları boştu ama karla kaplıydı ve Nordin'in bana tanıttığı müzik yüksek sesle çalarken kulaklığımı takmış evime giden sokak boyunca yürüyordum.

Alaska'da Kasım ayı soğuk geçti ve sıcaklık yaklaşık yirmi üç dereceye kadar düştü.

Neyse ki kendime en sıcak tutan kışlık montu ve botları alabildim ve altındaki her şey de beni sıcak tutuyordu.

Kasabanın kütüphanesinde işe alındığımı bildiren telefonu aldığımında Willem'in bana hediye ettiği eski trapper'ı giyiyordum.

Orada çalışmayı seviyordum ve aklımı çocuklardan uzaklaştırıyordu, böylece yirmi dört-yedi saat onları düşünmüyordum.

Kütüphanede çalışan iki kadın, Ella ve Lori, nazik insanlardı ve zaten ellili ve altmışlı yaşlarında oldukları için onlarla iyi anlaştım.

Konuşabileceğim yaşıttım kimseyi bulamamıştım ama şimdilik bu durumdan memnundum.

Acelemiz yoktu.

İkisi de imza atmayı bilmiyordu ama sadece molalarda konuşuyorduk ve ben de üzerine yazabileceğim küçük bir beyaz tahta almıştım.

Tıpkı ilk başta kulübede yaptığım gibi.

Eve vardığımda tüm ışıklar yanıyordu ve Willem'in ocağın yanında durduğu mutfağı görebiliyordum.

Gülümsedim ve içeri girdiğimde beni yerde yatan, üzgün ve mızımız Kodiak karşıladı.

Normalde kapıdan içeri girdiğimde koşup üzerime atardı ama bir hafta önce patisini burktuğundan beri tek yaptığı yerde yatmak oldu.

Çömelip iki elimle başını okşadım, sonra burnuna bir öpücük kondurdum ve tekrar ayağa kalktım.

Veteriner bize kısa sürede patilerinin üzerine geri dönmesi gerektiğini söyledi, ancak Kodiak bunu her zamankinden daha da tembel olmak için bir fırsat olarak gördü.

Paltomu ve botlarımı çıkardım, ardından şapkamdan ve atkımdan kurtuldum ve Willem'in tencerede bir şeyler karıştırdığı mutfağa doğru yürüdüm.

Kollarımı beline doladığımda, "Günün iyi geçti mi tatlım?" diye sordu.

Sırtına doğru başımı salladım ve kıpırdanması bittiğinde kolunu kaldırıp beni yanına çekti ve başımın üstünü öptü.

"Akşam yemeği neredeyse hazır. Atölyeye gidip diğerlerine haber vermenin bir sakıncası var mı?"

Başımı salladım ve parmak uçlarımda durup çenesini öptüm, sonra mutfaktan çıkıp Nordin ve Summit'in odam için bir karyola üzerinde çalıştıkları atölyeye gittim.

Benim için bir hediye olduğunu söylediler, böylece birden fazla kişiyi ağırlamak istediğimde daha büyük bir yatağım olacaktı.

Buna itiraz etmedim.

Kapıda dururken elimi salladım ve Summit beni görür görmez sırtarak devasa tahta parçasını işaret etti.

"Neredeyse bitti. Üzerinde çalışmak için sadece birkaç gün daha ve sonra yepyeni bir yatağa sahip olacaksın" dedi.

Sizlerle paylaşmak için sabırsızlanıyorum, imzaladım. Akşam yemeği neredeyse

Hazır.

Summit bana yaklaşıırken, mutfağa gitmeden önce şakağıma bir öpücük kondurdu ve Nordin nihayet aletlerini bıraktığında elini saçlarının arasından geçirip gülümseyerek bana baktı.

"Bu sabah seni özledim. Yataktan ne zaman kalktın?" diye sordu, bana doğru yürüdü ve ellerini belime koydu.

Ellerimi göğsüne götürdüm ama sonra cevap vermek için kullandım

Onu.

Bu sabah yedide işte olmam gerekiyordu. Ella'nın bir rafı yeniden düzenlemesine yardım etmemi istediğini söyledim.

Nordin imza atma konusunda çok daha iyi hale gelmişti ve her gün daha fazla şey öğrenmek için videolar bile izliyordu.

Yıl bitmeden önce benimle tam olarak iletişim kurabilmeyi hedef haline getirmişti, ama hakkını vermeliydim... neredeyse

Zirve.

"Anladım," dedi dudaklarını büzerek ve sırıtışını gizlemeye çalışarak. Çok değişmişti ama hâlâ ele avuca sığmaz biriydi.

"Hadi yemeğe gidelim," dedi bana.

Ama mutfağa gitmek yerine eğilip beni dudaklarımdan öptü ve beni kendine çekerek kollarımı omuzlarına dolamamı sağladı.

Elim saçlarında gezinirken dudaklarıyla ağzımı keşfetmesine izin verdim ve Willem bize seslendiğinde sonunda beni bıraktı.

Çarpık bir sırıtışla elimi tutup beni mutfağa çekti ve hepimiz oturduktan sonra Willem dün gece yaptığımız sohbete devam etti.

Bu, yapmaktan hoşlandığım bir konuşma değildi ve dün gece hararetli bir tartışmaya dönüştükten sonra kalkıp odama gitmek üzere ayrıldım.

Konu ses teli nakliydi.

Bu konuyu bir keresinde rastgele gündeme getiren Summit'ti ve o zamandan beri neredeyse her gün bu konuyu tartışıyorduk.

Ama bu gece, buna bir son vermek istedim.

"Bunu hiç düşündün mü Echo? Dr. Patterson hâlâ bir cevap bekliyor ve onu çok bekletmek istemiyorum," dedi Willem sakince.

Üçü de nakil olmam ve hayatımda ilk kez konuşabilmem fikrini sevdi ama ben buna karşıydım.

Elbette yepyeni ses tellerim olacaktı ve sonunda nasıl konuşacağımı öğrenebilecektim ama hayatımın geri kalanında boğazımda bir delikle yaşamak, ses çıkarmak için başparmağımı üzerine koymak zorunda kalmak istemiyordum.

Sesinizi geri almak ya da benim durumumda bir ses almak için harika bir yol olduğunu düşünmediğimden değil, ama sadece bana göre değildi.

"Maliyetinin umurumuzda olmadığını biliyorsun. Bunu yapmana izin vereceğiz ve Patterson iyi bir doktor. Ne yaptığını biliyor," dedi Summit.

Mesele para değil. Dünyanın en iyi doktoru olması da umurumda değil. Yeni ses telleri almak istemiyorum. Konuşmak istemiyorum.

Bu sefer pes edeceklerini umuyordum.

"Korkuyor musun? Ya da... olmasından korktuğun bir şey mi var?" Nordin sakince sordu, hiçbirimizin bu konuda tekrar bir kavga başlatmak istemediğini biliyordu.

Başımı salladım ve çatalımı alıp patateslerimin üzerine sapladım.
Tabak.

"O zaman başka ne gibi nedenlerden dolayı konuşalım mı?" Willem sordu.

Çatalımı yere bıraktım ve onlara baktım, bunun kendimi açıklamak zorunda kalacağım son sefer olmasını umuyordum.

Konuşabilseydim artık kendim olmazdım. Hayatımı yaşama şeklimi değiştirecekmiş gibi bir his var içimde. Sanki daha fazla kapı açılacak ve birdenbire dünyayı keşfetmek isteyecekmişim gibi. Kulağa aptalca geldiğini biliyorum, çünkü benim yaşımdaki çoğu kız bunu ister. Ama ben istemiyorum. Burada sizinle kalmak istiyorum. Bu basit hayatı yaşamak ve asla taşınmamak. Konuşmaya başlarsam, bunun beni değiştireceğinden korkuyorum. Dilsiz olmam bir sesim olmadığı anlamına gelmez. Ve ben sesimle mutluyum.

Hepsi bana baktı ve sözlerimi içlerine sindirmeye çalıştılar.

Bu sefer, sanki yavaş yavaş pes ediyorlarmış gibi görünüyordu.

Bu benim bedenimdi ve bir gün beni duyabilmeleri onlar için ne kadar önemli olursa olsun, kendimle ilgili tek bir şeyi bile değiştirmek istemiyordum.

"Tamam," dedi Willem sessizce, elimi tutmak için uzandı.

Masa

"Eğer nihai kararınız buysa, yarın Dr. Patterson'a bildireceğim."

Başımı salladım, anlayışı için minnettar oldum.

Summit ve Nordin'e baktım ve birkaç saniye sonra onlar da ikisi de gülümseyerek başını salladı.

Nordin, "Demek ki o lanet videoları her gün boşuna izlemiyormuşum," diye şaka yaptı.

O yapmadı.

Hem onun hem de Willem'in, Summit etrafta yokken bile benimle nasıl iletişim kuracaklarını öğrenmek için ellerinden geleni yapmalarından memnundum.

Benim için her şeyi yaparlardı.

Ve onlara sevgimi hissettirmek için ne gerekiyorsa yapardım.

Çok fazla.

Bonus Bölüm

Echo

Erkek mağarası onların takıldığı yerdı. Akşam yemeğini yedikten sonra yatağında uyuyakalmışım.

İş yerinde uzun bir gün geçirdim ve biraz kestirmek tam da ihtiyacım olan şeydi.

Bir hokey maçı devam ederken konuşuyor ve bira içiyorlardı ama bana maçı takip ediyor gibi görünmediler.

Mükemmel, diye düşündüm, onlara tam olarak ne yapmak istediğimi biliyordum.

Pijamalarım a baktım ve pantolonumu ve sliplerimi çıkarmadan önce hızla üstümü çıkardım.

Sonra, hiçbir i arkasını dönmeden kanepeye doğru yürüdüm ve önlerine geçerek başlarını çevirmelerini sağladım.

"Keyfin yerinde mi uyandın, sevgilim?" Nordin sırtarak gözlerinin çıplak bedenimde gezinmesine izin verdi.

Başımı salladım, alt dudağımı ısırdım ve diğerlerinin de bir şeyler söylemesini bekledim.

Ancak ses çıkaran tek kişi Summit oldu ve alçak bir ıslık çaldıktan sonra Willem beni yanına çağırdı.

Önüne geçtiğimde, beni kucağına çekmesine izin verdim ve ona yaslandığım anda, eli bacaklarımın arasına inip klitorisimin etrafında yavaşça dolaşırken, meme uçlarımdan birini ağızıyla kapattı.

Başımı arkaya attım ve gözlerimi kapattım, ama diğer meme ucumun bir ağza çekildiğini hissettiğimde, hem Willem hem de Nordin'in her bir memeyi emdiğini görmek için aşağıya baktım.

Nefesim kesildi ve ayağa kalkıp kot pantolonunu çıkarırken Zirve'ye baktım, yere düşmesine izin verdi ve ardından boxer külotunu çıkardı.

Zaten sertleşmiş olan siki serbest kaldığında ona uzandım ve ovmaya başladım.

Zirve başımın arkasını kavradı ve saçlarımı sıkıca tuttu, sonra beni tutkuyla öpmek için eğildi ve dilinin neredeyse anında ağızma girmesine izin verdi.

Öpüşmeyi derinleştirmesine izin verdim ve Willem'in parmakları daha hızlı hareket ettikçe, içimde zaten oluşmakta olan baskıyı yoğunlaştırmak için kalçalarımı onun dokunuşuna karşı hareket ettirmeye başladım.

Zirve'den bir inilti kaçtı ve daha da titreştiğini hissetmek için

horozunu daha hızlı ovuşturdum.

Nordin'in ağızı meme ucumdan ayrıldığında ona baktım ve ayağa kalkışını izledim ve tıpkı kardeşinin yaptığı gibi, pantolonundan ve boxer külotundan bir anda kurtuldu.

Şaftını sağ elimle tutarak Summit'in sikine doğru eğildim ve dudaklarımı ucuna dolayarak onu olabildiğince derine soktum.

"Siktir..." diye homurdandı, saçlarımdaki tutuşunu sıkılaştırdı ve sikini ağızıma daha derin sokmak için başımı ona doğru itti.

Willem'in parmakları girişime doğru yol aldı ve yeterince ıslandıktan sonra onları kolaylıkla içime itti.

Kalçalarımı tekrar hareket ettirdim, o parmaklarını içimde gezdirirken ben de onun parmaklarına bindim.

"İşte böyle, bebeğim. Kalçalarını oynatmaya devam et," diye beni cesaretlendirdi.

Hem Summit'in hem de Nordin'in siklerini bırakmak zorunda kaldım ve gözlerim tekrar Willem'e döndüğünde, onu durdurmak zorunda kalana kadar parmaklarını daha hızlı hareket ettirdi.

Henüz gelmek istemedim.

Biri içime girmeden olmaz.

"Arkanı dön, Echo," diye emretti ve az sonra ne olacağını çok iyi biliyordum.

Kucağından kalktım ve kıkıımı onun sikine dayayacak şekilde döndüm ve hepsi prezervatif taktıktan sonra Willem içime girmeye hazırды.

Beni en çok götten sikmeyi seven oydu, ama Nordin ve Summit bile bazen onlardan biriyle yalnız olduğumda bile o yeri almaktan hoşlanıyorlardı.

Bu bambaşka bir duyguydu ve şaşırtıcı bir şekilde beni orgazma, amımı siktiklerinden daha çok yaklaştırdı.

Willem içime gömülmüştü ve Summit kendini önümde ve bacaklarımın arasında konumlandırdı, sonra sikinin ucunu diğer girişime yerleştirdi ve yumuşak bir şekilde içeri itti.

Çoğu pozisyonu belirlemiştik, ancak denemek ve bizim için uygun olup olmadıklarını görmek istediğimiz çok daha fazla pozisyon vardı.

Nordin'in kendini dışlanmış hissetmesine izin vermemek için ona doğru uzandım ve elimi tabanının etrafına sardım ve yavaşça uzunluğunu yukarı ve aşağı ovuşturdum.

Bu ikisinin işi bittikten sonra sıra ona gelecekti ve büyük olasılıkla beni tamamen kendine alacaktı.

Willem ve Summit ritmik bir şekilde hareket ettiler ve her itişte içimdeki gerilim arttı.

Summit'in dudakları boynumun her yerinde öpücükler bırakırken gözlerimi kapattım ve Nordin'in memelerimi avuçladığını hissettiğimde kendimi bıraktım ve uçuyormuş gibi hissettiğim noktaya kadar rahatladım.

Bana yaptıkları şey beni her zaman şaşırttı ve her seviştiğimizde farklıydı.

"Siktir!" Willem inledi ve kalçaları sallanırken sikinin içimde zonklamaya başlaması çok uzun sürmedi.

Aynı şey Summit'in de başına geldi ve birkaç itişten sonra ikisi de içime boşaldı.

Bir süre içimde gömülü kaldılar, sonra çekildiler ve sıranın Nordin'e gelmesine izin verdiler.

Ama içime girmeden önce Willem beni kendine doğru çekti, kolunu karnıma doladı ve daha fazla dayanamayayım diye beni sıkıca tuttu.

Nordin daha sonra bana çarptı, geri çekilmedi ve beni ne kadar sert becermek istediğini gösterdi.

Nordin, "Bacaklarını açık tutun, kardeşlerim," diye emretti ve hemen kalçalarımı tutarak onları birbirinden daha da ayırdılar.

Nordin içimde sadece kendisi olduğu için pervasızdı ve her hamlesinde beni daha sert siktiğinden emin oluyordu.

Elini boğazıma sardığında ve hiç acımadan içime pompalarken gözlerimi kapalı tuttum.

Bu kez boşalmak istiyordum ve bedenimi gevşeterek o yüksekliğe ulaşmayı başarabilirdim.

"Bu gece geri durmak yok, tatlım," diye fısıldadı Willem.

Kulağı

m. "O gelirken senin de gelmeni istiyorum. Anladın mı?"

Başımı salladım ve her şeyi daha da yoğunlaştırmak için Summit başladı

yarığımı ovma için.

"Bana bak, Echo. Geldiğinde bana bakmanı istiyorum," diye emretti Nordin.

Gözlerimi ondan ayırmamakta zorlandım ama aynı anda boşalmamız uzun sürmedi.

Sert.

Ve vücudum titremeye devam ediyordu.

Onlar yüzünden nasıl hissettiğime dair her bir anıyı kalbimin derinliklerinde küçük bir kutuda kilitli tuttum ve ne zaman bir şey hissetmeye ihtiyaç duysam ya da kendimi kaybolmuş ve yalnız hissetsem gözlerimi kapatıp o anı hatırladım.

Bu üç adam bana, yaşları veya kişilikleri ne olursa olsun, yabancıların bile bir gün çok sevdiğiniz insanlar haline gelebileceğini göstermişti.

Kayıtsız Şartsız.

Onlar beni sonsuza dek el üstünde tutacaklardı, ben de aynısını onlara yapacaktım. Onlar benim kurtarıcılarımdı ve beni güvende tutacaklarına söz verdiler.

Sonsuza kadar.

Want more
Seven Rue?

Yasak #1
Yavru Kuş #2
Ekim İki Kişilik
Düşmeye
Başladığında #1
Genesis

Follow me
on Instagram

@sevenrue

Join my
Facebook group

Seven Rue'nun Tabuları

